

EFEKTY UCZENIA SIĘ I TREŚCI PROGRAMOWE DLA ZAJĘĆ

Kierunek: **Teologia**

Poziom studiów: **Studia jednolite magisterskie**

Forma studiów: **Studia stacjonarne i niestacjonarne**

Studia stacjonarne

Nazwa zajęć: **Technologia informacyjna**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. zna zasady bezpiecznej pracy, korzyści i zagrożenia wynikające z rozwoju technologii informacyjnej
2. zna i rozumie postawę zgodną z prawnymi aspektami korzystania z technologii informacyjnej
3. zna zasady prawidłowej edycji tekstu na poziomie zaawansowanym, zasady prawidłowego tworzenia arkuszy kalkulacyjnych, zasady tworzenia prezentacji multimedialnych

w zakresie umiejętności:

1. potrafi zastosować zasady prawidłowej edycji tekstu na poziomie zaawansowanym, zasady prawidłowego tworzenia arkuszy kalkulacyjnych, zasady tworzenia prezentacji multimedialnych

Treści programowe dla zajęć:

Wprowadzenie w pojęcia technologii informacyjnej, zasady BHP przy korzystaniu z komputerów, korzyści i zagrożenia wynikające z rozwoju technologii informacyjnej (z elementami cyberbezpieczeństwa).

Elementy prawa autorskiego w odniesieniu do technologii informacyjnej.

Edytor tekstu – zaawansowana edycja i formatowanie prac naukowych z elementami automatyzacji procesu tworzenia i edycji dokumentów, wstawianie i formatowanie tabel, wykresów i obiektów graficznych.

Edytor tekstu - korzystanie z korespondencji seryjnej.

Arkusz kalkulacyjny – prezentowanie i formatowanie danych, podstawowe funkcje i operacje, przygotowywanie wydruków i formatowanie arkuszy, tworzenie wykresów, automatyzacja procesu analizy danych.

Przygotowanie własnej prezentacji multimedialnej – zagadnienia wprowadzające, automatyzacja procesu tworzenia i edycji, użycie dźwięku, filmu i animacji.

Podstawy przetwarzania grafiki -typy, podstawowe cechy, parametry i podstawowa edycja.

Nazwa zajęć: **Psychologia ogólna**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. tłumaczy genezę myśli psychologicznej i powiązania z innymi dyscyplinami takimi jak filozofia, socjologia, biologia oraz teologia
2. opisuje i wyjaśnia kierunki rozwoju współczesnej myśli psychologicznej

w zakresie umiejętności:

1. ocenia rolę i znaczenie poszczególnych teorii osobowości, a także posługuje się terminologią psychologiczną wypracowaną w tych podejściach
2. korzysta z naukowej literatury psychologicznej
3. wyszukuje te koncepcje psychologiczne, które są zbieżne z antropologią teologiczną
4. ocenia wpływ teorii psychologicznych na współczesną pedagogikę i kulturę

w zakresie kompetencji społecznych:

1. posiada pogłębioną znajomość funkcjonowania psychiki człowieka i odróżniania w osobowości tego co wrodzone od tego co nabyte
2. rozróżnia podstawowe mechanizmy obronne rządzące psychiką człowieka
3. posiada zdolność radzenia sobie z pozytywnymi i negatywnymi emocjami

Treści programowe dla zajęć:

Przedmiot, cele i działy psychologii.

Relacja psychologii do teologii.

Metody badań psychologicznych.

Psychologia jako nauka o duszy; wpływ tradycji judeochrześcijańskiej na kształtowanie się myśli psychologicznej.

Szkoła teorii instynktu, temperamentologia i psychologia ewolucyjna.

Psychologia behawioralna.

Psychoanaliza i mechanizmy obronne, psychologia analityczna, neopsychoanaliza, analiza transakcyjna.

Psychologia humanistyczna, psychologia egzystencjalna.

Psychologia poznawcza (transgresyjna koncepcja człowieka).

Procesy poznawcze – uwaga, receptory i wrażenia, spostrzeżenia, wyobrażenia, pamięć i uczenie się, myślenie i mowa.

Emocje i motywacja.

Procesy wykonawcze i zdolności.

Nazwa zajęć: Proseminarium

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. Zna i rozumie zasady prawne i etyczne w działalności naukowej.
2. Zna główne zasady kwerendy bibliograficznej.
3. Zna strukturę konstrukcji projektu naukowego.

w zakresie umiejętności:

1. zna zasady i potrafi przygotować krótki referat naukowy lub prezentację projektu naukowego.
2. Potrafi stosować podstawowe zasady zapisu bibliograficznego i stosowania przypisów oraz języka naukowego.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Stosuje zasady prawne i etyczne w działalności naukowej.

Treści programowe dla zajęć:

Prawne i etyczne normy w pracy naukowej.

Prawne i etyczne zasady korzystania ze źródeł i zasobów własności intelektualnej.

Etapy konstrukcji projektu naukowego.

Dobór metod badawczych do projektu naukowego.

Zasady prowadzenia kwerendy naukowej.

Zasady pozyskiwania danych do badań, ich selekcja i interpretacja.

Sposoby rozpowszechniania wyników badań naukowych.

Podstawowe reguły pisowni słownictwa religijnego i teologicznego.

Nazwa zajęć: Teologia fundamentalna

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. Ma pogłębioną, uporządkowaną wiedzę z zakresu teologii fundamentalnej

w zakresie umiejętności:

1. Ma wyrobione umiejętności analizy tekstów teologicznych I doboru literatury przedmiotu

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Ma wyrobione zdolności merytorycznego uzasadniania wiary I prowadzenia dyskusji

Treści programowe dla zajęć:

Objawienie Boże w historii zbawienia

Jezus Chrystus szczytem objawienia się Boga ludzkości

Objawienie Boże przekazywane przez Kościół

Objawienie Boże w dokumentach Magisterium Kościoła

Jezus Chrystus jedyny Pośrednik między Bogiem a ludzkością

Apologia podstawowych prawd wiary

Nazwa zajęć: Teologia fundamentalna

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. Ma pogłębioną, uporządkowaną wiedzę z zakresu teologii fundamentalnej

w zakresie umiejętności:

1. Ma wyrobione umiejętności analizy tekstów teologicznych I doboru literatury przedmiotu

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Ma wyrobione zdolności merytorycznego uzasadniania wiary I prowadzenia dyskusji

Treści programowe dla zajęć:

Objawienie Boże w historii zbawienia

Jezus Chrystus szczytem objawienia się Boga ludzkości

Objawienie Boże przekazywane przez Kościół

Objawienie Boże w dokumentach Magisterium Kościoła
Jezus Chrystus jedyny Pośrednik między Bogiem a ludzkością
Apologia podstawowych prawd wiary

Nazwa zajęć: Teologia pastoralna - duszpasterstwo rodzin

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. Zna pojęcie, specyfikę oraz zadania duszpasterstwa rodzin.
2. Zna genezę, główne założenia i cele troski Kościoła o małżeństwo i rodzinę.
3. Zna podstawy teologiczne działalności zbawczej Kościoła ukierunkowanej na małżeństwo i rodzinę.

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi dokonać analizy aktualnych uwarunkowań małżeństwa i rodziny i dostosować odpowiednie formy działalności zbawczej Kościoła.
2. Potrafi wykorzystać wiedzę z zakresu duszpasterstwa rodzin posługi w tym zakresie oraz zorganizowania i kierowania Wydziałem Duszpasterstwa Rodzin.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Dostrzega potrzebę permanentnej osobistej formacji pracowników duszpasterstwa rodzin oraz ma poczucie odpowiedzialności za aktywizację apostołską małżonków i rodziców.

Treści programowe dla zajęć:

Pojęcie i istota duszpasterstwa rodzin - podmiot, przedmiot i cel posługi duszpasterskiej.

Komplementarność refleksji naukowej i praktyki duszpasterstwa rodzin.

Normatywny i praktyczny charakter duszpasterstwa rodzin.

Podstawy antropologiczne, biblijnoteologiczne, psychologiczne i socjologiczne duszpasterstwa rodzin.

Geneza i rozwój duszpasterstwa rodzin.

Dokumenty Kościoła o małżeństwie i rodzinie

Środki i zasady duszpasterstwa rodzin.

Struktury i funkcje duszpasterstwa rodzin.

Poradnictwo rodzinne.

Wybrane zadania duszpasterstwa rodzin (troska o wspólnotowy charakter małżeństwa, wsparcie sakralnego charakteru małżeństwa, troska o życie, przygotowanie do małżeństwa, pedagogizacja rodziców, troska o rodziny w sytuacjach trudnych i nieprawidłowych)

Rodzina podmiotem urzeczywistniania się Kościoła - apostołat rodziny

Przygotowanie i formacja pracowników duszpasterstwa rodzin

Nazwa zajęć: Zasady katolickiej interpretacji Biblii

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. wie, czego dotyczy tzw. nieomyślność słowa Bożego (res fidei – res morum): relacja Biblii do nauk ścisłych i historii

2. posiada znajomość noematyki: różnych sensów Pisma Świętego (sens dosłowny, symboliczny i pełniejszy)

3. zna problematykę tzw. Sitz im Leben: relacja Biblii do środowiska jej pisania oraz rola gatunków literackich w wyrażaniu myśli autora; tzw. intencja autora natchnionego

4. uznaje prawo Kościoła do ostatecznej interpretacji tekstu biblijnego (interpretacja pozytywna, wprost i nieomylna)

5. orientuje się w zasadach interpretacji katolickiej: zgodność z wiarą i Tradycją w Kościele, poszczególne perykopy zgodne z całością teologii danej księgi i całej Biblii, Jezus Chrystus jako najważniejsza zasada interpretacji tekstu biblijnego; zasada interpretacji tekstów przez inne teksty; wytyczne UNK i jednomyślność Ojców Kościoła w danej kwestii

6. poznaje jedność, niesprzeczność tekstów i rozwój objawienia biblijnego ze względu na Autora boskiego

w zakresie umiejętności:

1. wie, czego dotyczy tzw. nieomyślność słowa Bożego (res fidei – res morum): relacja Biblii do nauk ścisłych i historii

2. posiada znajomość noematyki: różnych sensów Pisma Świętego (sens dosłowny, symboliczny i pełniejszy)

3. zna problematykę tzw. Sitz im Leben: relacja Biblii do środowiska jej pisania oraz rola gatunków literackich w wyrażaniu myśli autora; tzw. intencja autora natchnionego

4. orientuje się w zasadach interpretacji katolickiej: zgodność z wiarą i Tradycją w Kościele, poszczególne perykopy zgodne z całością teologii danej księgi i całej Biblii, Jezus Chrystus jako

najważniejsza zasada interpretacji tekstu biblijnego; zasada interpretacji tekstów przez inne teksty; wytyczne UNK i jednomyślność Ojców Kościoła w danej kwestii
5. potrafi ukazać jedność, niesprzeczność tekstów i rozwój objawienia biblijnego ze względu na Autora boskiego

w zakresie kompetencji społecznych:

1. wie, czego dotyczy tzw. nieomyślność słowa Bożego (res fidei – res morum): relacja Biblii do nauk ścisłych i historii
2. posiada możliwość przekonywania o prawidłowości zasad interpretacji katolickiej: zgodność z wiarą i Tradycją w Kościele, poszczególne perykopy zgodne z całością teologii danej księgi i całej Biblii, Jezus Chrystus jako najważniejsza zasada interpretacji tekstu biblijnego; zasada interpretacji tekstów przez inne teksty; wytyczne UNK i jednomyślność Ojców Kościoła w danej kwestii

Treści programowe dla zajęć:

zakres nieomyślności słowa Bożego w świetle danych nauk ścisłych i historycznych
Kościół jako pierwszy adresat słowa Bożego z prawem do jego autentycznej i ostatecznej interpretacji
poznawanie zasad interpretacji Biblii w Kościele katolickim
Biblia jako dzieło Autora boskiego i wynikające z tego konsekwencje

Nazwa zajęć: **Seminarium naukowe cz. 2**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Zna w pogłębionym stopniu specyfikę przedmiotową i metodologiczną wybranej subdyscypliny teologicznej oraz jej nauk pomocniczych
2. Zna metodologię badań właściwą dla danej subdyscypliny teologicznej

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi przeprowadzić badania związane z przygotowawaną pracą magisterską
2. Potrafi zredagować wskazane przez promotora części pracy magisterskiej

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Potrafi uwzględniać we własnej pracy krytyczne uwagi promotora i innych uczestników seminarium

Treści programowe dla zajęć:

Metodologia prowadzenia badań naukowych z zakresu problematyki pracy magisterskiej
Opracowywanie źródeł i literatury
Analiza przeprowadzonych badań
Język opracowania naukowego
Krytyczna analiza opracowań naukowych

Nazwa zajęć: **Wstęp do Pisma Świętego z elementami archeologii biblijnej**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. rozumie Biblię jako źródło objawienia i jeden z fundamentów dla innych dyscyplin teologicznych
2. zna podstawowe narzędziami biblisty (synopsy, konkordancje, słowniki, komentarze, teologie biblijne)
3. zna historię ziem biblijnych i jej topografię oraz podstawowe dane archeologii dla badań środowiska Biblii (w zakresie geografii Starożytnego Wschodu i basenu Morza Śródziemnego oraz ich historii religii i politycznej).
4. zna religię Izraela, zwłaszcza kult związany ze świątynią jerozolimską
5. zna liturgię Świąt Pielgrzymich i ich nowotestamentowe echa
6. rozumie specyfikę Pisma Świętego jako Księgi natchnionej
7. zna zasadnicze dzieje tekstu biblijnego od redakcji po współczesność

w zakresie umiejętności:

1. potrafi wyjaśnić Biblię jako źródło objawienia i jeden z fundamentów dla innych dyscyplin teologicznych
2. potrafi posługiwać się podstawowymi narzędziami biblisty (synopsy, konkordancje, słowniki, komentarze, teologie biblijne)
3. potrafi wyjaśnić ślady kolejnych cywilizacji Ziemi Świętej
4. potrafi wyjaśnić historię ziem biblijnych i jej topografię oraz podstawowe dane archeologii dla badań środowiska Biblii (w zakresie geografii Starożytnego Wschodu i basenu Morza Śródziemnego oraz ich historii religii i politycznej).
5. potrafi oprowadzić po Starej Jerozolimie, może służyć pielgrzymom w Ziemi Świętej
6. potrafi wyjaśnić specyfikę Pisma Świętego jako Księgi natchnionej
7. rozumie rolę Kościoła dla kanoniczności Biblii, jej stróża i interpretatora

w zakresie kompetencji społecznych:

1. posiada kompetencje do oprowadzenia po Starej Jerozolimie, może służyć pielgrzymom w Ziemi Świętej

Treści programowe dla zajęć:

Tradycja i Biblia źródłem Objawienia. Niezwykłość Biblii na tle literatury starożytnego Bliskiego Wschodu

Bibliistyka i jej narzędzia. Zręby filologii biblijnych

Natchnienie biblijne – pojęcie, nauczanie Kościoła i skutki

Kanon biblijny

Apokryfistyka

Dzieje przekazu tekstu biblijnego

Przekłady biblijne od starożytności po współczesność

Hermeneutyka biblijna – pojęcie i praktyczne zasady stosowania

Metody diachroniczne i synchroniczne interpretacji tekstu biblijnego

Krótki przegląd historii Izraela

Geografia i archeologia Ziemi Świętej

Jerozolima – jej historia i teraźniejszość

Świątynia jerozolimska

Podstawowe dane archeologii dla badań środowiska Biblii (w zakresie geografii Starożytnego Wschodu i basenu Morza Śródziemnego oraz ich historii religii i politycznej).

Faryzeusze, saduceusze, Samarytanie, esseńczycy oraz diaspora

Nazwa zajęć: Geografia i archeologia ziem biblijnych

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. posiada wiedzę o metodach badawczych właściwych geografii i archeologii jako nauk ścisłych
2. ma podstawową wiedzę na temat geografii antycznego Bliskiego Wschodu.
3. posiada uporządkowaną i szczegółową wiedzę na temat krain, regionów i ważniejszych miast biblijnych Izraela
4. posiada wiedzę o najważniejszych zabytkach archeologicznych i literackich starożytności, zwłaszcza obecnych w Biblii (sanktuaria, świątynia jerozolimska, dokumenty egipskie, asyryjskie, babilońskie relatywne do faktów biblijnych)
5. posiada rozszerzoną wiedzę o faktach z historii regionu obecnych w zapisie biblijnym
6. potrafi poprawnie umiejscowić przytaczane w Biblii wydarzenia z czasów Starego i Nowego Testamentu
7. rozumie relację między danymi nauk ścisłych a sposobem ich prezentacji przez Biblię

w zakresie umiejętności:

1. posiada wiedzę o metodach badawczych właściwych geografii i archeologii jako nauk ścisłych
2. ma podstawową wiedzę na temat geografii antycznego Bliskiego Wschodu.
3. posiada uporządkowaną i szczegółową wiedzę na temat krain, regionów i ważniejszych miast biblijnych Izraela
4. posiada wiedzę o najważniejszych zabytkach archeologicznych i literackich starożytności, zwłaszcza obecnych w Biblii (sanktuaria, świątynia jerozolimska, dokumenty egipskie, asyryjskie, babilońskie relatywne do faktów biblijnych)
5. posiada rozszerzoną wiedzę o faktach z historii regionu obecnych w zapisie biblijnym
6. potrafi poprawnie umiejscowić przytaczane w Biblii wydarzenia z czasów Starego i Nowego Testamentu
7. rozumie relację między danymi nauk ścisłych a sposobem ich prezentacji przez Biblię

Treści programowe dla zajęć:

Geografia i archeologia biblijna: źródła i zagadnienia wstępne

Historyczne, kulturowe i religijne środowisko Biblii (wybrane przykłady)

Relacja między archeologią a historią biblijną

Wpływ wiadomości geograficznych na rozumienie poszczególnych perykop (wybrane przykłady)

Wpływ wiadomości archeologicznych na rozumienie poszczególnych perykop (wybrane przykłady)

Przykłady wydarzeń i postaci biblijnych potwierdzonych w danych archeologicznych

Nazwa zajęć: Proseminarium

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Zna i rozumie zasady prawne i etyczne w działalności naukowej.

2. Zna główne zasady kwerendy bibliograficznej.
3. Zna strukturę konstrukcji projektu naukowego.

w zakresie umiejętności:

1. zna zasady i potrafi przygotować krótki referat naukowy lub prezentację projektu naukowego.
2. Potrafi stosować podstawowe zasady zapisu bibliograficznego i stosowania przypisów oraz języka naukowego.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Stosuje zasady prawne i etyczne w działalności naukowej.

Treści programowe dla zajęć:

Prawne i etyczne normy w pracy naukowej.
Prawne i etyczne zasady korzystania ze źródeł i zasobów własności intelektualnej.
Etapy konstrukcji projektu naukowego.
Dobór metod badawczych do projektu naukowego.
Zasady prowadzenia kwerendy naukowej.
Zasady pozyskiwania danych do badań, ich selekcja i interpretacja.
Sposoby rozpowszechniania wyników badań naukowych.
Podstawowe reguły pisowni słownictwa religijnego i teologicznego.

**Nazwa zajęć: Praktyka zawodowa pedagogiczna w przedszkolu i szkole podstawowej - moduł 2
Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka**

w zakresie wiedzy:

1. ma wiedzę o funkcjach i strukturze systemu edukacji, organizacji i funkcjonowania różnych instytucji edukacyjnych
2. ma uporządkowaną podstawową wiedzę teologiczną potrzebną do planowania i realizacji nauczania religii w przedszkolu i szkole podstawowej
3. ma uporządkowaną wiedzę szczegółową z zakresu dydaktyki nauczania religii w przedszkolu i szkole podstawowej
4. zna metodykę wykonywania zadań pedagogiczno-katechetycznych

w zakresie umiejętności:

1. opisuje funkcje i strukturę systemu edukacji
2. potrafi posługiwać się uporządkowaną podstawową wiedzą teologiczną stosując ją do planowania i realizacji nauczania religii w przedszkolu i szkole podstawowej
3. potrafi stosować w praktyce edukacyjnej uporządkowaną wiedzę szczegółową z zakresu dydaktyki nauczania religii w przedszkolu i szkole podstawowej
4. potrafi zastosować metody do konkretnych działań dydaktycznych
5. potrafi współdziałać z osobami odpowiedzialnymi za praktyki w celu poszerzenia swojej wiedzy dydaktycznej oraz rozwijania umiejętności wychowawczych

w zakresie kompetencji społecznych:

1. potrafi dokonywać obserwacji i interpretacji zjawisk pedagogiczno-religijnych przy pomocy opiekuna praktyk i nauczycieli akademickich
2. potrafi współdziałać z osobami odpowiedzialnymi za praktyki w celu poszerzenia swojej wiedzy dydaktycznej oraz rozwijania umiejętności wychowawczych

Treści programowe dla zajęć:

podstawy wiedzy na temat organizacyjnego i prawnego funkcjonowania szkoły i obowiązków nauczycieli
uporządkowana podstawowa wiedza teologiczna zorientowana na zastosowania praktyczne w nauczaniu religii w przedszkolu i w szkole podstawowej
uporządkowana wiedza szczegółowa z zakresu dydaktyki nauczania religii w przedszkolu i w szkole podstawowej
wieloaspektowa obserwacja pedagogiczna i dydaktyczna, zwłaszcza dynamiki grup, komunikacji interpersonalnej, czynności opiekuńczo-wychowawczych i dydaktycznych podejmowanych przez opiekuna praktyk
działania opiekuńczo-wychowawcze i dydaktyczne szkoły i nauczyciela religii
analiza i interpretacja zdarzeń związanych z procesami komunikacji interpersonalnej i społecznej w grupach wychowawczych

Nazwa zajęć: Teologia laikatów i apostołstwa

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Zna teologiczne podstawy posłannictwa świeckich wiernych.
2. Potrafi określić płaszczyzny i formy apostołstwa wiernych świeckich i w Kościele i w świecie

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi dokonać historycznej analizy roli laikatu w historii Kościoła i jej odniesienia do współczesności.
2. Posługuje się zdobytą wiedzą w celu dokonania analizy współczesnego zaangażowania laikatu w Kościele i w świecie.
3. Formułuje wnioski dotyczące zaangażowania laikatu w Kościele.
4. Potrafi korzystać z dokumentów Kościoła i literatury przedmiotu.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Posiada pogłębioną zdolność refleksji dotyczącą zaangażowania laikatu w Kościele i w świecie.
2. Jest wrażliwy na wymogi racjonalności dyskursu teologicznego.

Treści programowe dla zajęć:

Teologiczne podstawy posłannictwa świeckich w Kościele.
Analiza historyczna dotycząca roli świeckich w Kościele.
Współzależności między teologią laikatu, a teologią pastoralną i eklezjologią.
Udział wiernych świeckich w misji kapłańskiej Chrystusa.
Udział wiernych świeckich w misji prorockiej Chrystusa.
Udział wiernych świeckich w misji królewskiej Chrystusa.
Udział świeckich w inkulturacji Ewangelii i ewangelizacji kultury.
Analiza dokumentów Kościoła oraz literatury przedmiotu dotycząca roli laikatu w historii Kościoła.
Apostolstwo świeckich na nauczaniu soborowym .
Apostolstwo świeckich w nauczaniu posoborowym.
Prezbiterzy i świeccy we wspólnocie Kościoła.
Zaangażowanie laikatu w wymiarze społecznym, politycznym i ekonomicznym.

Nazwa zajęć: **Teologia pastoralna fundamentalna**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Zna pojęcie, przedmiot materialny i formalny teologii pastoralnej.
2. Zna podstawy teologiczne duszpasterstwa.
3. Zna główne etapy rozwoju historycznego teologii pastoralnej.
4. Zna podstawowe miejsca realizacji duszpasterstwa.

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi wymienić i scharakteryzować główne podmioty działalności duszpasterskiej.
2. Potrafi rozpoznać i scharakteryzować współczesne „znaki czasu”.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Potrafi wykorzystać w praktyce paradygmat metodologiczny teologii pastoralnej.

Treści programowe dla zajęć:

Naukowy i interdyscyplinarny charakter teologii pastoralnej.
Paradygmat metodologiczny teologii pastoralnej .
Historyczny rozwój teologii pastoralnej.
Historyczny rozwój teologii pastoralnej.
Znaki czasu i ich teologiczna interpretacja.
Teologiczne podstawy duszpasterstwa.
Teologiczne podstawy duszpasterstwa.

Nazwa zajęć: **Praktyka zawodowa pedagogiczna w przedszkolu i szkole podstawowej - moduł 3**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. ma wiedzę o funkcjach i strukturze systemu edukacji, organizacji i funkcjonowaniu różnych instytucji edukacyjnych
2. ma uporządkowaną podstawową wiedzę teologiczną potrzebną do planowania i realizacji nauczania religii w przedszkolu i szkole podstawowej
3. ma uporządkowaną wiedzę szczegółową z zakresu dydaktyki nauczania religii w przedszkolu i w szkole podstawowej
4. zna metodykę wykonywania zadań pedagogiczno-katechetycznych

w zakresie umiejętności:

1. opisuje funkcje i strukturę systemu edukacji

2. potrafi posługiwać się uporządkowaną podstawową wiedzą teologiczną stosując ją do planowania i realizacji nauczania religii w przedszkolu i szkole podstawowej
3. potrafi stosować w praktyce edukacyjnej uporządkowaną wiedzę szczegółową z zakresu dydaktyki nauczania religii w przedszkolu i w szkole podstawowej
4. potrafi zastosować metody do konkretnych działań dydaktycznych
5. potrafi współdziałać z osobami odpowiedzialnymi za praktyki pedagogiczne w celu poszerzenia swojej wiedzy dydaktycznej oraz rozwijania umiejętności wychowawczych

w zakresie kompetencji społecznych:

1. potrafi dokonywać obserwacji i interpretacji zjawisk pedagogiczno-religijnych przy pomocy opiekuna praktyk i nauczycieli akademickich
2. potrafi współdziałać z osobami odpowiedzialnymi za praktyki pedagogiczne w celu poszerzenia swojej wiedzy dydaktycznej oraz rozwijania umiejętności wychowawczych

Treści programowe dla zajęć:

podstawy wiedzy na temat organizacyjnego i prawnego funkcjonowania szkoły i obowiązków nauczycieli

uporządkowana podstawowa wiedza teologiczna zorientowana na zastosowania praktyczne w nauczaniu religii w przedszkolu i w szkole podstawowej

uporządkowana wiedza szczegółowa z zakresu dydaktyki nauczania religii w przedszkolu i w szkole podstawowej

wieloaspektowa obserwacja pedagogiczna i dydaktyczna, zwłaszcza dynamiki grup, komunikacji interpersonalnej, czynności opiekuńczo-wychowawczych i dydaktycznych podejmowanych przez opiekuna praktyk

działania opiekuńczo-wychowawcze i dydaktyczne szkoły i nauczyciela religii

analiza i interpretacja zdarzeń związanych z procesami komunikacji interpersonalnej i społecznej w grupach wychowawczych

Nazwa zajęć: Praktyka zawodowa pedagogiczna w szkole ponadpodstawowej - moduł 5

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. zna i rozumie sposób funkcjonowaniu, organizację pracy dydaktycznej oraz zadania dydaktyczne różnego typu szkół ponadpodstawowych (licea, technika, szkoły branżowe)
2. ma uporządkowaną podstawową wiedzę teologiczną potrzebną do planowania, realizacji oraz dokumentowania nauczania religii w szkole ponadpodstawowej
3. ma uporządkowaną wiedzę z zakresu dydaktyki nauczania religii w szkole ponadpodstawowej w zakresie planowania i przeprowadzania zajęć dydaktycznych
4. zna metodykę prowadzenia zajęć pedagogiczno-katechetycznych

w zakresie umiejętności:

1. opisuje sposób funkcjonowaniu, organizację pracy dydaktycznej oraz zadania dydaktyczne różnego typu szkół ponadpodstawowych (licea, technika, szkoły branżowe)
2. potrafi posługiwać się uporządkowaną podstawową wiedzą teologiczną stosując ją do planowania, realizacji oraz dokumentowania nauczania religii w szkole ponadpodstawowej
3. potrafi stosować w praktyce edukacyjnej wiedzę z zakresu dydaktyki nauczania religii w szkole ponadpodstawowej w zakresie planowania i przeprowadzania zajęć dydaktycznych
4. potrafi zastosować metody do konkretnych działań dydaktycznych
5. potrafi współdziałać z osobami odpowiedzialnymi za przygotowanie do zawodu nauczyciela w celu poszerzenia swojej wiedzy dydaktycznej i kształtowania kompetencji wychowawczych

w zakresie kompetencji społecznych:

1. potrafi dokonywać obserwacji i interpretacji zjawisk pedagogiczno-religijnych
2. potrafi współdziałać z osobami odpowiedzialnymi za przygotowanie do zawodu nauczyciela w celu poszerzenia swojej wiedzy dydaktycznej i kształtowania kompetencji wychowawczych

Treści programowe dla zajęć:

podstawy wiedzy na temat organizacyjnego i prawnego funkcjonowania różnego typu szkół ponadpodstawowych i obowiązków nauczycieli

uporządkowana pogłębiona wiedza teologiczna zorientowana na zastosowania praktyczne w nauczaniu religii w szkole ponadpodstawowej

uporządkowana wiedza szczegółowa z zakresu dydaktyki nauczania religii w szkole ponadpodstawowej

wieloaspektowa obserwacja pedagogiczna, zwłaszcza dynamiki grup, komunikacji interpersonalnej, czynności opiekuńczo-wychowawczych podejmowanych przez opiekuna praktyk

działania opiekuńczo-wychowawcze i dydaktyczne szkoły i nauczyciela religii

kompetencje nauczyciela religii w szkole ponadpodstawowej oraz zadania i rola opiekuna-wychowawcy
analiza i interpretacja zdarzeń związanych z procesami komunikacji interpersonalnej i społecznej w grupach wychowawczych

Nazwa zajęć: Praktyka zawodowa pedagogiczna w szkole ponadpodstawowej - moduł 6

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. zna i rozumie sposób funkcjonowaniu, organizację pracy dydaktycznej oraz zadania dydaktyczne różnego typu szkół ponadpodstawowych (licea, technika, szkoły branżowe)
2. ma uporządkowaną podstawową wiedzę teologiczną potrzebną do planowania, realizacji oraz dokumentowania nauczania religii w szkole ponadpodstawowej
3. ma uporządkowaną wiedzę z zakresu dydaktyki nauczania religii w szkole ponadpodstawowej w zakresie planowania i przeprowadzania zajęć dydaktycznych
4. zna metodykę prowadzenia zajęć pedagogiczno-katechetycznych

w zakresie umiejętności:

1. opisuje sposób funkcjonowaniu, organizację pracy dydaktycznej oraz zadania dydaktyczne różnego typu szkół ponadpodstawowych (licea, technika, szkoły branżowe)
2. potrafi posługiwać się uporządkowaną podstawową wiedzą teologiczną stosując ją do planowania, realizacji oraz dokumentowania nauczania religii w szkole ponadpodstawowej
3. potrafi stosować w praktyce edukacyjnej wiedzę z zakresu dydaktyki nauczania religii w szkole ponadpodstawowej w zakresie planowania i przeprowadzania zajęć dydaktycznych
4. potrafi zastosować metody do konkretnych działań dydaktycznych
5. potrafi współdziałać z osobami odpowiedzialnymi za przygotowanie do zawodu nauczyciela w celu poszerzenia swojej wiedzy dydaktycznej i kształtowania kompetencji wychowawczych

w zakresie kompetencji społecznych:

1. potrafi dokonywać obserwacji i interpretacji zjawisk pedagogiczno-religijnych
2. potrafi współdziałać z osobami odpowiedzialnymi za przygotowanie do zawodu nauczyciela w celu poszerzenia swojej wiedzy dydaktycznej i kształtowania kompetencji wychowawczych

Treści programowe dla zajęć:

podstawy wiedzy na temat organizacyjnego i prawnego funkcjonowania różnego typu szkół ponadpodstawowych i obowiązków nauczycieli
uporządkowana pogłębiona wiedza teologiczna zorientowana na zastosowania praktyczne w nauczaniu religii w szkole ponadpodstawowej
uporządkowana wiedza szczegółowa z zakresu dydaktyki nauczania religii w szkole ponadpodstawowej
wieloaspektowa obserwacja pedagogiczna, zwłaszcza dynamiki grup, komunikacji interpersonalnej, czynności opiekuńczo-wychowawczych podejmowanych przez opiekuna praktyk
działania opiekuńczo-wychowawcze i dydaktyczne szkoły i nauczyciela religii
kompetencje nauczyciela religii w szkole ponadpodstawowej
analiza i interpretacja zdarzeń związanych z procesami komunikacji interpersonalnej i społecznej w grupach wychowawczych

Nazwa zajęć: Dydaktyka nauczania religii w przedszkolu i szkole podstawowej

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. zna i rozumie miejsce nauczania religii w systemie edukacji w przedszkolu i szkole podstawowej oraz w koncepcji katechezy Kościoła katolickiego w Polsce
2. zna obowiązującą „Podstawę programową katechezy Kościoła katolickiego w Polsce” pod kątem realizacji zadań edukacji religijnej w przedszkolu i w szkole podstawowej
3. zna i rozumie integrację nauczania religii z całokształtem edukacji w przedszkolu i w szkole podstawowej
4. zna cechy osobowości oraz kompetencje psychologiczno-dydaktyczne nauczyciela religii w przedszkolu i w szkole podstawowej
5. zna adekwatne do zadań edukacyjnych oraz umiejętności/kompetencji religijnych uczniów strategie, metody i techniki nauczania religii adekwatne na poziomie przedszkolnym i szkoły podstawowej, w tym z zakresu technologii informacyjno-komunikacyjnej
6. samodzielnie konstruuje konspekt i scenariusz lekcji religii, uwzględniając treści, cele i efekty kształcenia, oraz dostrzegając powiązania zaplanowanych celów lekcji z przyjętymi metodami i środkami dydaktycznymi
7. zna zasady i kryteria oceniania osiągnięć uczniów na lekcjach religii

8. zna wybrane formy zajęć z religii dla przedszkola oraz lekcji religii (praca w grupach, lekcja kompetencyjna) dla uczniów szkoły podstawowej

w zakresie umiejętności:

1. umiejętnie korzysta z obowiązującej „Podstawy programowej katechezy Kościoła katolickiego w Polsce” pod kątem realizacji zadań edukacji religijnej w przedszkolu i w szkole podstawowej
2. rozwijać w sobie cechy osobowości oraz kompetencje psychologiczno-dydaktyczne nauczyciela religii w przedszkolu i w szkole podstawowej
3. potrafi zastosować adekwatne do zadań edukacyjnych oraz umiejętności/kompetencji religijnych uczniów strategie, metody i techniki nauczania religii adekwatne na poziomie przedszkolnym i szkoły podstawowej, w tym z zakresu technologii informacyjno-komunikacyjnej
4. samodzielnie konstruuje konspekt i scenariusz lekcji religii, uwzględniając treści, cele i efekty kształcenia, oraz dostrzegając powiązania zaplanowanych celów lekcji z przyjętymi metodami i środkami dydaktycznymi
5. potrafi zastosować zasady i kryteria oceniania osiągnięć uczniów na lekcjach religii
6. potrafi zaplanować wybrane formy zajęć z religii dla przedszkola oraz lekcji religii (praca w grupach, lekcja kompetencyjna) dla uczniów szkoły podstawowej
7. potrafi podejmować współpracę w zakresie edukacji religijnej z rodzicami lub opiekunami uczniów oraz środowiskiem pozaszkolnym (parafie, grupy religijne)

w zakresie kompetencji społecznych:

1. integrowanie nauczania religii z całokształtem edukacji w przedszkolu i w szkole podstawowej
2. potrafi rozwijać w sobie cechy osobowości oraz kompetencje psychologiczno-dydaktyczne nauczyciela religii w przedszkolu i w szkole podstawowej
3. potrafi zastosować adekwatne do zadań edukacyjnych oraz umiejętności/kompetencji religijnych uczniów strategie, metody i techniki nauczania religii adekwatne na poziomie przedszkolnym i szkoły podstawowej, w tym z zakresu technologii informacyjno-komunikacyjnej
4. samodzielnie konstruuje konspekt i scenariusz lekcji religii, uwzględniając treści, cele i efekty kształcenia, oraz dostrzegając powiązania zaplanowanych celów lekcji z przyjętymi metodami i środkami dydaktycznymi
5. potrafi zastosować zasady i kryteria oceniania osiągnięć uczniów na lekcjach religii
6. potrafi zaplanować wybrane formy zajęć z religii dla przedszkola oraz lekcji religii (praca w grupach, lekcja kompetencyjna) dla uczniów szkoły podstawowej

Treści programowe dla zajęć:

cele edukacji religijnej w szkole oraz miejsce nauczania religii we współczesnej szkole
koncepcja katechezy i nauczania religii w przedszkolu i w szkole Kościoła katolickiego w Polsce
nauczanie religii w przedszkolu i w szkole w kontekście całokształtu edukacji w przedszkolach i w szkołach podstawowych – publicznych i prywatnych
kompetencje osobowościowe i dydaktyczne nauczyciela religii w przedszkolu i w szkole podstawowej
treści, cele, efekty kształcenia w nauczaniu religii w przedszkolu i w szkole
Podstawa programowa i programy nauczania religii w przedszkolu i w szkole podstawowej
strategie, metody, techniki edukacji religijnej w przedszkolu i w szkole podstawowej
zasady konstruowania scenariuszy lekcji, formułowania celów, określania treści, doboru odpowiednich metod nauczania
zasady i metody oceniania osiągnięć uczniów na lekcjach religii
planowanie dydaktyczne, projektowanie wybranych form lekcji religii
potrzeba i możliwości integracji różnych środowisk nauczania i wychowania religijnego

Nazwa zajęć: **Katechetyka materialna**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. Zna wymiar biblijny, moralny, liturgiczny, eklezjalny i kulturowy katechezy
2. Zna różnice w postrzeganiu poszczególnych wymiarów katechezy na różnych etapach jej historycznego rozwoju oraz w ujęciu współczesnych kierunków katechetycznych
3. Zna metody właściwe do przekazywania treści zgodnie z wymiarami nauczania katechetycznego oraz odpowiednie dla danego etapu rozwoju psychospołecznego uczniów
4. Zna zasady tworzenia scenariusza zajęć katechetycznych
5. Zna środki dydaktyczne odpowiednie do danej metody
6. Zna dziedzictwo kulturowe ludzkości i sposoby jego wykorzystania w nauczaniu katechetycznym

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi samodzielnie scharakteryzować wymiar biblijny, moralny, liturgiczny, eklezjalny i kulturowy katechezy

2. Potrafi wskazać różnice w postrzeganiu poszczególnych wymiarów katechezy na różnych etapach jej historycznego rozwoju oraz w ujęciu współczesnych kierunków katechetycznych
3. Potrafi dobrać metody właściwe do przekazywania treści zgodnie z wymiarami nauczania katechetycznego oraz odpowiednie dla danego etapu rozwoju psychospołecznego uczniów
4. Potrafi samodzielnie lub w grupie sporządzić scenariusz zajęć katechetycznych do tematu wskazanego przez prowadzącego zajęcia
5. Potrafi poprawnie zastosować środki dydaktyczne odpowiednie dla wybranej przez siebie metody
6. Potrafi kreatywnie korzystać z dziedzictwa kulturowego ludzkości w nauczaniu katechetycznym

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Jest gotowy do włączenia w prowadzoną katechezę wymiaru biblijnego, moralnego, liturgicznego, eklezjalnego i kulturowego
2. Jest gotowy do wykorzystania w prowadzonej katechezie wiedzy o poszczególnych wymiarach katechezy na różnych etapach jej historycznego rozwoju oraz w ujęciu współczesnych kierunków katechetycznych
3. Jest gotowy do wykorzystania metod właściwych do przekazywania treści zgodnie z wymiarami nauczania katechetycznego oraz odpowiednich dla danego etapu rozwoju psychospołecznego uczniów
4. Jest gotowy do tworzenia scenariuszy zajęć katechetycznych do tematów z podstawy programowej przedmiotu religia
5. Jest gotowy do stosowania w katechezie środków dydaktycznych odpowiednich do metody pracy na lekcji
6. Jest gotowy do wykorzystania dziedzictwa kulturowego ludzkości w nauczaniu katechetycznym

Treści programowe dla zajęć:

Pismo Święte jako źródło katechezy, zasady korzystania z Biblii w katechezie

Metody pracy z tekstami biblijnymi podczas katechezy

Charakterystyczne cechy katechezy biblijnej na poszczególnych etapach rozwoju ucznia

Chrześcijańskie koncepcje wychowania moralnego w katechezie

Katecheza a liturgia, wychowanie do rozumienia i przeżywania symboli

Kościół jako podmiot i przedmiot katechezy

Katecheza a kultura, zasady korzystania z dziedzictwa kulturowego ludzkości w katechezie

Metody pracy z tekstami biblijnymi podczas katechezy

Katecheza a kultura, zasady korzystania z dziedzictwa kulturowego ludzkości w katechezie

Nazwa zajęć: Podstawy psychologii dla nauczycieli cz. 2 (ćwiczenia)

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Zna i rozumie mechanizm psychicznej adaptacji adolescenta, identyfikuje charakterystyczny dla wieku rodzaj motywacji, mechanizm funkcjonowania osobowości, poznawczego ustosunkowywania się, komunikowania się, uczenia się i różnice indywidualne w tym zakresie oraz możliwe zaburzenia.
2. Rozumie centralne znaczenie w rozwoju adolescenta uczenie się zgodnie z zainteresowaniami, myślenia hipotetyczno-dedukcyjnego i pojęciowego, moralności postkonwencjonalnej, formowania się po-czucia tożsamości, przyczyny nieprawidłowości w przebiegu procesu ich rozwoju oraz późniejsze rozwojowo skutki wynikające z tych nieprawidłowości.
3. Zna i rozumie symptomy prawidłowego i nieprawidłowego przebiegu procesu rozwoju adolescenta w obszarze rozwoju osobowości, funkcji intelektualnych, funkcji społeczno-emocjonalnych, wolicjonalnych, moralności, komunikacji i współpracy.

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi dostosować sytuację nauczania przedmiotu do możliwości uczenia się adolescenta.
2. Potrafi wspierać adolescenta w zakresie uczenia się przedmiotowej wiedzy, nabywania umiejętności i kształtowania nastawień.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Jest gotów do interweniowania w momencie rozpoznania sytuacji zagrażającej rozwojowi adolescenta.

Treści programowe dla zajęć:

Proces funkcjonalnej i dysfunkcjonalnej adaptacji adolescenta do świata dorosłych; sytuacja konfliktu zewnętrznego i wewnętrznego; dynamika sytuacji psychologicznej adolescenta.

Dynamika i struktura wieku rozwojowego adolescenta: kryzys 13 rż, okres stabilny dorastania, kryzys funkcjonalny tożsamość versus pomieszanie tożsamości; proces formowania tożsamości; faza: rozproszenia tożsamości, tożsamości negatywnej, osiągniętej tożsamości, statusy tożsamości (tradycyjne i współczesne podejścia).

Kierowanie sytuacją szkolną adolescenta; fizyczne i społeczne aspekty sytuacji szkolnej; rola moratorium społecznego; rozbudzanie zainteresowań i wyobraźni; stymulowanie twórczego i krytycznego myślenia.

Samokontrola i samoopanowywanie; identyfikacja z „innymi” i uczenie się zgodnie z własnymi zainteresowaniami; podejmowanie decyzji i zachowywanie wierności sobie i innym; dynamika i struktura funkcji psychicznych w okresie adolescencji (centralna rola funkcji myślenia pojęciowego).

Projektowanie jako najważniejsza rozwojowo forma działalności w okresie adolescencji; tworzenie pojęć teoretycznych; myślenie hipotetyczno-dedukcyjne.

Nieziemienniki funkcjonalne; ideologie, wartości, teorie.

Nazwa zajęć: Podstawy psychologii dla nauczycieli cz. 1 (ćwiczenia)

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. Zna i rozumie poznawcze i pozapoznawcze uwarunkowania procesu uczenia się.
2. Zna i rozumie rolę motywacji, emocji i procesów wolicjonalne w procesie uczenia się.

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi rozpoznawać różnice indywidualne w procesie uczenia się u siebie i uczniów.
2. Potrafi rozpoznawać bariery i trudności uczniów w procesie uczenia się.
3. Potrafi identyfikować potrzeby uczniów w rozwoju uzdolnień i zainteresowań, tworzyć sytuacje motywujących do nauki uczniów szkół podstawowych.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Jest gotów do inspirowania i angażowania uczniów do samodzielnego, odpowiedzialnego i zaangażowanego uczenia się (zgodnie z ideą uczenia się przez całe życie).

Treści programowe dla zajęć:

Modele uczenia się, koncepcje klasyczne i współczesne. Metody i techniki uczenia się: strategie poznawcze i metapoznawcze.

Metody i techniki uczenia się: psychologia różnic indywidualnych - różnice indywidualne w zakresie inteligencji, temperamentu, osobowości i stylu poznawczego, stylu uczenia się. Trudności w uczeniu się, przyczyny i strategie pracy z nimi.

Metody i techniki identyfikacji oraz wspomaganie rozwoju uzdolnień i zainteresowań: rozpoznawanie zasobów i ograniczeń, poszerzanie autonomii i samodzielności; samoregulacja w procesie uczenia się. Motywacja, emocje i procesy wolicjonalne w procesie uczenia się.

Nazwa zajęć: Podstawy pedagogiki dla nauczycieli cz. 1 (wykład)

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. Zna i rozumie specyfikę, istotę oraz funkcje wychowania i jego aksjologiczne, filozoficzne a także antropologiczne założenia.
2. Zna i rozumie relacje zachodzące między rozwojem a wychowaniem, potrafi powiązać modele wychowania z określonymi koncepcjami rozwoju człowieka.
3. Potrafi zanalizować interakcje nauczyciel-uczeń realizowane w różnych modelach wychowania, potrafi wskazać ich przejawy oraz ocenić skutki dla rozwoju ucznia.
4. Zna strukturę, właściwości i dynamikę procesu wychowania oraz metody oddziaływania wychowawczego. Rozumie mechanizmy wpływu oraz potencjał i ograniczenia każdej z metod.
5. Potrafi scharakteryzować przejawy ukrytego programu szkoły. Rozumie ich skutki i znaczenie.
6. Potrafi scharakteryzować tradycyjne i alternatywne podejście do edukacji szkolnej. Potrafi tę wiedzę wykorzystać w analizie praktyki szkolnej (z uwzględnieniem różnych wymiarów tej analizy m. in.: filozofii kształcenia, organizacji procesu uczenia się – nauczania, relacji nauczyciel – uczeń).
7. Zna i rozumie funkcje i cele edukacji szkolnej (na różnych jej szczeblach) we współczesnym społeczeństwie.
8. Zna organizację i funkcjonowanie systemu oświaty w Polsce z uwzględnieniem sytuacji uczniów z SPE. Zna i rozumie pojęcie specjalne potrzeby edukacyjne, segregacja, integracja, inkluzja.

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi wykorzystać zdobytą wiedzę pedagogiczną w analizie i interpretacji zjawisk życia szkolnego.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Jest gotów wspierać uczniów w ich rozwoju, udzielać pomocy w sytuacjach trudnych, okazywać empatię oraz rozwijać swój warsztat zawodowy.

Treści programowe dla zajęć:

Zjawisko wychowania i jego relacje wobec enkulturacyj, socjalizacji, edukacji, opieki, kształcenia. Struktura i dynamika procesu wychowania.

Sposoby myślenia o wychowaniu wyodrębnione ze względu na przyjmowane w nich założenia dotyczące natury rozwoju człowieka (ich założenia filozoficzne i psychologiczne).

Specyfika interakcji edukacyjnych/wychowawczych: rodzaje interakcji nauczyciel-uczeń i ich edukacyjne/wychowawcze konsekwencje.

Metody oddziaływania wychowawczego w pracy z uczniem/klasą.

Modele współczesnej szkoły: od podejść tradycyjnych do alternatywnych. Ideologie edukacyjne i ich odzwierciedlenie w praktyce szkolnej.

Zróżnicowanie koncepcyjne szkół alternatywnych: wybrane egzemplifikacje. Alternatywne formy edukacji (unschooling, edukacja domowa).

Ukryty program szkoły- identyfikacja przejawów, interpretacja, funkcje.

Organizacja i funkcjonowanie systemu oświaty. Planowanie i dokumentowanie pracy szkoły.

Specjalne potrzeby edukacyjne – ustalenia definicyjne; sytuacja ucznia z SPE w systemie oświaty.

Nazwa zajęć: Podstawy pedagogiki dla nauczycieli cz. 2 (ćwiczenia)

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Zna i rozumie specyfikę profesji nauczycielskiej oraz etykę zawodową nauczyciela. Zna pragmatykę zawodową oraz tematykę oceny jakości pracy nauczyciela.

2. Zna i rozumie dynamikę rozwoju zawodowego nauczyciela wraz z potencjałem i zagrożeniami każdego z etapów rozwoju oraz wariantów tożsamości zawodowej/typów karier zawodowych.

3. Zna tematykę oceny jakości pracy szkoły (oraz systemu edukacyjnego) w świetle wyników pomiarów diagnostycznych oraz mierzenia osiągnięć szkolnych uczniów.

w zakresie umiejętności:

1. Rozumie sytuację psychospołeczną ucznia z doświadczeniem migracyjnym, potrafi udzielić mu wsparcia. Zna regulacje prawne dotyczące szkolnej sytuacji ucznia z zapleczem migracyjnym.

2. Rozumie konieczność różnicowania wsparcia udzielanego uczniom z różnych układów ryzyka, potrafi takie wsparcie zaplanować.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Jest gotów podejmować działania na rzecz kształtowania dojrzałej tożsamości zawodowej i radzenia sobie w toku profesjonalnej biografii z wyzwaniami zawodowymi.

Treści programowe dla zajęć:

Specyfika startu zawodowego (potencjał i zagrożenia). Dynamika rozwoju zawodowego nauczyciela oraz warianty tożsamości zawodowej.

Wsparcie uczniów z różnych układów ryzyka: potrzeba równowagi w układzie wsparcie-zasoby ucznia/jego środowiska-doświadczane obciążenia. Analizy przypadków.

Dzieci i młodzież z doświadczeniem migracyjnym w polskiej szkole.

Ocena jakości pracy szkoły w świetle badań diagnostycznych oraz pomiarów osiągnięć szkolnych uczniów

Ocena pracy nauczyciela w szkole. Pragmatyka zawodowa.

Nazwa zajęć: Laboratorium pedagogiczne: ewaluacja praktyk w szkole podstawowej

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Posiada orientację w katalogu praw dziecka a także w krajowych i międzynarodowych regulacjach dotyczących praw człowieka, dziecka, ucznia (także z niepełnosprawnościami).

2. Posiada podstawową wiedzę dot. statusu, praw i obowiązków nauczyciela, odpowiedzialności prawnej opiekuna, nauczyciela, wychowawcy, pragmatyki zawodowej.

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi analizować zjawiska/sytuacje/epizody pojawiające się w pracy wychowawczej z klasą/ucznikiem w szkole podstawowej i na tej podstawie formułować wnioski i planować działania.

2. Proponuje strategie działania w zaobserwowanych lub doświadczonych sytuacjach trudnych w relacjach nauczyciela z klasą/ucznikiem szkoły podstawowej.

3. Potrafi zaprojektować ścieżkę rozwoju zawodowego.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Jest gotów podejmować działania na rzecz kształtowania dojrzałej tożsamości zawodowej i radzenia sobie w toku profesjonalnej biografii z wyzwaniami zawodowymi.

2. Jest gotów podejmować współpracę z nauczycielami i innymi podmiotami życia szkolnego (oraz środowiska lokalnego) na rzecz szkoły i społeczności szkolnej.

Treści programowe dla zajęć:

Analiza wybranych doświadczeń zgromadzonych przez studentów w trakcie ich praktyki w szkole: trudne zachowania uczniów i nauczycieli, ich uwarunkowania i konsekwencje, możliwe rozwiązania. Dobre praktyki.

Prezentacja katalogu praw dziecka oraz zasad prawnych stanowiących klauzule generalne w postępowaniach z udziałem dziecka (zasada dobra dziecka, zasada prymatu rodziców w wychowaniu dziecka).

Refleksja na temat dotychczasowego kształcenia psychologiczno-pedagogicznego (wiedzy, umiejętności doświadczeń z praktyki) odniesienie do indywidualnych potrzeb i wartości jako studenta oraz przyszłego nauczyciela (osobiste odniesienie, uwewnętrznienie treści).

Projektowanie ścieżki własnego rozwoju zawodowego.

Nazwa zajęć: **Język hebrajski**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. student zna najważniejsze podstawowe formy morfologiczne języka hebrajskiego
2. student posiada wiedzę na temat podstaw składni w prozie języka hebrajskiego
3. student opanował podstawowe słownictwo biblijnej hebrajszczyzny

w zakresie umiejętności:

1. student zna najważniejsze podstawowe formy morfologiczne języka hebrajskiego
2. student posiada wiedzę na temat podstaw składni w prozie języka hebrajskiego
3. student opanował podstawowe słownictwo biblijnej hebrajszczyzny

Treści programowe dla zajęć:

Omówienie gramatyki hebrajskiej
Zapoznanie ze słownictwem języka hebrajskiego
Analiza wybranych fragmentów biblijnych

Nazwa zajęć: **Katechetyka fundamentalna**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. definiuje i objaśnia podstawowe pojęcia i terminy katechetyczne
2. zna zarys historii katechezy
3. zna główne dokumenty nauczania Kościoła o katechezie i ewangelizacji
4. zna naturę i cele katechezy
5. zna główne źródła i funkcje katechezy

w zakresie umiejętności:

1. rozumie miejsce katechetyki na tle innych przedmiotów teologicznych
2. interpretuje nauczanie Kościoła na temat katechezy
3. potrafi rozróżnić i opisać różne formy katechezy
4. potrafi dobrać właściwą formę katechezy do wyzwań nowej ewangelizacji

w zakresie kompetencji społecznych:

1. potrafi określić podstawowe kompetencje katechetyczne
2. potrafi włączyć się w działalność katechetyczną Kościoła

Treści programowe dla zajęć:

pojęcie katechetyki (definicja katechezy, różne koncepcje katechetyki, katechetyka a nauki humanistyczne)

zarys historii katechezy (katecheza czasów apostoelskich, patrystycznych, od średniowiecza po czasy reformy katolickiej, wiek XVIII i XIX w katechezie, XX wieczne nurty katechetyczne)

posoborowe dokumenty katechetyczne Kościoła katolickiego

natura katechezy: źródła katechezy, funkcje katechezy (wychowanie, nauczanie, wtajemniczenie)

katecheza w perspektywie nowej ewangelizacji

cele i wymiary katechezy

formy katechezy: szkolne nauczanie religii dzieci i młodzieży, katecheza parafialna, katecheza w ruchach formacyjnych i stowarzyszeniach, katecheza rodzinna

współczesne kierunki i modele katechezy

relacja nauczania religii w szkole do katechezy parafialnej

Nazwa zajęć: **Od apostołatu biblijnego do biblijnej animacji duszpasterstwa**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. w pogłębionym stopniu zna specyfikę przedmiotową i metodologiczną apostołatu biblijnego, rozmaitych jego form oraz wykorzystania ich w duszpasterstwie
2. w pogłębionym stopniu zna zasady interpretacji tekstu biblijnego i wykorzystania go w apostołacie biblijnym i animacji duszpasterstwa

w zakresie umiejętności:

1. potrafi przeprowadzać badania w zakresie teologii, obejmujące zwłaszcza analizę tekstów biblijnych i teologicznych oraz syntezę różnych idei i poglądów, poprawnie dobierać metody i konstruować narzędzia badawcze, opracowywać i prezentować wyniki badań
2. umie twórczo włączyć się w różne formy działalności ewangelizacyjnej, pastoralnej i charytatywnej Kościoła katolickiego, współpracować z innymi w zespole, kierować zespołem, praktykującym rozmaite formy apostołatu biblijnego, animujące biblijnie duszpasterstwo

w zakresie kompetencji społecznych:

1. posiada kompetencje intelektualnego oraz religijno-duchowego formowania się przez całe życie, będącego podstawą odpowiedzialnego pełnienia zgodnych z kierunkiem i specjalnością ról zawodowych

Treści programowe dla zajęć:

Wyjaśnienie pojęcia „apostołat biblijny” oraz „animacja biblijna duszpasterstwa”

Apostołat biblijny oraz animacja biblijna duszpasterstwa w nauczaniu Kościoła

Animacja biblijna tradycyjnych form duszpasterstwa (kaznodziejstwo, katecheza)

Nowe formy apostołatu biblijnego (kręgi, tygodnie, niedziele, godziny, wieczory biblijne, konkursy, pielgrzymki do Ziemi Świętej) i ich wykorzystanie w duszpasterstwie

Dzieło Biblijne im. Jana Pawła II w służbie apostołatu biblijnego oraz animacji biblijnej duszpasterstwa

Nazwa zajęć: **Etyka ogólna**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. zna genezę etyki filozoficznej, istotę moralności oraz opisuje główne paradygmaty europejskiej myśli etycznej
2. zna wpływy etyki greckiej na myślenie moralne chrześcijaństwa oraz wpływ idei chrześcijańskich na rozumienie moralności w przeszłości i współcześnie

w zakresie umiejętności:

1. potrafi oceniać w perspektywie wad i zalet poszczególne schematy myślenia etycznego i wskazywać problemy związane z teoriami etycznymi (metaetyka)
2. potrafi krytycznie korzystać z tekstów etycznych

w zakresie kompetencji społecznych:

1. jest gotów przystąpić do dyskusji o współczesnych zagadnieniach moralnych i do rozwijania swej świadomości etycznej

Treści programowe dla zajęć:

Wstępne przybliżenia i definicje dejktyczne moralności, analiza datum morale

Etyka eudajmonistyczna, hedonistyczna, prawo naturalne, formalizm kantowski, utylitaryzm, etyka wartości, etyka cnót, etyka postmodernistyczna

Eudajmonizm Platona i Arystotelesa a myśl św. Augustyna i św. Tomasza, personalizm etyczny chrześcijaństwa

Problem dylematów etycznych i dróg ich rozwiązywania

Analiza wybranych wartości moralnych (wierność, odpowiedzialność, sprawiedliwość) i kategorii etycznych (sumienie, wina)

Metaetyka i jej główne problemy: naturalizm, intuicjonizm, emotywizm

Nazwa zajęć: **Muzyka religijna**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Rozumie historię muzyki religijnej Kościoła katolickiego
2. Rozumie istotę, znaczenie i funkcje muzyki sakralnej w liturgii
3. Rozumie historię chorału gregoriańskiego w życiu Kościoła oraz jego udział w kształtowaniu kultury muzycznej Europy

w zakresie umiejętności:

1. Zna naukę Kościoła o zastosowaniu muzyki w liturgii oraz innych spotkaniach modlitewnych Kościoła katolickiego
2. Zna różnorodność muzyki kościelnej w zależności od czasu, miejsca i kultury

3. Zna znaczenie muzyki organowej, muzyki instrumentalnej oraz stosowania instrumentów muzycznych w liturgii Kościoła katolickiego

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Potrafi ukazać historię muzyki sakralnej Kościoła katolickiego i jej rolę w kształtowaniu kultury muzycznej Europy
2. Potrafi krytycznie oszacować zastosowanie muzyki w liturgii
3. Potrafi przygotować oprawę muzyczną do liturgii
4. Potrafi odczytać i odtworzyć wybrane melodie gregoriańskie oraz melodie „tradycyjnych” tonów psalmów i kantyków

Treści programowe dla zajęć:

Muzyka w czasach Starego Testamentu. Muzyka we wczesnym Kościele

Chorał gregoriański: historia i repertuar

Chorał gregoriański: jego rola w historii liturgii Kościoła oraz we współczesnej liturgii

Muzyka sakralna renesansu

Muzyka sakralna baroku

Muzyka sakralna klasycyzmu oraz XIX wieku

Muzyka sakralna współczesna

Dokumenty i instrukcje Kościoła o stosowaniu muzyki w liturgii

Muzyka we Mszy świętej: kryteria jej stosowania, funkcje, uczestnicy (wykład 1)

Muzyka we Mszy świętej: części śpiewane (wykład 2)

Muzyka organowa oraz muzyka instrumentalna w liturgii: soliści, orkiestry oraz orkiestry dęte

Muzyka sakralna w liturgii innych niż katolicka konfesjach chrześcijańskich

Melodie gregoriańskie do psalmów oraz kantyków. Ćwiczenia 1

Śpiew wybranych melodii tak zwanych Wielkich Antyfon Maryjnych. Ćwiczenia 2

Śpiew wybranych hymnów melodii gregoriańskich na różne święta oraz liturgie Kościoła katolickiego.

Ćwiczenia 3

Nazwa zajęć: **Nauka społeczna Ojców Kościoła**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Zna genezę i okoliczności pojawienia się głównych kierunków nauczania społecznego ojców Kościoła.
2. Zna kierunki nauki społecznej Kościoła od czasów ojców Kościoła po współczesność.
3. Zna znaczenie nauczania społecznego ojców Kościoła w dziejach Kościoła i świata.
4. Zna charakterystyczne cechy nauczania społecznego ojców Kościoła.

w zakresie umiejętności:

1. Umie przedstawić genezę i okoliczności pojawienia się głównych kierunków nauczania społecznego ojców Kościoła.
2. Umie korzystać z dzieł ojców Kościoła w zakresie nauki społecznej.
3. Umie krytycznie ocenić rolę i znaczenie nauczania społecznego ojców Kościoła w dziejach Kościoła i świata.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Jest gotów do prowadzenia dyskursu na temat różnych koncepcji nauczania społecznego
2. Jest gotów do wykorzystania zdobytej wiedzy w życiu zawodowym i społecznym.
3. Jest gotów do zaangażowania się w działalność społeczną Kościoła, a także różnych instytucji charytatywnych.
4. Jest gotów do podjęcia własnego wielorako pojętego rozwoju w imię odpowiedzialności za przyszłość Kościoła, Polski i świata.

Treści programowe dla zajęć:

Godność człowieka.

Caritas chrześcijańska.

Wartość pracy ludzkiej.

Chrześcijanin wobec władzy państwowej.

Rozwój kultury chrześcijańskiej.

Nazwa zajęć: **Ekumenizm**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. rozumie sens i cel ruchu ekumenicznego
2. odróżnia dialog od relacji dwustronnych i wielostronnych
3. rozróżnia dialog doktrynalny od praktycznego
4. uzasadnia skutki podziału
5. wskaże różnice międzykonfesyjne
6. określi istotę dialogu ekumenicznego oraz potrzebę jego realizacji praktycznej
7. rozwija i upowszechnia ideę dialogu ekumenicznego
8. wciela zasady ekumeniczne w procesie zbliżenia partnerskiego
9. okazuje pozytywne nastawienie ku pogłębianiu relacji dwustronnych
10. potrafi skutecznie współdziałać w dziele ekumenicznym

w zakresie umiejętności:

1. rozumie sens i cel ruchu ekumenicznego
2. odróżnia dialog od relacji dwustronnych i wielostronnych
3. rozróżnia dialog doktrynalny od praktycznego
4. uzasadnia skutki podziału
5. wskaże różnice międzykonfesyjne
6. określi istotę dialogu ekumenicznego oraz potrzebę jego realizacji praktycznej
7. rozwija i upowszechnia ideę dialogu ekumenicznego
8. wciela zasady ekumeniczne w procesie zbliżenia partnerskiego
9. okazuje pozytywne nastawienie ku pogłębianiu relacji dwustronnych
10. potrafi skutecznie współdziałać w dziele ekumenicznym

w zakresie kompetencji społecznych:

1. rozumie sens i cel ruchu ekumenicznego
2. odróżnia dialog od relacji dwustronnych i wielostronnych
3. rozróżnia dialog doktrynalny od praktycznego
4. uzasadnia skutki podziału
5. wskaże różnice międzykonfesyjne
6. określi istotę dialogu ekumenicznego oraz potrzebę jego realizacji praktycznej
7. rozwija i upowszechnia ideę dialogu ekumenicznego
8. wciela zasady ekumeniczne w procesie zbliżenia partnerskiego
9. okazuje pozytywne nastawienie ku pogłębianiu relacji dwustronnych
10. potrafi skutecznie współdziałać w dziele ekumenicznym

Treści programowe dla zajęć:

Wprowadzenie w dzieje ruchu ekumenicznego
Zjawisko dialogu jako wezwanie ku zjednoczeniu chrześcijańskiemu
Najważniejsze inicjatywy ekumeniczne
Nauczanie kościoła katolickiego o ekumenizmie
Podstawowe zasady dialogu ekumenicznego
Praktyka dialogu partnerskiego
Hierarchia prawd jako kryterium chrześcijańskiej autentyczności
Dialog dwustronny
Rola Rady Kościołów w Polsce
Dialog katolicko-prawosławny
Dialog ekumeniczny a dialog międzyreligijny
Współczesne wyzwania ekumeniczne
Uniatyzm w dialogu katolicko-prawosławnym

Nazwa zajęć: **Wychowanie fizyczne**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. posiada wiadomości dotyczące wpływu ćwiczeń na organizm człowieka, sposobów podtrzymania zdrowia i sprawności fizycznej, a także zasad organizacji zajęć ruchowych
2. identyfikuje relacje między wiekiem, zdrowiem, aktywnością fizyczną, sprawnością motoryczną kobiet i mężczyzn

w zakresie umiejętności:

1. opanował/a umiejętności ruchowe z zakresu gier zespołowych, sportów indywidualnych, turystyki kwalifikowanej oraz przydatnych do organizacji i udziału w grach i zabawach ruchowych, sportowych i terenowych
2. potrafi zastosować nabyty potencjał motoryczny do realizacji poszczególnych zadań technicznych i taktycznych w poszczególnych dyscyplinach sportowych i działalności turystyczno-rekreacyjnej

3. posiada umiejętności włączenia się w prozdrowotny styl życia oraz kształtowania postaw sprzyjających aktywności fizycznej na całe życie

w zakresie kompetencji społecznych:

1. promuje społeczne, kulturowe znaczenie sportu i aktywności fizycznej oraz kształtuje własne upodobania z zakresu kultury fizycznej
2. podejmuje się organizacji wszelkich form aktywności fizycznej, rywalizacji sportowej w swoim miejscu zamieszkania, zakładzie pracy lub regionie
3. troszczy się o zagospodarowanie czasu wolnego poprzez różnorodne formy aktywności fizycznej

Treści programowe dla zajęć:

Gry zespołowe:

- sposoby poruszania się po boisku,
 - doskonalenie podstawowych elementów techniki i taktyki gry,
 - fragmenty gry i gra szkolna,
 - gry i zabawy wykorzystywane w grach zespołowych,
 - przepisy gry i zasady sędziowania,
 - organizacja turniejów w grach zespołowych,
 - udział w zawodach sportowych (Akademickie Mistrzostwa Polski, Liga Międzyuczelniana, Uniwersjada, Akademickie Mistrzostwa Europy).
- Aerobik, Taniec, Body Control, Pilates, Joga.
- poprawa ogólnej sprawności fizycznej,
 - umiejętność poprawnego wykonywania ćwiczeń i technik tanecznych,
 - wzmocnienie mięśni posturalnych i pozostałych grup mięśniowych,
 - zwiększenie wydolności oddechowo-kръżeniowej organizmu,
 - świadomość ciała, znajomość poszczególnych grup mięśniowych oraz odpowiednich dla nich ćwiczeń.

Sporty indywidualne (tenis ziemny, tenis stołowy, judo, samoobrona, nordic walking, pływanie, narciarstwo, wioślarstwo, power bike, kulturystyka, trening funkcjonalny, rolkarstwo):

- poprawa ogólnej sprawności fizycznej,
- nauka i doskonalenie techniki z zakresu poszczególnych dyscyplin sportu,
- wdrożenie do samodzielnych ćwiczeń fizycznych,
- wzmocnienie mięśni posturalnych i innych grup mięśniowych,
- umiejętność poprawnego wykonywania ćwiczeń i technik specyficznych dla danej dyscypliny sportu,
- gry i zabawy właściwe dla danej dyscypliny,
- organizacja turniejów i zawodów,
- udzielanie pierwszej pomocy i nauka resuscytacji kръżeniowo-oddechowej,
- udział w zawodach sportowych (Akademickie Mistrzostwa Polski, Akademickie Mistrzostwa Województwa Wielkopolski, Uniwersjada, Akademickie Mistrzostwa Europy).

Nazwa zajęć: **Filozofia przyrody i przyrodoznawstwa**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. zna i rozumie koncepcje filozofii przyrody
2. zna i rozumie relacje filozofii przyrody do fenomenu poznania naukowo-przyrodniczego
3. zna i rozumie filozoficzne problemy związane z kategorią czasu i przestrzeni
4. zna i rozumie filozoficzne problemy związane z kategorią materii
5. zna i rozumie filozoficzne zagadnienia związane z kosmologią naukową
6. zna i rozumie problemy filozofii życia i jego ewolucji

w zakresie umiejętności:

1. potrafi omówić koncepcje filozofii przyrody
2. potrafi omówić relacje filozofii przyrody do fenomenu poznania naukowo-przyrodniczego
3. potrafi omówić filozoficzne problemy związane z kategorią czasu i przestrzeni
4. potrafi omówić filozoficzne problemy związane z kategorią materii
5. potrafi omówić filozoficzne zagadnienia związane z kosmologią naukową
6. potrafi omówić problemy filozofii życia i jego ewolucji

Treści programowe dla zajęć:

Wprowadzenie (koncepcje filozofii przyrody, filozofia przyrody a filozofia nauki, filozofia przyrody a metodologia nauk, fenomen nauk przyrodniczych i ich znaczenie dla obrazu świata)

Filozofia przyrody i filozofia przyrodoznawstwa a poznanie naukowo-przyrodnicze (metoda nauk przyrodniczych i jej status poznawczy, naturalizm i redukcjonizm nauk przyrodniczych, realizm i antyrealizm w teoriach naukowych)

Filozofia czasu i przestrzeni (czas i przestrzeń w historii wiedzy ludzkiej, czas i przestrzeń w szczególnej teorii względności, filozoficzne spory wokół szczególnej teorii względności, problem strzałki czasu)

Ontologia świata – struktura materii (antyczne i nowożytne pojęcie materii, filozofia mechanicyzmu, podstawowe składniki materii, podstawowe zagadnienia mechaniki kwantowej, filozoficzne interpretacje mechaniki kwantowej, problem przyczynowości w mechanice kwantowej, filozoficzne zagadnienia teorii chaosu deterministycznego)

Elementy filozofii kosmologii (podstawy ogólnej teorii względności, wybrane modele kosmologiczne i ich filozoficzna ocena, standardowy model kosmologiczny i jego filozoficzne konsekwencje, filozoficzne kontrowersje wokół początkowej osobliwości, filozofia kosmologii antropicznej)

Filozofia życia i jego ewolucji (czym jest życie, spór o naturę życia, pochodzenie życia, przyrodnicza teoria genezy życia, ewolucja życia, historyczne i współczesna teoria ewolucji, filozoficzne spory wokół ewolucjonizmu oraz ekofilozofii)

Nazwa zajęć: Historia Kościoła powszechnego - starożytność

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. zna okoliczności pojawienia się pierwszych wspólnot chrześcijańskich w starożytności.
2. rozumie wpływ różnych poglądów religijnych i filozoficznych na kształtowanie się teologii Kościoła oraz związane z tym nurty heterodoksyjne.
3. zna kierunki rozwoju wspólnoty Kościoła
4. rozumie znaczenie postaci i wydarzeń, które miały wpływ na fundamentalne działania dyscyplinarne i rozwój teologii w Kościele starożytnym
5. rozumie związek zachodzący między faktami historycznymi a rozwojem teologii

w zakresie umiejętności:

1. potrafi przedstawić wpływ różnych poglądów religijnych i filozoficznych na kształtowanie się teologii Kościoła starożytnego oraz związane z tym nurty heterodoksyjne
2. potrafi oceniać znaczenie najważniejszych postaci z dziejów Kościoła na kolejnych etapach jego historycznego rozwoju
3. umie korzystać z podstawowych źródeł historycznych i literatury przedmiotu
4. potrafi dokonać krytycznej oceny źródła historycznego

w zakresie kompetencji społecznych:

1. jest gotów do korzystania z dorobku naukowego w osobistym rozwoju
2. posiada kompetencje w zakresie wykorzystania zdobytej wiedzy w życiu zawodowym i społecznym
3. jest gotów do promowania dziedzictwa chrześcijańskiego

Treści programowe dla zajęć:

Świat antyczny i narodziny chrześcijaństwa.

Stosunek państwa rzymskiego do chrześcijaństwa (do edyktu mediolańskiego)

Historia prześladowań i znaczenie kultu męczenników.

Zagrożenia jedności Kościoła (herezje, gnostycyzm)

Etapy kształtowania się struktury hierarchicznej Kościoła.

Charakterystyka kultury i życia codziennego chrześcijan

Konstantyn Wielki i jego znaczenie dla historii Europy i Kościoła.

Relacje państwo – Kościół po 313 r.

Działalność apostolska i misyjna Kościoła

Początki i rozwój monastycyzmu (anachoretyzm, cenobityzm, pierwsze reguły)

Upadek Cesarstwa Rzymskiego. Papiestwo i rozwój idei prymatu.

Chrześcijaństwo a islam.

Kryzys obrazoburczy

Rozwój życia sakramentalnego i liturgicznego

Życie codzienne starożytnych chrześcijan

Architektura i sztuka chrześcijańska

Pierwsze reguły monastyczne (IV-VII w.)

Nazwa zajęć: Język łaciński cz. 1

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Student zna zasady wymowy i akcentowania, budowę zdania łacińskiego oraz sposoby tłumaczenia na j. polski
2. Zna zasady analizy prostego tekstu oraz formy i konstrukcje gramatyczne

3. Zna zasady posługiwania się pomocami naukowymi (słowniki, gramatyki)
4. Zna podstawowe zwroty, terminy, skróty i sentencje łacińskie wraz z ich kontekstem
5. Zna fundamentalne zagadnienia kultury antycznej

w zakresie umiejętności:

1. Umie zastosować podstawowe zagadnienia dot. struktury języka łacińskiego i budowy zdania łacińskiego
2. Umie odmianę deklinacyjną (dekl. I-V) i koniugacyjną (praesens, imperfectum, futurum I activi et passivi); zaimki: osobowe, względny, dzierżawcze, wskazujące; stopniowanie przymiotników
3. Umie podstawowe modlitwy w j. łacińskim oraz zadane słownictwo
4. Umie przedstawić podstawowe zagadnienia z filozofii, kultury antycznej; wskazać dziedzictwo antyku w czasach nowożytnych
5. Umie podstawową terminologię naukową pochodzenia łacińskiego i greckiego; zwroty, skróty, sentencje

Treści programowe dla zajęć:

Zasady wymowy i akcentowania; iloczas; budowa zdania łacińskiego.

Czasownik: określanie koniugacji i tematu; odmiana w czasie teraźniejszym, przeszłym niedokonanym i przyszłym w stronie czynnej i biernej; tryby (indicativus, infinitivus, imperativus).

Rzeczownik: określanie deklinacji i tematu; odmiana pięciu deklinacji.

Przymiotnik: odmiana (dekl. I-II; dekl. III); stopniowanie.

Przysłówek: tworzenie; stopniowanie.

Zaimki: osobowy; dzierżawczy; względny; wskazujący - odmiana, użycie w zdaniu łacińskim.

Budowa zdania łacińskiego (podmiot, orzeczenie); zasady tłumaczenia na j. polski; zdania proste i złożone.

Czasownik nieregularny "być" - odmiana w trzech czasach; zdanie z orzecznikiem.

Przymyki łacińskie.

Czasowniki złożone: budowa, odmiana.

Modlitwy w j. łacińskim (Pater noster; Ave Maria; Gloria Patri; Requiem aeternam; Sub tuum praesidium).

Podstawowe terminy pochodzenia łacińskiego, skróty; sentencje, paremie.

Tłumaczenie prostych tekstów preparowanych oraz wybranych fragmentów z Pisma Świętego (Canticum Trium Puerorum; Psalmus 23).

Podstawowe zagadnienia z kultury antycznej.

Nazwa zajęć: **Liturgika - liturgika fundamentalna**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Student zna naturę, charakter i cel liturgii
2. Student zna podstawowe znaki liturgiczne
3. Student potrafi scharakteryzować etapy rozwoju liturgii w historii
4. Student rozumie teologię liturgii
5. Student zna podział nauk liturgicznych

w zakresie umiejętności:

1. Pojęcie i natura liturgii (definicje liturgii, znak, symbol, obraz).
2. Historia liturgii do Soboru Watykańskiego II włącznie.
3. Liturgia w Konstytucji o liturgii świętej i w Katechizmie Kościoła katolickiego.
4. Symbolika liturgiczna (czynności, gesty, elementy naturalne, szaty, przedmioty, wyposażenie kościoła).
5. Liturgika jako nauka

w zakresie kompetencji społecznych:

1. potrafi krytycznie ocenić poziom własnej dojrzałości osobowej, zdobywanej wiedzy i kształtowanych umiejętności
2. potrafi uznawać znaczenie wiedzy teologicznej w określaniu sposobów rozwiązywania problemów poznawczych i praktycznych, zarówno indywidualnych jak i wspólnotowych
3. potrafi wziąć udział w działaniach na rzecz zachowania dziedzictwa chrześcijańskiego i kulturowego regionu, kraju i Europy

Treści programowe dla zajęć:

Pojęcie i natura liturgii (definicje liturgii, znak, symbol, obraz).

Historia liturgii do Soboru Watykańskiego II włącznie.

Liturgia w Konstytucji o liturgii świętej i w Katechizmie Kościoła katolickiego.

Symbolika liturgiczna (czynności, gesty, elementy naturalne, szaty, przedmioty, wyposażenie kościoła).

Liturgika jako nauka

Nazwa zajęć: **Logika**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. Zna cel i metody logiki oraz jej historię.
2. Zna podstawowe pojęcia i teorie logiki

w zakresie umiejętności:

1. Powinien odróżniać wnioski zawodne od niezawodnych
2. Powinien nabyć podstaw kultury logicznej
3. Umie odróżnić argumentację przekonującą i merytoryczną od nieprzekonującej i erystycznej.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Docenia rolę logiki i analiz filozoficznych w komunikacji i budowaniu światopoglądu

Treści programowe dla zajęć:

Cel i metody logiki. Elementy historii logiki. Logika klasyczna: wnioskowanie bezpośrednie i teoria sylogizmu.

Klasyczny język rachunku zdań.

Rachunek predykatów.

Teoria zbiorów.

Teoria relacji.

Elementy semiotyki logicznej. Rodzaje definicji.

Elementy retoryki logicznej. Problem poprawności argumentacji

Konwersja zdań, obwersja zdań, teoria sylogizmu, opozycja zdań.

Badanie poprawności argumentacji. Błędy we wnioskowaniu i argumentacji.

Budowanie poprawnych definicji

Język rachunku zdań: metoda zero-jedynkowa w analizie poprawności wnioskowania.

Język rachunku predykatów

Teoria zbiorów i relacji.

Elementy pragmatyki semiotycznej: budowanie poprawnych logicznie wypowiedzi.

Nazwa zajęć: **Metodologia nauk, filozofia nauki**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. Zna dzieje koncepcji nauki, zwł. współczesne rozumienie nauki
2. Zna status metodologiczny nauki i jego wyznaczniki

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi wskazać cechy budowy i statusu poznawczego teorii naukowej
2. Potrafi wskazać metodologiczne różnice między rodzajami nauk

Treści programowe dla zajęć:

Elementy historii nauki europejskiej i współczesne rozumienie nauki. Metodologia a filozofia nauk.

Status metodologiczny nauki i jego wyznaczniki

Cechy budowy i statusu poznawczego teorii naukowej

Elementy metodologii nauk: indukcja i wyjaśnienie

Struktura nauki

Typy nauk i metodologiczne różnice między rodzajami nauk.

Status poznawczy nauk

Koncepcje rozwoju nauk: kumulatywizm, anarchizm, rewolucjonizm i ewolucjonizm.

Problem bazy empirycznej i zmiany pojęciowej.

Zasada wyjaśniania do najlepszego wyjaśnienia i inne koncepcje wyjaśniania

Relatywizm, konstruktywizm a realizm

Specyfika metodologii teologii

Zagadnienie metody indukcji

Nazwa zajęć: **Praca w bibliotece i informacja teologiczna**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. podstawowa orientacja w zasobach nauk teologicznych i ich udziału w tworzeniu kultury w perspektywie historycznej i obecnej

w zakresie umiejętności:

1. samodzielne wyszukiwanie i podstawowa krytyczna analiza wyszukanego materiału

w zakresie kompetencji społecznych:

1. ocena własnego poziomu wiedzy i kompetencji i ich rozwój w oparciu o istniejący dorobek naukowy, kulturowy i społeczny

Treści programowe dla zajęć:

1. Biblioteka i jej rola
2. Korzystanie z Biblioteki - rodzaje zbiorów
3. Temat pracy naukowej - wyszukiwanie i "krytyczna" analiza wyszukanego materiału
4. Merytoryczne i metodyczne opracowanie tematów naukowych

Nazwa zajęć: **Wstęp do filozofii**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. zna i wyjaśnia pojęcie filozofii w aspekcie etymologicznym, historycznym i merytorycznym
2. zna i wyjaśnia podstawowe kategorie filozoficzne
3. opisuje metody filozoficzne
4. opisuje nurty filozofii
5. rozróżnia podstawowe dyscypliny filozoficzne
6. zna podstawowe pojęcia i metody filozofii
7. odróżnia filozofię od teologii na poziomie metody

w zakresie umiejętności:

1. potrafi wyjaśnić pojęcie filozofii w aspekcie etymologicznym, historycznym i merytorycznym
2. potrafi wyjaśnić podstawowe kategorie filozoficzne
3. potrafi opisać metody filozoficzne
4. potrafi opisać nurty filozofii
5. potrafi rozróżnić podstawowe dyscypliny filozoficzne
6. potrafi wyjaśnić podstawowe pojęcia i metody filozofii
7. potrafi odróżnić filozofię od teologii na poziomie metody

w zakresie kompetencji społecznych:

1. jest gotów wyjaśnić pojęcie filozofii w aspekcie etymologicznym, historycznym i merytorycznym
2. jest gotów wyjaśnić podstawowe kategorie filozoficzne
3. jest gotów opisać metody filozoficzne
4. jest gotów opisać nurty filozofii
5. jest gotów rozróżnić podstawowe dyscypliny filozoficzne
6. jest gotów wyjaśnić podstawowe pojęcia i metody filozofii
7. jest gotów odróżnić filozofię od teologii na poziomie metody

Treści programowe dla zajęć:

Metody filozoficzne
Koncepcje filozofii
Działy filozofii
Logika
Teoria poznania
Teoria bytu
Filozofia przyrody
Filozofia człowieka
Etyka
Poznanie naukowe a poznanie potoczne
Poznanie naukowe a poznanie filozoficzne
Pozorna jałowość rozważań filozoficznych
Filozofia a teologia

Nazwa zajęć: **Teologia duchowości cz. 1**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. rozumie naturę chrześcijańskiego życia duchowego oraz modlitwy chrześcijańskiej i jej rodzajów
2. zna proces uświęcenia oraz jego uwarunkowania
3. zna zasady dotyczące życia duchowego

4. zna czynniki pomagające w pogłębianiu osobistego życia duchowego
5. posiada wiedzę na poziomie podstawowym potrzebną do towarzyszenia osobom zaangażowanym w swój rozwój duchowy

w zakresie umiejętności:

1. potrafi opisać naturę chrześcijańskiego życia duchowego oraz modlitwy chrześcijańskiej i jej rodzajów
2. jest w stanie objaśnić i scharakteryzować proces uświęcenia oraz jego uwarunkowania
3. potrafi zastosować zasady dotyczące życia duchowego
4. potrafi pogłębiać osobiste życie duchowe
5. potrafi w stopniu podstawowym towarzyszyć osobom zaangażowanym w swój rozwój duchowy

w zakresie kompetencji społecznych:

1. potrafi wyjaśnić naturę chrześcijańskiego życia duchowego oraz modlitwy chrześcijańskiej i jej rodzajów
2. potrafi objaśnić i scharakteryzować proces uświęcenia oraz jego uwarunkowania
3. potrafi wytłumaczyć zasady dotyczące życia duchowego
4. jest w stanie pogłębiać osobiste życie duchowe
5. jest zdolny na poziomie podstawowym do towarzyszenia osobom zaangażowanym w swój rozwój duchowy

Treści programowe dla zajęć:

Wprowadzenie w teologię duchowości
Proces uświęcenia (uwarunkowania, etapy, pełnia życia chrześcijańskiego)
Sakramenty a życie duchowe (ogólnie oraz chrzest, Eucharystia, pokuta)
Asceza chrześcijańska
Różnorodne środki pomagające w drodze do komunii z Bogiem
Przeszkody w dążeniu do komunii z Bogiem
Modlitwa chrześcijańska (natura, rodzaje, uwarunkowania)
Medytacja chrześcijańska a dalekowschodnie metody medytacyjne
Duchowość życia świeckiego, duchowość życia prezbitera diecezjalnego

Nazwa zajęć: **Wstęp do teologii**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Poznaje desygnaty nazwy teologia
2. Charakteryzuje różne rodzaje teologii z ich osadzeniem kulturowym
3. Rozumie potrzebę poznania historycznego rozwoju doktryny Kościoła rzymskokatolickiego.

w zakresie umiejętności:

1. Zna i stosuje w stopniu podstawowym metody badań naukowych
2. Rozumie potrzebę poznania historycznego rozwoju doktryny Kościoła rzymskokatolickiego.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Poznanie znaczenia wiedzy teologicznej dla rozwiązywania niektórych kwestii społecznych

Treści programowe dla zajęć:

Ogólna teoria teologii
Teologia a Słowo Boże
Teologia a Urząd Nauczycielski Kościoła
Teologia okresu patrystycznego- główne zagadnienia i metoda
Teologia Średniowiecza- główne zagadnienia i metoda
Teologia współczesna- główne zagadnienia i metoda

Nazwa zajęć: **Teoria poznania, epistemologia**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Posiada podstawowe wiadomości na temat epistemologii i jej historii
2. Zna podstawowe kierunki i poglądy w zakresie teorii poznania: źródła poznania, metody poznania, sceptycyzm, dogmatyzm, fundacjonalizm itd.
3. Zna podstawowe poglądy epistemologiczne i ich konsekwencje zwłaszcza dla teologii
4. Zna rodzaje wiedzy i ich status epistemologiczny
5. Zna współczesne i klasyczne koncepcje prawdy
6. Zna poglądy filozoficzne na temat racjonalności przekonań

w zakresie umiejętności:

1. Analizuje teksty źródłowe z teorii poznania na poziomie podstawowym

2. Potrafi ocenić rzetelność umiejętności poznawczych oraz zna złożoność aktów poznawczych
w zakresie kompetencji społecznych:

1. Wszystkie komponenty wiedzy i umiejętności

Treści programowe dla zajęć:

Podstawowe wiadomości o epistemologii i jej historii.

Podstawowe poglądy i kierunki w teorii poznania - metody i źródła poznania

Sceptycyzm i jego historyczne postaci

Zagadnienie sporu między realizmem i antyrealizmem, fundacjonalizmem i fallibilizmem.

Zagadnienie racjonalności przekonań i ich stopnia uzasadnienia. Zagadnienie racjonalności przekonań religijnych.

Klasyczna i współczesne koncepcje prawdy.

Zagadnienia idealizmu, realizmu i antyrealizmu epistemologicznego; internalizmu i eksternalizmu.

Elementy psychologii poznawczej i cognitive sciences.

Zagadnienia intuicji, subiektywności i obiektywności poznania.

Analiza wybranych tekstów filozoficznych na temat teorii prawdy.

Analiza zagadnienia fundacjonizmu, fallibilizmu na podstawie tekstów filozoficznych.

Analiza tekstów filozoficznych na temat sporu realizmu z antyrealizmem; pomyłki kategorialnej.

Analiza tekstów na temat weryfikacji i falsyfikacji w kontekście języka religijnego

Analiza tekstów na temat racjonalności przekonań religijnych.

Nazwa zajęć: **Język grecki**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Potrafi poprawnie przeczytać i przetłumaczyć proste teksty preparowane, powiązane z kierunkiem kształcenia

2. Potrafi dokonać analizy prostego tekstu z omówieniem form i konstrukcji gramatycznych

3. Potrafi sprawnie posługiwać się pomocami dydaktycznymi

4. Potrafi posługiwać się prostymi zwrotami, skrótami greckimi w odpowiednim kontekście

5. Orientuje się w fundamentalnych zagadnieniach kultury antycznej.

w zakresie umiejętności:

1. Umie alfabet grecki; czyta za zachowaniem akcentów i przydechów

2. Umie przeanalizować prosty tekst preparowany z omówieniem podstawowych form gramatycznych

3. Umie posługiwać się słownikiem w celu odnalezienia form gramatycznych

4. Umie odczytać i posłużyć się skrótami greckimi, prostymi sentencjami w stosownym kontekście

5. Umie odszukać recepcję kultury greckiej w literaturze i kulturze współczesnej

Treści programowe dla zajęć:

Alfabet grecki; akcenty; przydechy; iloczas

Podstawowe informacje z zakresu struktury języka greckiego oraz budowy zdania greckiego

Odmiana czasowników koniugacji I

Odmiana czasowników koniugacji I w czasie teraźniejszym strony czynnej i medialno-pasywnej

Tryby czasownika: indicativus, imperativus, infinitivus

Odmiana czasownika εἶμι

Odmiana rzeczowników deklinacji I - II

Przymiotniki deklinacji I i II

Zaimki osobowe, dzierżawcze; zaimek względny ὅς ἢ ὃ, zaimek wskazujący οὗτος αὕτη τοῦτο

Tłumaczenie prostych tekstów i podstawowe słownictwo.

Terminologia naukowa pochodzenia greckiego; zwroty, skróty

Podstawowe modlitwy (Πάτερ ἡμῶν; Χαίρε Μαρία; Δόξα; Ἐν τῷ ὀνόματι)

Nazwa zajęć: **Historia Kościoła powszechnego - nowożytność**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. ma pogłębioną wiedzę o najważniejszych wydarzeniach z dziejów Kościoła w okresie nowożytnym

2. tłumaczy okoliczności ewangelizacji Nowego Świata oraz kontrowersje z nią związane, a także późniejsze etapy dziejów misji chrześcijańskich;

3. opisuje wpływ idei reformacyjnych na zmiany myślenia i mentalności narodów europejskich;

4. posiada wiedzę o przejawach odnowy życia chrześcijańskiego w okresie nowożytnym;

5. zna podstawowe fakty związane z historią papieżstwa oraz historią Kościoła w ważniejszych państwach, ze szczególnym uwzględnieniem Rzeczypospolitej Obojga Narodów;

6. opisuje wzajemne oddziaływanie Kościoła i nowych prądów filozoficznych oraz konsekwencje rewolucji francuskiej;

w zakresie umiejętności:

1. wskazuje źródła rozwoju życia i dyscypliny kościelnej (katolickiej)
2. ocenia znaczenie najważniejszych postaci z dziejów Kościoła w okresie nowożytności i najnowszym
3. ukazuje wpływ nowych prądów myślowych oraz ruchów rewolucyjnych i totalitaryzmów na kryzys chrześcijańskiej tożsamości europejskiej
4. potrafi korzystać z podstawowych źródeł historycznych i literatury przedmiotu

w zakresie kompetencji społecznych:

1. potrafi brać aktywny udział w dyskusjach związanych z interpretacją źródeł historycznych;
2. potrafi formułować opinie i oceny, odpowiednio umotywowane argumentami zaczerpniętymi z osiągnięć historiografii oraz analizowanych źródeł;

Treści programowe dla zajęć:

Ogólna charakterystyka czasów nowożytnych.

Reformacja.

Reforma Kościoła – Sobór Trydencki, nowe zakony, odnowa duchowości i rozwój teologii.

Misje chrześcijańskie ze szczególnym uwzględnieniem Kościoła rzymskokatolickiego

Spory teologiczne okresu nowożytnego. Jansenizm.

Relacje państwo-Kościół. Gallikanizm, febronianizm, józefinizm.

Potrydencka odnowa Kościoła katolickiego w Polsce.

Rewolucja francuska i jej znaczenie dla Kościoła.

Nazwa zajęć: **Filozofia religii**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Ma wiedzę na temat przedmiotu badań i metod filozofii religii.
2. Rozumie różne wyjaśnienia/usprawiedliwienia zjawiska religii z perspektywy filozoficznej.
3. Zna epistemologiczne zagadnienia związane z przekonaniem religijnym.
4. Zna poglądy na temat relacji między religiami w aspekcie ich prawdziwości: ekskluzywizm, inkluzywizm i pluralizm religijny.
5. Zna różne ujęcia pojęć i zagadnień: Bóg, dowody istnienia Boga; doświadczenie religijne, zło, cuda, dusza.

w zakresie umiejętności:

1. Rozumie różne wyjaśnienia/usprawiedliwienia zjawiska religii z perspektywy filozoficznej.
2. Potrafi scharakteryzować główne nurty współczesnej filozofii religii: fenomenologia, filozofia analityczna, francuska filozofia religijna, hermeneutyka, filozofia dialogu, filozofia klasyczna.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Wszystkie wymienione komponenty wiedzy i umiejętności.

Treści programowe dla zajęć:

Przedmiot i metody badań filozofii religii.

Główne nurty filozofii religii i ich przedstawiciele.

Główne nurty filozofii religii i ich przedstawiciele.

Poglądy na temat natury Boga

Zagadnienie dowodów za i przeciw istnieniu Boga.

Zagadnienie zła w kontekście koncepcji Boga.

Zagadnienie doświadczenia religijnego i racjonalności przekonań religijnych.

Zagadnienie duszy i cudów.

Zagadnienie ekskluzywizmu, inkluzywizmu i pluralizmu religijnego.

Nazwa zajęć: **Język łaciński cz. 2**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Student zna zasady wymowy i akcentowania, budowę zdania łacińskiego oraz sposoby tłumaczenia na j. polski
2. Zna zasady analizy tekstu oraz formy i konstrukcje gramatyczne
3. Zna zasady posługiwania się pomocami naukowymi (słowniki, gramatyki)

4. Zna podstawowe zwroty, terminy, skróty i sentencje łacińskie wraz z ich kontekstem
5. Zna fundamentalne zagadnienia kultury antycznej

w zakresie umiejętności:

1. Umie zastosować zagadnienia dot. struktury języka łacińskiego i budowy zdania łacińskiego
2. Umie odmianę deklinacyjną (dekl. I-V) i koniugacyjną (praesens, imperfectum, futurum I, perfectum, plusquamperfectum, futurum II activi et passivi); składnię ACI, NCI, CPP, CPA; zaimki: osobowe, względny, dzierżawcze, wskazujące; stopniowanie przymiotników
3. Umie zadane słownictwo zgodne z profilem studiów
4. Umie przedstawić podstawowe zagadnienia z filozofii, kultury antycznej; wskazać dziedzictwo antyku w czasach nowożytnych
5. Umie podstawową terminologię naukową pochodzenia łacińskiego i greckiego; zwroty, skróty, sentencje

Treści programowe dla zajęć:

Zasady wymowy i akcentowania; iloczas; budowa zdania łacińskiego

Czasownik: odmiana w czasie teraźniejszym, przeszłym niedokonanym, przyszłym I, przeszłym dokonanym, zaprzyszłym, przyszłym II w stronie czynnej i biernej; tryby(indicativus, infinitivus, imperativus).

Rzeczownik: określanie deklinacji i tematu; odmiana pięciu deklinacji.

Przymiotnik: odmiana (dekl. I-II; dekl. III);stopniowanie; przysłówki - tworzenie, stopniowanie

Zaimki: osobowe; dzierżawczy; względny; wskazujący; odmiana, użycie w zdaniu łacińskim.

Budowa zdania łacińskiego (podmiot, orzeczenie); zasady tłumaczenia na j. polski; zdania proste i złożone

Składnia Accusativus cum infinitivo - budowa; tłumaczenie na j. polski

Składnia Nominativus cum infinitivo - budowa; tłumaczenie na j. polski

Infinitivus - tworzenie; użycie w zdaniu; tłumaczenie na j. polski

Participium - tworzenie; funkcje; użycie w zdaniu; tłumaczenie na j. polski

Składnia Coniugatio periphrastica activa - budowa; tworzenie; tłumaczenie na j. polski

Składnia Coniugatio periphrastica passiva - budowa; tworzenie; tłumaczenie na j. polski

Gerundium - budowa; użycie w zdaniu łacińskim; tłumaczenie na j. polski

Podstawowe terminy pochodzenia łacińskiego, skróty; sentencje, paremie.

Tłumaczenie tekstów preparowanych oraz wybranych fragmentów z Pisma Świętego

Podstawowe zagadnienia z kultury antycznej.

Nazwa zajęć: Etyka szczegółowa

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. zna cnoty moralne i ich usytuowanie w gmachu etyki stosowanej
2. zna podstawowe metody i zasady argumentacji etycznej
3. zna metodologiczne zasady przechodzenia do norm ogólnych do szczegółowych

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi stosować moralne normy ogólne do szczegółowych sytuacji
2. potrafi analizować najważniejsze problemy bioetyczne
3. potrafi oceniać w perspektywach moralnych najnowsze wyzwania etyczne

w zakresie kompetencji społecznych:

1. jest gotów prowadzić dyskusje w dziedzinie szczegółowych zagadnień moralnych
2. jest gotów rozwijać własną świadomość i osobowość moralną
3. jest świadomy doniosłości zasady moralnych w przestrzeni życia społeczno-politycznego oraz gospodarczego

Treści programowe dla zajęć:

Etyka ogólna a etyka szczegółowa i stosowana. W kręgu najważniejszych zagadnień

Aretologia grecka a chrześcijańska teoria cnót

Bioetyczne aspekty związane z początkiem i końcem życia człowieka

Etyczne wyzwania transhumanizmu

Najważniejsze zagadnienia etyczne współczesności

Problem aborcji i eutanazji w perspektywie etycznej

Odpowiedzialność w przestrzeniach gospodarczych

Etyczne aspekty transplantologii

Globalizacja a przemiany moralności

Współczesność a problemy etyki rodzinnej

Nazwa zajęć: Filozofia człowieka

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. zna przyrodniczy, kulturowy i filozoficzny charakter antropologii: przedmiot, metody, cele, zastosowania oraz relację antropologii filozoficznej do antropologii: przyrodniczej, kulturowej oraz teologicznej;
2. zna współczesne orientacje i kierunki w antropologii: przegląd stanowisk (antropologie fenomenologiczne, antropologie egzystencjalistyczne, antropologie personalistyczne, antropologie przyrodnicze – w tym tzw. antropologia fizyczna), antropologie psychologiczne (zwłaszcza psychoanaliza i jej rozwój), psychologia humanistyczna, antropologie społeczno- i kulturocentryczne (zwłaszcza ewolucjonizm, funkcjonalizm, dyfuzjonizm i konfiguracjonizm oraz antropologia kognitywna i symboliczna);
3. zna chrześcijańską antropologię filozoficzną: inspiracje i założenia –człowiek jako jedność psychiczno-duchowa; metafizyczny fundament ludzkiej natury; inne ujęcia ludzkiej „natury”, m.in. gender, posthumanizm i transhumanizm;
4. zna zagadnienie pochodzenia, cielesności i (nie)śmiertelności człowieka, przyrodnicze ujęcie pochodzenia człowieka: antropogenezę, pochodzenie człowieka w perspektywie dialogu nauki i religii, znaczenie ludzkiej cielesności, płciowość człowieka, przygodność bytu ludzkiego, zagadnienie sensu ludzkiej egzystencji;
5. zna pozamaterialne wymiary ludzkiej natury takie jak: psychika, uczucia, świadomość, rozum, umysł, sumienie, moralność, w szczególności istnienie i natura duszy ludzkiej (duchowość i nieśmiertelność);
6. zna podmiotowy wymiar ludzkiej osoby (człowiek jako „ja” osobowe) i jej przymioty, zwłaszcza w aspekcie ludzkiej wolności (główne rozumienia ludzkiej wolności; wolna wola a inne władze człowieka, uwarunkowania ludzkiej wolności, praktyka wolności i odpowiedzialność człowieka);
7. zna rozwiązania problemu odniesienia człowieka do wartości: znaczenie wartości w ludzkim życiu, ludzkie odniesienia do prawdy, ludzkie poszukiwanie dobra, zagadnienie piękna, filozoficzna problematyka miłości;
8. zna dylematy etyczno-moralne związane z relacją człowieka do jego otoczenia: człowiek jako istota dialogowa (język i komunikacja), jako istota historyczna i społeczna (jednostka/osoba i społeczeństwo ludzkie), jako twórca (praca i kultura);
9. Student/ka zna zagadnienia z różnych subdyscyplin filozofii i teologii (odnośnie do genezy ludzkiej religijności, znaczenia odniesień religijnych w ludzkim życiu, doświadczenia religijnego, antropologii mistyki) potrzebne do krytycznej analizy problemu człowieka jako istoty religijnej we współczesnym świecie;

w zakresie umiejętności:

1. potrafi samodzielnie krytycznie dobrać materiał źródłowy i na jego podstawie wskazać dobrze uargumentowane rozwiązania problemu odniesienia człowieka do wartości: znaczenie wartości w ludzkim życiu, ludzkie odniesienia do prawdy, ludzkie poszukiwanie dobra, zagadnienie piękna, filozoficzna problematyka miłości;
2. potrafi samodzielnie identyfikować i rozstrzygać dylematy etyczno-moralne związane z relacją człowieka do jego otoczenia: człowiek jako istota dialogowa (język i komunikacja), jako istota historyczna i społeczna (jednostka/osoba i społeczeństwo ludzkie), jako twórca (praca i kultura);
3. potrafi samodzielnie wykorzystywać wiedzę z różnych subdyscyplin filozofii i teologii (odnośnie do genezy ludzkiej religijności, znaczenia odniesień religijnych w ludzkim życiu, doświadczenia religijnego, antropologii mistyki) do krytycznej analizy problemu człowieka jako istoty religijnej we współczesnym świecie;

w zakresie kompetencji społecznych:

1. jest gotów/gotowa samodzielnie krytycznie dobrać materiał źródłowy i na jego podstawie wskazać dobrze uargumentowane rozwiązania problemu odniesienia człowieka do wartości: znaczenie wartości w ludzkim życiu, ludzkie odniesienia do prawdy, ludzkie poszukiwanie dobra, zagadnienie piękna, filozoficzna problematyka miłości;
2. jest gotów/gotowa samodzielnie identyfikować i rozstrzygać dylematy etyczno-moralne związane z relacją człowieka do jego otoczenia: człowiek jako istota dialogowa (język i komunikacja), jako istota historyczna i społeczna (jednostka/osoba i społeczeństwo ludzkie), jako twórca (praca i kultura);
3. jest gotów/gotowa samodzielnie wykorzystywać wiedzę z różnych subdyscyplin filozofii i teologii (odnośnie do genezy ludzkiej religijności, znaczenia odniesień religijnych w ludzkim życiu, doświadczenia religijnego, antropologii mistyki) do krytycznej analizy problemu człowieka jako istoty religijnej we współczesnym świecie;

Treści programowe dla zajęć:

Wprowadzenie do antropologii filozoficznej. Przedmiot, metody i cele antropologii filozoficznej. Współczesne orientacje i kierunki w antropologii.

Metafizyka człowieka: Principia bytowe człowieka w ujęciu genetycznym i strukturalnym. Wzajemne odniesienia duszy i ciała.

Metafizyka człowieka: Człowiek jako osoba. Osoby będące ludźmi (human persons) a osoby niebędące ludźmi (non-human persons). Problem godności osoby ludzkiej w relacji do godności osób niebędących ludźmi.

Metafizyka człowieka: Władze poznawcze i dążeniowe człowieka. Sprawności i cnoty moralne.

U źródeł współczesnego myślenia o człowieku: Søren Aabye Kierkegaard, Arthur Schopenhauer i Friedrich Wilhelm Nietzsche, czyli człowiek w poszukiwaniu sensu egzystencji.

U źródeł współczesnego myślenia o człowieku: Spirytualizm, personalizm chrześcijański, neoscholastyka, czyli człowiek w poszukiwaniu życia duchowego.

U źródeł współczesnego myślenia o człowieku: Egzystencjalizm, czyli człowiek zatroskany o swoje bycie.

Z dziejów myśli o człowieku: Karl Marks, marksizm i człowiek wyobcowany.

U źródeł współczesnego myślenia o człowieku: Psychoanaliza i odkrycie nieświadomości.

U źródeł współczesnego myślenia o człowieku: Filozofia dialogu, czyli ludzka wolność w relacji z Boską transcendencją.

U źródeł współczesnego myślenia o człowieku: Szkoła frankfurcka i narodziny critical theory.

U źródeł współczesnego myślenia o człowieku: Strukturalizm i poststrukturalizm, czyli człowiek w okowach języka.

U źródeł współczesnego myślenia o człowieku: Modernizm i postmodernizm, czyli człowiek w labiryncie opresji.

Ćwiczenie 1 Struktura bytowa człowieka (Platon, Arystoteles, Tomasz z Akwinu, René Descartes, Berkeley, Julien O. La Mettrie, Ludwig Feuerbach)

Ćwiczenie 2 Człowiek jako osoba (Boecjusz, Tomasz z Akwinu, René Descartes, Immanuel Kant, Jacques Maritain, Emmanuel Mounier, Martin Buber, Gabriel Marcel, Karol Wojtyła)

Ćwiczenie 3 Świadomość (Arystoteles, Augustyn z Hippony, Tomasz z Akwinu, René Descartes, Gottfried W. Leibniz, David Hume, Immanuel Kant, Georg W. F. Hegel, Henri Bergson, Edmund Husserl, Jean-Paul Sartre)

Ćwiczenie 4 Ja -samowiedza (Arystoteles, Augustyn, Tomasz z Akwinu, René Descartes, John Locke, Étienne B. Condillac, Immanuel Kant, Friedrich W. J. Schelling)

Ćwiczenie 5 Wolność (Tomasz z Akwinu, René Descartes, Baruch Spinoza, Leibniz, Søren Kierkegaard, Georg W. F. Hegel, Karl Marks)

Ćwiczenie 6 Tożsamość osobista między świadomością a psychologią (Zygmunt Freud, Jacques Lacan, Alfred Adler, Gustav Jung, Viktor Frankl, Carl Rogers)

Ćwiczenie 7 Critical theory a współczesny spór o człowieka (Max Horkheimer, Theodor Adorno, Herbert Marcuse, Walter Benjamin, Friedrich Pollock, Leo Lowenthal, Eric Fromm, Jürgen Habermas).

Nazwa zajęć: Historia Kościoła powszechnego - współczesność

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. zna najważniejsze wydarzenia historii Kościoła w XIX i XX w.;
2. opisuje wpływ głównych nurtów ideowych XIX i XX w. na zmiany myślenia i mentalności narodów europejskich;
3. tłumaczy okoliczności ewangelizacji regionów pozaeuropejskich od końca XVIII do okresu dekolonizacji;
4. zna podstawowe fakty związane z historią papieżstwa oraz historią Kościoła w ważniejszych państwach, ze szczególnym uwzględnieniem ziem polskich pod zaborami oraz Polski po 1918 r.;
5. posiada wiedzę o przejawach odnowy życia chrześcijańskiego;

w zakresie umiejętności:

1. ocenia znaczenie najważniejszych postaci z dziejów Kościoła w okresie późnej nowożytności i współczesnym;
2. ukazuje wpływ nowych prądów myślowych oraz ruchów rewolucyjnych i totalitaryzmów na kryzys chrześcijańskiej tożsamości europejskiej;
3. potrafi korzystać z podstawowych źródeł historycznych i literatury przedmiotu;

w zakresie kompetencji społecznych:

1. potrafi brać aktywny udział w dyskusjach związanych z interpretacją źródeł historycznych;
2. potrafi formułować opinie i oceny, odpowiednio umotywowane argumentami zaczerpniętymi z osiągnięć historiografii oraz analizowanych źródeł;

Treści programowe dla zajęć:

Relacje państwo-Kościół od kongresu wiedeńskiego do końca XX w. Sekularyzacja i postępujący rozdział Kościoła od państwa.

Spory i nowe nurty filozoficzno-teologiczne okresu późnej nowożytności i współczesnego (Syllabus Piusa IX, sobór watykański I i jego recepcja, kryzys modernistyczny, ekumenizm, sobór watykański II). Misje katolickie. Kościół wobec niewolnictwa i dekolonizacji.

Kościół wobec totalitaryzmów XX w. Męczennicy chrześcijańscy XIX i XX w.

Papiestwo w XIX i XX w.

Kościół na ziemiach dawnej Rzeczypospolitej pod zaborami, Kościół w Polsce po 1918 r.

Ludowa pobożność katolicka w XIX i XX w.

Kryzysy życia kościelnego w XIX i XX w. Ruchy odnowy Kościoła. Święci.

Nazwa zajęć: **Edukacja medialna**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. Posiada znajomość dokumentów Kościoła na temat mass mediów.
2. Rozumie różnorodność języka środków społecznego przekazu.

w zakresie umiejętności:

1. Posiada zdolność krytycznej oceny treści medialnych, która przekłada się na rozumienie języka środków przekazu.
2. Rozumie potrzebę ukazywania w mass mediach orędzia ewangelicznego w jego integralności.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Dostrzega rolę mass mediów i potrafi wykorzystać je w duszpasterstwie.

Treści programowe dla zajęć:

Preewangelizacja – głoszenie kerygmatu w mediach a ewangelizacja.

Krytyczny odbiór przekazów medialnych.

Przegląd technik manipulowania odbiorcami mediów.

Wykorzystywanie mediów do destrukcyjnego wpływu na dzieci i młodzież (np. pedofilia, pornografia, promocja przemocy, przemoc rówieśnicza w mediach, "hejt"); ochrona dzieci i młodzieży w cyberprzestrzeni.

Komunikacja instytucjonalnych wspólnot Kościoła na stronach WWW.

Komunikacja instytucjonalnych wspólnot Kościoła w blogach.

Budowanie społeczności religijnych w mediach społecznościowych.

Rola obrazu w mediach.

Znaczenie wideo w komunikacji w mediach.

Uzależnienie od gier on-line i rzeczywistości wirtualnej.

Promocja treści religijnych w internecie.

Zasady tworzenia informacji prasowych i ich udostępniania dziennikarzom oraz społeczności lokalnej.

Kontakty z mediami lokalnymi i ogólnopolskimi, udzielanie wywiadów, wypowiedzi.

Reaktywne i proaktywne zarządzanie sytuacjami kryzysowymi

Prawo prasowe oraz ochrona wizerunku i praw majątkowych.

Nazwa zajęć: **Filozofia społeczna i polityczna**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. Student zna i rozumie ogólną terminologię, teorie i metody filozofii politycznej i społecznej.
2. Student zna szczegółowe stanowiska i rozumie zagadnienia formułowane w filozofii politycznej i społecznej.
3. Student zna konsekwencje omawianych koncepcji oraz identyfikuje problemy w filozofii politycznej, związane z funkcjonowaniem społeczeństwa i państwa.
4. Student ma wiedzę o stanowiskach formułowanych w dziejach myśli politycznej do analizy i zna oceny współczesnych zagadnień.
5. Student wie jak samodzielnie poszerzać wiedzę na interesujący go temat z zakresu filozofii politycznej

6. Student wie, jak modyfikować własne poglądy pod wpływem uzyskanej wiedzy z zakresu filozofii politycznej i społecznej

w zakresie umiejętności:

1. Student potrafi wskazać na ogólną terminologię, teorie i metody filozofii politycznej i społecznej.
2. Student potrafi wskazać szczegółowe stanowiska i rozumie zagadnienia formułowane w filozofii politycznej i społecznej.

3. Student potrafi samodzielnie, krytycznie oceniać omawiane koncepcje oraz identyfikować problemy w filozofii politycznej, związane z funkcjonowaniem społeczeństwa i państwa.
4. Student umie odnosić posiadana wiedzę o stanowiskach formułowanych w dziejach myśli politycznej do analizy i oceny współczesnych zagadnień.
5. Student zna obszary samodzielnego poszerzania wiedzy na interesujący go temat z zakresu filozofii politycznej
6. Student jest gotów także do modyfikowania własnych poglądów pod wpływem uzyskanej wiedzy z zakresu filozofii politycznej i społecznej

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Student potrafi wyjaśnić ogólną terminologię, teorie i metody filozofii politycznej i społecznej.
2. Student potrafi ukazać szczegółowe stanowiska i rozumie zagadnienia formułowane w filozofii politycznej i społecznej.
3. Student potrafi wyjaśnić omawiane koncepcje oraz identyfikować problemy w filozofii politycznej, związane z funkcjonowaniem społeczeństwa i państwa.
4. Student umie wyjaśnić stanowiska formułowane w dziejach myśli politycznej i potrafi zanalizować oraz ocenić współczesne zagadnienia
5. Student potrafi wskazać, jak samodzielnie poszerzać wiedzę na interesujący go temat z zakresu filozofii politycznej
6. Student jest gotów do modyfikowania własnych poglądów pod wpływem uzyskanej wiedzy z zakresu filozofii politycznej i społecznej

Treści programowe dla zajęć:

Platon i Arystoteles
Chrześcijańska filozofia polityczna i społeczna
Machiavelli
Hobbes
Marks i recepcja jego poglądów
Konserwatyzm i liberalizm
K. Schmitt, H. Arendt, J. Habermas

Nazwa zajęć: **Historia filozofii nowożytnej i współczesnej**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. zna genezę i okoliczności kartezjańskiego przełomu w filozofii
2. zna poglądy filozofów nowożytnych i współczesnych ze zwróceniem uwagi ich dzisiejszą aktualność
3. opisuje poglądy filozofów nowożytnych i współczesnych ze zwróceniem uwagi ich dzisiejszą aktualność
4. ocenia wpływ wybranych nurtów filozoficznych epoki nowożytnej i współczesności na refleksję teologiczną
5. korzysta z dzieł filozofów i literatury przedmiotu
6. wyodrębnia te kierunki filozoficzne, które inspirowały chrześcijańską duchowość i teologię
7. posiada pogłębioną zdolność oceny wpływu filozofii nowożytnej i współczesnej na kulturę europejską
8. jest wrażliwy na wymogi racjonalności dyskursu teologicznego

w zakresie umiejętności:

1. potrafi wytłumaczyć genezę i okoliczności kartezjańskiego przełomu w filozofii
2. opisuje poglądy filozofów nowożytnych i współczesnych ze zwróceniem uwagi ich dzisiejszą aktualność
3. potrafi opisać poglądy filozofów nowożytnych i współczesnych ze zwróceniem uwagi ich dzisiejszą aktualność
4. potrafi wyjaśnić wpływ wybranych nurtów filozoficznych epoki nowożytnej i współczesności na refleksję teologiczną
5. potrafi korzystać z dzieł filozofów i literatury przedmiotu
6. potrafi wyodrębnić te kierunki filozoficzne, które inspirowały chrześcijańską duchowość i teologię
7. potrafi ocenić wpływu filozofii nowożytnej i współczesnej na kulturę europejską
8. potrafi ocenić wymogi racjonalności dyskursu teologicznego

w zakresie kompetencji społecznych:

1. jest gotowy wytłumaczyć genezę i okoliczności kartezjańskiego przełomu w filozofii
2. potrafi wyjaśnić poglądy filozofów nowożytnych i współczesnych ze zwróceniem uwagi ich dzisiejszą aktualność
3. potrafi wyjaśnić poglądy filozofów nowożytnych i współczesnych ze zwróceniem uwagi ich dzisiejszą aktualność

4. potrafi wyjaśnić wpływ wybranych nurtów filozoficznych epoki nowożytnej i współczesności na refleksję teologiczną
5. potrafi objaśnić treść dzieł filozofów i literatury przedmiotu
6. potrafi ukazać te kierunki filozoficzne, które inspirowały chrześcijańską duchowość i teologię
7. potrafi ukazać wpływu filozofii nowożytnej i współczesnej na kulturę europejską
8. potrafi wskazać wymogi racjonalności dyskursu teologicznego

Treści programowe dla zajęć:

Kartezjusz

Spinoza

Hume

Filozofia oświecenia - Wolter

Kant

Hegel

Comte

Feuerbach, Nietzsche

Fenomenologia

Heidegger

Tekst: Kartezjusz - przełom w filozofii

Tekst: Kant - skąd poznajemy, że Bóg istnieje?

Tekst: Nietzsche - "Bóg umarł"

Tekst: Husserl – nowa metoda - fenomenologia

Tekst: Heidegger – pytanie o rozumienie bycia

Nazwa zajęć: Historia Kościoła powszechnego - średniowiecze

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. zna okoliczności oraz dynamikę chrystianizacji Europy we wczesnym średniowieczu
2. opisuje wpływ chrześcijaństwa na rozwój narodów europejskich w wymiarze kulturalnym, społecznym i politycznym
3. zna dynamikę życia wewnątrzkościelnego w średniowieczu
4. zna założenia i postulaty głównych nurtów heterodoksyjnych
5. zna wewnętrzne podziały chrześcijaństwa oraz relacje chrześcijańskiej Europy ze światem zewnętrznym
6. zna źródła historyczne i literaturę przedmiotu
7. zna związek między faktami historycznymi a rozwojem doktryny
8. zna zasady krytycznej oceny źródła historycznego

w zakresie umiejętności:

1. potrafi ukazać okoliczności oraz dynamikę chrystianizacji Europy we wczesnym średniowieczu
2. potrafi włączyć się twórczo w dyskusję na temat wpływu chrześcijaństwa na rozwój narodów europejskich w wymiarze kulturalnym, społecznym i politycznym
3. potrafi zauważyć dynamikę życia wewnątrzkościelnego w średniowieczu
4. dostrzega założenia i charakterystyczne postulaty głównych nurtów heterodoksyjnych
5. potrafi dostrzec genezę wewnętrznych podziałów chrześcijaństwa oraz relacje chrześcijańskiej Europy ze światem zewnętrznym
6. potrafi w sposób krytyczny spojrzeć na źródła historyczne i literaturę przedmiotu
7. dostrzega związek między faktami historycznymi a rozwojem doktryny
8. potrafi w krytyczny sposób ocenić źródło historyczne

w zakresie kompetencji społecznych:

1. jest gotów zaprezentować okoliczności oraz dynamikę chrystianizacji Europy we wczesnym średniowieczu
2. jest zdolny do merytorycznej oceny wpływu chrześcijaństwa na rozwój narodów europejskich w wymiarze kulturalnym, społecznym i politycznym
3. jest zdolny do krytycznego spojrzenia na dynamikę życia wewnątrzkościelnego w średniowieczu
4. jest gotów zaprezentować założenia i charakterystyczne postulaty głównych nurtów heterodoksyjnych
5. jest gotów w sposób kompetentny zaprezentować genezę wewnętrznych podziałów chrześcijaństwa oraz relacje chrześcijańskiej Europy ze światem zewnętrznym
6. jest gotów do merytorycznej dyskusji w oparciu o źródła historyczne i literaturę przedmiotu
7. jest zdolny do dostrzeżenia związku między faktami historycznymi a rozwojem doktryny
8. jest gotów włączyć się w merytoryczną debatę w oparciu o źródło historyczne

Treści programowe dla zajęć:

Chryścianizacja Europy po okresie wędrówki ludów
Średniowieczna Christianitas i jej władze uniwersalne
Pomiędzy Wschodem i Zachodem - chryścianizacja Słowian
Geneza Wielkiej Schizmy Wschodniej
Reforma gregoriańska
Średniowieczne życie zakonne
Kościół wobec ruchów heterodoksyjnych
Średniowieczny ruch krucjatowy
Kryzys Christianitas w XIV i XV wieku
Kościół w średniowiecznej Polsce (X-XV wiek)

Nazwa zajęć: **Filozofia Boga**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. zna różnicę między filozoficznym a teologicznym poznaniem Boga
2. zna różne rodzaje ateizmu
3. zna zasadnicze kierunki i metody w kwestii możliwości poznania Boga
4. zna różne filozoficzne koncepcje Boga
5. zna różnicę między metodami, w wyniku których powstały różne koncepcje Boga
6. zna różne rozumienia terminów opisujące doskonałość Boga
7. zna różnicę między filozoficznymi koncepcjami Boga a obrazem Boga objawienia

w zakresie umiejętności:

1. potrafi wskazać różnicę między filozoficznym a teologicznym poznaniem Boga
2. potrafi wskazać różne rodzaje ateizmu
3. potrafi wskazać różne rodzaje dowodów na istnienie Boga i potrafi je przeprowadzić
4. potrafi wskazać zasadnicze kierunki i metody w kwestii możliwości poznania Boga
5. potrafi wskazać różne filozoficzne koncepcje Boga
6. potrafi wskazać różnicę między metodami, w wyniku których powstały różne koncepcje Boga
7. potrafi wskazać różne rozumienia terminów opisujące doskonałość Boga
8. potrafi wskazać różnicę między filozoficznymi koncepcjami Boga a obrazem Boga objawienia

w zakresie kompetencji społecznych:

1. jest gotów wyjaśnić różnicę między filozoficznym a teologicznym poznaniem Boga
2. jest gotów przedstawić różne rodzaje ateizmu
3. jest gotów zaprezentować rodzaje dowodów na istnienie Boga i potrafi je przeprowadzić
4. jest gotów wskazać zasadnicze kierunki i metody w kwestii możliwości poznania Boga
5. jest gotów zaprezentować różne filozoficzne koncepcje Boga
6. jest gotów zaprezentować różnicę między metodami, w wyniku których powstały różne koncepcje Boga
7. jest gotów zaprezentować różne rozumienia terminów opisujące doskonałość Boga
8. jest gotów wyjaśnić różnicę między filozoficznymi koncepcjami Boga a obrazem Boga objawienia

Treści programowe dla zajęć:

Specyfika filozoficznego i teologicznego poznania Boga.

Problem ateizmu.

Trudności związane z poznaniem natury Boga. Różne metody poznania natury Boga.

Różne filozoficzne koncepcje Boga. Trudności związane z tymi koncepcjami Boga.

Porównanie powyższych koncepcji Boga ze względu na doskonałość i poznawalność Boga.

Ocena przedstawionych powyżej koncepcji Boga z perspektywy zgodności z wiarą chrześcijańską.

Nazwa zajęć: **Historia filozofii starożytnej i średniowiecznej**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. tłumaczy genezę i okoliczności pojawienia się refleksji o charakterze filozoficznym w starożytności i średniowieczu.
2. opisuje wpływ, jaki wywarło chrześcijaństwo na filozofię średniowieczną.
3. wskazuje kierunki rozwoju europejskiej filozofii starożytności i średniowiecza.
4. ocenia rolę i znaczenie poszczególnych nurtów filozoficznych starożytności i średniowiecza, a także posługuje się terminologią wypracowaną w tych okresach.
5. interpretuje poglądy filozoficzne w świetle przemian politycznych, społecznych i religijnych, jakim ulegała starożytna i średniowieczna Europa.

6. Korzysta z dzieł filozofów i literatury przedmiotu.
7. Wyszukuje te kierunki filozoficzne starożytności, które inspirowały starożytną i średniowieczną teologię.
8. Posiada pogłębioną zdolność oceny wpływu filozofii starożytnej i średniowiecznej na kulturę europejską.
9. Posiada znajomość wymogów racjonalności dyskursu filozoficznego i teologicznego.

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi scharakteryzować genezę i okoliczności pojawienia się refleksji o charakterze filozoficznym w starożytności i średniowieczu.
2. Potrafi scharakteryzować wpływ, jaki wywarło chrześcijaństwo na filozofię średniowieczną.
3. Potrafi scharakteryzować kierunki rozwoju europejskiej filozofii starożytności i średniowiecza.
4. Potrafi scharakteryzować rolę i znaczenie poszczególnych nurtów filozoficznych starożytności i średniowiecza, a także posługiwać się terminologią wypracowaną w tych okresach.
5. Potrafi interpretować poglądy filozoficzne w świetle przemian politycznych, społecznych i religijnych, jakim ulegała starożytna i średniowieczna Europa.
6. Potrafi interpretować dzieła filozofów i zna literaturę przedmiotu.
7. Potrafi wskazać kierunki filozoficzne starożytności, które inspirowały starożytną i średniowieczną teologię.
8. Potrafi ocenić wpływ filozofii starożytnej i średniowiecznej na kulturę europejską.
9. Potrafi scharakteryzować wymogi racjonalności dyskursu filozoficznego i teologicznego.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Jest gotów do zastosowania zdobytej wiedzy o genezie i pojawieniu się refleksji o charakterze filozoficznym w starożytności i średniowieczu w praktyce dydaktycznej.
2. Jest gotów do zastosowania zdobytej wiedzy o wpływie, jaki wywarło chrześcijaństwo na filozofię średniowieczną w praktyce dydaktycznej.
3. Jest gotów do zastosowania zdobytej wiedzy o kierunkach rozwoju europejskiej filozofii starożytności i średniowiecza w praktyce dydaktycznej.
4. Jest gotów do zastosowania zdobytej wiedzy o roli i znaczeniu poszczególnych nurtów filozoficznych starożytności i średniowiecza, a także posługiwania się terminologią wypracowaną w tych okresach w praktyce dydaktycznej.
5. Jest gotów do zastosowania zdobytej wiedzy na temat poglądów filozoficznych w świetle przemian politycznych, społecznych i religijnych, jakim ulegała starożytna i średniowieczna Europa w praktyce dydaktycznej.
6. Jest gotów do zastosowania zdobytej źródłowej wiedzy z dzieł filozofów i literatury przedmiotu w praktyce dydaktycznej.
7. Jest gotów do zastosowania zdobytej wiedzy o kierunkach filozoficznych starożytności, które inspirowały starożytną i średniowieczną teologię w praktyce dydaktycznej.
8. Jest gotów do zastosowania zdobytej wiedzy o wpływie filozofii starożytnej i średniowiecznej na kulturę europejską w praktyce dydaktycznej.
9. Jest gotów do zastosowania zdobytej wiedzy o wymogach racjonalności dyskursu filozoficznego i teologicznego w praktyce dydaktycznej.

Treści programowe dla zajęć:

Życie duchowe Greków u zarania filozofii.
Jońska filozofia przyrody.
Nurt humanistyczny (sofiści i Sokrates).
Platon i Arystoteles.
Szkoły filozoficzne okresu hellenistycznego.
Augustyn z Hippony.
Anzelm z Aosty i początki scholastyki.
Twórczość głównych przedstawicieli scholastyki.
Platon: „drugie żeglowanie”.
Platon: „dwa światy” i „mit jaskini”
Arystoteles: cnota jako „złoty środek”
Augustyn z Hippony: niespokojne jest serce człowieka.
Tomasz z Akwinu: wokół problemu duszy.

Nazwa zajęć: Dynamika grup

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. posiada wiedzę z zakresu podstawowych pojęć związanych z grupą

2. zna rozwój i zastosowanie zasad dynamiki grup w zakresie psychologii społecznej, dydaktyki katechezy, teologii pastoralnej wśród innych dyscyplin naukowych oraz rolę dynamiki grup wśród innych przedmiotów nauczania

3. ma wiedzę na temat syndromu myślenia grupowego, konformizmu, facylitacji, mechanizmów podejmowania decyzji

4. zna zasady rozróżniania rzeczywistości grupa a tłum oraz zna charakterystykę zgromadzeń agoralnych

w zakresie umiejętności:

1. posiada umiejętność diagnozowania grupy, obserwacji rozwoju grupy, określania ról w grupie, nazywania profili małych grup

w zakresie kompetencji społecznych:

1. kształtuje postawę w zakresie syndromu myślenia grupowego, konformizmu, facylitacji, podejmowania decyzji

Treści programowe dla zajęć:

Wprowadzenie. Umiejscowienie dynamiki grupowej spośród innych dyscyplin psychologii społecznej
Historia i zastosowania dynamiki grupowej.

Grupy samopomocowe, grupy balintowskie, socjometria

Człowiek a środowiska społeczne, role społeczne a pozycja społeczna, zmiany społeczne, niektóre społeczności ludzkie

Duże zbiorowości ludzkie i zachowania zbiorowe,

Teorie genezy i funkcjonowania tłumy

Psychologia małej grupy

Wpływ grupy na zachowanie jednostki, przestrzeń dospołeczna i odspołeczna, wybrane eksperymenty socjologiczne

Nazwa zajęć: Język łaciński cz. 3

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Potrafi poprawnie przeczytać i przetłumaczyć teksty preparowane, powiązane z kierunkiem kształcenia

2. Potrafi dokonać analizy prostego tekstu z omówieniem form i konstrukcji gramatycznych

3. Potrafi sprawnie posługiwać się pomocami dydaktycznymi

4. Potrafi posługiwać się zwrotami, skrótami i sentencjami łacińskimi w odpowiednim kontekście.

5. Orientuje się w fundamentalnych zagadnieniach kultury antycznej

w zakresie umiejętności:

1. Umie ze zrozumieniem przeczytać tekst preparowany i oryginalny

2. Umie odczytać i przetłumaczyć formy gramatyczne i konstrukcje zdania łacińskiego

3. Umie samodzielnie odnaleźć wyrazy w słownikach, odczytać formy, znaleźć źródłostów

4. Umie posługiwać się słownictwem, skrótami, sentencjami łacińskimi znając ich kontekst i zastosowanie

5. Umie odnaleźć recepcję antyku w literaturze i kulturze współczesnej

Treści programowe dla zajęć:

Kompletne informacje z zakresu struktury języka łacińskiego oraz specyfiki budowy zdania łacińskiego
Czasownik: odmiana w czasie teraźniejszym, przeszłym niedokonanym, przyszłym I, przeszłym dokonanym, zaprzyszłym, przyszłym II w stronie czynnej i biernej; tryby (indicativus, infinitivus, imperativus).

Rzeczownik: określanie deklinacji i tematu; odmiana pięciu deklinacji; przymiotnik: odmiana (dekl. I-II; dekl. III); stopniowanie; przysłówki - tworzenie, stopniowanie

Zaimki: osobowe; dzierżawczy; względny; wskazujący; odmiana, użycie w zdaniu łacińskim.

Budowa zdania łacińskiego (podmiot, orzeczenie); zasady tłumaczenia na j. polski; zdania proste i złożone

Składnie łacińskie: Accusativus cum infinitivo, Nominativus cum infinitivo, Coniugatio Periphrastica Passiva, Coniugatio Periphrastica Activa

Coniunctivus - odmiana: praesens, imperfectum, perfectum, plusquamperfectum w activum et passivum

Coniunctivus w zdaniu głównym - funkcje

Coniunctivus w zdaniu podrzędnym - typy zdań

Consecutio temporum

Składnia Ablativus Absolutus - budowa, tworzenie, tłumaczenie na język polski

Funkcje przypadków - użycie w zdaniu, tłumaczenie na język polski

Tłumaczenie tekstów oryginalnych (Stabat Mater; Exsultet; Veni Creator Spiritus)
Ordo Missae

Nazwa zajęć: **Teologia dogmatyczna - chrystologia z soteriologią i pneumatologią**
Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka
w zakresie wiedzy:

1. Interpretuje chrystologiczne i pneumatologiczne teksty biblijne, patrystyczne oraz doktrynalne orzeczenia Kościoła
2. Zna proces kształtowania się wiary w Jezusa Chrystusa oraz chrystologicznej i pneumatologicznej doktryny Kościoła
3. Zna podstawowe błędy chrystologiczne i pneumatologiczne
4. Wyjaśnia tajemnicę Jezusa Chrystusa, Boga-Człowieka.
5. Rozumie tajemnicę zbawienia i jest w stanie wyjaśnić misteria zbawcze życia Jezusa Chrystusa.
6. Wiąże dogmat chrystologiczny i pneumatologię z praktyką chrześcijańskiego życia
7. Ma pogłębioną, uporządkowaną wiedzę z zakresu pneumatologii.
8. Posiada wiedzę z zakresu współczesnych orzeczeń Magisterium Kościoła na temat pneumatologii.

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi interpretować chrystologiczne i pneumatologiczne teksty biblijne, patrystyczne oraz doktrynalne orzeczenia Kościoła
2. Potrafi przedstawić proces kształtowania się wiary w Jezusa Chrystusa oraz chrystologicznej i pneumatologicznej doktryny Kościoła
3. Potrafi omówić podstawowe błędy chrystologiczne i pneumatologiczne
4. Potrafi wyjaśnić tajemnicę Jezusa Chrystusa, Boga-Człowieka.
5. Potrafi wyjaśnić tajemnicę zbawienia i misteria zbawcze życia Jezusa Chrystusa.
6. Potrafi wiązać dogmat chrystologiczny i pneumatologię z praktyką chrześcijańskiego życia
7. Potrafi zgłębiać i porządkować wiedzę z zakresu pneumatologii.
8. Potrafi wykorzystać wiedzę z zakresu współczesnych orzeczeń Magisterium Kościoła na temat pneumatologii

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Jest gotowy do Interpretacji chrystologicznej i pneumatologicznej tekstów biblijnych, patrystycznych oraz doktrynalnych orzeczeń Kościoła .
2. Jest gotowy do przedstawienia procesu kształtowania się wiary w Jezusa Chrystusa oraz chrystologicznej i pneumatologicznej doktryny Kościoła
3. Jest gotowy do omówienia podstawowych błędów chrystologicznych i pneumatologicznych
4. Jest gotowy do wyjaśnienia tajemnicy Jezusa Chrystusa, Boga-Człowieka.
5. Jest gotowy do przedstawienia tajemnicy zbawienia i do wyjaśnienia zbawczych misterii życia Jezusa Chrystusa.
6. Jest gotowy do wiązania dogmatu chrystologicznego i pneumatologii z praktyką chrześcijańskiego życia.
7. Jest gotowy do pogłębiania i porządkowania wiedzy z zakresu pneumatologii.
8. Jest gotowy do wykorzystania wiedzy z zakresu współczesnych orzeczeń Magisterium Kościoła na temat pneumatologii.

Treści programowe dla zajęć:

Chrystologia i soteriologia Nowego Testamentu.
Rozwój dogmatu chrystologicznego od starożytności do współczesności.
Kwestia unii hipostatycznej .
Konsekwencje unii hipostatycznej i jej soteriologiczne konsekwencje.
Teorii zadośćuczynienia Anzelm z Canterbury.
Pneumatologia Starego i Nowego Testamentu.
Rozwój pneumatologii od patrystyki do współczesności
Soteriologiczno-osobowy wymiar biblijnych symboli Ducha Pańskiego.
Typologia dzieł i działań Ducha Świętego według Tradycji i Pisma Świętego.
Zagadnienie Filioque.
Relacja chrystologii do pneumatologii.
Zbawcza i eschatologiczna misja Ducha Świętego.
Duch Święty a życie chrześcijańskie: charyzmaty i łaska.
Kościół – dzieło Chrystusa i Ducha Świętego.
Specyficzne akcenty soteriologii i chrystologii reformatorów (XV-XVI wiek).
Współczesne etapy dyskusji chrystologicznej.
Najważniejsze modele soteriologiczne i ich komplementarność.

Teologia charyzmatów i współczesne ruchy charyzmatyczne.
Modele trynitarne jako schematy refleksji o Duchu Świętym.
Epikleza sakramentalna.

Nazwa zajęć: Stary Testament - Pięcioksiąg i księgi historyczne
Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka
w zakresie wiedzy:

1. posiada pełniejszą wiedzę o historii Izraela na tle dziejów Bliskiego Wschodu; poprawnie umiejscawia poszczególne postacie historycznie zarówno co do okresu historycznego jak i kraju z podaniem dat ważniejszych wydarzeń okresu przed- i powygnaniowego
2. charakteryzuje tradycje Pięcioksięgu oraz kodeksy prawnicze obecne w nim na tle starożytnego prawodawstwa bliskowschodniego
3. wymienia podział, główne cechy i etapy tworzenia poszczególnych ksiąg historycznych
4. wylicza i prezentuje pogłębioną znajomość głównych idei teologicznych prehistorii biblijnej Rdz 1-11
5. prezentuje głębszą znajomość teologii patriarchów i okresu Wyjścia

w zakresie umiejętności:

1. potrafi przedstawić główne zagadnienia prawa starotestamentowego, zwłaszcza w odniesieniu do moralności uniwersalistycznej
2. przeprowadza samodzielnie szczegółową egzegezę najważniejszych tekstów literatury historycznej i prawniczej z zakresu całości omawianego materiału
3. potrafi przyporządkować właściwe teksty biblijne poszczególnym kwestiom teologicznym
4. interpretuje wpływ teologii Pięcioksięgu na całość teologii biblijnej czasów starotestamentowego Izraela
5. posiada zdolność do aktualizowania teologii Pięcioksięgu i ksiąg historycznych w życiu dzisiejszego człowieka i Kościoła; jest otwarty na dyskusje o współczesnych problemach moralnych i społecznych broniąc stanowiska Kościoła; postępuje zgodnie z nauczaniem Kościoła czerpiąc z teologii Pięcioksięgu i ksiąg historycznych

Treści programowe dla zajęć:

Historia Izraela na tle dziejów Bliskiego Wschodu pod kątem naukowym i teologicznym
Charakterystyka poszczególnych tradycji komponujących Pięcioksiąg oraz pogłębiona znajomość kodeksów prawniczych tam obecnych
Teologia prehistorii ludzkości widziana oczami autorów Rdz 1-11
Pozostała literatura historyczna: gatunki literackie, etapy tworzenia ksiąg prorockich, chronologia ksiąg
Teologia okresu patriarchów, teologia Wyjścia
Deuteronomistyczne i kronikarskie spojrzenie na okres sędziów, królów i czasy powygnaniowe
Wpływ teologii ksiąg historycznych na późniejsze dzieje Izraela, Kościoła i czasy współczesne
Umiejętność stosowania różnych metod egzegetycznych
Odkrywanie prawdy w historycznych świadectwach objawienia Bożego w związku z twierdzeniami nauk humanistycznych, społecznych i przyrodniczych
Ukazanie potrójnej relacji między dwoma głównymi częściami Biblii: ciągłości, jej braku oraz nowości

Nazwa zajęć: Teologia dogmatyczna - O Bogu Jedynym i w Trójcy Osób
Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka
w zakresie wiedzy:

1. Wskazuje źródła chrześcijańskiej nauki o Bogu .
2. Zna drogi i etapy kształtowania się trynitarnej wiary i doktryny Kościoła.
3. Ocenia rolę i wpływ poszczególnych soborów oraz teologów na rozwój dogmatu trynitarne.
4. Rozumie pojęcia teologii trynitarnej (natura, osoba, relacje, pochodzenia, misja) .
5. Rozróżnia podstawowe błędy trynitarne .
6. Interpretuje trynitarne teksty biblijne, patrystyczne i oficjalnego nauczania Kościoła .
7. Wypowiada się zrozumiale i precyzyjnie na temat chrześcijańskiej nauki o Trójjedynym Bogu .
8. Wiąże dogmat trynitarne z praktyką życia poszczególnego chrześcijanina i całego Kościoła .

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi wskazać źródła chrześcijańskiej nauki o Bogu .
2. Potrafi wskazać drogi i etapy kształtowania się trynitarnej wiary i doktryny Kościoła.
3. Potrafi ocenić rolę i wpływ poszczególnych soborów oraz teologów na rozwój dogmatu trynitarne
4. Potrafi posługiwać się pojęciami teologii trynitarnej (natura, osoba, relacje, pochodzenia, misja)

5. Potrafi rozróżnić podstawowe błędy trynitarne .
6. Potrafi interpretować trynitarne teksty biblijne, patrystyczne i oficjalnego nauczania Kościoła.
7. Potrafi wypowiada się zrozumiale i precyzyjnie na temat chrześcijańskiej nauki o Trójjedynym Bogu.
8. Potrafi wiązać dogmat trynitarne z praktyką życia poszczególnego chrześcijanina i całego Kościoła .

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Jest gotowy wskazać źródła chrześcijańskiej nauki o Bogu .
2. Jest gotowy przedstawić drogi i etapy kształtowania się trynitarnej wiary i doktryny Kościoła.
3. Jest gotowy ocenić rolę i wpływ poszczególnych soborów oraz teologów na rozwój dogmatu trynitarne
4. Jest gotowa poprawnie wykorzystać pojęcia teologii trynitarnej (natura, osoba, relacje, pochodzenia, misja) .
5. Jest gotowy do rozróżniania podstawowych błędów trynitarne.
6. Jest gotowy do właściwej interpretacji trynitarne tekstów biblijnych, patrystyczne i oficjalnego nauczania Kościoła .
7. Jest gotowy do wypowiadania się zrozumiale i precyzyjnie na temat chrześcijańskiej nauki o Trójjedynym Bogu
8. Jest gotowy wiązać dogmat trynitarne z praktyką życia poszczególnego chrześcijanina i całego Kościoła

Treści programowe dla zajęć:

Starotestamentalna doktryna o Bogu i etapy „monoteizmu” żydowskiego.

Objawienie Boga Trójjedynego w Nowym Testamencie.

Dzieje dogmatu trynitarne w starożytności do średniowiecza włącznie.

Nowożytny i współczesne poglądy na temat Trójcy Świętej.

Dzieje sporu o pochodzenie Ducha Świętego w wiekach V-XV.

Problem poznania Boga i języka teologii; zagadnienie analogii; wiedza o Bogu między twierdzeniem a przeczeniem.

Podstawowe pojęcia teologii trynitarnej: hipostaza i substancja; relacja.

Pochodzenie i misje Osób boskich.

Charakterystyka poszczególnych osób Trójcy Świętej.

Tomasz z Akwinu – Trójca Święta w SCG.

Orędzie Boga Ojca – analiza trynitarne.

Możliwości i ograniczenia języka w wykładzie misterium Trójcy Św. według K Bartha.

Nazwa zajęć: **Sztuka kościelna**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Student/ka ma pogłębioną wiedzę o powiązaniu teologii z historią sztuki, pozwalającą na integrowanie perspektyw właściwych dla kilku dyscyplin naukowych
2. Student/ka rozumie kulturotwórczą rolę Kościoła
3. Student/ka ma podstawową wiedzę o instytucjach kultury, ze szczególnym uwzględnieniem kultury chrześcijańskiej (sztuki sakralnej i religijnej)
4. Student/ka ma rozszerzoną wiedzę o człowieku jako twórcy kultury
5. Student/ka ma pogłębioną wiedzę o roli chrześcijaństwa w kształtowaniu się kultury (sztuki) Europy

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi powiązać zagadnienia z teologii z historią sztuki

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Jest gotowa/wy do działalności na rzecz promocji kulturotwórczej roli Kościoła
2. Jest gotowa/wy do współdziałania z instytucjami kultury, ze szczególnym uwzględnieniem kultury chrześcijańskiej (sztuki sakralnej i religijnej)

Treści programowe dla zajęć:

Sztuka wczesnochrześcijańska: historia, tematy, symbole, stosunek do sztuki pogańskiej, wypowiedzi teologów o chrześcijańskiej sztuce religijnej, kultura w pierwotnym Kościele a sztuka

Sztuka bizantyńska: historia, style, symbolika, twórcy, ikona, neoplatonizm chrześcijański a sztuka, ikonoklazm bizantyński

Sztuka przedromańska, romańska i gotycka: artyści, dzieła, style, symbolika, sztuka jako wyrazicielka pobożności

Renesans, barok, klasycyzm: artyści, dzieła, style, kontrreformacja a tematyka dzieł, alegoria, sztuka "wokół Kościoła katolickiego", czyli tematyka sztuki protestanckiej i zmaganie się idei (religijne spory o sztukę), ikonoklazm protestancki

Sztuka religijna i sakralna XIX wieku: artyści, dzieła, style

Sztuka religijna i sakralna XX wieku: artyści, dzieła, style
Wypowiedzi Kościoła katolickiego w XX wieku o sztuce religijnej i sakralnej
Ikonografia chrześcijańska: wybrane zagadnienia dotyczące ikonografii świętych i błogosławionych
Ikonografia chrześcijańska: wybrane zagadnienia dotyczące interpretacji symboli i alegorii
Ikonografia chrześcijańska: Chrystusowy krzyż w ujęciu dosłownym, symbolicznym i alegorycznym
Znaczące dzieła religijnej i sakralnej architektury oraz czczone wizerunki na wybranych przykładach z Wielkopolski: historia i analiza
Teokalia a profanacja
Sztuka a liturgia: wzajemne powiązania
Ochrona zabytków sztuki kościelnej i jej aspekty
Paramenty liturgiczne.

Nazwa zajęć: **Metafizyka**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. zna w pogłębionym stopniu koncepcję metafizyki klasycznej;
2. zna w pogłębionym stopniu specyfikę poznania metafizycznego, metody wyodrębniania przedmiotu metafizyki, sposoby wyjaśniania i uzasadniania, zwłaszcza przyczynowego i analogicznego poznania rzeczywistości;
3. zna w pogłębionym stopniu przedmiot poznania metafizycznego i metody jego wyodrębnienia;
4. zna w pogłębionym stopniu powszechne (transcendentalne) właściwości bytów, czyli bycie rzeczą (treściowo określonym), jednym (wewnętrznie niesprzecznym), odrębnym, nośnikiem prawdy, dobra i piękna;
5. zna w pogłębionym stopniu metafizyczne prawa bytowania rzeczy: prawo tożsamości, niesprzeczności, wyłączonego środka, racji bytu, celowości i integralności;
6. zna w pogłębionym stopniu strukturę bytu, czyli metafizyczne złożenia bytowe: materia i forma, akt i możliwość, substancja i przypadłość oraz istota i istnienie;
7. zna w pogłębionym stopniu dynamizm rzeczywistości, czyli przemienność, tożsamość i przygodność rzeczy w formie analizy przyczyn rzeczy;
8. zna w pogłębionym stopniu wybrane współczesne modyfikacje w rozumieniu centralnych tez metafizycznych, zwłaszcza w zakresie koncepcji substancji, przyczynowości oraz statusu wartości;
9. zna w pogłębionym stopniu zagubienie metafizyki w tradycji pozytywistycznej, jej współczesne odrodzenie w filozofii analitycznej, odwołujące się do osiągnięć poznania naukowego (science) i centralnych kategorii logiki oraz jej współczesna kontestacja jako dyscypliny podstawowej (paradygmatycznej);

w zakresie umiejętności:

1. potrafi wskazać oraz poddać krytycznej ewaluacji trudności związane z wybranymi współczesnymi modyfikacjami w rozumieniu centralnych tez metafizycznych, zwłaszcza w zakresie koncepcji substancji, przyczynowości oraz statusu wartości;

w zakresie kompetencji społecznych:

1. jest gotów poszukiwać ich rozwiązań trudności związanych z wybranymi współczesnymi modyfikacjami w rozumieniu centralnych tez metafizycznych, zwłaszcza w zakresie koncepcji substancji, przyczynowości oraz statusu wartości;

Treści programowe dla zajęć:

Metafizyka jako nauka filozoficzna (przedmiot poznania metafizycznego, metoda poznania metafizycznego, podstawowe problemy metafizyki)

Byt w rozumieniu presokratyków i Parmenidesa

Byt w filozofii Platona

Byt w rozumieniu Arystotelesa

Byt w rozumieniu Plotyna i neoplatoników

Byt w rozumieniu Augustyna

Byt w rozumieniu św. Tomasza z Akwinu:

- Transcendentalia
- Akt i możliwość
- Substancja i przypadłość
- Materia i forma
- Istota i istnienie
- Przyczynowanie i przyczyny bytu
- Analogia bytu i poznania

Byt w interpretacji Jana Dunska Szkota

Byt w interpretacji Kartezjusza
Byt w interpretacji Spinozy
Byt w interpretacji Leibniza
Byt-przedmiot w filozofii Kanta
Byt wg Hegla
Byt w fenomenologii
Byt w fenomenologii
Byt w hermeneutyce
Byt w egzystencjalizmie
Byt w filozofii analitycznej i filozofii języka
Ćwiczenie 1:
Platon (II): dwa światy (s. 30-34).
Platon (VII): mit jaskinii (s. 67-71).
Ćwiczenie 2:
Arystoteles (I): „filozofia pierwsza” (s. 80-87).
Arystoteles (II): byt jako substancja (s. 88-93).
Ćwiczenie 3:
Plotyn: Metafizyka jedni (s. 125-132).
Św. Augustyn z Hippony (II): Bóg najwyższym dobrem (s. 136-143).
Ćwiczenie 4:
Św. Tomasz z Akwinu (I): Byt i istota (s. 153-160).
Św. Tomasz z Akwinu (I): argumentacja za istnieniem Boga (s. 161-169).
Ćwiczenie 5:
Kartezjusz (II): atrybuty substancji (s. 201-208).
Immanuel Kant (II): krytyka metafizyki tradycyjnej (s. 239-243).

Nazwa zajęć: **Nowy Testament - literatura epistolarna**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Ma pogłębioną wiedzę o etapach życia Apostoła Pawła i zna problematykę chronologii życia i pism św. Pawła.
2. Zna główne zasady działalności ewangelizacyjnej Apostoła.
3. Ma gruntowną znajomość problematyki kształtowania się poszczególnych pism, zbioru listów i zasad interpretacji tekstu biblijnego.
4. Ma pogłębioną wiedzę z zakresu teologii Pawłowej

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi samodzielnie wyszukiwać, analizować, oceniać informacje z wykorzystaniem źródeł biblijnych (listów Pawłowych).
2. Posiada umiejętności badawcze w zakresie analizy tekstów epistolarnych oraz syntezy różnych idei teologicznych, doboru metod oraz narzędzi badawczych.
3. Umie prowadzić dialog światopoglądowy, ekumeniczny i międzyreligijny w oparciu o myśl teologiczną Pawła, posiada umiejętność merytorycznego argumentowania, prowadzenia dyskusji dotyczącej zagadnień teologicznych.
4. Rozumie specyfikę teologii Pawłowej.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Potrafi popularyzować wiedzę biblijną i przekazywać ją, zwłaszcza przez posługę duszpasterską i animację małych grup parafialnych (kręgi biblijne)
2. Prawidłowo identyfikuje i rozstrzyga dylematy doktrynalne i etyczno-moralne w oparciu o myśl Pawłową

Treści programowe dla zajęć:

Etapy życia Apostoła Pawła. Problematyka chronologii życia Pawła.

Formy działalności misyjnej Pawła (podróże misyjne).

Autorstwo Pawłowego zbioru listów.

List jako gatunek literacki, jego natura oraz struktura.

Podstawowe metody interpretacji tekstów epistolarnych.

List do Rzymian (geneza, okoliczności powstania, struktura, teologia).

List do Galatów (geneza, okoliczności powstania, struktura, teologia).

Listy do Koryntian (geneza, okoliczności powstania, struktura, teologia).

Pozostałe listy Pawłowe (geneza, okoliczności powstania, struktura, główne tematy teologiczne).

Pawłowe hymny chrystologiczne.

Podstawowe idee teologiczne apostoła Pawła.
Problematyka usprawiedliwienia w teologii Pawłówek.
Główne elementy kerygmatem pierwotnego Kościoła w listach Pawłowych.

Nazwa zajęć: **Katolicka nauka o małżeństwie i rodzinie**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. uzyskuje wiedzę na temat natury i specyfiki powołania do życia w małżeństwie
2. rozumie na czym polega małżeństwo jako sakrament i zna wynikające z tego moralne zobowiązania

w zakresie umiejętności:

1. potrafi opisać istotę miłości małżeńskiej w świetle nauki Kościoła katolickiego
2. posiada umiejętność czytania ze zrozumieniem dokumentów Kościoła dotyczących małżeństwa i rodziny

w zakresie kompetencji społecznych:

1. posiada kompetencje w rozstrzyganiu dylematów doktrynalnych i etyczno moralnych z zakresu katolickiej nauki o małżeństwie i rodzinie
2. posiada kompetencje na rzecz uzasadniania i obrony zasad moralnych w obszarze etyki małżeńskiej

Treści programowe dla zajęć:

Miłość małżeńska i jej rozwój na płaszczyźnie uaturalnej

Istotne elementy małżeństwa w oparciu o przekaz biblijny

Wyniesienie miłości małżeńskiej na płaszczyźnie nadprzyrodzonej

Miłość małżeńska według KDK i HV

Pojęcie "odpowiedzialne rodzicielstwo"

Znaczenie miłości w życiu wspólnoty małżeńskiej (zjednoczenie wymiaru zmysłowego z duchowym, miłość małżeńska skierowana ku dobru całej osoby, miłość podstawą trwałej więzi małżeńskiej)

Nazwa zajęć: **Pedagogika**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. zna i rozumie podstawowe pojęcia związane z pedagogiką jako nauką, jej miejscem pośród innych nauk oraz związki z innymi dziedzinami nauki zna główne nurty myśli pedagogicznej XX i XXI wieku oraz ich przedstawicieli posiada wiedzę na temat założeń antropologicznych i aksjologicznych personalistycznego wychowania chrześcijańskiego zna i rozumie założenia chrześcijańskiej pedagogiki personalno-egzystencjalnej)

w zakresie umiejętności:

1. potrafi prowadzić dialog i dyskusję na temat człowieka, jego koncepcji, sposobów wychowania potrafi wykorzystywać podstawową wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki w celu analizowania i interpretowania problemów edukacyjnych i wychowawczych.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. umiejętność pracy w grupie, otwartość na nowe wyzwania, umiejętność rozwiązywania konfliktów, radzenie sobie z krytyką, argumentowanie własnych racji czy skuteczność w komunikacji

Treści programowe dla zajęć:

Pedagogika jako nauka: historia, podstawowe kategorie pojęciowe pedagogiki, związki z innymi dziedzinami nauki

Podstawy ontologiczne, antropologiczne, aksjologiczne pedagogiki

Myśl pedagogiczna XIX i XX wieku: źródła koncepcje i przedstawiciele

Założenia antropologiczne i aksjologiczne personalistycznego wychowania chrześcijańskiego

Pedagogika dialogu. Chrześcijańska pedagogika egzystencjalno-personalna

Relacja wychowawcza.

Nazwa zajęć: **Język angielski A2**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie umiejętności:

1. potrafi porozumiewać się w rutynowych, prostych sytuacjach komunikacyjnych, wymagających jedynie bezpośredniej wymiany zdań na tematy znane i typowe. Potrafi w prosty sposób opisywać swoje pochodzenie i otoczenie, w którym żyje, a także poruszać sprawy związane z najważniejszymi potrzebami życia codziennego.
2. potrafi czytać ze zrozumieniem krótsze teksty w języku angielskim o charakterze ogólnym.
3. potrafi zrozumieć prosty oryginalny materiał audio lub wideo z życia codziennego, kulturalnego i społecznego, na poziomie ogólnym jak i wychwycić niezbędne szczegóły.

Treści programowe dla zajęć:

Czasy gramatyczne potrzebne do wyrażania różnorodnych czynności osadzonych w czasie Present Simple and Present Continuous, Past Simple and Past Continuous, Present Perfect and Present Perfect Continuous, Past Perfect oraz czasach przyszłych na poziomie A2.

Inne struktury gramatyczne potrzebne do wyrażania różnorodnych treści i opinii (np. czasowniki modalne, przymiotniki, strona bierna, zdania warunkowe, mowa zależna) dla poziomu A2.

Słownictwo dotyczące życia codziennego oraz związane z bezpośrednim środowiskiem studenta (jedzenie, osobowość, podróże, zainteresowania, edukacja, zakupy, pieniądze, technologia, rodzina, studia, praca, technologia, podstawowe słownictwo związane z kierunkiem studiów).

Strategie efektywnego czytania w celu zrozumienia ogólnego sensu wypowiedzi; domyślanie się znaczenia nieznanymi słów.

Strategie efektywnego słuchania w celu zrozumienia ogólnego sensu wypowiedzi; domyślanie się znaczenia nieznanymi słów.

Wyrażanie różnorodnych funkcji językowych np. prośby, opisy, wyrażanie opinii, wyrażanie zgody, brak zgody, pytania o pozwolenie, skargi, itp.

Nazwa zajęć: Język niemiecki A2

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie umiejętności:

1. potrafi porozumiewać się w rutynowych, prostych sytuacjach komunikacyjnych, wymagających jedynie bezpośredniej wymiany zdań na tematy znane i typowe. Potrafi w prosty sposób opisywać swoje pochodzenie i otoczenie, w którym żyje, a także poruszać sprawy związane z najważniejszymi potrzebami życia codziennego.
2. potrafi czytać ze zrozumieniem krótsze teksty w języku niemieckim o charakterze ogólnym.
3. potrafi zrozumieć i produkować w j. niemieckim dłuższe wypowiedzi ustne o tematyce ogólnej, a w szczególności o tematyce specjalistycznej z zakresu językoznawstwa, prezentacja monologowa, negocjacje – wypowiedź argumentacyjna, dyskusja, debata.
4. potrafi skutecznie i poprawnie, zarówno pod względem norm językowych jak i umiejętności dyskursywnych uczestniczyć w komunikacji pisemnej z elementami języka specjalistycznego przewidzianej dla poziomu B2+ w Europejskim systemie opisu kształcenia językowego.
5. potrafi samodzielnie posługiwać się różnymi źródłami informacji dotyczących słownictwa i gramatyki języka niemieckiego w zakresie wykraczającym poza treści nauczania; potrafi samodzielnie wyszukiwać i pracować z niemieckojęzycznymi artykułami naukowymi.

Treści programowe dla zajęć:

Czasy gramatyczne potrzebne do wyrażania różnorodnych czynności osadzonych w czasach: czas Perfekt oraz Imperfekt dla czasowników mocnych i słabych oraz czasowników modalnych

Inne struktury gramatyczne potrzebne do wyrażania różnorodnych treści i opinii: zaimki dzierżawczy w mianowniku, bierniku oraz celowniku, odmiana czasowników nieregularnych, okoliczniki czasu, stopniowanie przysłówków, zdania porównawcze

Słownictwo dotyczące życia codziennego jak i ogólnoakademickie w zakresie następujących tematów: rodzina – członkowie rodziny, przebieg dnia w rodzinie, czynności dnia codziennego, obowiązki domowe jedzenie i picie – produkty żywnościowe, przepisy na proste dania, posiłki, przyzwyczajenia żywieniowe, zakupy – lista zakupów, miary i wagi, zamawianie jedzenia, pogoda - zjawiska pogodowe, pory roku, zmiany klimatu, urlop i czas wolny – aktywności w czasie wolnym, miejsca wypoczynku, środki lokomocji

Strategie efektywnego czytania w celu zrozumienia ogólnego sensu wypowiedzi; domyślanie się znaczenia nieznanymi słów w zakresie bloków tematycznych określonych w treści tematu 3.

Strategie efektywnego słuchania w celu zrozumienia ogólnego sensu wypowiedzi; domyślanie się znaczenia nieznanymi słów w zakresie bloków tematycznych określonych w treści tematu 3.

Udzielanie odpowiedzi, udział w dyskusji oraz wyrażanie różnorodnych funkcji językowych w zakresie: przeprowadzania oraz udziału w rozmowie kwalifikacyjnej o pracę, przedstawiania problemów, moderowania dyskusji oraz wyrażania opinii na tematy zawarte w treści tematu 3.

Nazwa zajęć: Język angielski B1

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie umiejętności:

1. potrafi tworzyć ustne wypowiedzi na przygotowane tematy, prezentować i argumentować swoje stanowisko oraz innych osób w zakresie problematyki związanej ze swoim otoczeniem jak i w zakresie tematyki ogólnoakademickiej;

2. potrafi czytać ze zrozumieniem teksty w języku angielskim o charakterze ogólnym jak i akademickim oraz analizować ich treść i wybierać niezbędne informacje;
3. potrafi zrozumieć dostosowany do poziomu oryginalny materiał audio lub wideo na poziomie ogólnym, wychwytyjąc niezbędne szczegóły.

Treści programowe dla zajęć:

Czasy gramatyczne: Present Simple and Present Continuous, Narrative Tenses, Present Perfect and Present Perfect Continuous, Future Perfect and Future Continuous.

Inne struktury gramatyczne potrzebne do wyrażania różnorodnych treści i opinii: mowa zależna oraz pytania w mowie zależnej, formy przymiotnikowe i przysłówkowe.

Słownictwo dotyczące życia codziennego oraz jak i ogólno-akademickie w zakresie następujących tematów: praca, rozmowa kwalifikacyjna o pracę, służba zdrowia, podróżowanie, moda oraz dress code, środowisko naturalne, zmiany klimatyczne.

Strategie efektywnego czytania w celu zrozumienia ogólnego sensu wypowiedzi; domyślanie się znaczenia nieznanymi słów w zakresie bloków tematycznych określonych w treści 3.

Strategie efektywnego słuchania w celu zrozumienia ogólnego sensu wypowiedzi; domyślanie się znaczenia nieznanymi słów w zakresie bloków tematycznych określonych w treści 3.

Udzielanie odpowiedzi, udział w dyskusji oraz wyrażanie różnorodnych funkcji językowych w zakresie: przeprowadzania oraz udziału w rozmowie kwalifikacyjnej o pracę, przedstawiania problemów, moderowania dyskusji oraz wyrażania opinii na tematy zawarte w treści 3.

Nazwa zajęć: **Język niemiecki B1**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. potrafi tworzyć ustne wypowiedzi na przygotowane tematy, prezentować i argumentować swoje stanowisko oraz innych osób w zakresie problematyki związanej ze swoim otoczeniem jak i w zakresie tematyki ogólno-akademickiej.

w zakresie umiejętności:

1. potrafi tworzyć ustne wypowiedzi na przygotowane tematy, prezentować i argumentować swoje stanowisko oraz innych osób w zakresie problematyki związanej ze swoim otoczeniem jak i w zakresie tematyki ogólnoakademickiej.
2. potrafi czytać ze zrozumieniem teksty w języku niemieckim o charakterze ogólnym jak i akademickim oraz analizować ich treść i wybierać niezbędne informacje.
3. potrafi zrozumieć dostosowany do poziomu oryginalny materiał audio lub wideo na poziomie ogólnym oraz wychwytyjąc niezbędne szczegóły.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. zrozumieć dostosowany do poziomu oryginalny materiał audio lub wideo na poziomie ogólnym oraz wychwytyjąc niezbędne szczegóły.

Treści programowe dla zajęć:

Czasy gramatyczne potrzebne do wyrażania różnorodnych czynności osadzonych w czasach: czas Perfekt oraz Imperfekt dla czasowników mocnych i słabych, czas przyszły Futur 1

Inne struktury gramatyczne potrzebne do wyrażania różnorodnych treści i opinii: partykuły modalne, rekcja czasownika, czasowniki ruchu, werden + bezokolicznik, zdania względne, słowotwórstwo, przymyki czasowe

Słownictwo dotyczące życia codziennego jak i ogólnoakademickie w zakresie następujących tematów: dni świąteczne: przyjęcia i uroczystości z różnych okazji, święta, tradycje, obrzędy, zaproszenia, rady dla gości i gospodarzy uroczystości w drodze: środki komunikacji, zakup biletów, zachowanie na dworcu/ lotnisku, sposoby podróżowania, miejsca docelowe, sposoby spędzania czasu w poszczególnych miejscach (np. w górach, nad morzem) warunki noclegowe, wrażenia i przeżycia urlopowe, szczegółowy opis drogi, wymarzona podróż, przedmioty przydatne w podróży, mieszkanie: wymarzony dom/mieszkanie, wyposażenie mieszkania, okolica miejsca zamieszkania, warunki mieszkaniowe, doświadczenia z mieszkania we wspólnocie mieszkaniowej, własna sytuacja mieszkaniowa, zamiana mieszkania, muzyka: instrumenty muzyczne, style muzyczne, gusty muzyczne, znani muzycy, koncert, przedstawienie muzyczne

Strategie efektywnego czytania w celu zrozumienia ogólnego sensu wypowiedzi; domyślanie się znaczenia nieznanymi słów w zakresie bloków tematycznych określonych w treści tematu 3.

Strategie efektywnego słuchania w celu zrozumienia ogólnego sensu wypowiedzi; domyślanie się znaczenia nieznanymi słów w zakresie bloków tematycznych określonych w treści tematu 3.

Udzielanie odpowiedzi, udział w dyskusji oraz wyrażanie różnorodnych funkcji językowych w zakresie: przeprowadzania oraz udziału w rozmowie kwalifikacyjnej o pracę, przedstawiania problemów, moderowania dyskusji oraz wyrażania opinii na tematy zawarte w treści 3.

Nazwa zajęć: Język angielski B21

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie umiejętności:

1. potrafi tworzyć ustne wypowiedzi na przygotowane tematy, prezentować i argumentować swoje stanowisko oraz innych osób na tematy związane ze swoim otoczeniem jak i na tematy ogólnoakademickie;
2. potrafi czytać ze zrozumieniem teksty w języku angielskim charakterze ogólnym jak i akademickim, związane z kierunkiem studiów, oraz analizować ich treść i wybierać niezbędne informacje;
3. potrafi zrozumieć oryginalny materiał audio lub wideo na większość tematów dotyczących życia codziennego, kulturalnego i społecznego, na poziomie ogólnym jak i wychwycić niezbędne szczegóły;
4. potrafi przygotować i wygłosić prezentację na wybrany temat;
5. potrafi opracować teksty oraz wypowiedzi dotyczące życia społecznego, uniwersyteckiego i zawodowego;
6. potrafi redagować wybrane teksty w stylu formalnym.
7. potrafi uzupełniać i doskonalić nabytą wiedzę i umiejętności.

Treści programowe dla zajęć:

Przeгляд i utrwalenie umiejętności w zakresie posługiwania się formami i funkcjami czasów gramatycznych odpowiednich dla poziomu B2.

Inne struktury gramatyczne potrzebne do wyrażania różnorodnych treści i opinii: okresy warunkowe typ 1,2,3 oraz mieszane; struktury gramatyczne 'wish,'get used to/used to, past modals, formy bezokolicznikowe i imiesłowowe.

Słownictwo dotyczące problematyki współczesnego świata w zakresie następujących tematów: ekstremalne sytuacje, refleksja na temat planów życiowych, terapeutyczna funkcja muzyki, higiena snu, komunikacja niewerbalna oraz wybrane słownictwo akademickie i specjalistyczne związane z kierunkiem studiów.

Strategie efektywnego czytania w celu zrozumienia ogólnego sensu wypowiedzi w tekstach popularno-naukowych oraz specjalistycznych; domyślanie się znaczenia nieznanych słów w zakresie bloków tematycznych określonych w treści 3.

Strategie efektywnego słuchania w celu zrozumienia ogólnego sensu wypowiedzi; domyślanie się znaczenia nieznanych słów w zakresie bloków tematycznych określonych w treści 3.

Udzielanie odpowiedzi, udział w dyskusji oraz wyrażanie różnorodnych funkcji językowych w zakresie tematyki określonej w treści 3.

Redagowanie wybranych typów tekstów formalnych.

Nazwa zajęć: Język niemiecki B21

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. potrafi tworzyć płynne wypowiedzi ustne na przygotowane tematy, prezentować i argumentować swoje stanowisko oraz innych osób na tematy związane ze swoim otoczeniem jak i na tematy ogólnoakademickie.

w zakresie umiejętności:

1. potrafi tworzyć płynne wypowiedzi ustne na przygotowane tematy, prezentować i argumentować swoje stanowisko oraz innych osób na tematy związane ze swoim otoczeniem jak i na tematy ogólnoakademickie.
2. potrafi czytać ze zrozumieniem teksty w języku niemieckim o charakterze ogólnym jak i akademickim, związane z kierunkiem studiów, oraz analizować ich treść i wybierać niezbędne informacje.
3. potrafi zrozumieć oryginalny materiał audio lub wideo na większość tematów dotyczących życia codziennego, kulturalnego i społecznego, na poziomie ogólnym jak i wychwycić niezbędne szczegóły.
4. potrafi przygotować i wygłosić prezentację na wybrany temat.
5. potrafi opracować teksty oraz wypowiedzi dotyczące życia społecznego, uniwersyteckiego i zawodowego.
6. potrafi redagować wybrane teksty w stylu formalnym.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. opracować teksty oraz wypowiedzi dotyczące życia społecznego, uniwersyteckiego i zawodowego

Treści programowe dla zajęć:

Czasy gramatyczne potrzebne do wyrażania różnorodnych czynności osadzonych w czasach: czas Perfekt oraz Imperfekt dla czasowników mocnych i słabych oraz czasowników modalnych
Inne struktury gramatyczne potrzebne do wyrażania różnorodnych treści i opinii: strona bierna, strona bierna z czasownikami modalnymi, Konjunktiv II, konektory, zdania okolicznikowe celu, zdania przydawkowe

Słownictwo dotyczące życia codziennego jak i ogólnoakademickie w zakresie następujących tematów: relacje – relacje międzyludzkie, przyjaźń, cechy charakteru, charakterystyka dobrego przyjaciela, miłość, uczucia, etapy związku, trudności w związku, konflikty rodzinne, zdrowie – dbałość o zdrowie, zdrowe odżywianie, problemy i porady zdrowotne, nazwy chorób, czynności wykonywane przez lekarza i pacjenta, wizyta u lekarza, szkoła, uniwersytet – wybór studiów i szkoły wyższej, wymarzone studia, obowiązki studenta, życie studenckie, ścieżki kariery, finansowanie nauki, reklama - znaczenie reklamy, sztuczki stosowane w reklamie, wybory konsumenckie, podatność na reklamę, sukces w biznesie
Strategie efektywnego czytania w celu zrozumienia ogólnego sensu wypowiedzi; domyślanie się znaczenia nieznanymi słów w zakresie bloków tematycznych określonych w treści tematu 3.
Strategie efektywnego słuchania w celu zrozumienia ogólnego sensu wypowiedzi; domyślanie się znaczenia nieznanymi słów w zakresie bloków tematycznych określonych w treści tematu 3.
Udzielanie odpowiedzi, udział w dyskusji oraz wyrażanie różnorodnych funkcji językowych w zakresie: przeprowadzania oraz udziału w rozmowie kwalifikacyjnej o pracę, przedstawiania problemów, moderowania dyskusji oraz wyrażania opinii na tematy zawarte w treści 3.

Nazwa zajęć: **Język angielski B22**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie umiejętności:

1. potrafi tworzyć ustne wypowiedzi na przygotowane tematy, prezentować i argumentować swoje stanowisko oraz innych osób na tematy związane ze swoim otoczeniem jak ja na tematy ogólnoakademickie;
2. potrafi czytać ze zrozumieniem teksty w języku angielskim o charakterze ogólnym jak i akademickim, związane z kierunkiem studiów, oraz analizować ich treść i wybierać niezbędne informacje;
3. potrafi zrozumieć oryginalny materiał audio lub wideo na większość tematów dotyczących życia codziennego, kulturalnego i społecznego, na poziomie ogólnym jak i wychwycić niezbędne szczegóły;
4. potrafi przygotować i wygłosić prezentację na wybrany temat;
5. potrafi opracować teksty oraz wypowiedzi dotyczące życia społecznego, uniwersyteckiego i zawodowego;
6. potrafi redagować wybrane teksty w stylu formalnym;
7. potrafi uzupełniać i doskonalić nabytą wiedzę i umiejętności.

Treści programowe dla zajęć:

Przegląd i utrwalenie umiejętności w zakresie posługiwania się formami i funkcjami czasów gramatycznych odpowiednich dla poziomu B2.

Inne struktury gramatyczne potrzebne do wyrażania różnorodnych treści i opinii: strona bierna, następstwo czasów, zdania celu, porównania, rzeczowniki policzalne i niepoliczalne, przedimki.

Słownictwo dotyczące problematyki współczesnego świata w zakresie następujących tematów: system sprawiedliwości, przestępstwa internetowe, świat mediów i e-mediów, problematyka biznesu i ekonomii, reklamy, nowoczesne miasta, wystąpienia publiczne, problemy współczesnej nauki, tematyka science-fiction oraz wybrane słownictwo akademickie i specjalistyczne związane z kierunkiem studiów.

Strategie efektywnego czytania w celu zrozumienia ogólnego sensu wypowiedzi w tekstach popularno-naukowych oraz specjalistycznych; domyślanie się znaczenia nieznanymi słów w zakresie bloków tematycznych określonych w treści 3.

Strategie efektywnego słuchania w celu zrozumienia ogólnego sensu wypowiedzi; domyślanie się znaczenia nieznanymi słów w zakresie bloków tematycznych określonych w treści 3.

Udzielanie odpowiedzi, udział w dyskusji oraz wyrażanie różnorodnych funkcji językowych w zakresie tematyki określonej w treści 3.

Redagowanie wybranych typów tekstów formalnych.

Nazwa zajęć: **Język niemiecki B22**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie umiejętności:

1. potrafi tworzyć płynne wypowiedzi ustne na przygotowane tematy, prezentować i argumentować swoje stanowisko oraz innych osób na tematy związane ze swoim otoczeniem jak i na tematy ogólnoakademickie.

2. potrafi czytać ze zrozumieniem teksty w języku niemieckim o charakterze ogólnym jak i akademickim, związane z kierunkiem studiów, oraz analizować ich treść i wybierać niezbędne informacje.
3. potrafi zrozumieć oryginalny materiał audio lub wideo na większość tematów dotyczących życia codziennego, kulturalnego i społecznego, na poziomie ogólnym jak i wychwycić niezbędne szczegóły.
4. potrafi przygotować i wygłosić prezentację na wybrany temat.
5. potrafi opracować teksty oraz wypowiedzi dotyczące życia społecznego, uniwersyteckiego i zawodowego.
6. potrafi redagować wybrane teksty w stylu formalnym.

Treści programowe dla zajęć:

Czasy gramatyczne potrzebne do wyrażania różnorodnych czynności osadzonych w czasach: czas Plusquamperfekt

Inne struktury gramatyczne potrzebne do wyrażania różnorodnych treści i opinii: Konjunktiv – mowa zależna, formy strony biernej, Nomen, rekcja przymiotnika, imiesłów I i imiesłów II jako przydawka, zdania modalne

Słownictwo dotyczące życia codziennego jak i ogólnoakademickie w zakresie następujących tematów: zawód i wykształcenie: nazwy zawodów, czynności i obowiązki typowe dla poszczególnych zawodów, atrybuty poszczególnych zawodów, wymarzony zawód, szczegółowy życiorys, kompetencje zawodowe, doświadczenie zawodowe, aplikacja, rozmowa o pracę, świadomość ciała i sport – dbałość o wygląd i kondycję fizyczną, pojęcie piękna, sport, sporty ekstremalne media: rodzaje mediów, rola mediów, zalety i wady mediów społecznościowych, pieniądze: znaczenie pieniędzy, wydatki, oszczędność, negocjowanie ceny, zwyczaje zakupowe, bank, usługi bankowe, usługi internetowe, zakupy przez Internet, bieda, bogactwo, inwestowanie pieniędzy

Strategie efektywnego czytania w celu zrozumienia ogólnego sensu wypowiedzi; domyślanie się znaczenia nieznanymi słów w zakresie bloków tematycznych określonych w treści 3.

Strategie efektywnego słuchania w celu zrozumienia ogólnego sensu wypowiedzi; domyślanie się znaczenia nieznanymi słów w zakresie bloków tematycznych określonych w treści 3.

Udzielanie odpowiedzi, udział w dyskusji oraz wyrażanie różnorodnych funkcji językowych w zakresie: przeprowadzania oraz udziału w rozmowie kwalifikacyjnej o pracę, przedstawiania problemów, moderowania dyskusji oraz wyrażania opinii na tematy zawarte w treści 3.

Nazwa zajęć: Język nowożytny - angielski specjalistyczny

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie umiejętności:

1. potrafi tworzyć płynne wypowiedzi ustne na przygotowane tematy, prezentować i argumentować swoje stanowisko oraz innych osób na tematy związane z kierunkiem studiów.
2. potrafi czytać ze zrozumieniem teksty w języku angielskim o charakterze ogólnym jak i akademickim, związane z kierunkiem studiów, oraz analizować ich treść i wybierać niezbędne informacje.
3. potrafi zrozumieć oryginalny materiał audio lub wideo na tematy związane z kierunkiem studiów na poziomie ogólnym jak i akademickim i wychwycić niezbędne szczegóły.
4. potrafi przygotować i wygłosić prezentację na wybrany temat związany z kierunkiem studiów.
5. potrafi opracować teksty oraz wypowiedzi dotyczące tematyki związanej z kierunkiem studiów.
6. potrafi redagować wybrane teksty w stylu formalnym z wykorzystaniem słownictwa specjalistycznego.
7. potrafi uzupełniać i doskonalić nabytą wiedzę i umiejętności.

Treści programowe dla zajęć:

Słownictwo, struktury leksykalne i gramatyczne oraz zasady wymowy i pisowni niezbędne do rozumienia tekstów specjalistycznych i formułowania na ich podstawie samodzielnych wypowiedzi.

Zastosowanie języka specjalistycznego w sytuacjach konwersacyjnych związanych z kierunkiem studiów. Praca w grupie, podgrupach i w parach.

Słownictwo dotyczące problematyki właściwej dla kierunku studiów w zakresie następujących tematów: sakramenty Kościoła Katolickiego, okresy roku liturgicznego, liturgia Wielkiego Tygodnia, modlitwy chrześcijańskie, Msza św., główne prawdy wiary i przykazania, podstawowe wiadomości nt. Pisma Świętego, sylwetki wybranych świętych.

Strategie efektywnego czytania w celu zrozumienia ogólnego sensu wypowiedzi w tekstach popularnonaukowych oraz specjalistycznych; domyślanie się znaczenia nieznanymi słów w zakresie bloków tematycznych określonych w treści 3.

Strategie efektywnego słuchania w celu zrozumienia ogólnego sensu wypowiedzi; domyślanie się znaczenia nieznanych słów w zakresie bloków tematycznych określonych w treści 3.

Udzielanie odpowiedzi, udział w dyskusji oraz wyrażanie różnorodnych funkcji językowych w zakresie tematyki określonej w treści 3.

Redagowanie wybranych typów tekstów formalnych z wykorzystaniem słownictwa specjalistycznego.

Nazwa zajęć: Język nowożytny - niemiecki specjalistyczny

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. posiada umiejętności leksykalne w j. niemieckim zgodne z wymogami określonymi dla poziomu B2+, które potrafi adekwatnie wykorzystać do konkretnych sytuacji komunikacyjnych

2. zna objęte przedmiotem konstrukcje gramatyczne i umie je zastosować adekwatnie do sytuacji komunikacyjnej w zakresie przewidzianym przedmiotem

3. zna objęte przedmiotem konstrukcje gramatyczne i umie je zastosować adekwatnie do sytuacji komunikacyjnej w zakresie przewidzianym przedmiotem

w zakresie umiejętności:

1. potrafi skutecznie i poprawnie, zarówno pod względem norm językowych jak i umiejętności dyskursywnych uczestniczyć w komunikacji pisemnej z elementami języka specjalistycznego przewidzianej dla poziomu B2+ w Europejskim systemie opisu kształcenia językowego

2. potrafi samodzielnie posługiwać się różnymi źródłami informacji dotyczącymi słownictwa i gramatyki języka niemieckiego w zakresie wykraczającym poza treści nauczania; potrafi samodzielnie wyszukiwać i pracować z niemieckojęzycznymi artykułami naukowymi

3. ma świadomość posiadanej przez siebie wiedzy i umiejętności

4. potrafi zrozumieć i zanalizować tekst o tematyce specjalistycznej zakresu teologii na poziomie B2+ pod względem leksykalnym, gramatycznym i pragmatycznym w zakresie przewidzianym przedmiotem

5. potrafi zrozumieć obszerny tekst specjalistyczny w języku niemieckim z dziedziny teologii

w zakresie kompetencji społecznych:

1. potrafi pracować w grupie

Treści programowe dla zajęć:

słownictwo w zakresie zgodnym z wymogami określonymi dla poziomu B2+

Fenomeny gramatyczne w języku niemieckim zgodne z wymogami określonymi dla poziomu B2 plus adekwatne słownictwo i fenomeny gramatyczne objęte treściami kształcenia i niezbędne do produkowania wypowiedzi ustnych z uwzględnieniem języka specjalistycznego

zasady oraz środki wyrazy właściwe dla produkowania wypowiedzi pisemnych przewidzianych dla poziomu B2 plus, takich jak: zapytanie ofertowe, pisemny komentarz z argumentacją, recenzja prasowa, tekst specjalistyczny

Wykorzystanie słownictwa objętych treściami kształcenia w sytuacjach komunikacyjnych: Bloki tematyczne przewidziane dla poziomu B2 plus Arbeit international – praktyki i praca za granicą, osobiste doświadczenia z pracy zagranicą Kulturschock – zróżnicowanie kulturowe i jego skutki Leistungen – wybitne osobowości i ich osiągnięcia, sukces na studiach, sukces w zawodzie Kommunikation in der Fachsprache – komunikacja w języku specjalistycznym

Zagadnienia gramatyczne objęte programem dla poziomu B2 plus Konjunktiv – indirekte Rede, Passivsatzformen, Nomen, Verben und Adjektive mit Präpositionen, Partizip I und Partizip II als Attribut, Modalsätze, Futur II

Nazwa zajęć: Patrystyka

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Zna genezę i okoliczności pojawienia się refleksji teologicznej w starożytności.

2. Zna wpływ, jaki wywarła starożytna filozofia grecka na chrześcijaństwo.

3. Zna rozpoznaje kierunki rozwoju teologii aż do czasów współczesnych.

4. Zna rolę i znaczenie teologii patrystycznej w starożytności i wiekach późniejszych.

5. Zna poglądy teologiczne Ojców Kościoła w świetle kontrowersji teologicznych, jakie miały miejsce w średniowieczu i czasach nowożytnych.

6. Zna kontekst działalności ojców Kościoła wynikający z przemian politycznych i społecznych w starożytności.

7. Zna metodologię korzystania z dzieł ojców Kościoła i literatury przedmiotu.

8. Zna kierunki teologii starożytnej, które inspirowały teologię średniowieczną i nowożytną.

w zakresie umiejętności:

1. Umie opisać i uzasadnić wpływ, jaki wywarła starożytna filozofia grecka na chrześcijaństwo.

2. Umie wskazać kierunki rozwoju teologii aż do czasów współczesnych
3. Umie ocenić rolę i znaczenie teologii patrystycznej w starożytności i wiekach późniejszych.
4. Umie przedstawić kontekst działalności ojców Kościoła wynikający z przemian politycznych i społecznych w starożytności.
5. Umie opisać relacje zachodzące między myślą starożytną a współczesną na płaszczyźnie teologii.
6. Umie interpretować teksty źródłowe.
7. Umie wskazać te kierunki teologii starożytnej, które inspirowały teologię średniowieczną i nowożytną.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Jest gotów do przygotowania wystąpienia z patrystyki zarówno na poziomie naukowym, jak i popularnym.
2. Jest gotów do prowadzenia dyskursu teologicznego.
3. Jest gotów do podjęcia pracy zespołowej.
4. Jest gotów podjęcia odpowiedzialnych działań w zakresie zachowania i propagowania dziedzictwa chrześcijańskiego, kulturowego regionu i Europy.

Treści programowe dla zajęć:

Pojęcie patrystyki i patrologii, rys historyczny.

Problematyka dzieł ojców apostołskich: "Didache", teologia męczeństwa, rola biskupa w Kościele.

Apologeci chrześcijańscy II wieku.

Chrześcijańska literatura polemiczna: Ireneusz i polemika z gnostycyzmem.

Środowisko afrykańskie III w.: Tertulian - prawnicze ujęcie religii; Cyprian - początki eklezjologii.

Szkoła aleksandryjska: Klemens Aleksandryjski – relacja wiary i teologii; Orygenes – początki chrystologii, eschatologia (teoria apokatastazy), zasady egzegezy alegorycznej.

Obrona bóstwa Chrystusa: Atanazy Wielki i Hilary z Poitiers.

Ojcowie Kapadocy: rozwój teologii trynitarniej z uwzględnieniem teologii Ducha Świętego. Początki doktryny społecznej Kościoła (Bazyli Wielki), teologii ascetyczno-mistycznej (Grzegorz z Nysy); poezja chrześcijańska (Grzegorz z Nazjanzu).

Mariologia patrystyczna: od Cyryla Aleksandryjskiego do Ildelfonsa z Toledo.

Teologia syryjska: Efreem Syryjczyk.

Ojcowie łacińscy: Hieronim ze Strydonu (przekład Pisma Świętego); Ambroży z Mediolanu (początki teologii moralnej).

Augustyn z Hippony– wybrane aspekty doktryny o łasce, soteriologii, teologii historii (teoria dwóch państw).

Praktyki pokutne

Spory teologiczne w starożytności chrześcijańskiej.

Realizacja powołania człowieka (dziewictwo, małżeństwo, życie monastyczne, kapłaństwo).

Nazwa zajęć: Prawo kanoniczne - ustrój Kościoła

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. rozumie naturę Kościoła i jego istotę
2. opisuje na podstawie tekstów źródłowych poszczególne pojęcia i zasady kanoniczno-prawne posługując się fachową terminologią
3. postępuje sprawiedliwie w relacjach z innymi uznając ich kościelne obowiązki i prawa

w zakresie umiejętności:

1. objaśnia i charakteryzuje strukturę wewnętrzną Kościoła
2. stosuje kanoniczne reguły interpretacyjne zasad prawa i zdobywa umiejętność posługiwania się podstawowymi źródłami prawa kanonicznego
3. ocenia i weryfikuje pod kątem prawnej poprawności ogólne zasady rozwiązywania problemów prawnych korzystając z podstawowych źródeł kanonicznych i komentarzy
4. jest przygotowany do prezentacji poszczególnych instytucji Kościoła
5. opisuje na podstawie tekstów źródłowych poszczególne pojęcia i zasady kanoniczno-prawne posługując się fachową terminologią
6. jest otwarty na prowadzenie dalszych poszukiwań badawczych w oparciu o poznane fundamentalne zasady

w zakresie kompetencji społecznych:

1. stosuje kanoniczne reguły interpretacyjne zasad prawa i zdobywa umiejętność posługiwania się podstawowymi źródłami prawa kanonicznego
2. rozróżnia ustrój Kościoła i państwa i ich specyfikę
3. ocenia i weryfikuje pod kątem prawnej poprawności ogólne zasady rozwiązywania problemów prawnych korzystając z podstawowych źródeł kanonicznych i komentarzy

4. jest przygotowany do prezentacji poszczególnych instytucji Kościoła
5. opisuje na podstawie tekstów źródłowych poszczególne pojęcia i zasady kanoniczno-prawne posługując się fachową terminologią
6. jest otwarty na prowadzenie dalszych poszukiwań badawczych w oparciu o poznane fundamentalne zasady

Treści programowe dla zajęć:

Biskup Rzymski, kolegium biskupów oraz synod biskupów
Kolegium kardynalskie, struktura Kurii Rzymskiej, legaci papiescy
Pojęcie Kościoła partykularnego i jednostek z nim zrównanych
Władza w Kościele partykularnym, synody partykularne i konferencje biskupów
Synod diecezjalny i kuria diecezjalna
Parafie, proboszczowie, wikariusze parafialni, wikariusze okręgowi, rektorzy kościołów, kapelani

Nazwa zajęć: **Stary Testament - Księgi prorockie**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. wskazuje podstawowe cechy charakterystyczne poszczególnych form działalności prorockiej w Izraelu i na Bliskim Wschodzie; poprawnie umiejscawia historycznie poszczególnych proroków;
2. charakteryzuje cechy i etapy tworzenia ksiąg prorockich;
3. wymienia główne tematy teologiczne w księgach najważniejszych proroków ilustrując je przykładami z różnych ksiąg;
4. wylicza główne tematy teologiczne proroków „mniejszych”
5. definiuje najważniejsze tezy uniwersalizmu Starego Testamentu w relacji do teologii Nowego Testamentu;
6. potrafi uporządkować rozwój teologiczny idei mesjańskiej w poszczególnych księgach Starego Testamentu w odniesieniu do Jezusa Chrystusa jako zapowiadanego Mesjasza;
7. przeprowadza samodzielnie szczegółową egzegezę najważniejszych tekstów literatury prorockiej z zakresu całości omawianego materiału
8. potrafi przyporządkować właściwe teksty biblijne poszczególnym kwestiom teologicznym
9. interpretuje teologię proroków w świetle całości teologii biblijnej czasów Izraela
10. posiada zdolność do aktualizowania teologii proroków w życiu dzisiejszego człowieka i Kościoła; jest otwarty na dyskusje o współczesnych problemach moralnych i społecznych broniąc stanowiska Kościoła; postępuje zgodnie z nauczaniem Kościoła czerpiąc z teologii proroków;

w zakresie umiejętności:

1. wskazuje podstawowe cechy charakterystyczne poszczególnych form działalności prorockiej w Izraelu i na Bliskim Wschodzie; poprawnie umiejscawia historycznie poszczególnych proroków;
2. wymienia główne tematy teologiczne w księgach najważniejszych proroków ilustrując je przykładami z różnych ksiąg;
3. wylicza główne tematy teologiczne proroków „mniejszych”
4. definiuje najważniejsze tezy uniwersalizmu Starego Testamentu w relacji do teologii Nowego Testamentu;
5. potrafi uporządkować rozwój teologiczny idei mesjańskiej w poszczególnych księgach Starego Testamentu w odniesieniu do Jezusa Chrystusa jako zapowiadanego Mesjasza;
6. przeprowadza samodzielnie szczegółową egzegezę najważniejszych tekstów literatury prorockiej z zakresu całości omawianego materiału
7. potrafi przyporządkować właściwe teksty biblijne poszczególnym kwestiom teologicznym
8. interpretuje teologię proroków w świetle całości teologii biblijnej czasów Izraela
9. posiada zdolność do aktualizowania teologii proroków w życiu dzisiejszego człowieka i Kościoła; jest otwarty na dyskusje o współczesnych problemach moralnych i społecznych broniąc stanowiska Kościoła; postępuje zgodnie z nauczaniem Kościoła czerpiąc z teologii proroków;

w zakresie kompetencji społecznych:

1. posiada zdolność do aktualizowania teologii proroków w życiu dzisiejszego człowieka i Kościoła; jest otwarty na dyskusje o współczesnych problemach moralnych i społecznych broniąc stanowiska Kościoła; postępuje zgodnie z nauczaniem Kościoła czerpiąc z teologii proroków;

Treści programowe dla zajęć:

Funkcjonowanie i charakterystyka profetyzmu starożytnego Bliskiego Wschodu i izraelskiego.
Cechy literatury prorockiej, gatunki literackie, etapy tworzenia ksiąg prorockich; chronologii ksiąg
teologia słowa prorockiego, Bóg w teologii proroków, teologia moralna proroków, eschatologia prorocka
teologia ksiąg Izajasza, Jeremiasza, Ezechiela, Daniela, w tym teologia ważniejszych perykop biblijnych

teologia ksiąg proroków „mniejszych”

uniwersalizm ksiąg prorockich

teologia mesjańska proroków

Wskazanie różnic między profetyzmem Bliskiego Wschodu a profetyzmem Izraela na podstawie zgromadzonych tekstów z ksiąg i stron internetowych

Umiejętność podania głównych tematów teologicznych proroków „mniejszych”

Uporządkowanie rozwoju teologicznego idei mesjańskiej w poszczególnych księgach Starego Testamentu w odniesieniu do Jezusa Chrystusa jako zapowiadanego Mesjasza

Samodzielna, szczegółowa egzegeza najważniejszych tekstów literatury prorockiej z zakresu całości omawianego materiału.

Nazwa zajęć: Teologia dogmatyczna - teologia stworzenia i antropologia teologiczna

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Zna miejsce protologii i antropologii teologicznej w ramach teologii dogmatycznej
2. Zna biblijne podstawy nauki o stworzeniu człowieka i kosmosu
3. Zna podstawowe pojęcia z zakresu protologii i antropologii teologicznej
4. Zna historyczny rozwój nauczania dotyczącego obu dziedzin
5. Zna genezę, okoliczności i skutki głównych błędów teologicznych z zakresu protologii i antropologii teologicznej
6. Zna współczesne koncepcje teologiczne tłumaczące zagadnienia z zakresu teologii stworzenia i antropologii teologicznej oraz posiada umiejętność ich oceny

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi określić miejsce protologii i antropologii teologicznej w ramach teologii dogmatycznej
2. Potrafi wykorzystać wiedzę o biblijnych podstawach nauki o stworzeniu człowieka i kosmosu
3. Potrafi używać podstawowe pojęcia z zakresu protologii i antropologii teologicznej
4. Potrafi ocenić wpływ rozwoju nauczania dotyczącego obu dziedzin na ewolucję myśli teologicznej
5. Potrafi ocenić genezę, okoliczności i skutki głównych błędów teologicznych z zakresu protologii i antropologii teologicznej
6. Potrafi ocenić współczesne koncepcje teologiczne tłumaczące zagadnienia z zakresu teologii stworzenia i antropologii teologicznej oraz posiada umiejętność ich oceny

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Jest gotów wykorzystać wiedzę o biblijnych podstawach nauki o stworzeniu człowieka i kosmosu
2. Jest gotów objaśnić historyczny rozwój nauczania dotyczącego obu dziedzin oraz posiada zdolność oceny ich wpływu na rozwój myśli teologicznej
3. Jest gotów wykorzystać genezę, okoliczności i skutki głównych błędów teologicznych z zakresu protologii i antropologii teologicznej
4. Jest gotów ocenić współczesne koncepcje teologiczne tłumaczące zagadnienia z zakresu teologii stworzenia i antropologii teologicznej

Treści programowe dla zajęć:

Biblijna nauka o stworzeniu

Stworzenie człowieka jako mężczyzny i kobiety

Trójca jako fundament stworzenia

Zło w świecie – grzech pierworodny

Wolność działania Bożego w creatio ex nihilo

Człowiek w stworzeniu

Eschatyczne spełnienie człowieka

Specyfika biblijnej nauki o stworzeniu

Jezus Chrystus - centrum stworzenia

Stworzenie i upadek aniołów

Stworzenie a ekologia

Teologia a nauka

Boża Opatrzność

Nazwa zajęć: Liturgika - Eucharystia

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Zna genezę celebracji Eucharystii
2. Zna historyczny rozwój Mszy Świętej
3. Zna i rozumie strukturę Eucharystii

4. Potrafi pracować z tekstami źródłowymi
5. Posiada znajomość Mszału Rzymskiego
6. Zna teologię Eucharystii
7. Rozumie czym jest ars celebrandi Eucharystii

w zakresie umiejętności:

1. Zna Żydowską Paschę, będącą zapowiedzią Eucharystii
2. Zna biblijne teksty o Eucharystii
3. Rozumie rozwój celebracji Mszy św. Na przestrzeni wieków
4. Zna teologiczne znaczenie obrzędów wstępnych Eucharystii
5. Rozumie znaczenie obecności słowa Bożego we Mszy św.
6. Zna teologiczne treści i strukturę Modlitwy Eucharystycznej
7. Zna mszalne obrzędy komunijne
8. Rozumie Eucharystię jako uobecnienie Ostatniej Wieczerzy oraz pamiątkę śmierci i zmartwychwstania Jezusa
9. Potrafi pracować ze starożytnymi tekstami o Eucharystii
10. Potrafi analizować modlitwy mszalne
11. Rozumie czym jest Ars celebrandi Eucharystii

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Potrafi uznawać znaczenie wiedzy teologicznej w określaniu sposobów rozwiązywania problemów poznawczych i praktycznych, zarówno indywidualnych jak i wspólnotowych
2. Potrafi wykorzystać osiągnięcia badawcze różnych ośrodków i szkół teologicznych w podejmować działania, myśląc i działając w sposób przedsiębiorczy
3. Potrafi wziąć udział w działaniach na rzecz zachowania dziedzictwa chrześcijańskiego i kulturowego regionu, kraju i Europy

Treści programowe dla zajęć:

Żydowska Pascha zapowiedzią Eucharystii
Biblijne teksty o Eucharystii
Rzeczywistość celebracji Mszy św. Na przestrzeni wieków
Teologiczne znaczenie obrzędów wstępnych Eucharystii
Obecność słowa Bożego we Mszy św.
Teologiczne treści i struktura Modlitwy Eucharystycznej
Mszalne obrzędy komunijne
Eucharystia uobecnieniem Ostatniej Wieczerzy oraz pamiątką śmierci i zmartwychwstania Jezusa
Praca ze starożytnymi tekstami o Eucharystii
Poznawanie i analiza modlitw mszalnych
Ars celebrandi Eucharystii

Nazwa zajęć: **Prawo kanoniczne - sakramenty**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. rozumie znaczenie norm kanonicznych odnośnie życia sakramentalnego, zna podstawowe normy prawa kan. w dziedzinie sakramentów (w tym małżeństwa) i prawa karnego, potrafi określić i scharakteryzować poszczególne przestępstwa kanoniczne
2. rozumie eklezjologiczny aspekt prawodawstwa Kościoła

w zakresie umiejętności:

1. rozumie znaczenie norm kanonicznych odnośnie życia sakramentalnego, zna podstawowe normy prawa kan. w dziedzinie sakramentów (w tym małżeństwa) i prawa karnego, potrafi określić i scharakteryzować poszczególne przestępstwa kanoniczne
2. rozumie eklezjologiczny aspekt prawodawstwa Kościoła
3. potrafi czytać ze zrozumieniem i wyciągać praktyczne wnioski z lektury kanonicznych dokumentów prawnych oraz opracowań naukowych i orzeczeń sądów kościelnych
4. jest przygotowany do pracy w grupie, dyskusji problemowej z dziedziny prawa kanonicznego
5. potrafi praktycznie zastosować kościelne normy prawne w duszpasterstwie bądź innego rodzaju poradnictwie

w zakresie kompetencji społecznych:

1. rozumie znaczenie norm kanonicznych odnośnie życia sakramentalnego, zna podstawowe normy prawa kan. w dziedzinie sakramentów (w tym małżeństwa) i prawa karnego, potrafi określić i scharakteryzować poszczególne przestępstwa kanoniczne
2. rozumie eklezjologiczny aspekt prawodawstwa Kościoła

3. potrafi czytać ze zrozumieniem i wyciągać praktyczne wnioski z lektury kanonicznych dokumentów prawnych oraz opracowań naukowych i orzeczeń sądów kościelnych
4. jest przygotowany do pracy w grupie, dyskusji problemowej z dziedziny prawa kanonicznego
5. potrafi praktycznie zastosować kościelne normy prawne w duszpasterstwie bądź innego rodzaju poradnictwie

Treści programowe dla zajęć:

Uświęcające zadanie Kościoła - wprowadzenie do prawa o sakramentach
Sakrament chrztu św.
Sakrament bierzmowania
Sakrament eucharystii
Sakrament pokuty
Sakrament namaszczenia chorych
Sakrament święceń

Nazwa zajęć: **Stary Testament - Księgi mądrościowe**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. wskazuje podstawowe cechy charakterystyczne nurtu mądrościowego na Bliskim Wschodzie (Egipt, Mezopotamia), wskazuje główne tematy właściwe temu nurtowi poza Izraelem
2. wymienia główne tematy teologiczne w księgach Hioba, Koheleta, Pieśni nad pieśniami, Tobiasza, Judyty, Estery i Mądrości ilustrując je przykładami z tych ksiąg
3. wylicza wiodące tematy teologiczne ksiąg Przysłów, Syracha i Psalmów mądrościowych
4. przeprowadza samodzielnie szczegółową egzegezę najważniejszych tekstów literatury mądrościowej z zakresu całości omawianego materiału
5. potrafi przyporządkować właściwe teksty biblijne poszczególnym kwestiom teologicznym
6. interpretuje tematy teologii mądrościowej w świetle całości teologii biblijnej Starego Testamentu
7. posiada zdolność do aktualizowania teologii mądrościowej w życiu dzisiejszego człowieka i Kościoła; jest otwarty na dyskusje o współczesnych problemach moralnych i społecznych broniąc stanowiska Kościoła; postępuje zgodnie z nauczaniem Kościoła czerpiąc z teologii nurtu mądrościowego

w zakresie umiejętności:

1. wskazuje podstawowe cechy charakterystyczne nurtu mądrościowego na Bliskim Wschodzie (Egipt, Mezopotamia), wskazuje główne tematy właściwe temu nurtowi poza Izraelem
2. wymienia główne tematy teologiczne w księgach Hioba, Koheleta, Pieśni nad pieśniami, Tobiasza, Judyty, Estery i Mądrości ilustrując je przykładami z tych ksiąg
3. wylicza wiodące tematy teologiczne ksiąg Przysłów, Syracha i Psalmów mądrościowych
4. przeprowadza samodzielnie szczegółową egzegezę najważniejszych tekstów literatury mądrościowej z zakresu całości omawianego materiału
5. potrafi przyporządkować właściwe teksty biblijne poszczególnym kwestiom teologicznym
6. posiada zdolność do aktualizowania teologii mądrościowej w życiu dzisiejszego człowieka i Kościoła; jest otwarty na dyskusje o współczesnych problemach moralnych i społecznych broniąc stanowiska Kościoła; postępuje zgodnie z nauczaniem Kościoła czerpiąc z teologii nurtu mądrościowego

w zakresie kompetencji społecznych:

1. posiada zdolność do aktualizowania teologii mądrościowej w życiu dzisiejszego człowieka i Kościoła; jest otwarty na dyskusje o współczesnych problemach moralnych i społecznych broniąc stanowiska Kościoła; postępuje zgodnie z nauczaniem Kościoła czerpiąc z teologii nurtu mądrościowego

Treści programowe dla zajęć:

Funkcjonowanie i charakterystyka tradycji mądrościowej Bliskiego Wschodu i Izraela
Cechy literatury mądrościowej, gatunki literackie, etapy tworzenia ksiąg prorockich; chronologia ksiąg
Teologia ksiąg Hioba, Koheleta, Pieśni nad pieśniami, Tobiasza, Judyty, Estery i Mądrości, w tym teologia ważniejszych perykop biblijnych
Teologia Ksiąg: Przysłów, Syracha i Psalmów mądrościowych
Uniwersalizm teologii mądrościowej
Niektóre aspekty mądrości życiowej w księgach aforystycznych (kobieta, przyjaźń, wychowanie, relacje społeczne)
Różne aspekty mądrości życiowej w poszczególnych księgach Starego Testamentu (rodzina, wiara, życie i śmierć, retribucja, sprawiedliwość, cierpienie)
Samodzielna, szczegółowa egzegeza najważniejszych tekstów literatury mądrościowej z zakresu całości omawianego materiału

Nazwa zajęć: **Teologia moralna fundamentalna**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. wie czym zajmuje się teologia moralna, jaki jest jej przedmiot, metoda, cel i źródła.
2. zna rozwój problemów moralnych w historii chrześcijaństwa.
3. rozumie ideę powołania chrześcijańskiego, koncepcję osoby i wspólnoty ludzkiej.
4. ma świadomość roli prawa moralnego oraz sumienia, zna dynamikę ludzkiego działania i kryteria oceny moralnej czynu.
5. zna istotę oraz odmiany grzechu.

w zakresie umiejętności:

1. potrafi odróżnić różne koncepcje antropologiczne.
2. potrafi dokonać moralnej oceny czynu ludzkiego według kryteriów teologicznych.
3. potrafi towarzyszyć innym w formowaniu sumienia i rozeznaniu winy moralnej

w zakresie kompetencji społecznych:

1. dojrzewa w osobistym i społecznym przeżywaniu powołania chrześcijańskiego.
2. nabiera chrześcijańskiej pewności co do adekwatnej oceny moralnej czynów, zjawisk i procesów społecznych.

Treści programowe dla zajęć:

Zagadnienia wstępne: przedmiot, metoda, cel, źródła teologii moralnej.

Zarys historii teologii moralnej.

Podmiot czynu w świetle powszechnego powołania do świętości.

Normatywny wyraz woli Bożej: zobowiązujący charakter powołania chrześcijańskiego.

Odczytanie powołania i Bożego prawa w sumieniu.

Kryteria oceny moralnej czynu ludzkiego.

Negatywna odpowiedź na Boże powołanie: grzech, jego przyczyny, rodzaje, skutki.

Błędne rozumienie podstawowych pojęć moralności chrześcijańskiej.

Moralność w ideowym klimacie ponowoczesności.

Nazwa zajęć: **Liturgika - sakramenty**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. Zna historię i teologię sakramentu chrztu
2. Zna historię i teologię sakramentu bierzmowania
3. Zna historię i teologię sakramentu pokuty
4. Zna historię i teologię sakramentu namaszczenia chorych
5. Zna historię i teologię sakramentu małżeństwa
6. Zna historię i teologię sakramentu święceń
7. Poznaje i analizuje najstarsze źródła sakramentów chrześcijańskiego wtajemniczenia
8. Zna strukturę i zawartość odnowionych ksiąg liturgicznych

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi wskazać elementy tzw. złotego wieku sakramentów inicjacji chrześcijańskiej
2. Zna Liturgię chrzcielną od IV do XX wieku
3. Rozumie Bierzmowanie jako sakrament inicjacji chrześcijańskiej
4. Rozumie mechanizmy zmian w sakramencie pokuty na przestrzeni wieków
5. Rozumie teologię sakramentu pokuty po reformie liturgicznej Soboru Watykańskiego II
6. Zna historyczny rozwój sakramentu namaszczenia chorych
7. Rozumie teologię sakramentów chorych w "Ordo unctionis infirmorum"
8. Zna historię i teologię sakramentu małżeństwa
9. Zna teologię i liturgię sakramentu święceń diakonów, prezbiterów i biskupów
10. Potrafi analizować najstarsze źródła sakramentów chrześcijańskiego wtajemniczenia
11. Potrafi wskazać strukturę i zawartość odnowionych ksiąg liturgicznych

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Potrafi intelektualnie oraz w sposób religijno-duchowego formować się przez całe życie, co jest podstawą odpowiedzialnego pełnienia zgodnych z kierunkiem i specjalnością ról zawodowych
2. Potrafi rozwiązywać problemy badawcze, uczestnicząc w pracy zespołu, korzystając także z opinii ekspertów
3. Potrafi uznawać znaczenie wiedzy teologicznej w określaniu sposobów rozwiązywania problemów poznawczych i praktycznych, zarówno indywidualnych jak i wspólnotowych

Treści programowe dla zajęć:

Złoty wiek sakramentów inicjacji chrześcijańskiej

Liturgia chrzcielna od IV do XX wieku

Bierzmowanie sakramentem inicjacji chrześcijańskiej
Rozwój sakramentu pokuty na przestrzeni wieków
Sakrament pokuty po reformie liturgicznej Soboru Watykańskiego II
Narodziny i rozwój sakramentu namaszczenia chorych
Teologia sakramentów chorych w "Ordo unctionis infirmorum"
Historia i teologia sakramentu małżeństwa
Teologia i liturgia sakramentu święceń diakonów, prezbiterów i biskupów
Poznanie i analiza najstarszych źródeł sakramentów chrześcijańskiego wtajemniczenia
Analiza teologiczno-liturgiczna wybranych formuł sakramentalnych i modlitw błogosławieństw
Struktura i zawartość odnowionych ksiąg liturgicznych

Nazwa zajęć: **Prawo kanoniczne - małżeńskie**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. rozumie znaczenie norm kanonicznych odnośnie życia sakramentalnego, zna podstawowe normy prawa kan. w dziedzinie małżeństwa, potrafi określić i scharakteryzować poszczególne przeszkody i wady zgody małżeńskiej
2. rozumie eklezjologiczny aspekt prawodawstwa Kościoła

w zakresie umiejętności:

1. rozumie znaczenie norm kanonicznych odnośnie życia sakramentalnego, zna podstawowe normy prawa kan. w dziedzinie sakramentu małżeństwa, potrafi określić i scharakteryzować poszczególne przeszkody i wady zgody małżeńskiej
2. rozumie eklezjologiczny aspekt prawodawstwa Kościoła
3. potrafi czytać ze zrozumieniem i wyciągać praktyczne wnioski z lektury kanonicznych dokumentów prawnych oraz opracowań naukowych i orzeczeń sądów kościelnych
4. jest przygotowany do pracy w grupie, dyskusji problemowej z dziedziny prawa kanonicznego
5. potrafi praktycznie zastosować kościelne normy prawne w duszpasterstwie bądź innego rodzaju poradnictwie

w zakresie kompetencji społecznych:

1. rozumie znaczenie norm kanonicznych odnośnie życia sakramentalnego, zna podstawowe normy prawa kan. w dziedzinie sakramentu małżeństwa, potrafi określić i scharakteryzować poszczególne przeszkody i wady zgody małżeńskiej
2. rozumie eklezjologiczny aspekt prawodawstwa Kościoła
3. potrafi czytać ze zrozumieniem i wyciągać praktyczne wnioski z lektury kanonicznych dokumentów prawnych oraz opracowań naukowych i orzeczeń sądów kościelnych
4. jest przygotowany do pracy w grupie, dyskusji problemowej z dziedziny prawa kanonicznego
5. potrafi praktycznie zastosować kościelne normy prawne w duszpasterstwie bądź innego rodzaju poradnictwie

Treści programowe dla zajęć:

Wprowadzenie do sakramentu małżeństwa
Przygotowanie do sakramentu małżeństwa
Przeszkody małżeńskie
Wady zgody małżeńskiej
Forma zawarcia sakramentu małżeństwa
Małżeństwa mieszane, przywileje, dyspensy, zezwolenia, uważnienie. Małżeństwo konkordatowe
Analiza przygotowania do zawarcia sakramentu małżeństwa
Zagadnienia z zakresu zdolności do zawarcia małżeństwa
Protokół przedmałżeński

Nazwa zajęć: **Teologia dogmatyczna - charytologia, eklezjologia, mariologia**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. Rozumie podstawowe pojęcia z zakresu charytologii.
2. Uzyskuje podstawową wiedzę na temat fundamentalnych zagadnień eklezjologicznych w świetle nauczania Soboru Watykańskiego II.
3. Posiada podstawową wiedzę na temat roli Maryi w tajemnicy Chrystusa i Kościoła.

w zakresie umiejętności:

1. Posiada zdolność wyjaśnienia teologicznego aspektu formuły wierzę w Kościół.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Nabywa wrażliwość wobec dziedzictwa chrześcijańskiego

Treści programowe dla zajęć:

Łaska jako samoudzielenie się Boga w kontekście historycznym
Natura, geneza i misja zbawcza jednego, świętego, powszechnego i apostołskiego Kościoła.
Rola Maryi w tajemnicy Chrystusa i Kościoła.
Biblijne podstawy nauki o łasce.
Królestwo Boże a Kościół.
Mariologia Soboru Watykańskiego II.

Nazwa zajęć: **Teologia duchowości cz. 2**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. zna problematykę kryzysów w życiu duchowym, mistyki chrześcijańskiej oraz duchowości maryjnej, misyjnej i poszczególnych stanów w Kościele (kapłaństwa, życia konsekrowanego i małżeńskiego)
2. posiada wiedzę w kwestii ambiwalentnych wartości medytacji dalekowschodnich w optyce medytacji chrześcijańskiej

w zakresie umiejętności:

1. na gruncie posiadanej wiedzy potrafi sklasyfikować i ocenić poszczególne formy duchowości chrześcijańskiej
2. posiada zdolność rozeznawania zjawisk mistycznych i paramistycznych
3. jest zdeterminowany do pogłębiania osobistego życia duchowego

w zakresie kompetencji społecznych:

1. jest przygotowany do towarzyszenia duchowego osobom zaawansowanym w życiu duchowym
2. objaśnia i charakteryzuje poszczególne rodzaje duchowości i posiada zdolność ich oceny

Treści programowe dla zajęć:

Duchowość kapłańska
duchowość osób konsekrowanych
Mistyka chrześcijańska
Duchowość maryjna
Duchowość misyjna
Współczesne zagrożenia życia duchowego chrześcijanina
duchowość małżeńska

Nazwa zajęć: **Teologia moralna - aretologia teologicznomoralna**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. rozumie rzeczywistość życia teologalnego „in Christo”.
2. zna różnicę między koncepcją cnót moralnych w świecie antycznym a rozumieniem cnót w chrześcijaństwie.
3. posiada ogólną wiedzę na temat cnót kardynalnych i cnót teologalnych. Zna systematykę cnót i potrafi je odróżniać.
4. rozumie istotę wady. Zna wady główne oraz współczesne defekty duchowe (nowe wady).
5. zna naturę, środki rozwoju oraz zagrożenia cnót teologalnych.

w zakresie umiejętności:

1. potrafi towarzyszyć w rozwoju życia chrześcijańskiego.
2. potrafi trafnie odróżniać cnoty od wad w życiu osobistym i społecznym.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. zdobywa umiejętności prospołeczne w postaci zwiększonej świadomości i wrażliwości na cnoty i wady.

Treści programowe dla zajęć:

Życie teologalne i jego wymiary.
Cnoty jako zdolności operatywne.
Cnoty ludzkie.
Cnoty boskie.
Wada jako przeciwieństwo cnoty.
Wady główne i nowe defekty duchowo-moralne.
Dynamika cnoty wiary.
Dynamika cnoty nadziei.
Dynamika cnoty miłości
Wiara w przestrzeni publicznej.
Nadzieja zbawienia i ludzkie nadzieje.

Odmiany i aspekty miłości.
Destrukcyjny charakter nowych wad moralnych.

Nazwa zajęć: **Teologia życia konsekrowanego**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. Zna genezę i rozumie dynamikę rozwoju i istotę życia konsekrowanego
2. zna poszczególne formy życia konsekrowanego i ich historię
3. Odznacza się rzetelną wiedzą na temat zasad formacji życia konsekrowanego
4. Zna i rozumie specyfikę najważniejszych posoborowych dokumentów Kościoła dotyczących życia konsekrowanego
5. Posiada wiedzę na temat indywidualnych form życia konsekrowanego i instytutów świeckich

w zakresie umiejętności:

1. rozumie przyczyny powstania życia konsekrowanego
2. potrafi rozróżnić poszczególne formy życia konsekrowanego i ich dynamikę rozwoju i znaczenie w historii Kościoła
3. rozumie konieczność przemian soborowych i posoborowych w pojmowaniu fenomenu życia konsekrowanego
4. rozumie specyfikę najważniejszych posoborowych dokumentów Kościoła dotyczących życia konsekrowanego

w zakresie kompetencji społecznych:

1. objaśnia i charakteryzuje znaczenie genezy różnych form życia konsekrowanego
2. akceptuje i promuje różnorodność form życia konsekrowanego w Kościele

Treści programowe dla zajęć:

Powstanie i początki życia zakonnego w Kościele
Wschodni i Zachodni monastycyzm
Powstawanie nowych zakonów w średniowieczu i czasach nowożytnych
Przemiany soborowe paradygmatu życia zakonnego
Teologia charyzmatu konsekracji zakonnej
Instytuty świeckie i indywidualne formy życia konsekrowanego

Nazwa zajęć: **Socjologia**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. zna podstawowe pojęcia i koncepcje socjologiczne oraz umie je zastosować do opisu i analizy rzeczywistości społecznej.
2. umie interpretować teksty naukowe z zakresu socjologii
3. potrafi interpretować wyniki badań socjologicznych
4. posiada podstawową wyobraźnię socjologiczną

w zakresie umiejętności:

1. umie interpretować teksty naukowe z zakresu socjologii
2. potrafi interpretować wyniki badań socjologicznych
3. potrafi dostrzegać i analizować problemy społeczne

w zakresie kompetencji społecznych:

1. posiada podstawową wyobraźnię socjologiczną

Treści programowe dla zajęć:

Człowiek jako istota społeczna. Socjologia jako nauka (historia, przedmiot, funkcje, najważniejsze paradygmaty)

Zbiorowości ludzkie, grupy społeczne, instytucje społeczne i proces instytucjonalizacji

Zróżnicowanie społeczne i ruchliwość społeczna. Struktura społeczna (klasy, warstwy). Zmiana społeczna i typy społeczeństw

Działania i interakcje społeczne, więzi społeczne

Socjalizacja, osobowość i tożsamość. Role i pozycje społeczne

Kontrola społeczna i jej mechanizmy

Kultura jako element życia społecznego, elementy socjologii kultury

Elementy wybranych subdyscyplin – socjologia rodziny, socjologia religii

Wybrane metody i techniki badań społecznych

Socjologiczne spojrzenie na życie instytucji i zbiorowości religijnych (np. parafii), wybrane badania

Instytutu Statystyki Kościoła Katolickiego

Nazwa zajęć: Psychologia pastoralna

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. wie czym jest psychologia pastoralna, zna jej przedmiot oraz działy i potrafi wskazać relację tej dyscypliny do psychologii religii i teologii

w zakresie umiejętności:

1. korzysta z naukowej literatury psychologicznej oraz psychologiczno- pastoralnej
2. korzysta z zasad poradnictwa i prowadzenia rozmowy pastoralnej w świetle antropologii chrześcijańskiej
3. rozumie i wyjaśnia procesy psychiczne zachodzące w sytuacjach duszpasterskich
4. trafnie ocenia dojrzałość psychiczną i społeczną, dojrzałość wiary oraz dojrzałość do małżeństwa

w zakresie kompetencji społecznych:

1. jest przygotowany do udzielenia pomocy w problemach spotykanych w sytuacjach duszpasterskich

Treści programowe dla zajęć:

Psychologia pastoralna jako dyscyplina naukowa

Antropologia psychologiczno-pastoralna

Relacja poradnictwa psychologicznego, psychoterapii i kierownictwa duchowego. Zasady poradnictwa pastoralnego

Kryteria normy psychicznej i patologii (kulturowe, statystyczne, subiektywne itp.).

Kryteria dojrzałej osobowości oraz dojrzałej religijności i wiary

Dojrzałość do zawarcia małżeństwa (fizyczna, psychiczna, chrześcijańska)

Podstawowy trening komunikacji, znaczenie rozmowy w praktyce pastoralnej

Zasady pomocy w poradnictwie oraz interwencji kryzysowej

Analiza przypadków spotykanych w poradnictwie pastoralnym

Nazwa zajęć: Instytucje w epoce Starego Testamentu

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. potrafi skonfrontować zapisy biblijne z danymi archeologicznymi i zabytkami literatury starożytnej
2. zna najważniejsze instytucje życia społecznego i religijnego starożytnego Wschodu
3. posiada znajomość najważniejszych instytucji kierujących obszarami życia rodzinnego i cywilnego w społeczności izraelskiej czasów starożytnych
4. orientuje się w obszarze działania instytucji politycznych w świetle zapisów biblijnych
5. rozeznaje instytucje militarne łącząc je z konkretnymi faktami historycznymi
6. opanowuje wiedzę o instytucjach religijnych na przestrzeni dziejów Izraela do czasów Jezusa Chrystusa

w zakresie umiejętności:

1. potrafi skonfrontować zapisy biblijne z danymi archeologicznymi i zabytkami literatury starożytnej
2. potrafi wskazać najważniejsze instytucje życia społecznego i religijnego starożytnego Wschodu
3. potrafi wskazać najważniejsze instytucje kierujące obszarami życia rodzinnego i cywilnego w społeczności izraelskiej czasów starożytnych
4. orientuje się w obszarze działania instytucji politycznych w świetle zapisów biblijnych
5. potrafi rozeznaczyć instytucje militarne łącząc je z konkretnymi faktami historycznymi
6. potrafi dzielić się wiedzą o instytucjach religijnych na przestrzeni dziejów Izraela do czasów Jezusa Chrystusa

w zakresie kompetencji społecznych:

1. potrafi skonfrontować zapisy biblijne z danymi archeologicznymi i zabytkami literatury starożytnej
2. uświadamia jak najważniejsze instytucje życia społecznego i religijnego starożytnego Wschodu wpłynęły na kształt instytucji starożytnego Izraela
3. poszerza w dyskusji wiedzę o instytucjach religijnych na przestrzeni dziejów Izraela do czasów Jezusa Chrystusa

Treści programowe dla zajęć:

funkcjonowanie instytucji życia rodzinnego i cywilnego w biblijnym Izraelu

działanie instytucji politycznych w społeczności izraelskiej

rozwój historyczny głównych instytucji religijnych biblijnego Izraela

wyszukanie najważniejszych zabytków archeologicznych i literackich starożytności pozabiblijnej Bliskiego Wschodu

podstawowe zaznajomienie się z życiem społecznym i religijnym krajów ościennych Izraela

krótka charakterystyka instytucji militarnych Izraela czasów starożytnych

Nazwa zajęć: **Pedagogika pastoralna**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. Posiada wiedzę dotyczącą celów i zadań pedagogiki pastoralnej.
2. Zna podstawy ontologiczne, antropologiczne i aksjologiczne pedagogiki pastoralnej.
3. Potrafi scharakteryzować współczesne wyzwania pedagogiki pastoralnej.

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi przygotować projekt będący odpowiedzią na wybrane współczesne wyzwania dla pedagogiki pastoralnej.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Ma świadomość kształtowania postawy odpowiedzialności za działalność wychowawczą Kościoła.
2. Potrafi współpracować w grupie oraz zdobywa kompetencje niezbędne do pełnienia roli lidera.

Treści programowe dla zajęć:

Cele i zadania pedagogiki pastoralnej.

Nowa ewangelizacja jako zadanie współczesnej pedagogiki pastoralnej.

Ontologiczne podstawy pedagogiki pastoralnej.

Formacja chrześcijańska.

Antropologiczne podstawy pedagogiki pastoralnej.

Pedagogia "nowego człowieka"

Aksjologiczne podstawy pedagogiki pastoralnej.

Współczesne wyzwania dla pedagogiki pastoralnej.

Wychowanie chrześcijańskie.

Projekt jako będący odpowiedzią na wybrane wyzwania współczesnego świata.

Nazwa zajęć: **Biblia i kultura**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. w pogłębionym stopniu zna specyfikę przedmiotową i metodologiczną oddziaływania Biblii na kulturę, którą jest w stanie rozwijać i twórczo stosować w działalności profesjonalnej
2. zna szczegółowe kwestie związane z wiedzą z zakresu teologii biblijnej, tematów i motywów biblijnych, które najczęściej stanowiły inspirację dla twórców kultury
3. zna podstawowe zagadnienia związane z istnieniem i działalnością instytucji kultury oraz ze współczesnym życiem kulturalnym, a w pogłębionym stopniu z tymi zagadnieniami w odniesieniu do kultury chrześcijańskiej, która często inspirowa się Biblią

w zakresie umiejętności:

1. przeprowadzić krytyczną analizę i interpretację różnych poglądów teologicznych i światopoglądowych, wytworów kultury w celu określenia ich znaczeń, oddziaływania społecznego, miejsca w procesie historyczno- kulturowym

w zakresie kompetencji społecznych:

1. ma kompetencje podjęcia własnej, indywidualnej odpowiedzialności za kształt życia społecznego, kultury oraz dziedzictwa chrześcijańskiego, zwłaszcza inspirującego się Biblią
2. posiada kompetencje wzięcia udziału w działaniach na rzecz zachowania dziedzictwa chrześcijańskiego i kulturowego regionu, kraju i Europy

Treści programowe dla zajęć:

Biblia jako „wielki kod kulturowy”

Wpływ kultury na kształtowanie się Biblii

Podstawowe założenia podejścia do Biblii przez historię oddziaływania tekstu (Wirkungsheschichte)

Przykłady oddziaływania Biblii (literatura)

Przykłady oddziaływania Biblii (sztuka)

Przykłady oddziaływania Biblii (inne dziedziny kultury)

Nazwa zajęć: **Duchowość Ojców Kościoła**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. Zna genezę i okoliczności pojawienia się głównych kierunków duchowości wśród chrześcijan okresu patrystycznego
2. Zna kierunki rozwoju duchowości od czasów ojców Kościoła po współczesność.
3. Rozumie rolę i znaczenie duchowości patrystycznej w rozwoju życia monastycznego.

4. Zna zasady interpretacji tekstów źródłowych.
5. Zna podstawowe różnice w duchowości ojców Wschodnich i Zachodnich.

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi opracować i omówić kierunki rozwoju duchowości chrześcijańskiej w okresie patrystycznym.
2. Potrafi samodzielnie interpretować teksty źródłowe.
3. Potrafi wykorzystać zdobytą wiedzę w osobistym rozwoju naukowym, społecznym i zawodowym.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Jest gotów do prowadzenia dyskursu na temat różnych form duchowości chrześcijańskiej.
2. Jest gotów do wykorzystania zdobytej wiedzy w szeroko pojętym rozwoju osobistym.
3. Jest gotów do pracy w różnorodnych zespołach.
4. Jest gotów do wzięcia odpowiedzialności za powierzone zadania.

Treści programowe dla zajęć:

Geneza i okoliczności powstania głównych kierunków duchowości patrystycznej.

Duchowość ojców pustyni i rozwój życia monastycznego.

Walka ze złem. Nauczanie Ewagriusza z Pontu.

Mistyka wczesnochrześcijańska.

Duchowość biblijna ojców Kościoła.

Rola liturgii w formowaniu duchowości starożytnych chrześcijan.

Duchowość ojców Wschodu i Zachodu: różnice i podobieństwa

Znaczenie duchowości patrystycznej dla duchowości współczesnej.

Apoftegmaty ojców pustyni jako wyraz duchowości wczesnochrześcijańskiej.

Reguły monastyczne Kościoła Wschodniego i Zachodniego (do VII w.)

Modlitwa serca.

Duchowość ojców Kościoła a współczesne kierunki duchowości chrześcijańskiej

Nazwa zajęć: **Duszpasterstwo sakramentalne**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Zna istotę i zadania duszpasterstwa sakramentalnego
2. Zna związek pomiędzy życiem sakramentalnym i duszpasterstwem

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi opisać różne modele duszpasterstwa sakramentalnego
2. Potrafi opracować program przygotowania do przyjęcia sakramentów

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Potrafi włączyć się w różne formy duszpasterstwa sakramentalnego w parafii
2. Posiada podstawowe kompetencje do kierowania pracą duszpasterską

Treści programowe dla zajęć:

Istota i znaczenie liturgii i sakramentów

Liturgia i sakramenty w parafii

Związek duszpasterstwa z życiem sakramentalnym

Duszpasterstwo liturgiczne i sakramentalne

Duszpasterskie przygotowanie do przyjęcia sakramentów

Przygotowanie do przyjęcia sakramentu chrztu świętego

Przygotowanie do przyjęcia sakramentu pokuty i Eucharystii

Przygotowanie do przyjęcia bierzmowania

Duszpasterstwo pokuty i pojednania

Duszpasterstwo eucharystyczne

Duszpasterstwo wokół sakramentu chorych

Nazwa zajęć: **Lectio Divina. Wprowadzenie do modlitewnej lektury Biblii**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. w pogłębionym stopniu zna specyfikę przedmiotową i metodologiczną lectio divina
2. w pogłębionym stopniu zna zasady interpretacji tekstu biblijnego metodą lectio divina

w zakresie umiejętności:

1. potrafi przeprowadzać badania w zakresie teologii, obejmujące zwłaszcza analizę tekstów biblijnych i teologicznych oraz syntezę różnych idei i poglądów, poprawnie dobierać metody i konstruować narzędzia badawcze, opracowywać i prezentować wyniki badań, stanowiące oryginalne rozwiązywanie złożonych problemów

2. umie twórczo włączyć się w różne formy działalności ewangelizacyjnej, pastoralnej i charytatywnej Kościoła katolickiego, współpracować z innymi w zespole, kierować zespołem, praktykującym lectio divina

w zakresie kompetencji społecznych:

1. posiada kompetencje intelektualnego oraz religijno-duchowego formowania się przez całe życie, będącego podstawą odpowiedzialnego pełnienia zgodnych z kierunkiem i specjalnością ról zawodowych

Treści programowe dla zajęć:

Biblijne podstawy lectio divina
Historia metody
Lectio divina w nauczaniu Kościoła
Etapy lectio divina
Wybrane teksty biblijne odczytane metodą lectio divina
Duszpasterskie wykorzystanie lectio divina

Nazwa zajęć: **Małżeństwo i rodzina w Kościele pierwszych wieków**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. W pogłębionym stopniu zna specyfikę przedmiotową i metodologiczną teologii, w szczególności w zakresie teologii systematycznej i historii Kościoła, która jest w stanie rozwijać i twórczo stosować
2. Zna terminologię nauk teologicznych i jej korzenie grecko-lacińskie
3. W pogłębionym stopniu zna kulturotwórczą rolę Kościoła i teologii, zarówno w aspekcie historycznym jak i społecznym

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi prawidłowo interpretować podstawowe źródła teologiczne
2. Potrafi prawidłowo interpretować zjawiska społeczne

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Umie wyjaśniać zjawiska społeczne i relacje między nimi

Treści programowe dla zajęć:

Doktryna Kościoła pierwszych wieków na temat małżeństwa.
Wpływ kultury grecko-rzymskiej na wczesnochrześcijańską doktrynę o małżeństwie i rodzinie.
Wychowanie chrześcijańskie w Kościele pierwszych wieków.
Mater et pater familias: wczesnochrześcijańska wizja wychowania
Życie w dziewictwie i w małżeństwie: ocena pisarzy wczesnochrześcijańskich.
Współczesna ocena wczesnochrześcijańskiej doktryny na temat małżeństwa i rodziny.

Nazwa zajęć: **Praktyki zawodowe**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. zna specyfikę kościelnych i samorządowych instytucji charytatywnych, opiekuńczych, kulturalnych.
2. potrafi określić swoje zainteresowania zawodowe, wskazać miejsca i sposoby ich realizacji
3. potrafi współpracować w zespole, włączać się w pracę zespołową

w zakresie umiejętności:

1. zna specyfikę kościelnych i samorządowych instytucji charytatywnych, opiekuńczych, kulturalnych.
2. potrafi określić swoje zainteresowania zawodowe, wskazać miejsca i sposoby ich realizacji
3. potrafi współpracować w zespole, włączać się w pracę zespołową
4. zauważa potrzebę permanentnego rozwoju duchowego i intelektualnego

w zakresie kompetencji społecznych:

1. zauważa potrzebę permanentnego rozwoju duchowego i intelektualnego

Treści programowe dla zajęć:

Cele praktyki zawodowej w instytucjach kościelnych i samorządowych
Charakterystyka instytucji kościelnych i samorządowych, w których odbywana jest praktyka
Zasady rozpoznawania swoich zainteresowań i kompetencji zawodowych
Możliwości i zasady pracy teologów świeckich w instytucjach kościelnych
Zasady łączenia pracy zawodowej w instytucjach kościelnych z rozwojem duchowym i intelektualnym

Nazwa zajęć: **Nowy Testament - Pisma Janowe**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Ma pogłębioną wiedzę o problematyce historyczno-literackiej Pism Janowych

2. Zna główne zasady, metody i kierunki interpretacji tekstów Janowych
3. Ma gruntowną znajomość problematyki źródeł literackich oraz potrafi wyszukiwać źródła literackie i z tradycji ustnej, które mogły wpływać na formę i treść Pism Janowych
4. Ma pogłębioną wiedzę z zakresu teologii Pism Janowych

w zakresie umiejętności:

1. potrafi samodzielnie wyszukiwać, analizować, oceniać informacje z wykorzystaniem źródeł biblijnych
2. Posiada umiejętności badawcze w zakresie analizy tekstów tradycji Janowej oraz syntezy różnych idei teologicznych
3. Umie prowadzić dialog światopoglądowy, ekumeniczny i międzyreligijny w oparciu o myśl teologiczną tradycji Janowej

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Potrafi popularyzować wiedzę biblijną i przekazywać ją, zwłaszcza przez posługę duszpasterską
2. Potrafi prawidłowo identyfikować i rozstrzygać dylematy doktrynalne i etyczno-moralne w oparciu o znajomość tradycji Janowej

Treści programowe dla zajęć:

Zagadnienia historyczne Czwartej Ewangelii: autor, ocena historyczności danych Ewangelii Janowej powstania czas i miejsce jej powstania

Zagadnienia literackie i kompozycyjne Czwartej Ewangelii: język Czwartej Ewangelii, struktura literacka, kompozycja i podział, krytyka tekstu

Ogólna charakterystyka Czwartej Ewangelii na tle pozostałych pism Nowego Testamentu

Egzegeza wybranych fragmentów Czwartej Ewangelii

Najważniejsze tematy teologiczne Czwartej Ewangelii: chrystologia i soteriologia, sakramentologia, eschatologia i eklezjologia, postulaty etyczne

Zagadnienia historyczno-krytyczne Listów św. Jana

Egzegeza wybranych fragmentów Listów

Tematy teologiczne: Bóg, Jezus Chrystus, Duch Święty, wiara, poznanie, miłość, grzech.

Zagadnienia historyczne: autor Apokalipsy, miejsce Apokalipsy w kanonie ksiąg NT, podłoże dziejowe, cel napisania, adresaci

Zagadnienia krytyczne Apokalipsy: gatunek literacki, język i styl Apokalipsy, podział treści Apokalipsy, zasady interpretacji

Egzegeza wybranych fragmentów Czwartej Ewangelii, Listów i Apokalipsy

Nazwa zajęć: **Historia Zbawienia w Biblii**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Student ma fundamentalną wiedzę z zakresu kluczowych starotestamentowych etapów historii zbawienia, jak i nowotestamentowych
2. Student zauważa zależność i ciągłość historii zbawienia narodu wybranego w ST i Kościoła w NT i jej wypełnienie w Jezusie Chrystusie
3. Student zna trendy rozwojowe teologii biblijnej na tle innych nauk teologicznych i współczesnych światopoglądów
4. Student posiada umiejętności w zakresie samodzielnego doboru źródeł biblijnych oraz właściwych metod ich analizy; potrafi wykorzystać wiedzę biblijną w analizie problemów i sytuacji, z którymi się spotyka.

w zakresie umiejętności:

1. Student ma fundamentalną wiedzę z zakresu kluczowych starotestamentowych etapów historii zbawienia, jak i nowotestamentowych
2. Student zauważa zależność i ciągłość historii zbawienia narodu wybranego w ST i Kościoła w NT i jej wypełnienie w Jezusie Chrystusie
3. Student zna trendy rozwojowe teologii biblijnej na tle innych nauk teologicznych i współczesnych światopoglądów
4. Student posiada umiejętności w zakresie samodzielnego doboru źródeł biblijnych oraz właściwych metod ich analizy; potrafi wykorzystać wiedzę biblijną w analizie problemów i sytuacji, z którymi się spotyka.

Treści programowe dla zajęć:

Najważniejsze etapy starotestamentowej i nowotestamentowej historii zbawienia

Jezus Chrystus jako „kulminacja” historii zbawienia

Interpretacja najważniejszych wydarzeń, instytucji, postaci ze ST w świetle osoby Jezusa Chrystusa

Analiza wybranych tekstów kluczowych dla historii zbawienia

Typologia biblijna

Relacja teologii biblijnej do teologii dogmatycznej i innych dziedzin teologii

Nazwa zajęć: **Instytucje w epoce Nowego Testamentu**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. potrafi skonfrontować zapisy biblijne z danymi archeologicznymi i zabytkami literatury starożytnej
2. zna najważniejsze instytucje życia społecznego i religijnego starożytnego Wschodu i Rzymu
3. posiada znajomość najważniejszych instytucji kierujących obszarami życia rodzinnego i cywilnego w społeczności izraelskiej czasów Nowego Testamentu
4. orientuje się w obszarze działania instytucji politycznych Rzymu na terenie Palestyny w świetle zapisów biblijnych
5. rozeznaje instytucje militarne rzymskie łącząc je z konkretnymi faktami historycznymi
6. opanowuje wiedzę o instytucjach religijnych, stronnictwach żydowskich w czasach Jezusa Chrystusa

w zakresie umiejętności:

1. potrafi skonfrontować zapisy biblijne z danymi archeologicznymi i zabytkami literatury starożytnej
2. zna najważniejsze instytucje życia społecznego i religijnego starożytnego Wschodu i Rzymu
3. posiada znajomość najważniejszych instytucji kierujących obszarami życia rodzinnego i cywilnego w społeczności izraelskiej czasów Nowego Testamentu
4. orientuje się w obszarze działania instytucji politycznych Rzymu na terenie Palestyny w świetle zapisów biblijnych
5. rozeznaje instytucje militarne rzymskie łącząc je z konkretnymi faktami historycznymi
6. opanowuje wiedzę o instytucjach religijnych, stronnictwach żydowskich w czasach Jezusa Chrystusa

w zakresie kompetencji społecznych:

1. potrafi skonfrontować zapisy biblijne z danymi archeologicznymi i zabytkami literatury starożytnej
2. zna najważniejsze instytucje życia społecznego i religijnego starożytnego Wschodu i Rzymu

Treści programowe dla zajęć:

funkcjonowanie instytucji życia rodzinnego i cywilnego w Palestynie za czasów Jezusa
działanie instytucji politycznych imperium rzymskiego na terenie Palestyny
znaczenie głównych instytucji religijnych, stronnictw żydowskich za czasów Jezusa
wyszukanie najważniejszych zabytków archeologicznych i literackich z czasów Nowego Testamentu
podstawowe zaznajomienie się z życiem społecznym i religijnym krajów ościennych Izraela, zwłaszcza imperium rzymskiego
krótka charakterystyka instytucji militarnych rzymskich

Nazwa zajęć: **Seminarium naukowe cz. 1**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. Zna specyfikę przedmiotową i metodologiczną wybranej subdyscypliny teologicznej oraz jej nauk pomocniczych
2. Zna podstawowe publikacje źródłowe z zakresu wybranej subdyscypliny teologicznej oraz stosowaną terminologię
3. Zna zasady interpretacji tekstów źródłowych wybranej subdyscypliny teologicznej

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi formułować problemy badawcze i opracować plan przedstawienia i opracowania problemu badawczego
2. Potrafi przedstawić dotychczasowy stan badań wybranego problemu naukowego

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Potrafi uwzględniać we własnej pracy krytyczne uwagi promotora i innych uczestników seminarium

Treści programowe dla zajęć:

Specyfika przedmiotowa i metodologiczna wybranej subdyscypliny teologicznej oraz jej dyscyplin pomocniczych

Teksty źródłowe wybranej subdyscypliny teologicznej i jej nauk pomocniczych

Zasady interpretacji tekstów źródłowych wybranej subdyscypliny teologicznej

Zasady formułowania problemów badawczych

Kryteria analizy dotychczasowego stanu badań problemu badawczego

Koncepcje analizy problemu badawczego

Plan opracowania i przedstawienia problemu badawczego

Nazwa zajęć: **Seminarium naukowe cz. 2**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Zna w pogłębionym stopniu specyfikę przedmiotową i metodologiczną wybranej subdyscypliny teologicznej oraz jej nauk pomocniczych
2. Zna metodologię badań właściwą dla danej subdyscypliny teologicznej

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi przeprowadzić badania związane z przygotowującą pracą magisterską
2. Potrafi zredagować wskazane przez promotora części pracy magisterskiej

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Potrafi uwzględniać we własnej pracy krytyczne uwagi promotora i innych uczestników seminarium

Treści programowe dla zajęć:

Metodologia prowadzenia badań naukowych z zakresu problematyki pracy magisterskiej
Opracowywanie źródeł i literatury
Analiza przeprowadzonych badań
Język opracowania naukowego
Krytyczna analiza opracowań naukowych

Nazwa zajęć: Nowy Testament - Ewangelie synoptyczne i Dzieje Apostolskie

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. zna treść ksiąg i ma pogłębioną wiedzę o Ewangelii i Dziejach Apostolskich jako gatunku literackim
2. zna główne zasady i metody interpretacji tekstów ewangelicznych
3. ma gruntowną znajomość problematyki kształtowania się ewangelii, procesu synoptycznego oraz kwestii synoptycznej
4. ma pogłębioną wiedzę z zakresu teologii ewangelii synoptycznych i Dziejów Apostolskich

w zakresie umiejętności:

1. potrafi samodzielnie wyszukiwać, analizować, oceniać informacje z wykorzystaniem źródeł biblijnych
2. posiada umiejętności badawcze w zakresie analizy tekstów ewangelicznych oraz syntezy różnych idei teologicznych
3. umie prowadzić dialog światopoglądowy, ekumeniczny i międzyreligijny w oparciu o myśl teologiczną synoptyków i Dziejów Apostolskich
4. potrafi popularyzować wiedzę biblijną i przekazywać ją, zwłaszcza przez posługę duszpasterską

w zakresie kompetencji społecznych:

1. prawidłowo identyfikuje i rozstrzyga dylematy doktrynalne i etyczno-moralne w oparciu o znajomość ewangelii synoptycznych

Treści programowe dla zajęć:

Wyjaśnienie nazwy. Ewangelia i Dzieje Apostolskie jako gatunek literacki Nowego Testamentu.
Podstawowe zasady interpretacji tekstów biblijnych.
Omówienie procesu synoptycznego
Ewangelia według św. Marka (geneza, okoliczności powstania, struktura, teologia).
Ewangelia według św. Mateusza (geneza, okoliczności powstania, struktura, teologia).
Ewangelia według św. Łukasza (geneza, okoliczności powstania, struktura, teologia).
Specyfika literacka i teologiczna Dziejów Apostolskich
Egzegeza wybranych perykop z Ewangelii synoptycznych i Dziejów Apostolskich.
Specyfika literacka i teologiczna poszczególnych Ewangelii i Dziejów Apostolskich.
Charakterystyczne tematy teologiczne poszczególnych ewangelistów.
Interpretacja wskazanych perykop ewangelicznych.

Nazwa zajęć: Teologia dogmatyczna - sakramentologia, eschatologia

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. wyjaśnia pochodzenie, naturę oraz zbawcze skutki sakramentów w życiu Kościoła
2. interpretuje specyfikę poszczególnych sakramentów, zwłaszcza wtajemniczenia chrześcijańskiego, a także ich wpływ na życie wierzących
3. zna obrzędy sakramentalne i potrafi je godnie i ważnie celebrować, czyli zgodnie z normami Kościoła
4. rozróżnia i respektuje – z katolickiego punktu widzenia – ważność sakramentów sprawowanych w innych Kościołach chrześcijańskich
5. potrafi duchowo towarzyszyć osobom żyjącym w związku niesakramentalnym
6. rozumie perspektywę badań eschatologicznych
7. rozróżnia pojęcia śmierci i ich konsekwencji
8. interpretuje teologicznie nieśmiertelność duszy

9. pojmuje i wyjaśnia stany eschatologiczne

10. wskaże na związek wydarzeń liturgicznych z aspektami eschatologicznymi

w zakresie umiejętności:

1. wyjaśnia pochodzenie, naturę oraz zbawcze skutki sakramentów w życiu Kościoła

2. interpretuje specyfikę poszczególnych sakramentów, zwłaszcza wtajemniczenia chrześcijańskiego, a także ich wpływ na życie wierzących

3. zna obrzędy sakramentalne i potrafi je godnie i ważnie celebrować, czyli zgodnie z normami Kościoła

4. rozróżnia i respektuje – z katolickiego punktu widzenia – ważność sakramentów sprawowanych w innych Kościołach chrześcijańskich

5. potrafi duchowo towarzyszyć osobom żyjącym w związku niesakramentalnym

6. rozumie perspektywę badań eschatologicznych

7. rozróżnia pojęcia śmierci i ich konsekwencji

8. interpretuje teologicznie nieśmiertelność duszy

9. pojmuje i wyjaśnia stany eschatologiczne

10. wskaże na związek wydarzeń liturgicznych z aspektami eschatologicznymi

w zakresie kompetencji społecznych:

1. wyjaśnia pochodzenie, naturę oraz zbawcze skutki sakramentów w życiu Kościoła

2. interpretuje specyfikę poszczególnych sakramentów, zwłaszcza wtajemniczenia chrześcijańskiego, a także ich wpływ na życie wierzących

3. zna obrzędy sakramentalne i potrafi je godnie i ważnie celebrować, czyli zgodnie z normami Kościoła

4. rozróżnia i respektuje – z katolickiego punktu widzenia – ważność sakramentów sprawowanych w innych Kościołach chrześcijańskich

5. potrafi duchowo towarzyszyć osobom żyjącym w związku niesakramentalnym

6. rozumie perspektywę badań eschatologicznych

7. rozróżnia pojęcia śmierci i ich konsekwencji

8. interpretuje teologicznie nieśmiertelność duszy

9. pojmuje i wyjaśnia stany eschatologiczne

10. wskaże na związek wydarzeń liturgicznych z aspektami eschatologicznymi

Treści programowe dla zajęć:

Zarys doktryny o sakramentach (Biblia, Ojcowie Kościoła, pisarze i dokumenty Kościoła)

Pojęcie sakramentu (znak wiary, Chrystusa, Kościoła, zbawienia), sakrament a słowo Boże

Ustanowienie, liczba, skutki sakramentów

Chrzest a ekonomii zbawienia, kwestia chrztu niemowląt

Eklezjalny wymiar sakramentów inicjacji chrześcijańskiej

Eucharystia jako misterium paschalne

Pokuta i pojednanie jako wydarzenie oczyszczenia i przemiany

Dar kapłaństwa w znaczeniu indywidualny i powszechnym

Małżeństwo wezwaniem do jedności, nierozzerwalności i świętości

Skutki sakramentalne

Historyczne tło interpretacji wydarzeń eschatologicznych

Osobowa struktura człowieka a jego śmierci

Wizje nieśmiertelności duszy

Potrójny stan przyszły

Sąd szczegółowy i sąd ostateczny

Ludzka wolność a sąd ostateczny

Akt miłosierdzia zbawczego

Koniec świata

Prawda o zmartwychwstaniu ciał

Paruzja i odnowa świata

Pojęcie sakramentu (znak wiary, Chrystusa, Kościoła, zbawienia), sakrament a słowo Boże

Ustanowienie, liczba, skutki sakramentów

Eklezjalny wymiar sakramentów inicjacji chrześcijańskiej

Zbawcza moc sakramentu pokuty, namaszczenia chorych, kapłaństwa, małżeństwa

Znaczenie śmierci w życiu jednostki i społeczności

Oczekiwanie na spełnienie przyszłe

Różne koncepcje życia wiecznego

Nazwa zajęć: **Teologia moralna - bioetyka teologiczna**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. rozumie i wyjaśnia kwestie bioetyczne w oparciu o myśl teologiczną
2. zna historyczny wymiar problemów bioetycznych, ich względną zmienność i ponadczasowość norm
3. stosuje zasady dialogu i zrozumienia dla odmiennych poglądów

w zakresie umiejętności:

1. posługuje się właściwą metodą interpretowania problemu

w zakresie kompetencji społecznych:

1. stosuje zasady dialogu i zrozumienia dla odmiennych poglądów

Treści programowe dla zajęć:

Historyczny zarys bioetyki i jej antropologiczne podstawy

Kwestie etyczne w obszarze biogenezy

Kwestie etyczne w obszarze bioterapii,

Kwestie etyczne w obszarze tanatologii

Potrzeby duchowe człowieka

Cierpienie, choroba, śmierć

Nazwa zajęć: Teologia moralna - moralność życia społecznego

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. rozumie istotę miłości i sprawiedliwości
2. jest przygotowany do realizacji wartości wolności i prawdy

w zakresie umiejętności:

1. jest zdolny do poszanowania i obrony życia niewinnego

w zakresie kompetencji społecznych:

1. ma świadomość, że życie ludzkie zaczyna się od poczęcia

Treści programowe dla zajęć:

Zasady chrześcijańskiej miłości bliźniego.

Sprawiedliwość podstawą chrześcijańskiej miłości bliźniego.

Obowiązki wobec dóbr duchowych bliźniego.

Dobra osobowe bliźniego.

Nazwa zajęć: Teologia i hermeneutyka biblijna

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Student zna i posługuje się specjalistyczną terminologią stosowaną w naukach biblijnych.
2. Student ma pogłębioną wiedzę o specyfice przedmiotowej i metodologicznej teologii, w szczególności w zakresie nauk biblijnych (zna aktualne nurty w biblistyce), którą jest w stanie rozwijać i twórczo stosować w działalności profesjonalnej
3. Student zna trendy rozwojowe teologii biblijnej na tle innych nauk teologicznych i współczesnych światopoglądów
4. Student ma podstawową znajomość zasad interpretacji tekstu biblijnego i metodologię stosowaną w badaniach biblijnych (m.in. nowe metody – analizy narracji i analizy retorycznej)

w zakresie umiejętności:

1. Student zna i posługuje się specjalistyczną terminologią stosowaną w naukach biblijnych.
2. Student ma pogłębioną wiedzę o specyfice przedmiotowej i metodologicznej teologii, w szczególności w zakresie nauk biblijnych (zna aktualne nurty w biblistyce), którą jest w stanie rozwijać i twórczo stosować w działalności profesjonalnej
3. Student zna trendy rozwojowe teologii biblijnej na tle innych nauk teologicznych i współczesnych światopoglądów
4. Student ma podstawową znajomość zasad interpretacji tekstu biblijnego i metodologię stosowaną w badaniach biblijnych (m.in. nowe metody – analizy narracji i analizy retorycznej)

Treści programowe dla zajęć:

terminologia i metody teologii biblijnej

Jezus Chrystus jako „kulminacja” historii zbawienia

Charakterystyka teologii biblijnej w kontraście do innych dziedzin teologii, a także innych światopoglądów

Nazwa zajęć: Katolicka nauka społeczna

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. rozumie naturę nauki społecznej Kościoła, zna historię rozwoju myśli społecznej, zna dokumenty nauki społecznej Kościoła i kontekst ich powstania
2. objaśnia naturę życia społecznego, jego teologiczny wymiar i aspekt normatywny
3. zna zasady życia społecznego i potrafi stosować je w praktyce

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi dostrzec problemy społeczne, gospodarcze i polityczne, nazwać je i wskazać ich przyczyny
2. potrafi ocenić problemy życia społecznego z perspektywy chrześcijańskiej, w świetle Biblii i nauki społecznej Kościoła

w zakresie kompetencji społecznych:

1. jest przygotowany do aktywnego i odpowiedzialnego włączenia się w życie i działalność społeczności, które współtworzy

Treści programowe dla zajęć:

Wprowadzenie w KNS: specyfika, źródła, metoda, narzędzie ewangelizacji, charakter interdyscyplinarny

Biblijne korzenie i historyczny rozwój nauki społecznej Kościoła

Dokumenty społeczne Kościoła: od „Rerum novarum” do „Laudato Si”.

Zasady życia społecznego i nauki społecznej Kościoła.

Osoba ludzka, jej godność i prawa człowieka. Rodzina – podstawowa społeczność.

Gospodarczy wymiar życia społecznego: praca, własność, prawa pracowników, rynek, ubóstwo, rozwój, globalizacja.

Wspólnota polityczna: chrześcijańskie rozumienie polityki, władza polityczna i jej uprawnienia, demokracja i jej zagrożenia, społeczeństwo obywatelskie, Państwo a wspólnoty religijne.

Zagadnienie wojny i pokoju.

Nauka społeczna i działalność Kościoła: duszpasterska, ewangelizacyjna, cywilizacyjna.

Nazwa zajęć: **Emisja głosu**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. -ma podstawową wiedzę i zna terminologię używaną w emisji głosu,-posiada wiedzę z zakresu anatomii i fizjologii narządu głosu, słuchu i mowy,-posiada wiedzę o najczęściej występujących zaburzeniach głosu i słuchu,-zna podstawowe zasady higieny narządu głosu i słuchu oraz techniki relaksacji i koncentracji.

w zakresie umiejętności:

1. -dostrzega związek pomiędzy oddychaniem a procesem mówienia oraz zna najczęstsze błędy oddechowe,-zna proces tworzenia głosu, rodzaje głosu i typy fonacji oraz najczęstsze błędy fonacyjne, a także zna podstawowe zagadnienia związane z kształceniem głosu ,-zna sposoby i miejsca poprawnej artykulacji samogłosek i spółgłosek oraz najczęstsze błędy artykulacyjne,-pojmuje zjawisko rezonansu i potrafi sklasyfikować rezonatory i ich rolę w prawidłowej fonacji,-zna formy ekspresji wypowiedzi i zasady poprawnej polszczyzny; umie przygotować oraz zarówno czytać jak i wygłaszać wystąpienie publiczne przed audytorium, także własne,

w zakresie kompetencji społecznych:

1. -posiada wiedzę o najczęściej występujących zaburzeniach głosu i słuchu w pracy pedagoga-zna podstawowe zasady higieny narządu głosu i słuchu oraz techniki relaksacji i koncentracji potrzebne w pracy zawodowej

Treści programowe dla zajęć:

Technika poprawnej emisji głosu(oddech, fonacja, rezonans , dykcja ,artykulacja)

Anatomia i fizjologia narządu głosu, słuchu i mowy-repetytorium

Normy językowe; Wystąpienia publiczne- mowa niewerbalna (mowa ciała, dress code) mowa parawerbalna (brzmienie i wysokość głosu, intonacja)

mowa werbalna (dobór słów a audytorium, budowa zdania)

Przyczyny i rodzaje zaburzeń głosu i słuchu. Higiena głosu i słuchu w zawodzie pedagoga

Nazwa zajęć: **Teologia moralna - moralność małżeńsko-rodzinna**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. uzyskuje wiedzę na temat natury i specyfiki powołania do życia w małżeństwie
2. rozumie na czym polega małżeństwo-jako sakrament i zna wynikające z tego moralne zobowiązania

w zakresie umiejętności:

1. potrafi opisać istotę miłości małżeńskiej w oparciu o Objawienie i naukę Kościoła katolickiego

2. posiada umiejętność czytania ze zrozumieniem i właściwej interpretacji dokumentów Kościoła dotyczących małżeństwa i rodziny

w zakresie kompetencji społecznych:

1. posiada kompetencje w rozstrzyganiu dylematów doktrynalnych i etyczno-moralnych z zakresu moralności małżeńsko-rodzinnej
2. posiada kompetencje w zakresie uzasadniania zasad moralnych w obszarze teologii małżeńsko-rodzinnej

Treści programowe dla zajęć:

Miłość małżeńska i jej rozwój na płaszczyźnie naturalnej
Wyniesienie miłości małżeńskiej na płaszczyźnie nadprzyrodzonej
Miłość małżeńska według KDK i HV
Pojęcie "odpowiedzialne rodzicielstwo"
Moralność życia seksualnego w małżeństwie

Nazwa zajęć: **Podstawy psychologii dla nauczycieli cz. 1 (wykład)**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Zna i rozumie podstawowe pojęcia w psychologii służące wyjaśnianiu przebiegu procesów intelektualnych, emocjonalno-wolicjonalnych, komunikacyjnych, uczenia się, cele, zadania i metody psychologii oraz możliwości wykorzystania psychologii w szkole.
2. Zna i rozumie normy rozwojowe dotyczące aspektu fizycznego (wzrost, motoryka, seksualność), psychicznego (poznanie, emocje, wola), społecznego (moralność).
3. Zna i rozumie mechanizm psychicznej adaptacji dziecka w wieku szkolnym, identyfikuje charakterystyczny dla wieku rodzaj motywacji, mechanizm funkcjonowania osobowości, poznawczego ustosunkowywania się, komunikowania się, uczenia się i różnice indywidualne w tym zakresie oraz możliwe zaburzenia.
4. Rozumie centralne znaczenie w rozwoju dziecka w wieku szkolnym uczenia się pod kierunkiem, uwagi dowolnej, moralności konwencjonalnej, współpracy rówieśniczej, przyczyny nieprawidłowości w przebiegu procesu ich rozwoju oraz późniejsze rozwojowo skutki wynikające z tych nieprawidłowości.

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi obserwować zachowania społeczne i ich uwarunkowania, analizować i interpretować sytuacje i zdarzenia w praktyce szkolnej w oparciu o wiedzę psychologiczną
2. Potrafi obserwować procesy rozwojowe uczniów.
3. Potrafi dostosować sytuację nauczania przedmiotu do możliwości uczenia się dziecka w wieku szkolnym.
4. Potrafi wspierać dziecko w wieku szkolnym w za-kresie uczenia się przedmiotowej wiedzy, nabywania umiejętności i kształtowania nastawień.
5. Potrafi rozpoznać symptomy prawidłowego i nieprawidłowego przebiegu procesu rozwoju dziecka w wieku szkolnym w obszarze rozwoju osobowości, funkcji intelektualnych, funkcji społeczno-emocjonalnych, wolicjonalnych, moralności, komunikacji i współpracy.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Jest gotowy do wykorzystania zdobytej wiedzy psychologicznej do analizy zdarzeń pedagogicznych, krytycznego myślenia o funkcjonowaniu człowieka w sytuacji szkolnej.
2. Jest gotowy do autorefleksji nad własnym rozwojem zawodowy oraz refleksji na temat roli nauczyciela w procesie nauczania i wychowania uczniów.
3. Jest gotów do interweniowania w momencie rozpoznania sytuacji zagrażającej rozwojowi dziecka.

Treści programowe dla zajęć:

Podstawowe pojęcia psychologii. Cele i zadania psychologii, możliwości wykorzystania psychologii w szkole. Myślenie krytyczne w pracy nauczyciela.

Struktura i funkcje podstawowych procesów psychicznych. Procesy poznawcze, spostrzeganie, odbiór i przetwarzanie informacji, mowa i język, myślenie i rozumowanie, uczenie się i pamięć, uwaga, emocje i motywacje w procesach regulacji zachowania.

Psychologiczne koncepcje człowieka a interpretacja zachowań ucznia i sytuacji w szkole. Kontekst psychologiczny projektowania procesów edukacyjnych. Psychologiczne podstawy pracy nauczyciela.

Teorie integralnego rozwoju ucznia. Biologiczne i społeczne czynniki rozwoju. Rozwój wybranych funkcji psychicznych. Rozwój a wychowanie.

Rozwój psychiczny człowieka w cyklu życia oraz zadania rozwojowe stojące przed uczniem i nauczycielem w kolejnych okresach rozwojowych.

Zachowania społeczne i ich uwarunkowania a interpretacja funkcjonowania podmiotów w sytuacji szkolnej.

Proces funkcjonalnej i dysfunkcjonalnej adaptacji do środowiska; sytuacja psychologiczna; dynamika sytuacji psychologicznej (okresy: kryzysu strukturalnego, okresu stabilnego, kryzysu funkcjonalnego). Dynamika środowisk społecznych w rozwoju; środowiska socjalizujące, prymitywizujące, zaburzające; zróżnicowane przedmiotowe środowisk rozwoju.

Dynamika i struktura wieku rozwojowego dziecka w wieku szkolnym (kryzys 7 rż, nauczanie początkowe; nauczanie przedmiotowe; kryzys 13 rż); kryzys funkcjonalny poczucie niższości versus poczucie produktywności; rola mechanizmu kompensacji i zasobów społecznych

Kierowanie sytuacją szkolną; fizyczne i społeczne aspekty sytuacji szkolnej; środowisko szkolne jako źródło zadań (zjawisko frustracji) i środków pomocniczych (wiedza, umiejętności, postawy).

Samokontrola i samoopanowanie (identyfikacja i uczenie się od innych); umiejętność rozpoznawania konwencji w wieku szkolnym; proces opanowywanie wzoru funkcjonowania (samokontroli zachowania i procesów psychicznych) zgodnie z konwencjami; dynamika i struktura funkcji psychicznych (funkcje intelektualne i wolicjonalno-emocjonalne).

Nieziemienniki funkcjonalne; zasady i reguły konstytutywne i konstytuowane; pojęcia spontaniczne i naukowe.

Nazwa zajęć: Praktyka psychologiczno-pedagogiczna w szkole podstawowej
Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka
w zakresie wiedzy:

1. Ma wiedzę dotyczącą organizacji, struktury i funkcjonowania szkoły podstawowej.
2. Zna i rozumie organizację, statut i plan pracy szkoły podstawowej, program wychowawczo-profilaktyczny oraz program realizacji doradztwa zawodowego.
3. Zna i rozumie zadania i obowiązki nauczyciela w szkole podstawowej (także w zakresie zapewniania uczniom bezpieczeństwa).

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi wyciągać wnioski z obserwacji pracy wychowawcy klasy, jego interakcji z uczniami oraz sposobu, w jaki planuje i przeprowadza zajęcia wychowawcze w szkole podstawowej.
2. Potrafi wyciągać wnioski z obserwacji sposobu integracji działań opiekuńczo-wychowawczych i dydaktycznych przez nauczycieli przedmiotów w szkole podstawowej.
3. Potrafi wyciągać wnioski, w miarę możliwości, z bezpośredniej obserwacji pracy rady pedagogicznej i zespołu wychowawców klas w szkole podstawowej.
4. Potrafi wyciągać wnioski z bezpośredniej obserwacji pozalekcyjnych działań opiekuńczo-wychowawczych nauczycieli w szkole podstawowej, w tym podczas dyżurów na przerwach międzylekcyjnych i zorganizowanych wyjść grup uczniowskich.
5. Potrafi zaplanować i przeprowadzić zajęcia wychowawcze w szkole podstawowej pod nadzorem opiekuna praktyk zawodowych.
6. Potrafi analizować, przy pomocy opiekuna praktyk zawodowych oraz nauczycieli akademickich, sytuacje i zdarzenia pedagogiczne zaobserwowane lub doświadczone w czasie praktyk w szkole podstawowej.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Jest gotów do skutecznego współdziałania z opiekunem praktyk zawodowych i z nauczycielami w celu poszerzania swojej wiedzy.

Treści programowe dla zajęć:

Organizacja pracy szkoły podstawowej:

- zadania charakterystyczne dla placówki danego typu
- środowisko działania szkoły (struktura organizacyjna oraz zadania i rola poszczególnych podmiotów procesu kształcenia, w tym dyrektora szkoły, pedagoga/psychologa szkolnego, rady pedagogicznej, wychowawcy)
- organizacja pracy szkoły: kultura organizacyjna szkoły (procedury; dokumentacja i obieg dokumentów; rodzaje dokumentów, dokumenty prawa wewnątrzszkolnego)
- bezpieczeństwo uczniów w szkole i poza nią - procedury
- rola i zadania działających w szkole społecznych organów.

Organizacja i zadania pomocy psychologiczno-pedagogicznej w szkole podstawowej:

- zadania psychologa i pedagoga i ich realizacja
- regulacje prawne dot. pomocy-psychologiczno-pedagogicznej oraz analiza dokumentów szkolnych
- realizacja zasad edukacji włączającej w szkole podstawowej
- współpraca pedagoga i psychologa z nauczycielami
- specyfika trudności wychowawczych w szkole podstawowej.

Specyfika pracy nauczyciela i wychowawcy klasy:

- obowiązki wychowawcy klasy (warsztat pacy nauczyciela-wychowawcy, dokumentacja pracy z wychowawczej, sprawozdania, analizy)
- praca wychowawcza nauczyciela przedmiotowego
- pozalekcyjna oferta szkoły (zajęcia opiekuńczo-wychowawcze, koła zainteresowań, przerwa, organizacja wycieczek szkolnych i wyjść klasowych).

Nazwa zajęć: Laboratorium psychologiczne: przygotowanie do praktyk w szkole podstawowej
Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka
w zakresie wiedzy:

1. Zna i rozumie rolę komunikacji intrapersonalnej i interpersonalnej w efektywnym realizowaniu zadań nauczyciela.

2. Zna i rozumie prawidłowości i zagrożenia w zachowaniach społecznych.

w zakresie umiejętności:

1. Identyfikuje prawidłowości i zagrożenia w procesie komunikowania się w sytuacji szkolnej.

2. Potrafi świadomie projektować sytuacje komunikacyjne i modyfikować zachowania komunikacyjne zwiększając ich efektywność.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Jest gotów do autorefleksji nad własnymi zasobami i ograniczeniami w procesie budowania relacji i komunikowania się.

2. Jest gotów do budowania relacji wzajemnego zaufania między wszystkimi podmiotami procesu kształcenia (uczniów i dorosłych), włączające ich w działania sprzyjające efektywności nauczania.

Treści programowe dla zajęć:

Zachowania społeczne i ich uwarunkowania w sytuacji szkolnej (postawy, stereotypy, uprzedzenia, zachowania asertywne, zachowania agresywne i uległe, konflikty).

Proces komunikowania się – podstawowe narzędzia obserwacji i analizy sytuacji komunikacyjnej (komunikacja werbalna i niewerbalna). Bariery i trudności w komunikowaniu się. Bariery komunikacyjne w szkole i w klasie. Znaczenie emocji w procesach budowania relacji. Porozumiewanie się w sytuacjach trudnych, problemowych i konfliktowych.

Techniki i metody usprawniania komunikacji, komunikacja intrapersonalna i interpersonalna w pracy nauczyciela, techniki aktywnego słuchania, zasady udzielania informacji zwrotnych, empatia dla siebie i dla innych. Style komunikowania się uczniów i nauczycieli.

Zasoby własne w pracy nauczyciela – identyfikacja zasobów i ograniczeń własnych w roli nauczyciela jako członka zespołu nauczycielskiego, w różnych rolach, współpraca z osobami tworzącymi społeczność szkolną i lokalną, porozumiewanie się ludzi w instytucjach. Media i ich wpływ na procesy komunikowania się uczniów i nauczycieli.

Nazwa zajęć: Laboratorium psychologiczne: przygotowanie do praktyk w szkole ponadpodstawowej

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka
w zakresie wiedzy:

1. Rozumie pojęcie autorefleksji i samorozwoju oraz konieczność ciągłego rozwijania się i doskonalenia dla efektywnego funkcjonowania w roli nauczyciela

2. Zna i rozumie mechanizm stresu i wypalenia zawodowego w pracy nauczyciela

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi identyfikować i analizować sytuacje trudne w szkole, aktywnie poszukuje strategii radzenia sobie w sytuacjach trudnych (w tym strategii radzenia sobie ze stresem w sytuacjach szkolnych)

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Jest gotów do podejmowania działań w obszarze profilaktyki zdrowia i higieny pracy w zawodzie nauczyciela (stres, wypalenie zawodowe, radzenie sobie z trudnościami)

2. Jest gotów do refleksji nad własnymi potrzebami i celami w procesie identyfikacji z rolą nauczyciela

Treści programowe dla zajęć:

Refleksja na temat dotychczasowego kształcenia psychologiczno-pedagogicznego (wiedzy, umiejętności doświadczeń z praktyki) odniesienie do indywidualnych potrzeb i wartości jako studenta i przyszłego nauczyciela (osobiste odniesienie, uwewnętrznienie treści).

Zasoby własne w pracy nauczyciela – metody samooceny zasobów i ograniczeń, sposoby wspieranie rozwoju osobistego, nauczyciel w procesie uczenia się przez całe życie. Indywidualne strategie radzenia sobie z trudnościami w relacjach.

Stres i zarządzanie stresem – czynniki obciążające w pracy nauczyciela, czynniki indywidualne wpływające na reakcję stresową i ich identyfikacja, strategie radzenia sobie ze stresem

Nauczycielskie wypalenie zawodowe: Procesu wypalenia zawodowego i jego składowe. Profilaktyka wypalenia zawodowego w pracy nauczyciela.

Nazwa zajęć: Praktyka psychologiczno-pedagogiczna w szkole ponadpodstawowej

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Ma wiedzę dotyczącą organizacji, struktury i funkcjonowania szkoły ponadpodstawowej.
2. Zna i rozumie organizację, statut i plan pracy szkoły ponadpodstawowej, program wychowawczo-profilaktyczny oraz program realizacji doradztwa zawodowego.
3. Zna i rozumie zadania i obowiązki nauczyciela w szkole ponadpodstawowej (także w zakresie zapewniania uczniom bezpieczeństwa).

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi wyciągać wnioski z obserwacji pracy wychowawcy klasy, jego interakcji z uczniami oraz sposobu, w jaki planuje i przeprowadza zajęcia wychowawcze w szkole ponadpodstawowej.
2. Potrafi wyciągać wnioski z obserwacji sposobu integracji działań wychowawczych i dydaktycznych przez nauczycieli przedmiotów w szkole ponadpodstawowej.
3. Potrafi wyciągać wnioski, w miarę możliwości, z bezpośredniej obserwacji pracy rady pedagogicznej i zespołu wychowawców klas w szkole ponadpodstawowej.
4. Potrafi wyciągać wnioski z bezpośredniej obserwacji pozalekcyjnych działań wychowawczych nauczycieli w szkole ponadpodstawowej, w tym podczas dyżurów na przerwach międzylekcyjnych i zorganizowanych wyjść grup uczniowskich.
5. Potrafi zaplanować i przeprowadzić zajęcia wychowawcze w szkole ponadpodstawowej pod nadzorem opiekuna praktyk zawodowych.
6. Potrafi analizować, przy pomocy opiekuna praktyk zawodowych oraz nauczycieli akademickich prowadzących zajęcia w zakresie przygotowania psychologiczno-pedagogicznego, sytuacje i zdarzenia pedagogiczne zaobserwowane lub doświadczane w czasie praktyk w szkole ponadpodstawowej.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Jest gotów do skutecznego współdziałania z opiekunem praktyk zawodowych i z nauczycielami w celu poszerzenia swojej wiedzy.

Treści programowe dla zajęć:

Organizacja pracy szkoły ponadpodstawowej:

- zadania charakterystyczne dla placówki danego typu
- środowisko działania szkoły (struktura organizacyjna oraz zadania i rola poszczególnych podmiotów procesu kształcenia, w tym dyrektora szkoły, pedagoga/psychologa szkolnego, rady pedagogicznej, wychowawcy)
- organizacja pracy szkoły: kultura organizacyjna szkoły (procedury; dokumentacja i obieg dokumentów; rodzaje dokumentów, dokumenty prawa wewnątrzszkolnego)
- bezpieczeństwo uczniów w szkole i poza nią - procedury
- rola i zadania działających w szkole społecznych organów.

Organizacja i zadania pomocy psychologiczno-pedagogicznej w szkole ponadpodstawowej:

- zadania psychologa i pedagoga i ich realizacja
- regulacje prawne dot. pomocy-psychologiczno-pedagogicznej oraz analiza dokumentów szkolnych
- realizacja zasad edukacji włączającej w szkole ponadpodstawowej
- współpraca pedagoga i psychologa z nauczycielami
- specyfika trudności wychowawczych w szkole ponadpodstawowej.

Specyfika pracy nauczyciela i wychowawcy klasy w szkole ponadpodstawowej:

- obowiązki wychowawcy klasy (warsztat pracy nauczyciela-wychowawcy, dokumentacja pracy z wychowawczej, sprawozdania, analizy)
- praca wychowawcza nauczyciela przedmiotowego
- pozalekcyjna oferta szkoły (koła zainteresowań, przerwa, organizacja wycieczek szkolnych i wyjść klasowych).

Nazwa zajęć: Podstawy pedagogiki dla nauczycieli cz. 1 (ćwiczenia)

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Zna i rozumie specyfikę pracy z klasą z uwagi na proces rozwoju grupy. Rozumie potrzebę dostosowania funkcjonowania w roli lidera do potrzeb grupy. Zna zasady zawierania kontraktu wychowawczego z klasą/uczniem.

2. Zna style kierowania grupą i rozumie ich skutki dla efektywności pracy uczniów oraz klimatu klasy.
3. Rozumie potencjał konfliktów w relacjach społecznych. Zna metody rozwiązywania sytuacji konfliktowych w sytuacjach szkolnych.
4. Zna indywidualne i społeczne konsekwencje stereotypów, uprzedzeń. Rozumie mechanizmy dyskryminacji a także przesłanki i przejawy dyskryminacji w relacjach szkolnych.

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi zaplanować zajęcia służące zawieraniu kontraktu wychowawczego (z klasą/uczniem) i pracować wychowawczo z klasą/uczniem z wykorzystaniem kontraktu. Potrafi animować życie społeczno-kulturalne klasy adekwatnie wobec potrzeb uczniów/zespołu klasowego.
2. Potrafi w ramach pracy wychowawczej z klasą planować działania/zajęcia integrujące grupę, animujące zespołowe inicjatywy uczniów, wspierające samorządność i autonomię uczniów. Potrafi stosować konstruktywne wzorce komunikacyjne.
3. Potrafi zaprojektować i przeprowadzić działania z zakresu edukacji na rzecz równości i edukacji antydyskryminacyjnej w środowisku szkolnym (oraz ich ewaluację).
4. Zna zasady pracy opiekuńczo-wychowawczej nauczyciela i potrafi zgodnie z nimi zaplanować pracę z klasą/uczniem.
5. Posługuje się zasadami i normami etycznymi, kierując się empatią i poczuciem odpowiedzialności za podjęcie działań profilaktycznych i interwencyjnych wobec przejawów dyskryminacji w środowisku szkolnym.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Jest gotów podejmować współpracę z nauczycielami, specjalistami i środowiskiem pozaszkolnym na rzecz wspierania funkcji wychowawczej szkoły.

Treści programowe dla zajęć:

Rozwój grupy – ewolucja roli wychowawcy jako lidera grupy.

Kontrakt wychowawczy – wspieranie samorządności i podmiotowości uczniów.

Style kierowania grupą i ich konsekwencje dla klimatu klasy oraz efektywności pracy uczniów.

Konflikt w relacjach szkolnych – specyfika i metody rozwiązywania. Konstruktywna komunikacja.

Integracja klasy – praktyczne rozwiązania. Poszanowanie godności uczniów.

Edukacja na rzecz równości oraz profilaktyka antydyskryminacyjna w szkole jako adekwatne działania wobec przejawów dyskryminacji w środowisku szkolnym.

Nazwa zajęć: **Podstawy dydaktyki**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. zna i rozumie miejsce dydaktyki wśród innych nauk jej przedmiot i zadania oraz współczesne koncepcje nauczania i cele kształcenia
2. zna podstawowe metody i środki dydaktyczne
3. zna zasady i procedury oceniania szkolnego uczenia się;

w zakresie umiejętności:

1. potrafi scharakteryzować podstawowe elementy procesu nauczania-uczenia się oraz zasady kształcenia
2. posiada umiejętność stosowania zasad i procedur oceniania szkolnego uczenia się;

w zakresie kompetencji społecznych:

1. rozumie mechanizmy uczenia się, potrafi zastosować wynikające z nich zasady kształcenia oraz zna mechanizmy i metody motywacji do uczenia się
2. zna i rozumie znaczenie klasy szkolnej, jako środowiska edukacyjnego i lekcji jako jednostki dydaktycznej

Treści programowe dla zajęć:

Dydaktyka jako subdyscyplina pedagogiczna. Przedmiot zainteresowań dydaktyki ogólnej. Podstawowe pojęcia.

Systemy dydaktyczne. System tradycyjny, herbertowski, progresywistyczny, deweyowski i współczesny. Nauczanie wyprzedzające. Szkoły alternatywne.

Szkoła jako środowisko kształcenia, klasa szkolna i lekcja jako podstawowa jednostka dydaktyczna

Proces kształcenia (nauczania-uczenia się). Cele i zasady kształcenia.

Formy, metody i środki dydaktyczne. Klasyfikacja i podział metod kształcenia.

Mechanizmy i zasady uczenia się. Wspomaganie motywacji do uczenia się. Wybrane koncepcje i teorie motywacji.

Diagnostyka i ocenianie szkolnego uczenia się. Ocenianie kształtujące.

Nazwa zajęć: **Katechetyka szczegółowa**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. Zna główne zasady działalności ewangelizacyjnej i pastoralnej Kościoła katolickiego
2. Zna podstawowe pojęcia z innych dziedzin nauki, zwłaszcza pedagogiki i psychologii, dotyczące rozwoju psychofizycznego i religijnego ucznia
3. Ma rozszerzoną wiedzę o człowieku w zakresie aktywności religijnej i społecznej człowieka oraz zna wybrane koncepcje człowieka i świata oraz rozumie interakcje pomiędzy wiarą a rozumem
4. Zna metodykę nauczania na danym etapie edukacyjnym, stosuje zasadę planowania dydaktycznego
5. Samodzielnie przygotowuje scenariusz lekcji, potrafi właściwie zastosować metody i środki dydaktyczne
6. Wymienia najważniejsze rodzaje niepełnosprawności i opisuje ich symptomatologię oraz charakteryzuje zasadnicze działy katechetyki (surdokatecheza, tyflokatecheza, oligokatecheza)
7. Korzysta z osiągnięć pedagogiki specjalnej i stosuje je do nauczania w katechezie specjalnej
8. Wybiera i prawidłowo stosuje metody i środki dydaktyczne właściwe dla katechezy specjalnej
9. Zna szczególne potrzeby edukacyjne uczniów z różnymi typami niepełnosprawności

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi scharakteryzować główne zasady działalności ewangelizacyjnej i pastoralnej Kościoła katolickiego
2. Potrafi scharakteryzować podstawowe pojęcia z innych dziedzin nauki, zwłaszcza pedagogiki i psychologii, dotyczące rozwoju psychofizycznego i religijnego ucznia
3. Potrafi wyjaśnić poszerzony zakres zagadnień w kwestii aktywności religijnej i społecznej człowieka oraz wybrane koncepcje człowieka i świata oraz interakcje pomiędzy wiarą a rozumem
4. Potrafi omówić metodykę nauczania na danym etapie edukacyjnym i zasady planowania dydaktycznego
5. Potrafi samodzielnie przygotować scenariusz lekcji, potrafi właściwie zastosować metody i środki dydaktyczne
6. Potrafi wymienić najważniejsze rodzaje niepełnosprawności i opisać ich symptomatologię oraz scharakteryzować zasadnicze działy katechetyki (surdokatecheza, tyflokatecheza, oligokatecheza)
7. Potrafi zastosować osiągnięcia pedagogiki specjalnej do nauczania w katechezie specjalnej
8. Potrafi wybrać i prawidłowo zastosować metody i środki dydaktyczne właściwe dla katechezy specjalnej
9. Potrafi odpowiedzieć na szczególne potrzeby edukacyjne uczniów z różnymi typami niepełnosprawności

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Jest gotów do zastosowania głównych zasad działalności ewangelizacyjnej i pastoralnej Kościoła katolickiego w praktyce duszpasterskiej
2. Jest gotów do zintegrowania w katechezie podstawowych pojęć z innych dziedzin nauki, zwłaszcza pedagogiki i psychologii, dotyczących rozwoju psychofizycznego i religijnego ucznia
3. Jest gotów do wykorzystania na katechezie wiedzy o człowieku w zakresie aktywności religijnej i społecznej człowieka oraz wybranych koncepcji człowieka i świata oraz interakcji pomiędzy wiarą a rozumem
4. Jest gotów do zastosowania metodyki nauczania na danym etapie edukacyjnym i stosowania zasady planowania dydaktycznego
5. Jest gotów do samodzielnego przygotowania scenariusza lekcji i właściwego zastosowania metod i środków dydaktycznych
6. Jest gotów do wykorzystania w katechezie wiedzy o najważniejszych rodzajach niepełnosprawności i ich symptomatologii
7. Jest gotów do zastosowania osiągnięć pedagogiki specjalnej do nauczania w katechezie specjalnej
8. Jest gotów do wybrania i prawidłowego zastosowania metod i środków dydaktycznych właściwych dla katechezy specjalnej
9. Jest wrażliwy na szczególne potrzeby edukacyjne uczniów z różnymi typami niepełnosprawności

Treści programowe dla zajęć:

Wprowadzenie, podział etapów kształcenia

Rozwój ucznia na poszczególnych etapach edukacyjnych (fizyczny, psychiczny, społeczno-moralny, religijny)

Nauczanie blokowe

Kształcenie moralne i społeczne

Zagadnienia wybrane, neurodydaktyka, neuropedagogika

Pedagogika specjalna a katecheza specjalna

Surdokatecheza, tyflokatecheza, katecheza dla osób niedostosowanych społecznie

Katechizacja osób z niepełnosprawnością intelektualną, ich rozwój psychiczny i emocjonalno-społeczny, metody pracy
Przygotowanie osób z niepełnosprawnością intelektualną do sakramentów
Nauczanie blokowe - wybrane formy pracy
Kształcenie moralne i społeczne - ćwiczenia metodyczne
Wybrane metody i środki dydaktyczne - projekt

Nazwa zajęć: **Uczeń z SPE w szkole**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. Zna regulacje prawne dotyczące pomocy psychologiczno-pedagogicznej w szkole oraz prowadzone w szkole działania, stosowane procedury i praktykę dokumentowania wsparcia udzielanego uczniom z SPE.
2. Potrafi scharakteryzować i rozpoznawać przejawy SPE, omówić funkcjonowanie szkolne uczniów z SPE. Rozumie potrzebę doboru odpowiednich metod pracy do specjalnych potrzeb uczniów w odniesieniu do programu nauczania i podstawy programowej.
3. Zna i potrafi scharakteryzować wyzwania związane z funkcjonowaniem ucznia z SPE w środowisku szkolnym (zwłaszcza w grupie rówieśniczej).
4. Wskazuje źródła barier w integracji społecznej osób z SPE, zna możliwości współpracy szkoły z różnymi podmiotami otoczenia pozaszkolnego w celu ich niwelowania.

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi zaproponować adekwatne do potrzeb ucznia wsparcie/dostosowanie w procesie uczenia się-nauczania oraz w społecznym funkcjonowaniu ucznia z SPE. Potrafi współpracować ze specjalistami oraz rodziną ucznia.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Jest wrażliwy na wyzwania związane z wchodzeniem ucznia z SPE w dorosłość i dostrzega rolę nauczyciela oraz zespołu klasowego w optymalizowaniu rozwoju ucznia z SPE w tym okresie życia.

Treści programowe dla zajęć:

Pomoc psychologiczno-pedagogiczna w szkole - regulacje prawne. Zadania nauczyciela przedmiotu/wychowawcy/pedagoga i psychologa szkolnego.
Funkcjonowanie szkolne uczniów z SPE – wybrane przykłady.
Metody pracy z uczniami z SPE - wybrane przykłady.
Uczeń zdolny jako uczeń z SPE.
Uczeń o specjalnych potrzebach edukacyjnych w grupie rówieśniczej. Bariery integracji społecznej; możliwe wsparcie.
Specyficzne wyzwania adolescencji i wczesnej dorosłości ucznia z SPE.

Nazwa zajęć: **Laboratorium pedagogiczne: przygotowanie do praktyk w szkole ponadpodstawowej**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Rozumie specyfikę pracy wychowawczej z młodzieżą. Zna dobre praktyki w tym zakresie.
2. Zna współczesne zagrożenia dzieci i młodzieży i ich konsekwencje dla jednostek i środowiska szkoły (agresja, przemoc, uzależnienia).
3. Rozumie znaczenie współpracy nauczyciela/szkoły z rodziną ucznia oraz środowiskiem lokalnym. Potrafi zaplanować spotkanie oraz rozmowę z rodzicami.
4. Zna podstawowe regulacje prawne z zakresu doradztwa zawodowego w systemie edukacyjnym ze szczególnym uwzględnieniem zadań wychowawcy klasy.

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi znaleźć i wykorzystać zasoby przydatne w procesie wspierania uczniów w planowaniu ścieżki edukacyjno-zawodowej.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Jest gotowy do krytycznej refleksji nad własnym profesjonalnym warształem nauczyciela-wychowawcy.
2. Jest gotowy do podejmowania współpracy z nauczycielami, specjalistami, rodzicami na rzecz wsparcia uczniów i szkoły w rozwoju.

Treści programowe dla zajęć:

Specyfika, obszary i zasady prowadzenia pracy wychowawczej z klasą w szkołach ponadpodstawowych. Praktyczne rozwiązania w pracy wychowawczej (p. program Golden Five)

Przemoc, agresja, uzależnienia – przejawy w środowisku szkolnym. Przeciwdziałanie i profilaktyka.
Partnerstwo edukacyjne: szkoła- rodzina-środowisko lokalne. Relacje nauczyciel-uczeń-rodzice.
Regulacje prawne z zakresu doradztwa zawodowego w systemie edukacyjnym. Wychowawca w roli doradcy.

Zasoby przydatne w procesie wspierania uczniów, w planowaniu ścieżki edukacyjno-zawodowej.
Narzędzia, przydatne w procesie odkrywania i rozwijania potencjału uczniów.

Nazwa zajęć: Elementy teologii pastoralnej szczegółowej

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. Zna źródła i zasady formułowania kryteriów działalności duszpasterskiej.
2. Wymienia podstawowe miejsca realizacji duszpasterstwa i wyjaśnia ich specyfikę.

w zakresie umiejętności:

1. Stosuje metodę analizy pastoralnej w odniesieniu do poszczególnych obszarów działalności duszpasterskiej.
2. Potrafi ocenić konkretną sytuację duszpasterską w świetle jej zasad i kryteriów.
3. Zna i kształtuje w sobie podstawowe kompetencje duszpasterskie.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Posiada zdolność do wykorzystania zasad kierowania zespołem.
2. Jest otwarty na prowadzenie wspólnie z innymi badań z zakresu teologii pastoralnej.

Treści programowe dla zajęć:

Duszpasterstwo w misji Kościoła – podstawy.
Duszpasterstwo działalnością zorganizowaną i planowaną.
Duszpasterstwo działalnością zespołową.
Synodalność w życiu kościelnej wspólnoty.
Teologiczna refleksja dotycząca parafii.
Parafia miejscem duszpasterstwa zwyczajnego.
Działalność rad parafialnych.
Duszpasterstwo nadzwyczajne specjalne.
Ruchy i stowarzyszenia.
Duszpasterstwo nadzwyczajne specjalistyczne.

Nazwa zajęć: Laboratorium psychologiczne: ewaluacja praktyk w szkole ponadpodstawowej

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie umiejętności:

1. Posiada umiejętności oraz jest gotów wykorzystywać zdobytą wiedzę psychologiczną w celu analizy zdarzeń (w oparciu o sytuacje obserwowane i opisane na praktykach, w tym związane z trudnościami rozwojowymi i związanymi ze zdrowiem psychicznym (np. dysharmonie i zaburzenia rozwojowe, zaburzenia zachowania, obniżenie nastroju, depresja itp.).
2. Potrafi projektować i autoewaluować ścieżkę własnego rozwoju, zaplanować działania na rzecz rozwoju zawodowego.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Jest gotów podejmować autorefleksję nad własnym rozwojem zawodowym, potrzebami i celami w procesie identyfikacji z rolą nauczyciela.
2. Jest gotów do wrażliwego rozpoznawania etycznych aspektów pracy nauczyciela ze szczególnym uwzględnieniem sytuacji komunikacyjnych.

Treści programowe dla zajęć:

Refleksja na temat dotychczasowego kształcenia psychologiczno-pedagogicznego (wiedzy, umiejętności doświadczeń z praktyki) odniesienie do indywidualnych potrzeb i wartości studenta i przyszłego nauczyciela (osobiste odniesienie, uwewnętrznienie treści).
Rozpoznanie i analiza powiązań między treściami realizowanymi na różnych przedmiotach psych-ped, wspieranie tworzenie umysłowej mapy całości, zintegrowanie treści – jako przykład analiza sytuacji trudnych (trudności rozwojowe i związane ze zdrowiem psychicznym (np. dysharmonie i zaburzenia rozwojowe, zaburzenia zachowania, obniżenie nastroju, depresja itp.).
Zasoby własne w pracy nauczyciela - projektowanie ścieżki własnego rozwoju, identyfikacja potrzeb i celów osobistych i zawodowych, metody i techniki samorozwojowe, kompetencje komunikacyjne.

Nazwa zajęć: Duszpasterstwo zwyczajne w parafii

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Zna istotę wspólnotowego charakteru chrześcijaństwa
2. Zna pojęcie i podział duszpasterstwa
3. Zna i interpretuje współczesne nauczanie Kościoła na temat parafii i duszpasterstwa zwyczajnego

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi przedstawić główne etapy kształtowania się parafii
2. Potrafi określić relację pomiędzy nową ewangelizacją i duszpasterstwem zwyczajnym
3. Potrafi analizować różne modele duszpasterstwa zwyczajnego

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Potrafi włączyć się w różne formy duszpasterstwa zwyczajnego w parafii

Treści programowe dla zajęć:

Wspólnotowy charakter wiary i życia chrześcijańskiego
Wspólnoty chrześcijańskie w Nowym Testamencie
Kształtowanie się parafii w pierwszych wiekach Kościoła
Współczesna teologia parafii
Parafia w prawie kanonicznym
Ewangelizacja i duszpasterstwo
Parafia miejscem realizacji duszpasterstwa zwyczajnego
Modele realizacji duszpasterstwa zwyczajnego w parafii
Odnowa duszpasterstwa parafialnego

Nazwa zajęć: **Seminarium naukowe cz. 1**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Zna specyfikę przedmiotową i metodologiczną wybranej subdyscypliny teologicznej oraz jej nauk pomocniczych
2. Zna podstawowe publikacje źródłowe z zakresu wybranej subdyscypliny teologicznej oraz stosowaną terminologię
3. Zna zasady interpretacji tekstów źródłowych wybranej subdyscypliny teologicznej

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi formułować problemy badawcze i opracować plan przedstawienia i opracowania problemu badawczego
2. Potrafi przedstawić dotychczasowy stan badań wybranego problemu naukowego

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Potrafi uwzględniać we własnej pracy krytyczne uwagi promotora i innych uczestników seminarium

Treści programowe dla zajęć:

Specyfika przedmiotowa i metodologiczna wybranej subdyscypliny teologicznej oraz jej dyscyplin pomocniczych
Teksty źródłowe wybranej subdyscypliny teologicznej i jej nauk pomocniczych
Zasady interpretacji tekstów źródłowych wybranej subdyscypliny teologicznej
Zasady formułowania problemów badawczych
Kryteria analizy dotychczasowego stanu badań problemu badawczego
Koncepcje analizy problemu badawczego
Plan opracowania i przedstawienia problemu badawczego

Nazwa zajęć: **Dydaktyka nauczania religii w szkole ponadpodstawowej**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. zna i interpretuje „Podstawę programową katechezy Kościoła katolickiego w Polsce” pod kątem celów i osiągnięć nauczania religii w szkole ponadpodstawowej
2. zna i rozumie integrację nauczania religii z całokształtem edukacji w szkole ponadpodstawowej
3. zna i rozumie zasady planowania dydaktycznego z uwzględnieniem programów nauczania i rozkładów materiału w odniesieniu do przedmiotu „nauczanie religii” w szkole ponadpodstawowej
4. zna i rozumie zasady diagnozy, kontroli i oceny osiągnięć ucznia w nauczaniu religii w szkole ponadpodstawowej, w tym ocenianie wewnętrzne i zewnętrzne, powtarzanie i utrwalanie wiedzy i umiejętności

w zakresie umiejętności:

1. stosuje w praktyce wybrane metody dydaktyczne, w tym z zakresu technologii informacyjno-komunikacyjnej oraz potrafi ocenić ich przydatność w realizacji konkretnych zagadnień merytorycznych na poziomie szkoły ponadpodstawowej

2. potrafi stosować źródła wiedzy teologicznej, w tym źródła i materiały wizualne na lekcjach religii w szkole ponadpodstawowej
3. dostrzega konieczność realizacji zajęć pozaszkolnych w placówkach edukacyjnych i religijnych (muzea, archiwa, klasztory, kościoły) i formy pracy pozalekcyjnej (wycieczka dydaktyczna)

w zakresie kompetencji społecznych:

1. zna i potrafi rozwijać w sobie cechy osobowości oraz kompetencje psychologiczno-dydaktyczne nauczyciela religii w szkole ponadpodstawowej
2. zna i rozumie znaczenie rozwijania kompetencji duchowych, osobistych i społeczno-emocjonalnych uczniów w ramach przedmiotu nauczanie religii, a także potrzebę kształtowania pozytywnego stosunku do nauki i wiary oraz motywacji do rozwoju kompetencji religijnych

Treści programowe dla zajęć:

Współczesna koncepcja nauczania religii w szkole ponadpodstawowej
Miejsce i znaczenie nauczania religii w świetle założeń podstawy programowej dla szkoły ponadpodstawowej i założeń Dyrektorium katechetycznego Kościoła katolickiego w Polsce
Kompetencje i cechy osobowości nauczyciela religii w szkole ponadgimnazjalnej
Metody dydaktyczne w nauczaniu religii w szkole ponadpodstawowej
Źródła wiedzy teologicznej (w tym źródła i materiały wizualne) na lekcjach religii w szkole ponadpodstawowej
Podstawa programowa nauczania religii w szkole ponadpodstawowej Planowanie i programowanie dydaktyczne
Diagnoza, kontrola i ocena osiągnięć uczniów na lekcjach religii
Charakterystyka religijności młodzieży w szkole ponadpodstawowej, kompetencje religijne i potrzeby duchowe
Współpraca z pozaszkolnymi środowiskami wychowania religijnego

Nazwa zajęć: **Seminarium naukowe cz. 3**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Zna w pogłębionym stopniu specyfikę przedmiotową i metodologiczną wybranej subdyscypliny teologicznej oraz jej nauk pomocniczych
2. Zna metodologię badań właściwą dla danej subdyscypliny teologicznej

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi analizować wyniki przeprowadzonych badań związanych z przygotowywaną pracą magisterską
2. Potrafi posługiwać się językiem naukowym
3. Potrafi zredagować całość pracy magisterskiej i wprowadzić ją wraz z wymaganymi załącznikami do systemu apd

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Potrafi uwzględnić we własnej pracy krytyczne uwagi promotora i innych uczestników seminarium

Treści programowe dla zajęć:

Stosowanie metod naukowych w opracowywaniu źródeł i literatury
Analiza wyników badań naukowych
Język opracowania naukowego
Korekta merytoryczna i techniczna tekstu pracy dyplomowej
Redakcja całości pracy dyplomowej
Zasady wprowadzania pracy i załączników do systemu apd

Nazwa zajęć: **Seminarium naukowe cz. 3**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Zna w pogłębionym stopniu specyfikę przedmiotową i metodologiczną wybranej subdyscypliny teologicznej oraz jej nauk pomocniczych
2. Zna metodologię badań właściwą dla danej subdyscypliny teologicznej

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi analizować wyniki przeprowadzonych badań związanych z przygotowywaną pracą magisterską
2. Potrafi posługiwać się językiem naukowym
3. Potrafi zredagować całość pracy magisterskiej i wprowadzić ją wraz z wymaganymi załącznikami do systemu apd

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Potrafi uwzględniać we własnej pracy krytyczne uwagi promotora i innych uczestników seminarium

Treści programowe dla zajęć:

Stosowanie metod naukowych w opracowywaniu źródeł i literatury
Analiza wyników badań naukowych
Język opracowania naukowego
Korekta merytoryczna i techniczna tekstu pracy dyplomowej
Redakcja całości pracy dyplomowej
Zasady wprowadzania pracy i załączników do systemu apd

Nazwa zajęć: **Egzegeza patrystyczna**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. W pogłębionym stopniu zna specyfikę przedmiotową i metodologiczną teologii, w szczególności w zakresie nauk biblijnych, którą jest w stanie rozwijać i twórczo stosować
2. Zna terminologię nauk teologicznych i jej korzenie grecko-łacińskie.
3. Zna szczegółowe kwestie związane z teologią biblijną.
4. W pogłębionym stopniu zna zasady interpretacji tekstu teologicznego.

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi prawidłowo interpretować podstawowe źródła teologiczne.
2. W stopniu podstawowym posiada podstawową umiejętność uwzględniania w badaniach źródeł w języku łacińskim i greckim.

Treści programowe dla zajęć:

Początki patrystycznej egzegezy biblijnej: teksty biblijne używane przez Ojców Kościoła; egzegeza wczesnochrześcijańska.

Rodzaje metod egzegetycznych stosowanych przez Ojców Kościoła: - metoda dosłowna - metoda typologiczna - metoda alegoryczna

Przykłady egzegezy patrystycznej: egzegeza Orygenesesa i Dydyma Aleksandryjskiego jako przykład egzegezy alegorycznej.

Przykłady egzegezy patrystycznej: egzegeza antiocheńska (Diodor z Tarsu, Teodor z Mopsuestii, Jan Chryzostom).

Przykłady egzegezy patrystycznej: egzegeza syryjska, palestyńska i kapadocka (Efrem Syryjczyk, Pamfil z Cezarei, Bazyl Wielki).

Przykłady egzegezy patrystycznej: egzegeza Kościoła zachodniego (św. Hieronim, św. Ambroży z Mediolanu, św. Augustyn, Quodvultdeus).

Wykorzystanie teorii egzegezy biblijnej w duszpasterstwie (Tykoniusz, Euchariusz, Juniliusz Afrykańczyk).

Analiza wybranych tekstów pisarzy Kościoła wschodniego: Melitona z Sardes, Orygenesesa, Dydyma Aleksandryjskiego, Diodora z Tarsu, Teodora z Mopsuestii, Jana Chryzostoma, Efrema Syryjczyka, Pamfila z Cezarei, Bazylego Wielkiego.

Analiza wybranych tekstów pisarzy Kościoła zachodniego: św. Hieronima, św. Ambrożego z Mediolanu, św. Augustyna, Quodvultdeusa.

Najważniejsze wstępy wczesnochrześcijańskie do egzegezy biblijnej.

Szkoły egzegetyczne starożytności chrześcijańskiej: - szkoła aleksandryjska - szkoła w Cezarei Nadmorskiej - szkoła antiocheńska - szkoła w Nisibis – Edessie.

Nazwa zajęć: **Duszpasterstwo specjalistyczne**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. Zna istotę i specyfikę duszpasterstwa specjalistycznego
2. Zna obszary realizacji duszpasterstwa specjalistycznego
3. Zna zasady opracowywania projektów duszpasterskich

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi analizować i interpretować wyzwania duszpasterskie
2. Potrafi przygotować i przedstawić projekt duszpasterski
3. Potrafi określić kompetencje i zadania lidera duszpasterskiego

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Potrafi włączyć się w różne formy duszpasterstwa specjalistycznego
2. Potrafi nawiązywać dialog z różnymi instytucjami pomocowymi

Treści programowe dla zajęć:

Pojęcie i podział duszpasterstwa

Istota i obszary realizacji duszpasterstwa specjalistycznego
Współczesne wyzwania duszpasterstwa specjalistycznego
Wybrane rodzaje duszpasterstw specjalistycznych
Kompetencje duszpasterskie liderów i animatorów duszpasterstw specjalistycznych
Duszpasterstwo osób uzależnionych
Duszpasterstwo osób w drodze
Duszpasterstwo wojskowe i więzienne
Duszpasterstwo w sytuacjach trudnych: śmierć osoby bliskiej, utrata dziecka nienarodzonego itp.

Nazwa zajęć: Duszpasterstwo w starożytnym Kościele

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. Student/ka zna genezę oraz najważniejsze zagadnienia duszpasterskie w Kościele starożytnym
2. Student/ka posiada wiedzę na temat problemów duszpasterskich w Kościele antycznym.
3. Student/ka zna terminologię nauk teologicznych i jej korzenie grecko-łacińskie.

w zakresie umiejętności:

1. Student/ka potrafi prawidłowo interpretować podstawowe źródła teologiczne.
2. Student/ka potrafi prawidłowo interpretować i wyjaśniać zjawiska społeczne oraz wzajemne relacje między nimi
3. Student/ka zna w pogłębionym stopniu kulturotwórczą rolę Kościoła i teologii, zarówno w aspekcie historycznym jak i społecznym.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Posiada umiejętność aktualizacji problematyki duszpasterskiej do obecnych wyzwań duszpasterskich w Kościele.

Treści programowe dla zajęć:

Dies Domini w praktyce duszpasterskiej Kościoła.
Chrześcijanie wobec państwa, prześladowań i męczeństwa.
Wychowanie dzieci i młodzieży do wiary jako ważny element życia duszpasterskiego.
Inicjacja w Kościele starożytnym.
Znaczenie praktyk pokutnych i nawrócenia w życiu chrześcijanina.
Problematyka małżeńska i rodzinna w pismach Ojców Kościoła.
Zagrożenia duszpasterskie: apostazja, schizma, herezja.
Moralność małżeńska oraz seksualność świeckich chrześcijan w świetle kanonów synodów i ksiąg pokutnych.
Nauczanie pisarzy chrześcijańskich o świętowaniu Dnia Pańskiego.
Wychowanie dzieci i młodzieży w pismach wybranych autorów chrześcijańskich.
Nauczanie Ojców Kościoła na temat małżeństwa i rodziny.
Moralność i etyka seksualna na podstawie Akt synodów Kościoła i Ksiąg Pokutnych.
Herezje i schizmy w Kościele starożytnym.

Nazwa zajęć: Nowa ewangelizacja w misji Kościoła

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. Zna istotę i specyfikę ewangelizacyjnej misji Kościoła
2. Zna i interpretuje współczesne wyzwania ewangelizacyjne
3. Zna różne rodzaje strategii ewangelizacyjnych

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi przygotować scenariusze spotkań ewangelizacyjnych
2. Potrafi włączyć się w różne formy inicjatyw nowej ewangelizacji

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Posiada podstawowe kompetencje do kierowania zespołem ewangelizacyjnym

Treści programowe dla zajęć:

Istota ewangelizacyjnej misji Kościoła
Współczesne konteksty ewangelizacyjne
Nowa ewangelizacja w rodzinie
Nowa ewangelizacja w parafii
Szkoły nowej ewangelizacji
Ewangelizacja medialna
Strategie ewangelizacyjne

Nazwa zajęć: Teologia duszpasterstwa

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. Zna różne koncepcje teologicznych podstaw duszpasterstwa
2. Zna główne paradygmaty duszpasterskie
3. Zna specyfikę duszpasterstwa i apostołatu

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi analizować działalność duszpasterską
2. Potrafi ocenić różne koncepcje duszpasterskie

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Potrafi planować i organizować różne inicjatywy duszpasterskie
2. Potrafi włączyć się w działalność grup duszpasterskich i ekumenicznych

Treści programowe dla zajęć:

Naukowy i interdyscyplinarny charakter teologii pastoralnej
Ontologia pastoralnej misji Kościoła
Kairologia pastoralnej misji Kościoła
Prakseologia pastoralnej misji Kościoła
Historia duszpasterstwa w zarysie
Ewangelizacyjna misja Kościoła w świecie współczesnym
Duszpasterstwo jako działalność zorganizowana
Znaki czasu i ich teologiczna interpretacja
Podstawowe wymiary duszpasterstwa
Współczesne paradygmaty duszpasterskie

Nazwa zajęć: Biblia a problemy współczesne

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. Przedstawić biblijną wizję człowieka, teologię ciała oraz moralność
2. Umieć konfrontować biblijną wizję płci oraz pozycji kobiety ze współczesnymi poglądami
3. Argumentować za biblijną wizją sprawiedliwości społecznej, relacji religia-państwo, stosunku do rzeczy stworzonych, ekologii

w zakresie umiejętności:

1. Przedstawić biblijną wizję człowieka, teologię ciała oraz moralność
2. Umieć konfrontować biblijną wizję płci oraz pozycji kobiety ze współczesnymi poglądami
3. Argumentować za biblijną wizją sprawiedliwości społecznej, relacji religia-państwo, stosunku do rzeczy stworzonych, ekologii

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Przedstawić biblijną wizję człowieka, teologię ciała oraz moralność
2. Umieć konfrontować biblijną wizję płci oraz pozycji kobiety ze współczesnymi poglądami
3. Argumentować za biblijną wizją sprawiedliwości społecznej, relacji religia-państwo, stosunku do rzeczy stworzonych, ekologii

Treści programowe dla zajęć:

Biblijna wizja człowieka, płci, pozycja kobiety

Moralność, która wypływa z Biblii

Biblijna wizja stosunków społecznych: sprawiedliwość, stosunek religii do państwa, a także ekologia

Nazwa zajęć: Bezpieczeństwo uczniów w szkole

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. Zna i analizuje akty prawne dotyczące bezpieczeństwa i higieny pracy nauczyciela. Zna zasady odpowiedzialności opiekuna, nauczyciela, wychowawcy za bezpieczeństwo i ochronę zdrowia uczniów.
2. Posiada wiedzę na temat zasad BHP w szkole (podstawowej i ponadpodstawowej) w tym zagadnienia związane ergonomią zawodu nauczyciela.
3. Posiada wiedzę na temat zagrożeń w szkole (podstawowej i ponadpodstawowej) i trafnie ocenić przyczynę zaistniałych sytuacji niebezpiecznych.

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi trafnie rozpoznać potrzebę udzielenia pierwszej pomocy przedmedycznej dzieciom i młodzieży.
2. Potrafi udzielić pierwszej pomocy uczniom w tym także potrafi wykonać podstawowe zabiegi resuscytacyjne u dzieci i młodzieży.

Treści programowe dla zajęć:

Regulacje prawne dotyczące bhp w szkole (podstawowej i ponadpodstawowej)
Rozpoznawanie zagrożeń na terenie szkoły (podstawowej i ponadpodstawowej)
Zasady bezpieczeństwa i rozpoznanie zagrożeń podczas zajęć w szkole (w tym lekcji wychowania fizycznego), szkolnych grupowych wyjść uczniowskich, wycieczek szkolnych
Wypadki i sytuacje zagrożenia bezpieczeństwa uczniów w szkole, procedury postępowania
Ergonomia zawodu nauczyciela: ocena ryzyka pracy, choroby zawodowe
Rozpoznawanie stanów nagłego zagrożenia zdrowotnego u dzieci i młodzieży
Udzielanie pierwszej pomocy przedmedycznej w sytuacjach nagłego zagrożenia zdrowotnego dzieci i młodzieży.
Podstawowe zabiegi resuscytacyjne u dzieci i młodzieży.

Nazwa zajęć: Laboratorium pedagogiczne: przygotowanie do praktyk w szkole podstawowej Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. Posiada wiedzę dotyczącą procesu diagnozowania uczniów, ich środowisk wychowawczych oraz zespołu klasowego. Zna podstawowe techniki i metody diagnostyczne dobrane do potrzeb i możliwości uczniów, potrafi je wykorzystywać w diagnozie nauczycielskiej.
2. Zna organizację procesów wychowania w szkole. Zna cel i zasady konstruowania programu wychowawczo-profilaktycznego szkoły. Zna obowiązki wychowawcy klasy w zakresie planowania, prowadzenia i dokumentowania pracy wychowawczej oraz dbania o bezpieczeństwo i zdrowie uczniów.
3. Posiada orientację w zakresie podstaw prawnych regulujących system oświaty w Polsce, w tym tzw. prawa wewnątrzszkolnego.

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi skonstruować i zastosować narzędzia służące do diagnozowania ucznia oraz zespołu klasowego (struktura socjometryczna, przywództwo, klimat klasowy, role grupowe itp.). Potrafi na tej podstawie planować pracę wychowawczą z uczniem/grupą.
2. Zna schemat studium indywidualnego przypadku (opis i analiza przypadku/problemu) i potrafi sporządzić je na podstawie wyników zaprojektowanych badań diagnostycznych wraz ze wskazówkami do dalszej pracy z uczniem.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Rozumie konieczność rozwijania swych kompetencji wychowawczych, jest gotów pogłębiać swą wiedzę i doskonalić warsztat wychowawcy klasy.

Treści programowe dla zajęć:

Diagnoza wstępna ucznia - elementy diagnozy całościowej. Wyznaczniki poprawności, zasady i zastosowanie diagnozy w pracy z uczniem (w tym błędy etyczne). Opis i analiza przypadku – struktura i funkcja.

Podstawowe metody i techniki w diagnozowaniu i ocenianiu w pracy nauczyciela (obserwacja, wywiad i rozmowa, analiza wytworów dziecka, socjometria, kwestionariusze i testy). Diagnoza jako relacja społeczna, zniekształcenia w spostrzeganiu społecznym.

Diagnoza sytuacji psychospołecznej ucznia w szkole. Funkcjonowanie dziecka w klasie szkolnej (np. role, pozycja, wzajemne relacje z uczniami oraz z nauczycielem/ami). Badanie socjometryczne i jego analiza.

Regulacje prawne dotyczące systemu oświaty z uwzględnieniem tzw. prawa wewnątrzszkolnego. Charakterystyka statusu prawnego nauczyciela.

Warsztat pracy wychowawcy klasy w zakresie planowania, prowadzenia i dokumentowania pracy wychowawczej w klasie oraz szkole. Odpowiedzialność prawna nauczyciela za bezpieczeństwo i ochronę zdrowia uczniów (regulacje prawne, procedury zapewniania bezpieczeństwa, rozwiązania praktyczne).

Studia niestacjonarne

Nazwa zajęć: Język nowożytny - angielski specjalistyczny

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie umiejętności:

1. potrafi tworzyć płynne wypowiedzi ustne na przygotowane tematy, prezentować i argumentować swoje stanowisko oraz innych osób na tematy związane z kierunkiem studiów.
2. potrafi czytać ze zrozumieniem teksty w języku angielskim charakterze ogólnym jak i akademickim, związane z kierunkiem studiów, oraz analizować ich treść i wybierać niezbędne informacje.

3. potrafi zrozumieć oryginalny materiał audio lub wideo na tematy związane z kierunkiem studiów na poziomie ogólnym jak i akademickim i wychwycić niezbędne szczegóły.
4. potrafi przygotować i wygłosić prezentację na wybrany temat związany z kierunkiem studiów.
5. potrafi opracować teksty oraz wypowiedzi dotyczące tematyki związanej z kierunkiem studiów.
6. potrafi redagować wybrane teksty w stylu formalnym z wykorzystaniem słownictwa specjalistycznego.
7. potrafi uzupełniać i doskonalić nabytą wiedzę i umiejętności.

Treści programowe dla zajęć:

Słownictwo, struktury leksykalne i gramatyczne oraz zasady wymowy i pisowni niezbędne do rozumienia tekstów specjalistycznych i formułowania na ich podstawie samodzielnych wypowiedzi. Zastosowanie języka specjalistycznego w sytuacjach konwersacyjnych związanych z kierunkiem studiów. Praca w grupie, podgrupach i w parach.

Słownictwo dotyczące problematyki właściwej dla kierunku studiów w zakresie następujących tematów: sakramenty Kościoła Katolickiego, okresy roku liturgicznego, liturgia Wielkiego Tygodnia, modlitwy chrześcijańskie, Msza św., główne prawdy wiary i przykazania, podstawowe wiadomości nt. Pisma Świętego, sylwetki wybranych świętych.

Strategie efektywnego czytania w celu zrozumienia ogólnego sensu wypowiedzi w tekstach popularnonaukowych oraz specjalistycznych; domyślanie się znaczenia nieznanych słów w zakresie bloków tematycznych określonych w treści 3.

Strategie efektywnego słuchania w celu zrozumienia ogólnego sensu wypowiedzi; domyślanie się znaczenia nieznanych słów w zakresie bloków tematycznych określonych w treści 3.

Udzielanie odpowiedzi, udział w dyskusji oraz wyrażanie różnorodnych funkcji językowych w zakresie tematyki określonej w treści 3.

Redagowanie wybranych typów tekstów formalnych z wykorzystaniem słownictwa specjalistycznego.

Nazwa zajęć: Duchowość Ojców Kościoła

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. Zna genezę i okoliczności pojawienia się głównych kierunków duchowości wśród chrześcijan okresu patrystycznego
2. Zna kierunki rozwoju duchowości od czasów ojców Kościoła po współczesność.
3. Rozumie rolę i znaczenie duchowości patrystycznej w rozwoju życia monastycznego.
4. Zna zasady interpretacji tekstów źródłowych.
5. Zna podstawowe różnice w duchowości ojców Wschodnich i Zachodnich.

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi opracować i omówić kierunki rozwoju duchowości chrześcijańskiej w okresie patrystycznym.
2. Potrafi samodzielnie interpretować teksty źródłowe.
3. Potrafi wykorzystać zdobytą wiedzę w osobistym rozwoju naukowym, społecznym i zawodowym.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Jest gotów do prowadzenia dyskursu na temat różnych form duchowości chrześcijańskiej.
2. Jest gotów do wykorzystania zdobytej wiedzy w szeroko pojętym rozwoju osobistym.
3. Jest gotów do pracy w różnorodnych zespołach.
4. Jest gotów do wzięcia odpowiedzialności za powierzone zadania.

Treści programowe dla zajęć:

Geneza i okoliczności powstania głównych kierunków duchowości patrystycznej.

Duchowość ojców pustyni i rozwój życia monastycznego.

Walka ze złem. Nauczanie Ewagriusza z Pontu.

Mistyka wczesnochrześcijańska.

Duchowość biblijna ojców Kościoła.

Rola liturgii w formowaniu duchowości starożytnych chrześcijan.

Duchowość ojców Wschodu i Zachodu: różnice i podobieństwa

Znaczenie duchowości patrystycznej dla duchowości współczesnej.

Apoftegmaty ojców pustyni jako wyraz duchowości wczesnochrześcijańskiej.

Reguły monastyczne Kościoła Wschodniego i Zachodniego (do VII w.)

Modlitwa serca.

Duchowość ojców Kościoła a współczesne kierunki duchowości chrześcijańskiej

Nazwa zajęć: Emisja głosu

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. -ma podstawowa wiedzę i zna terminologię używaną w emisji głosu,-posiada wiedzę z zakresu anatomii i fizjologii narządu głosu, słuchu i mowy,-posiada wiedzę o najczęściej występujących zaburzeniach głosu i słuchu,-zna podstawowe zasady higieny narządu głosu i słuchu oraz techniki relaksacji i koncentracji.

w zakresie umiejętności:

1. -dostrzega związek pomiędzy oddychaniem a procesem mówienia oraz zna najczęstsze błędy oddechowe,-zna proces tworzenia głosu, rodzaje głosu i typy fonacji oraz najczęstsze błędy fonacyjne, a także zna podstawowe zagadnienia związane z kształceniem głosu ,-Zna sposoby i miejsca poprawnej artykulacji samogłosek i spółgłosek oraz najczęstsze błędy artykulacyjne,-pojmuje zjawisko rezonansu i potrafi sklasyfikować rezonatory i ich rolę w prawidłowej fonacji,-zna formy ekspresji wypowiedzi i zasady poprawnej polszczyzny; umie przygotować oraz zarówno czytać jak i wygłaszać wystąpienie publiczne przed audytorium, także własne,

w zakresie kompetencji społecznych:

1. -posiada wiedzę o najczęściej występujących zaburzeniach głosu i słuchu w pracy pedagoga-zna podstawowe zasady higieny narządu głosu i słuchu oraz techniki relaksacji i koncentracji potrzebne w pracy zawodowej

Treści programowe dla zajęć:

Technika poprawnej emisji głosu(oddech, fonacja, rezonans , dykcja ,artykulacja)

Anatomia i fizjologia narządu głosu, słuchu i mowy-repetytorium

Normy językowe; Wystąpienia publiczne- mowa niewerbalna (mowa ciała, dress code) mowa parawerbalna (brzmienie i wysokość głosu, intonacja)

mowa werbalna (dobór słów a audytorium, budowa zdania)

Przyczyny i rodzaje zaburzeń głosu i słuchu. Higiena głosu i słuchu w zawodzie pedagoga

Nazwa zajęć: **Biblia a problemy współczesne**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Przedstawić biblijną wizję człowieka, teologię ciała oraz moralność
2. Umieć konfrontować biblijną wizję płci oraz pozycji kobiety ze współczesnymi poglądami
3. Argumentować za biblijną wizją sprawiedliwości społecznej, relacji religia-państwo, stosunku do rzeczy stworzonych, ekologii

w zakresie umiejętności:

1. Przedstawić biblijną wizję człowieka, teologię ciała oraz moralność
2. Umieć konfrontować biblijną wizję płci oraz pozycji kobiety ze współczesnymi poglądami
3. Argumentować za biblijną wizją sprawiedliwości społecznej, relacji religia-państwo, stosunku do rzeczy stworzonych, ekologii

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Przedstawić biblijną wizję człowieka, teologię ciała oraz moralność
2. Umieć konfrontować biblijną wizję płci oraz pozycji kobiety ze współczesnymi poglądami
3. Argumentować za biblijną wizją sprawiedliwości społecznej, relacji religia-państwo, stosunku do rzeczy stworzonych, ekologii

Treści programowe dla zajęć:

Biblijna wizja człowieka, płci, pozycja kobiety

Moralność, która wypływa z Biblii

Biblijna wizja stosunków społecznych: sprawiedliwość, stosunek religii do państwa, a także ekologia

Analiza wybranych fragmentów biblijnych, zwłaszcza księgi Rodzaju w kontekście antropologicznym

Konfrontacja współczesnych poglądów na temat ekologii z biblijną wizją stworzenia

Konfrontacja współczesnych poglądów na tematy społeczne, w tym relacji religia-państwo z danymi biblijnymi

Nazwa zajęć: **Technologia informacyjna**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. zna zasady bezpiecznej pracy, korzyści i zagrożenia wynikające z rozwoju technologii informacyjnej
2. zna i rozumie postawę zgodną z prawnymi aspektami korzystania z technologii informacyjnej
3. zna zasady prawidłowej edycji tekstu na poziomie zaawansowanym, zasady prawidłowego tworzenia arkuszy kalkulacyjnych, zasady tworzenia prezentacji multimedialnych

w zakresie umiejętności:

1. potrafi zastosować zasady prawidłowej edycji tekstu na poziomie zaawansowanym, zasady prawidłowego tworzenia arkuszy kalkulacyjnych, zasady tworzenia prezentacji multimedialnych

Treści programowe dla zajęć:

Wprowadzenie w pojęcia technologii informacyjnej, zasady BHP przy korzystaniu z komputerów, korzyści i zagrożenia wynikające z rozwoju technologii informacyjnej (z elementami cyberbezpieczeństwa).

Elementy prawa autorskiego w odniesieniu do technologii informacyjnej.

Edytor tekstu – zaawansowana edycja i formatowanie prac naukowych z elementami automatyzacji procesu tworzenia i edycji dokumentów, wstawianie i formatowanie tabel, wykresów i obiektów graficznych.

Edytor tekstu - korzystanie z korespondencji seryjnej.

Arkusze kalkulacyjny – prezentowanie i formatowanie danych, podstawowe funkcje i operacje, przygotowywanie wydruków i formatowanie arkuszy, tworzenie wykresów, automatyzacja procesu analizy danych.

Przygotowanie własnej prezentacji multimedialnej – zagadnienia wprowadzające, automatyzacja procesu tworzenia i edycji, użycie dźwięku, filmu i animacji.

Podstawy przetwarzania grafiki - typy, podstawowe cechy, parametry i podstawowa edycja.

Nazwa zajęć: **Edukacja medialna**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. Posiada znajomość dokumentów Kościoła na temat mass mediów.
2. Rozumie różnorodność języka środków społecznego przekazu.

w zakresie umiejętności:

1. Posiada zdolność krytycznej oceny treści medialnych, która przekłada się na rozumienie języka środków przekazu.
2. Rozumie potrzebę ukazywania w mass mediach orędzia ewangelicznego w jego integralności.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Dostrzega rolę mass mediów i potrafi wykorzystać je w duszpasterstwie.

Treści programowe dla zajęć:

Preewangelizacja – głoszenie kerygmatu w mediach a ewangelizacja.

Krytyczny odbiór przekazów medialnych.

Przeгляд technik manipulowania odbiorcami mediów.

Wykorzystywanie mediów do destrukcyjnego wpływu na dzieci i młodzież (np. pedofilia, pornografia, promocja przemocy, przemoc rówieśnicza w mediach, "hejt"); ochrona dzieci i młodzieży w cyberprzestrzeni.

Komunikacja instytucjonalnych wspólnot Kościoła na stronach WWW.

Komunikacja instytucjonalnych wspólnot Kościoła w blogach.

Budowanie społeczności religijnych w mediach społecznościowych.

Rola obrazu w mediach.

Znaczenie wideo w komunikacji w mediach.

Uzależnienie od gier on-line i rzeczywistości wirtualnej.

Promocja treści religijnych w internecie.

Zasady tworzenia informacji prasowych i ich udostępniania dziennikarzom oraz społeczności lokalnej.

Kontakty z mediami lokalnymi i ogólnopolskimi, udzielanie wywiadów, wypowiedzi.

Reaktywne i proaktywne zarządzanie sytuacjami kryzysowymi

Prawo prasowe oraz ochrona wizerunku i praw majątkowych.

Nazwa zajęć: **Etyka szczegółowa**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. zna cnoty moralne i ich usytuowanie w gmachu etyki stosowanej
2. zna podstawowe metody i zasady argumentacji etycznej
3. zna metodologiczne zasady przechodzenia do norm ogólnych do szczegółowych

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi stosować moralne normy ogólne do szczegółowych sytuacji
2. potrafi analizować najważniejsze problemy bioetyczne
3. potrafi oceniać w perspektywach moralnych najnowsze wyzwania etyczne

w zakresie kompetencji społecznych:

1. jest gotów prowadzić dyskusje w dziedzinie szczegółowych zagadnień moralnych
2. jest gotów rozwijać własną świadomość i osobowość moralną

3. jest świadomy doniosłości zasada moralnych w przestrzeni życia społeczno-politycznego oraz gospodarczego

Treści programowe dla zajęć:

Etyka ogólna a etyka szczegółowa i stosowana. W kręgu najważniejszych zagadnień

Aretologia grecka a chrześcijańska teoria cnót

Bioetyczne aspekty związane z początkiem i końcem życia człowieka

Etyczne wyzwania transhumanizmu

Najważniejsze zagadnienia etyczne współczesności

Problem aborcji i eutanazji w perspektywie etycznej

Odpowiedzialność w przestrzeniach gospodarczych

Etyczne aspekty transplantologii

Globalizacja a przemiany moralności

Współczesność a problemy etyki rodzinnej

Nazwa zajęć: **Uczeń z SPE w szkole**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Zna regulacje prawne dotyczące pomocy psychologiczno-pedagogicznej w szkole oraz prowadzone w szkole działania, stosowane procedury i praktykę dokumentowania wsparcia udzielanego uczniom z SPE.

2. Potrafi scharakteryzować i rozpoznawać przejawy SPE, omówić funkcjonowanie szkolne uczniów z SPE. Rozumie potrzebę doboru odpowiednich metod pracy do specjalnych potrzeb uczniów w odniesieniu do programu nauczania i podstawy programowej.

3. Zna i potrafi scharakteryzować wyzwania związane z funkcjonowaniem ucznia z SPE w środowisku szkolnym (zwłaszcza w grupie rówieśniczej).

4. Wskazuje źródła barier w integracji społecznej osób z SPE, zna możliwości współpracy szkoły z różnymi podmiotami otoczenia pozaszkolnego w celu ich niwelowania.

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi zaproponować adekwatne do potrzeb ucznia wsparcie/dostosowanie w procesie uczenia się-nauczania oraz w społecznym funkcjonowaniu ucznia z SPE. Potrafi współpracować ze specjalistami oraz rodziną ucznia.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Jest wrażliwy na wyzwania związane z wchodzeniem ucznia z SPE w dorosłość i dostrzega rolę nauczyciela oraz zespołu klasowego w optymalizowaniu rozwoju ucznia z SPE w tym okresie życia.

Treści programowe dla zajęć:

Pomoc psychologiczno-pedagogiczna w szkole - regulacje prawne. Zadania nauczyciela przedmiotu/wychowawcy/pedagoga i psychologa szkolnego.

Funkcjonowanie szkolne uczniów z SPE – wybrane przykłady.

Metody pracy z uczniami z SPE - wybrane przykłady.

Uczeń zdolny jako uczeń z SPE.

Uczeń o specjalnych potrzebach edukacyjnych w grupie rówieśniczej. Bariery integracji społecznej; możliwe wsparcie.

Specyficzne wyzwania adolescencji i wczesnej dorosłości ucznia z SPE.

Nazwa zajęć: **Lectio Divina. Wprowadzenie do modlitewnej lektury Biblii**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. w pogłębionym stopniu zna specyfikę przedmiotową i metodologiczną lectio divina

2. w pogłębionym stopniu zna zasady interpretacji tekstu biblijnego metodą lectio divina

w zakresie umiejętności:

1. potrafi przeprowadzać badania w zakresie teologii, obejmujące zwłaszcza analizę tekstów biblijnych i teologicznych oraz syntezę różnych idei i poglądów, poprawnie dobierać metody i konstruować narzędzia badawcze, opracowywać i prezentować wyniki badań, stanowiące oryginalne rozwiązywanie złożonych problemów

2. umie twórczo włączyć się w różne formy działalności ewangelizacyjnej, pastoralnej i charytatywnej Kościoła katolickiego, współpracować z innymi w zespole, kierować zespołem, praktykującym lectio divina

w zakresie kompetencji społecznych:

1. posiada kompetencje intelektualnego oraz religijno-duchowego formowania się przez całe życie, będącego podstawą odpowiedzialnego pełnienia zgodnych z kierunkiem i specjalnością ról zawodowych

Treści programowe dla zajęć:

Biblijne podstawy lectio divina
Historia metody
Lectio divina w nauczaniu Kościoła
Etapy lectio divina
Wybrane teksty biblijne odczytane metodą lectio divina
Duszpasterskie wykorzystanie lectio divina

Nazwa zajęć: **Ekumenizm**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. rozumie sens i cel ruchu ekumenicznego
2. rozróżnia dialog doktrynalny od praktycznego
3. uzasadnia skutki podziału
4. wskaże różnice międzykonfesyjne
5. określi istotę dialogu ekumenicznego oraz potrzebę jego realizacji praktycznej
6. wciela zasady ekumeniczne w procesie zbliżenia partnerskiego

w zakresie umiejętności:

1. rozumie sens i cel ruchu ekumenicznego
2. rozróżnia dialog doktrynalny od praktycznego
3. uzasadnia skutki podziału
4. wskaże różnice międzykonfesyjne
5. określi istotę dialogu ekumenicznego oraz potrzebę jego realizacji praktycznej
6. wciela zasady ekumeniczne w procesie zbliżenia partnerskiego

w zakresie kompetencji społecznych:

1. rozumie sens i cel ruchu ekumenicznego
2. rozróżnia dialog doktrynalny od praktycznego
3. uzasadnia skutki podziału
4. wskaże różnice międzykonfesyjne
5. określi istotę dialogu ekumenicznego oraz potrzebę jego realizacji praktycznej
6. wciela zasady ekumeniczne w procesie zbliżenia partnerskiego

Treści programowe dla zajęć:

Wprowadzenie w dzieje ruchu ekumenicznego
Najważniejsze inicjatywy ekumeniczne
Nauczanie kościoła katolickiego o ekumenizmie
Podstawowe zasady dialogu ekumenicznego
Praktyka dialogu partnerskiego
Dialog dwustronny

Nazwa zajęć: **Katolicka nauka społeczna**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. rozumie naturę nauki społecznej Kościoła, zna historię rozwoju myśli społecznej, zna dokumenty nauki społecznej Kościoła i kontekst ich powstania
2. objaśnia naturę życia społecznego, jego teologiczny wymiar i aspekt normatywny
3. zna zasady życia społecznego i potrafi stosować je w praktyce

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi dostrzec problemy społeczne, gospodarcze i polityczne, nazwać je i wskazać ich przyczyny
2. potrafi ocenić problemy życia społecznego z perspektywy chrześcijańskiej, w świetle Biblii i nauki społecznej Kościoła

w zakresie kompetencji społecznych:

1. jest przygotowany do aktywnego i odpowiedzialnego włączenia się w życie i działalność społeczności, które współtworzy

Treści programowe dla zajęć:

Wprowadzenie w KNS: specyfika, źródła, metoda, narzędzie ewangelizacji, charakter interdyscyplinarny
Biblijne korzenie i historyczny rozwój nauki społecznej Kościoła

Dokumenty społeczne Kościoła: od „Rerum novarum” do „Laudato Si”.

Zasady życia społecznego i nauki społecznej Kościoła.

Osoba ludzka, jej godność i prawa człowieka. Rodzina – podstawowa społeczność.

Gospodarczy wymiar życia społecznego: praca, własność, prawa pracowników, rynek, ubóstwo, rozwój, globalizacja.

Wspólnota polityczna: chrześcijańskie rozumienie polityki, władza polityczna i jej uprawnienia, demokracja i jej zagrożenia, społeczeństwo obywatelskie, Państwo a wspólnoty religijne.

Zagadnienie wojny i pokoju.

Nauka społeczna i działalność Kościoła: duszpasterska, ewangelizacyjna, cywilizacyjna.

Nazwa zajęć: Liturgika - liturgika fundamentalna

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. Zna naturę, charakter i cel liturgii
2. Zna podstawowe znaki liturgiczne
3. Zna etapy rozwoju liturgii w historii
4. Poznaje teologię liturgii
5. Poznaje nowe dokumenty liturgiczne

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi wskazać pojęcie i naturę liturgii
2. Potrafi wskazać etapy rozwoju liturgii w historii
3. Potrafi ukazać symbolikę liturgiczną (czynności, gesty, elementy naturalne, szaty, przedmioty, wyposażenie kościoła).
4. Potrafi ukazać liturgikę jako naukę
5. Potrafi wskazać najnowsze dokumenty liturgiczne

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Jest gotów krytycznie ocenić poziom własnej dojrzałości osobowej, zdobywanej wiedzy i kształtowanych umiejętności
2. Jest gotów uznawać znaczenie wiedzy teologicznej w określaniu sposobów rozwiązywania problemów poznawczych i praktycznych, zarówno indywidualnych jak i wspólnotowych
3. potrafi wziąć udział w działaniach na rzecz zachowania dziedzictwa chrześcijańskiego i kulturowego regionu, kraju i Europy

Treści programowe dla zajęć:

Pojęcie i natura liturgii (definicje liturgii, znak, symbol, obraz).

Historia liturgii do Soboru Watykańskiego II włącznie.

Liturgia w Konstytucji o liturgii świętej i w Katechizmie Kościoła katolickiego.

Symbolika liturgiczna (czynności, gesty, elementy naturalne, szaty, przedmioty, wyposażenie kościoła).

Liturgika jako nauka

Nazwa zajęć: Teologia pastoralna - duszpasterstwo rodzin

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. Zna pojęcie, specyfikę oraz zadania duszpasterstwa rodzin.
2. Zna genezę, główne założenia i cele troski Kościoła o małżeństwo i rodzinę.
3. Zna podstawy teologiczne działalności zbawczej Kościoła ukierunkowanej na małżeństwo i rodzinę.

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi dokonać analizy aktualnych uwarunkowań małżeństwa i rodziny i dostosować odpowiednie formy działalności zbawczej Kościoła.
2. Potrafi wykorzystać wiedzę z zakresu duszpasterstwa rodzin posługi w tym zakresie oraz zorganizowania i kierowania Wydziałem Duszpasterstwa Rodzin.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Dostrzega potrzebę permanentnej osobistej formacji pracowników duszpasterstwa rodzin oraz ma poczucie odpowiedzialności za aktywizację apostołską małżonków i rodziców.

Treści programowe dla zajęć:

Pojęcie i istota duszpasterstwa rodzin - podmiot, przedmiot i cel posługi duszpasterskiej.

Komplementarność refleksji naukowej i praktyki duszpasterstwa rodzin.

Normatywny i praktyczny charakter duszpasterstwa rodzin.

Podstawy antropologiczne, biblijnoteologiczne, psychologiczne i socjologiczne duszpasterstwa rodzin.

Geneza i rozwój duszpasterstwa rodzin.

Geneza i rozwój duszpasterstwa rodzin.
Środki i zasady duszpasterstwa rodzin.
Struktury i funkcje duszpasterstwa rodzin.
Poradnictwo rodzinne.
Wybrane zadania duszpasterstwa rodzin.
Wybrane zadania duszpasterstwa rodzin.
Rodzina podmiotem urzeczywistniania się Kościoła - apostołat rodziny.

Nazwa zajęć: Teologia laikatu i apostołstwa

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. Zna teologiczne podstawy posłannictwa świeckich wiernych.
2. Potrafi określić płaszczyzny i formy apostołstwa wiernych świeckich i w Kościele i w świecie

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi dokonać historycznej analizy roli laikatu w historii Kościoła i jej odniesienia do współczesności.
2. Posługuje się zdobytą wiedzą w celu dokonania analizy współczesnego zaangażowania laikatu w Kościele i w świecie.
3. Formułuje wnioski dotyczące zaangażowania laikatu w Kościele.
4. Potrafi korzystać z dokumentów Kościoła i literatury przedmiotu.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Posiada pogłębioną zdolność refleksji dotyczącą zaangażowania laikatu w Kościele i w świecie.
2. Jest wrażliwy na wymogi racjonalności dyskursu teologicznego.

Treści programowe dla zajęć:

Teologiczne podstawy posłannictwa świeckich w Kościele.
Analiza historyczna dotycząca roli świeckich w Kościele.
Współzależności między teologią laikatu, a teologią pastoralną i eklezjologią.
Udział wiernych świeckich w misji kapłańskiej Chrystusa.
Udział wiernych świeckich w misji prorockiej Chrystusa.
Udział wiernych świeckich w misji królewskiej Chrystusa.
Udział świeckich w inkulturacji Ewangelii i ewangelizacji kultury.
Analiza dokumentów Kościoła oraz literatury przedmiotu dotycząca roli laikatu w historii Kościoła.
Apostołstwo świeckich na nauczaniu soborowym .
Apostołstwo świeckich w nauczaniu posoborowym.
Prezbiterzy i świeccy we wspólnocie Kościoła.
Zaangażowanie laikatu w wymiarze społecznym, politycznym i ekonomicznym.

Nazwa zajęć: Teologia pastoralna fundamentalna

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. Zna pojęcie, przedmiot materialny i formalny teologii pastoralnej
2. Zna główne etapy rozwoju historycznego teologii pastoralnej
3. Zna podstawowe miejsca realizacji duszpasterstwa

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi wymienić i scharakteryzować główne podmioty działalności duszpasterskiej
2. Potrafi rozpoznać i scharakteryzować współczesne „znaki czasu”

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Potrafi wykorzystać w praktyce paradygmat metodologiczny teologii pastoralnej

Treści programowe dla zajęć:

Naukowy i interdyscyplinarny charakter teologii pastoralnej
Paradygmat metodologiczny teologii pastoralnej
Historyczny rozwój teologii pastoralnej
Ewangelizacyjna misja Kościoła w świecie współczesnym
Znaki czasu i ich teologiczna interpretacja
Duszpasterstwo jako działalność zorganizowana

Nazwa zajęć: Praktyka zawodowa pedagogiczna w przedszkolu i szkole podstawowej - moduł 2

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. ma wiedzę o funkcjach i strukturze systemu edukacji, organizacji i funkcjonowania różnych instytucji edukacyjnych

2. ma uporządkowaną podstawową wiedzę teologiczną potrzebną do planowania i realizacji nauczania religii w przedszkolu i szkole podstawowej
3. ma uporządkowaną wiedzę szczegółową z zakresu dydaktyki nauczania religii w przedszkolu i szkole podstawowej
4. zna metodykę wykonywania zadań pedagogiczno-katechetycznych

w zakresie umiejętności:

1. opisuje funkcje i strukturę systemu edukacji
2. potrafi posługiwać się uporządkowaną podstawową wiedzą teologiczną stosując ją do planowania i realizacji nauczania religii w przedszkolu i szkole podstawowej
3. potrafi stosować w praktyce edukacyjnej uporządkowaną wiedzę szczegółową z zakresu dydaktyki nauczania religii w przedszkolu i szkole podstawowej
4. potrafi zastosować metody do konkretnych działań dydaktycznych
5. potrafi współdziałać z osobami odpowiedzialnymi za praktyki w celu poszerzenia swojej wiedzy dydaktycznej oraz rozwijania umiejętności wychowawczych

w zakresie kompetencji społecznych:

1. potrafi dokonywać obserwacji i interpretacji zjawisk pedagogiczno-religijnych przy pomocy opiekuna praktyk i nauczycieli akademickich
2. potrafi współdziałać z osobami odpowiedzialnymi za praktyki w celu poszerzenia swojej wiedzy dydaktycznej oraz rozwijania umiejętności wychowawczych

Treści programowe dla zajęć:

podstawy wiedzy na temat organizacyjnego i prawnego funkcjonowania szkoły i obowiązków nauczycieli

uporządkowana podstawowa wiedza teologiczna zorientowana na zastosowania praktyczne w nauczaniu religii w przedszkolu i w szkole podstawowej

uporządkowana wiedza szczegółowa z zakresu dydaktyki nauczania religii w przedszkolu i w szkole podstawowej

wieloaspektowa obserwacja pedagogiczna i dydaktyczna, zwłaszcza dynamiki grup, komunikacji interpersonalnej, czynności opiekuńczo-wychowawczych i dydaktycznych podejmowanych przez opiekuna praktyk

działania opiekuńczo-wychowawcze i dydaktyczne szkoły i nauczyciela religii

analiza i interpretacja zdarzeń związanych z procesami komunikacji interpersonalnej i społecznej w grupach wychowawczych

Nazwa zajęć: Praktyka zawodowa pedagogiczna w przedszkolu i szkole podstawowej - moduł 3
Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. ma wiedzę o funkcjach i strukturze systemu edukacji, organizacji i funkcjonowaniu różnych instytucji edukacyjnych
2. ma uporządkowaną podstawową wiedzą teologiczną potrzebną do planowania i realizacji nauczania religii w przedszkolu i szkole podstawowej
3. ma uporządkowaną wiedzę szczegółową z zakresu dydaktyki nauczania religii w przedszkolu i w szkole podstawowej
4. zna metodykę wykonywania zadań pedagogiczno-katechetycznych

w zakresie umiejętności:

1. opisuje funkcje i strukturę systemu edukacji
2. potrafi posługiwać się uporządkowaną podstawową wiedzą teologiczną stosując ją do planowania i realizacji nauczania religii w przedszkolu i szkole podstawowej
3. potrafi stosować w praktyce edukacyjnej uporządkowaną wiedzę szczegółową z zakresu dydaktyki nauczania religii w przedszkolu i w szkole podstawowej
4. potrafi zastosować metody do konkretnych działań dydaktycznych
5. potrafi współdziałać z osobami odpowiedzialnymi za praktyki pedagogiczne w celu poszerzenia swojej wiedzy dydaktycznej oraz rozwijania umiejętności wychowawczych

w zakresie kompetencji społecznych:

1. potrafi dokonywać obserwacji i interpretacji zjawisk pedagogiczno-religijnych przy pomocy opiekuna praktyk i nauczycieli akademickich
2. potrafi współdziałać z osobami odpowiedzialnymi za praktyki pedagogiczne w celu poszerzenia swojej wiedzy dydaktycznej oraz rozwijania umiejętności wychowawczych

Treści programowe dla zajęć:

podstawy wiedzy na temat organizacyjnego i prawnego funkcjonowania szkoły i obowiązków nauczycieli

uporządkowana podstawowa wiedza teologiczna zorientowana na zastosowania praktyczne w nauczaniu religii w przedszkolu i w szkole podstawowej
uporządkowana wiedza szczegółowa z zakresu dydaktyki nauczania religii w przedszkolu i w szkole podstawowej
wieloaspektowa obserwacja pedagogiczna i dydaktyczna, zwłaszcza dynamiki grup, komunikacji interpersonalnej, czynności opiekuńczo-wychowawczych i dydaktycznych podejmowanych przez opiekuna praktyk
działania opiekuńczo-wychowawcze i dydaktyczne szkoły i nauczyciela religii
analiza i interpretacja zdarzeń związanych z procesami komunikacji interpersonalnej i społecznej w grupach wychowawczych

Nazwa zajęć: Praktyka zawodowa pedagogiczna w szkole ponadpodstawowej - moduł 5
Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka
w zakresie wiedzy:

1. zna i rozumie sposób funkcjonowaniu, organizację pracy dydaktycznej oraz zadania dydaktyczne różnego typu szkół ponadpodstawowych (licea, technika, szkoły branżowe)
2. ma uporządkowaną podstawową wiedzę teologiczną potrzebną do planowania, realizacji oraz dokumentowania nauczania religii w szkole ponadpodstawowej
3. ma uporządkowaną wiedzę z zakresu dydaktyki nauczania religii w szkole ponadpodstawowej w zakresie planowania i przeprowadzania zajęć dydaktycznych
4. zna metodykę prowadzenia zajęć pedagogiczno-katechetycznych

w zakresie umiejętności:

1. opisuje sposób funkcjonowaniu, organizację pracy dydaktycznej oraz zadania dydaktyczne różnego typu szkół ponadpodstawowych (licea, technika, szkoły branżowe)
2. potrafi posługiwać się uporządkowaną podstawową wiedzą teologiczną stosując ją do planowania, realizacji oraz dokumentowania nauczania religii w szkole ponadpodstawowej
3. potrafi stosować w praktyce edukacyjnej wiedzę z zakresu dydaktyki nauczania religii w szkole ponadpodstawowej w zakresie planowania i przeprowadzania zajęć dydaktycznych
4. potrafi zastosować metody do konkretnych działań dydaktycznych
5. potrafi współdziałać z osobami odpowiedzialnymi za przygotowanie do zawodu nauczyciela w celu poszerzenia swojej wiedzy dydaktycznej i kształtowania kompetencji wychowawczych

w zakresie kompetencji społecznych:

1. potrafi dokonywać obserwacji i interpretacji zjawisk pedagogiczno-religijnych
2. potrafi współdziałać z osobami odpowiedzialnymi za przygotowanie do zawodu nauczyciela w celu poszerzenia swojej wiedzy dydaktycznej i kształtowania kompetencji wychowawczych

Treści programowe dla zajęć:

podstawy wiedzy na temat organizacyjnego i prawnego funkcjonowania różnego typu szkół ponadpodstawowych i obowiązków nauczycieli
uporządkowana pogłębiona wiedza teologiczna zorientowana na zastosowania praktyczne w nauczaniu religii w szkole ponadpodstawowej
uporządkowana wiedza szczegółowa z zakresu dydaktyki nauczania religii w szkole ponadpodstawowej
wieloaspektowa obserwacja pedagogiczna, zwłaszcza dynamiki grup, komunikacji interpersonalnej, czynności opiekuńczo-wychowawczych podejmowanych przez opiekuna praktyk
działania opiekuńczo-wychowawcze i dydaktyczne szkoły i nauczyciela religii
kompetencje nauczyciela religii w szkole ponadpodstawowej oraz zadania i rola opiekuna-wychowawcy
analiza i interpretacja zdarzeń związanych z procesami komunikacji interpersonalnej i społecznej w grupach wychowawczych

Nazwa zajęć: Muzyka religijna

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka
w zakresie wiedzy:

1. Rozumie historię muzyki religijnej Kościoła katolickiego
2. Rozumie istotę, znaczenie i funkcję muzyki sakralnej w liturgii
3. Rozumie historię chorału gregoriańskiego w życiu Kościoła oraz jego udział w kształtowaniu kultury muzycznej Europy

w zakresie umiejętności:

1. Zna naukę Kościoła o zastosowaniu muzyki w liturgii oraz innych spotkaniach modlitewnych Kościoła katolickiego
2. Zna różnorodność muzyki kościelnej w zależności od czasu, miejsca i kultury

3. Zna znaczenie muzyki organowej, muzyki instrumentalnej oraz stosowania instrumentów muzycznych w liturgii Kościoła katolickiego

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Potrafi ukazać historię muzyki sakralnej Kościoła katolickiego i jej rolę w kształtowaniu kultury muzycznej Europy
2. Potrafi krytycznie oszacować zastosowanie muzyki w liturgii
3. Potrafi przygotować oprawę muzyczną do liturgii
4. Potrafi odczytać i odtworzyć wybrane melodie gregoriańskie oraz melodie „tradycyjnych” tonów psalmów i kandyków

Treści programowe dla zajęć:

Muzyka w czasach Starego Testamentu. Muzyka we wczesnym Kościele

Chorał gregoriański: historia i repertuar i jego miejsce we współczesnej liturgii

Muzyka sakralna renesansu i baroku

Muzyka sakralna klasycyzmu oraz XIX wieku

Muzyka sakralna współczesna

Dokumenty i instrukcje Kościoła o stosowaniu muzyki w liturgii

Muzyka we Mszy świętej: kryteria jej stosowania, funkcje, uczestnicy (wykład 1)

Muzyka we Mszy świętej: części śpiewane (wykład 2)

Muzyka organowa oraz muzyka instrumentalna w liturgii: soliści, orkiestry oraz orkiestry dęte

Muzyka sakralna w liturgii innych niż katolicka konfesjach chrześcijańskich

Melodie gregoriańskie do psalmów oraz kandyków. Ćwiczenia 1

Śpiew wybranych melodii tak zwanych Wielkich Antyfon Maryjnych oraz hymnów melodii gregoriańskich na różne święta oraz liturgie Kościoła katolickiego. Ćwiczenia 2

Nazwa zajęć: **Teologia moralna - moralność życia społecznego**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. rozumie istotę miłości i sprawiedliwości
2. jest przygotowany do realizacji wartości wolności i prawdy

w zakresie umiejętności:

1. jest zdolny do poszanowania i obrony życia niewinnego

w zakresie kompetencji społecznych:

1. ma świadomość, że życie ludzkie zaczyna się od poczęcia

Treści programowe dla zajęć:

Zasady chrześcijańskiej miłości bliźniego.

Sprawiedliwość podstawą chrześcijańskiej miłości bliźniego.

Obowiązki wobec dóbr duchowych bliźniego.

Dobra osobowe bliźniego.

Nazwa zajęć: **Praktyka zawodowa pedagogiczna w szkole ponadpodstawowej - moduł 6**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. zna i rozumie sposób funkcjonowaniu, organizację pracy dydaktycznej oraz zadania dydaktyczne różnego typu szkół ponadpodstawowych (licea, technika, szkoły branżowe)
2. ma uporządkowaną podstawową wiedzę teologiczną potrzebną do planowania, realizacji oraz dokumentowania nauczania religii w szkole ponadpodstawowej
3. ma uporządkowaną wiedzę z zakresu dydaktyki nauczania religii w szkole ponadpodstawowej w zakresie planowania i przeprowadzania zajęć dydaktycznych
4. zna metodykę prowadzenia zajęć pedagogiczno-katechetycznych

w zakresie umiejętności:

1. opisuje sposób funkcjonowaniu, organizację pracy dydaktycznej oraz zadania dydaktyczne różnego typu szkół ponadpodstawowych (licea, technika, szkoły branżowe)
2. potrafi posługiwać się uporządkowaną podstawową wiedzą teologiczną stosując ją do planowania, realizacji oraz dokumentowania nauczania religii w szkole ponadpodstawowej
3. potrafi stosować w praktyce edukacyjnej wiedzę z zakresu dydaktyki nauczania religii w szkole ponadpodstawowej w zakresie planowania i przeprowadzania zajęć dydaktycznych
4. potrafi zastosować metody do konkretnych działań dydaktycznych
5. potrafi współdziałać z osobami odpowiedzialnymi za przygotowanie do zawodu nauczyciela w celu poszerzenia swojej wiedzy dydaktycznej i kształtowania kompetencji wychowawczych

w zakresie kompetencji społecznych:

1. potrafi dokonywać obserwacji i interpretacji zjawisk pedagogiczno-religijnych
2. potrafi współdziałać z osobami odpowiedzialnymi za przygotowanie do zawodu nauczyciela w celu poszerzenia swojej wiedzy dydaktycznej i kształtowania kompetencji wychowawczych

Treści programowe dla zajęć:

podstawy wiedzy na temat organizacyjnego i prawnego funkcjonowania różnego typu szkół ponadpodstawowych i obowiązków nauczycieli

uporządkowana pogłębiona wiedza teologiczna zorientowana na zastosowania praktyczne w nauczaniu religii w szkole ponadpodstawowej

uporządkowana wiedza szczegółowa z zakresu dydaktyki nauczania religii w szkole ponadpodstawowej

wieloaspektowa obserwacja pedagogiczna, zwłaszcza dynamiki grup, komunikacji interpersonalnej, czynności opiekuńczo-wychowawczych podejmowanych przez opiekuna praktyk

działania opiekuńczo-wychowawcze i dydaktyczne szkoły i nauczyciela religii

kompetencje nauczyciela religii w szkole ponadpodstawowej

analiza i interpretacja zdarzeń związanych z procesami komunikacji interpersonalnej i społecznej w grupach wychowawczych

Nazwa zajęć: Podstawy psychologii dla nauczycieli cz. 1 (ćwiczenia)

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Zna i rozumie poznawcze i pozapoznawcze uwarunkowania procesu uczenia się.
2. Zna i rozumie rolę motywacji, emocji i procesów wolicjonalne w procesie uczenia się.

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi rozpoznawać różnice indywidualne w procesie uczenia się u siebie i uczniów.
2. Potrafi rozpoznawać bariery i trudności uczniów w procesie uczenia się.
3. Potrafi identyfikować potrzeby uczniów w rozwoju uzdolnień i zainteresowań, tworzyć sytuacje motywujących do nauki uczniów szkół podstawowych.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Jest gotów do inspirowania i angażowania uczniów do samodzielnego, odpowiedzialnego i zaangażowanego uczenia się (zgodnie z ideą uczenia się przez całe życie).

Treści programowe dla zajęć:

Modele uczenia się, koncepcje klasyczne i współczesne. Metody i techniki uczenia się: strategie poznawcze i metapoznawcze.

Metody i techniki uczenia się: psychologia różnic indywidualnych - różnice indywidualne w zakresie inteligencji, temperamentu, osobowości i stylu poznawczego, stylu uczenia się. Trudności w uczeniu się, przyczyny i strategie pracy z nimi.

Metody i techniki identyfikacji oraz wspomagania rozwoju uzdolnień i zainteresowań: rozpoznawanie zasobów i ograniczeń, poszerzanie autonomii i samodzielności; samoregulacja w procesie uczenia się. Motywacja, emocje i procesy wolicjonalne w procesie uczenia się.

Nazwa zajęć: Katechetyka materialna

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Zna wymiar biblijny, moralny, liturgiczny, eklezjalny i kulturowy katechezy
2. Zna różnice w postrzeganiu poszczególnych wymiarów katechezy na różnych etapach jej historycznego rozwoju oraz w ujęciu współczesnych kierunków katechetycznych
3. Zna metody właściwe do przekazywania treści zgodnie z wymiarami nauczania katechetycznego oraz odpowiednie dla danego etapu rozwoju psychospołecznego uczniów
4. Zna zasady tworzenia scenariusza zajęć katechetycznych
5. Zna środki dydaktyczne odpowiednie do danej metody
6. Zna dziedzictwo kulturowe ludzkości i sposoby jego wykorzystania w nauczaniu katechetycznym

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi samodzielnie scharakteryzować wymiar biblijny, moralny, liturgiczny, eklezjalny i kulturowy katechezy
2. Potrafi wskazać różnice w postrzeganiu poszczególnych wymiarów katechezy na różnych etapach jej historycznego rozwoju oraz w ujęciu współczesnych kierunków katechetycznych
3. Potrafi dobrać metody właściwe do przekazywania treści zgodnie z wymiarami nauczania katechetycznego oraz odpowiednie dla danego etapu rozwoju psychospołecznego uczniów
4. Potrafi samodzielnie lub w grupie sporządzić scenariusz zajęć katechetycznych do tematu wskazanego przez prowadzącego zajęcia

5. Potrafi poprawnie zastosować środki dydaktyczne odpowiednie dla wybranej przez siebie metody
6. Potrafi kreatywnie korzystać z dziedzictwa kulturowego ludzkości w nauczaniu katechetycznym

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Jest gotowy do włączenia w prowadzoną katechezę wymiaru biblijnego, moralnego, liturgicznego, eklezjalnego i kulturowego
2. Jest gotowy do wykorzystania w prowadzonej katechezie wiedzy o poszczególnych wymiarach katechezy na różnych etapach jej historycznego rozwoju oraz w ujęciu współczesnych kierunków katechetycznych
3. Jest gotowy do wykorzystania metod właściwych do przekazywania treści zgodnie z wymiarami nauczania katechetycznego oraz odpowiednich dla danego etapu rozwoju psychospołecznego uczniów
4. Jest gotowy do tworzenia scenariuszy zajęć katechetycznych do tematów z podstawy programowej przedmiotu religia
5. Jest gotowy do stosowania w katechezie środków dydaktycznych odpowiednich do metody pracy na lekcji
6. Jest gotowy do wykorzystania dziedzictwa kulturowego ludzkości w nauczaniu katechetycznym

Treści programowe dla zajęć:

Pismo Święte jako źródło katechezy, zasady korzystania z Biblii w katechezie

Metody pracy z tekstami biblijnymi podczas katechezy

Charakterystyczne cechy katechezy biblijnej na poszczególnych etapach rozwoju ucznia

Chrześcijańskie koncepcje wychowania moralnego w katechezie

Katecheza a liturgia, wychowanie do rozumienia i przeżywania symboli

Kościół jako podmiot i przedmiot katechezy

Katecheza a kultura, zasady korzystania z dziedzictwa kulturowego ludzkości w katechezie

Metody pracy z tekstami biblijnymi podczas katechezy

Katecheza a kultura, zasady korzystania z dziedzictwa kulturowego ludzkości w katechezie

Nazwa zajęć: Podstawy psychologii dla nauczycieli cz. 2 (ćwiczenia)

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Zna i rozumie mechanizm psychicznej adaptacji adolescenta, identyfikuje charakterystyczny dla wieku rodzaj motywacji, mechanizm funkcjonowania osobowości, poznawczego ustosunkowywania się, komunikowania się, uczenia się i różnice indywidualne w tym zakresie oraz możliwe zaburzenia.
2. Rozumie centralne znaczenie w rozwoju adolescenta uczenie się zgodnie z zainteresowaniami, myślenia hipotetyczno-dedukcyjnego i pojęciowego, moralności postkonwencjonalnej, formowania się po-czucia tożsamości, przyczyny nieprawidłowości w przebiegu procesu ich rozwoju oraz późniejsze rozwojowo skutki wynikające z tych nieprawidłowości.
3. Zna i rozumie symptomy prawidłowego i nieprawidłowego przebiegu procesu rozwoju adolescenta w obszarze rozwoju osobowości, funkcji intelektualnych, funkcji społeczno-emocjonalnych, wolicjonalnych, moralności, komunikacji i współpracy.

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi dostosować sytuację nauczania przedmiotu do możliwości uczenia się adolescenta.
2. Potrafi wspierać adolescenta w zakresie uczenia się przedmiotowej wiedzy, nabywania umiejętności i kształtowania nastawień.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Jest gotów do interweniowania w momencie rozpoznania sytuacji zagrażającej rozwojowi adolescenta.

Treści programowe dla zajęć:

Proces funkcjonalnej i dysfunkcjonalnej adaptacji adolescenta do świata dorosłych; sytuacja konfliktu zewnętrznego i wewnętrznego; dynamika sytuacji psychologicznej adolescenta.

Dynamika i struktura wieku rozwojowego adolescenta: kryzys 13 rż, okres stabilny dorastania, kryzys funkcjonalny tożsamość versus pomieszenie tożsamości; proces formowania tożsamości; faza: rozproszenia tożsamości, tożsamości negatywnej, osiągniętej tożsamości, statusy tożsamości (tradycyjne i współczesne podejścia).

Kierowanie sytuacją szkolną adolescenta; fizyczne i społeczne aspekty sytuacji szkolnej; rola moratorium społecznego; rozbudzanie zainteresowań i wyobraźni; stymulowanie twórczego i krytycznego myślenia.

Samokontrola i samoopanowywanie; identyfikacja z „innymi” i uczenie się zgodnie z własnymi zainteresowaniami; podejmowanie decyzji i zachowywanie wierności sobie i innym; dynamika i struktura funkcji psychicznych w okresie adolescencji (centralna rola funkcji myślenia pojęciowego).

Projektowanie jako najważniejsza rozwojowo forma działalności w okresie adolescencji; tworzenie pojęć teoretycznych; myślenie hipotetyczno-dedukcyjne.
Niezmienniki funkcjonalne; ideologie, wartości, teorie.

Nazwa zajęć: Dydaktyka nauczania religii w przedszkolu i szkole podstawowej
Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka
w zakresie wiedzy:

1. zna i rozumie miejsce nauczania religii w systemie edukacji w przedszkolu i szkole podstawowej oraz w koncepcji katechezy Kościoła katolickiego w Polsce
2. zna obowiązującą „Podstawę programową katechezy Kościoła katolickiego w Polsce” pod kątem realizacji zadań edukacji religijnej w przedszkolu i w szkole podstawowej
3. zna i rozumie integrację nauczania religii z całokształtem edukacji w przedszkolu i w szkole podstawowej
4. zna cechy osobowości oraz kompetencje psychologiczno-dydaktyczne nauczyciela religii w przedszkolu i w szkole podstawowej
5. zna adekwatne do zadań edukacyjnych oraz umiejętności/kompetencji religijnych uczniów strategie, metody i techniki nauczania religii adekwatne na poziomie przedszkolnym i szkoły podstawowej, w tym z zakresu technologii informacyjno-komunikacyjnej
6. samodzielnie konstruuje konspekt i scenariusz lekcji religii, uwzględniając treści, cele i efekty kształcenia, oraz dostrzegając powiązania zaplanowanych celów lekcji z przyjętymi metodami i środkami dydaktycznymi
7. samodzielnie konstruuje konspekt i scenariusz lekcji religii, uwzględniając treści, cele i efekty kształcenia, oraz dostrzegając powiązania zaplanowanych celów lekcji z przyjętymi metodami i środkami dydaktycznymi
8. zna wybrane formy zajęć z religii dla przedszkola oraz lekcji religii (praca w grupach, lekcja kompetencyjna) dla uczniów szkoły podstawowej

w zakresie umiejętności:

1. umiejętnie korzysta z obowiązującej „Podstawy programowej katechezy Kościoła katolickiego w Polsce” pod kątem realizacji zadań edukacji religijnej w przedszkolu i w szkole podstawowej
2. rozwijać w sobie cechy osobowości oraz kompetencje psychologiczno-dydaktyczne nauczyciela religii w przedszkolu i w szkole podstawowej
3. potrafi zastosować adekwatne do zadań edukacyjnych oraz umiejętności/kompetencji religijnych uczniów strategie, metody i techniki nauczania religii adekwatne na poziomie przedszkolnym i szkoły podstawowej, w tym z zakresu technologii informacyjno-komunikacyjnej
4. samodzielnie konstruuje konspekt i scenariusz lekcji religii, uwzględniając treści, cele i efekty kształcenia, oraz dostrzegając powiązania zaplanowanych celów lekcji z przyjętymi metodami i środkami dydaktycznymi
5. potrafi zastosować zasady i kryteria oceniania osiągnięć uczniów na lekcjach religii
6. potrafi zaplanować wybrane formy zajęć z religii dla przedszkola oraz lekcji religii (praca w grupach, lekcja kompetencyjna) dla uczniów szkoły podstawowej
7. potrafi podejmować współpracę w zakresie edukacji religijnej z rodzicami lub opiekunami uczniów oraz środowiskiem pozaszkolnym (parafie, grupy religijne)

w zakresie kompetencji społecznych:

1. integrowanie nauczania religii z całokształtem edukacji w przedszkolu i w szkole podstawowej
2. potrafi rozwijać w sobie cechy osobowości oraz kompetencje psychologiczno-dydaktyczne nauczyciela religii w przedszkolu i w szkole podstawowej
3. potrafi zastosować adekwatne do zadań edukacyjnych oraz umiejętności/kompetencji religijnych uczniów strategie, metody i techniki nauczania religii adekwatne na poziomie przedszkolnym i szkoły podstawowej, w tym z zakresu technologii informacyjno-komunikacyjnej
4. samodzielnie konstruuje konspekt i scenariusz lekcji religii, uwzględniając treści, cele i efekty kształcenia, oraz dostrzegając powiązania zaplanowanych celów lekcji z przyjętymi metodami i środkami dydaktycznymi
5. potrafi zastosować zasady i kryteria oceniania osiągnięć uczniów na lekcjach religii
6. potrafi zaplanować wybrane formy zajęć z religii dla przedszkola oraz lekcji religii (praca w grupach, lekcja kompetencyjna) dla uczniów szkoły podstawowej

Treści programowe dla zajęć:

cele edukacji religijnej w szkole oraz miejsce nauczania religii we współczesnej szkole
koncepcja katechezy i nauczania religii w przedszkolu i w szkole Kościoła katolickiego w Polsce
nauczanie religii w przedszkolu i w szkole w kontekście całokształtu edukacji w przedszkolach i w szkołach podstawowych – publicznych i prywatnych

kompetencje osobowościowe i dydaktyczne nauczyciela religii w przedszkolu i w szkole podstawowej
treści, cele, efekty kształcenia w nauczaniu religii w przedszkolu i w szkole
Podstawa programowa i programy nauczania religii w przedszkolu i w szkole podstawowej
strategie, metody, techniki edukacji religijnej w przedszkolu i w szkole podstawowej
zasady konstruowania scenariuszy lekcji, formułowania celów, określania treści, doboru odpowiednich metod nauczania
zasady i metody oceniania osiągnięć uczniów na lekcjach religii
planowanie dydaktyczne, projektowanie wybranych form lekcji religii
potrzeba i możliwości integracji różnych środowisk nauczania i wychowania religijnego

Nazwa zajęć: Podstawy pedagogiki dla nauczycieli cz. 1 (wykład)

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. Zna i rozumie specyfikę, istotę oraz funkcje wychowania i jego aksjologiczne, filozoficzne a także antropologiczne założenia.
2. Zna i rozumie relacje zachodzące między rozwojem a wychowaniem, potrafi powiązać modele wychowania z określonymi koncepcjami rozwoju człowieka.
3. Potrafi zanalizować interakcje nauczyciel-uczeń realizowane w różnych modelach wychowania, potrafi wskazać ich przejawy oraz ocenić skutki dla rozwoju ucznia.
4. Zna strukturę, właściwości i dynamikę procesu wychowania oraz metody oddziaływania wychowawczego. Rozumie mechanizmy wpływu oraz potencjał i ograniczenia każdej z metod.
5. Potrafi scharakteryzować przejawy ukrytego programu szkoły. Rozumie ich skutki i znaczenie.
6. Potrafi scharakteryzować tradycyjne i alternatywne podejście do edukacji szkolnej. Potrafi tę wiedzę wykorzystać w analizie praktyki szkolnej (z uwzględnieniem różnych wymiarów tej analizy m. in.: filozofii kształcenia, organizacji procesu uczenia się – nauczania, relacji nauczyciel – uczeń).
7. Zna i rozumie funkcje i cele edukacji szkolnej (na różnych jej szczeblach) we współczesnym społeczeństwie.
8. Zna organizację i funkcjonowanie systemu oświaty w Polsce z uwzględnieniem sytuacji uczniów z SPE. Zna i rozumie pojęcie specjalne potrzeby edukacyjne, segregacja, integracja, inkluzja.

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi wykorzystać zdobytą wiedzę pedagogiczną w analizie i interpretacji zjawisk życia szkolnego.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Jest gotów wspierać uczniów w ich rozwoju, udzielać pomocy w sytuacjach trudnych, okazywać empatię oraz rozwijać swój warsztat zawodowy.

Treści programowe dla zajęć:

Zjawisko wychowania i jego relacje wobec enkulturacji, socjalizacji, edukacji, opieki, kształcenia. Struktura i dynamika procesu wychowania.

Sposoby myślenia o wychowaniu wyodrębnione ze względu na przyjmowane w nich założenia dotyczące natury rozwoju człowieka (ich założenia filozoficzne i psychologiczne).

Specyfika interakcji edukacyjnych/wychowawczych: rodzaje interakcji nauczyciel-uczeń i ich edukacyjne/wychowawcze konsekwencje.

Metody oddziaływania wychowawczego w pracy z uczniem/klasą.

Modele współczesnej szkoły: od podejść tradycyjnych do alternatywnych. Ideologie edukacyjne i ich odzwierciedlenie w praktyce szkolnej.

Zróżnicowanie koncepcyjne szkół alternatywnych: wybrane egzemplifikacje. Alternatywne formy edukacji (unschooling, edukacja domowa).

Ukryty program szkoły- identyfikacja przejawów, interpretacja, funkcje.

Organizacja i funkcjonowanie systemu oświaty. Planowanie i dokumentowanie pracy szkoły.

Specjalne potrzeby edukacyjne – ustalenia definicyjne; sytuacja ucznia z SPE w systemie oświaty.

Nazwa zajęć: Podstawy pedagogiki dla nauczycieli cz. 2 (ćwiczenia)

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. Zna i rozumie specyfikę profesji nauczycielskiej oraz etykę zawodową nauczyciela. Zna pragmatykę zawodową oraz tematykę oceny jakości pracy nauczyciela.
2. Zna i rozumie dynamikę rozwoju zawodowego nauczyciela wraz z potencjałem i zagrożeniami każdego z etapów rozwoju oraz wariantów tożsamości zawodowej/typów karier zawodowych.
3. Zna tematykę oceny jakości pracy szkoły (oraz systemu edukacyjnego) w świetle wyników pomiarów diagnostycznych oraz mierzenia osiągnięć szkolnych uczniów.

w zakresie umiejętności:

1. Rozumie sytuację psychospołeczną ucznia z doświadczeniem migracyjnym, potrafi udzielić mu wsparcia. Zna regulacje prawne dotyczące szkolnej sytuacji ucznia z zapleczem migracyjnym.
2. Rozumie konieczność różnicowania wsparcia udzielanego uczniom z różnych układów ryzyka, potrafi takie wsparcie zaplanować.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Jest gotów podejmować działania na rzecz kształtowania dojrzałej tożsamości zawodowej i radzenia sobie w toku profesjonalnej biografii z wyzwaniami zawodowymi.

Treści programowe dla zajęć:

Specyfika startu zawodowego (potencjał i zagrożenia). Dynamika rozwoju zawodowego nauczyciela oraz warianty tożsamości zawodowej.

Wsparcie uczniów z różnych układów ryzyka: potrzeba równowagi w układzie wsparcie-zasoby ucznia/jego środowiska-doświadczane obciążenia. Analizy przypadków.

Dzieci i młodzież z doświadczeniem migracyjnym w polskiej szkole.

Ocena jakości pracy szkoły w świetle badań diagnostycznych oraz pomiarów osiągnięć szkolnych uczniów

Ocena pracy nauczyciela w szkole. Pragmatyka zawodowa.

Nazwa zajęć: **Laboratorium pedagogiczne: ewaluacja praktyk w szkole podstawowej**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Posiada orientację w katalogu praw dziecka a także w krajowych i międzynarodowych regulacjach dotyczących praw człowieka, dziecka, ucznia (także z niepełnosprawnościami).

2. Posiada podstawową wiedzę dot. statusu, praw i obowiązków nauczyciela, odpowiedzialności prawnej opiekuna, nauczyciela, wychowawcy, pragmatyki zawodowej.

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi analizować zjawiska/sytuacje/epizody pojawiające się w pracy wychowawczej z klasą/ucniem w szkole podstawowej i na tej podstawie formułować wnioski i planować działania.

2. Proponuje strategie działania w zaobserwowanych lub doświadczonych sytuacjach trudnych w relacjach nauczyciela z klasą/ucniem szkoły podstawowej.

3. Potrafi zaprojektować ścieżkę rozwoju zawodowego.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Jest gotów podejmować działania na rzecz kształtowania dojrzałej tożsamości zawodowej i radzenia sobie w toku profesjonalnej biografii z wyzwaniami zawodowymi.

2. Jest gotów podejmować współpracę z nauczycielami i innymi podmiotami życia szkolnego (oraz środowiska lokalnego) na rzecz szkoły i społeczności szkolnej.

Treści programowe dla zajęć:

Analiza wybranych doświadczeń zgromadzonych przez studentów w trakcie ich praktyki w szkole: trudne zachowania uczniów i nauczycieli, ich uwarunkowania i konsekwencje, możliwe rozwiązania. Dobre praktyki.

Prezentacja katalogu praw dziecka oraz zasad prawnych stanowiących klauzule generalne w postępowaniach z udziałem dziecka (zasada dobra dziecka, zasada prymatu rodziców w wychowaniu dziecka).

Refleksja na temat dotychczasowego kształcenia psychologiczno-pedagogicznego (wiedzy, umiejętności doświadczeń z praktyki) odniesienie do indywidualnych potrzeb i wartości jako studenta oraz przyszłego nauczyciela (osobiste odniesienie, uwewnętrznienie treści).

Projektowanie ścieżki własnego rozwoju zawodowego.

Nazwa zajęć: **Prawo kanoniczne - normy ogólne**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. rozumie naturę Kościoła i jego istotę

2. objaśnia i charakteryzuje podstawowe zasady i normy w systemie prawa kanonicznego

3. opisuje na podstawie tekstów źródłowych poszczególne pojęcia i zasady kanoniczno-prawne posługując się fachową terminologią

4. postępuje sprawiedliwie w relacjach z innymi uznając ich kościelne obowiązki i prawa

w zakresie umiejętności:

1. stosuje kanoniczne reguły interpretacyjne zasad prawa i zdobywa umiejętność posługiwania się podstawowymi źródłami prawa kanonicznego

2. ocenia i weryfikuje pod kątem prawnej poprawności ogólne zasady rozwiązywania problemów prawnych korzystając z podstawowych źródeł kanonicznych i komentarzy

3. objaśnia i charakteryzuje strukturę wewnętrzną Kościoła
4. jest przygotowany do prezentacji poszczególnych instytucji Kościoła
5. opisuje na podstawie tekstów źródłowych poszczególne pojęcia i zasady kanoniczno-prawne posługując się fachową terminologią
6. jest otwarty na prowadzenie dalszych poszukiwań badawczych w oparciu o poznane fundamentalne zasady

w zakresie kompetencji społecznych:

1. stosuje kanoniczne reguły interpretacyjne zasad prawa i zdobywa umiejętność posługiwania się podstawowymi źródłami prawa kanonicznego
2. ocenia i weryfikuje pod kątem prawnej poprawności ogólne zasady rozwiązywania problemów prawnych korzystając z podstawowych źródeł kanonicznych i komentarzy
3. rozróżnia ustrój Kościoła i państwa i ich specyfikę
4. jest przygotowany do prezentacji poszczególnych instytucji Kościoła
5. opisuje na podstawie tekstów źródłowych poszczególne pojęcia i zasady kanoniczno-prawne posługując się fachową terminologią
6. jest otwarty na prowadzenie dalszych badań w oparciu o poznane fundamentalne zasady

Treści programowe dla zajęć:

Wprowadzenie do zajęć - świadomość prawna i postawy wobec prawa

Proces kształtowania się prawa kanonicznego

Prawo kościelne - pojęcie, stanowienie, charakterystyka, podział, skutki, interpretacja

Zwyczaj prawny

Dekrety ogólne i instrukcje oraz konkretne akty administracyjne

Osoby fizyczne i prawne oraz czynności prawne

Władza rządzenia - jurysdykcyjna i urzędy kościelne

Nazwa zajęć: **Katechetyka fundamentalna**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. definiuje i objaśnia podstawowe pojęcia i terminy katechetyczne
2. zna zarys historii katechezy
3. zna główne dokumenty nauczania Kościoła o katechezie i ewangelizacji
4. zna naturę i cele katechezy
5. zna główne źródła i funkcje katechezy

w zakresie umiejętności:

1. rozumie miejsce katechetyki na tle innych przedmiotów teologicznych
2. interpretuje nauczanie Kościoła na temat katechezy
3. potrafi rozróżnić i opisać różne formy katechezy
4. potrafi dobrać właściwą formę katechezy do wyzwań nowej ewangelizacji

w zakresie kompetencji społecznych:

1. potrafi określić podstawowe kompetencje katechetyczne
2. potrafi włączyć się w działalność katechetyczną Kościoła

Treści programowe dla zajęć:

pojęcie katechetyki (definicja katechezy, różne koncepcje katechetyki, katechetyka a nauki humanistyczne)

zarys historii katechezy (katecheza czasów apostoelskich, patrystycznych, od średniowiecza po czasy reformy katolickiej, wiek XVIII i XIX w katechezie, XX wieczne nurty katechetyczne)

posoborowe dokumenty katechetyczne Kościoła katolickiego

natura katechezy: źródła katechezy, funkcje katechezy (wychowanie, nauczanie, wtajemniczenie)

katecheza w perspektywie nowej ewangelizacji

cele i wymiary katechezy

formy katechezy: szkolne nauczanie religii dzieci i młodzieży, katecheza parafialna, katecheza w ruchach formacyjnych i stowarzyszeniach, katecheza rodzinna

współczesne kierunki i modele katechezy

relacja nauczania religii w szkole do katechezy parafialnej

Nazwa zajęć: **Geografia i archeologia ziem biblijnych**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. posiada wiedzę o metodach badawczych właściwych geografii i archeologii jako nauk ścisłych
2. ma podstawową wiedzę na temat geografii antycznego Bliskiego Wschodu.

3. posiada uporządkowaną i szczegółową wiedzę na temat krain, regionów i ważniejszych miast biblijnych Izraela
4. posiada wiedzę o najważniejszych zabytkach archeologicznych i literackich starożytności, zwłaszcza obecnych w Biblii (sanktuaria, świątynia jerozolimska, dokumenty egipskie, asyryjskie, babilońskie relatywne do faktów biblijnych)
5. posiada rozszerzoną wiedzę o faktach z historii regionu obecnych w zapisie biblijnym
6. rozumie relację między danymi nauk ścisłych a sposobem ich prezentacji przez Biblię

w zakresie umiejętności:

1. posiada wiedzę o metodach badawczych właściwych geografii i archeologii jako nauk ścisłych
2. ma podstawową wiedzę na temat geografii antycznego Bliskiego Wschodu.
3. posiada uporządkowaną i szczegółową wiedzę na temat krain, regionów i ważniejszych miast biblijnych Izraela
4. posiada wiedzę o najważniejszych zabytkach archeologicznych i literackich starożytności, zwłaszcza obecnych w Biblii (sanktuaria, świątynia jerozolimska, dokumenty egipskie, asyryjskie, babilońskie relatywne do faktów biblijnych)
5. posiada rozszerzoną wiedzę o faktach z historii regionu obecnych w zapisie biblijnym
6. rozumie relację między danymi nauk ścisłych a sposobem ich prezentacji przez Biblię

Treści programowe dla zajęć:

Geografia i archeologia biblijna: źródła i zagadnienia wstępne
Historyczne, kulturowe i religijne środowisko Biblii (wybrane przykłady)
Relacja między archeologią a historią biblijną
Wpływ wiadomości geograficznych na rozumienie poszczególnych perykop (wybrane przykłady)
Wpływ wiadomości archeologicznych na rozumienie poszczególnych perykop (wybrane przykłady)
Przykłady wydarzeń i postaci biblijnych potwierdzonych w danych archeologicznych.

Nazwa zajęć: Historia filozofii starożytnej i średniowiecznej

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Tłumaczy genezę i okoliczności pojawienia się refleksji o charakterze filozoficznym w starożytności i średniowieczu.
2. Opisuje wpływ, jaki wywarło chrześcijaństwo na filozofię średniowieczną.
3. Wskazuje kierunki rozwoju europejskiej filozofii starożytności i średniowiecza.
4. Ocenia rolę i znaczenie poszczególnych nurtów filozoficznych starożytności i średniowiecza, a także posługuje się terminologią wypracowaną w tych okresach.
5. Interpretuje poglądy filozoficzne w świetle przemian politycznych, społecznych i religijnych, jakim ulegała starożytna i średniowieczna Europa.
6. Korzysta z dzieł filozofów i literatury przedmiotu.
7. Wyszukuje te kierunki filozoficzne starożytności, które inspirowały starożytną i średniowieczną teologię.
8. Posiada pogłębioną zdolność oceny wpływu filozofii starożytnej i średniowiecznej na kulturę europejską.
9. Posiada znajomość wymogów racjonalności dyskursu filozoficznego i teologicznego.

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi scharakteryzować genezę i okoliczności pojawienia się refleksji o charakterze filozoficznym w starożytności i średniowieczu.
2. Potrafi scharakteryzować wpływ, jaki wywarło chrześcijaństwo na filozofię średniowieczną.
3. Potrafi scharakteryzować kierunki rozwoju europejskiej filozofii starożytności i średniowiecza.
4. Potrafi scharakteryzować rolę i znaczenie poszczególnych nurtów filozoficznych starożytności i średniowiecza, a także posługiwać się terminologią wypracowaną w tych okresach.
5. Potrafi interpretować poglądy filozoficzne w świetle przemian politycznych, społecznych i religijnych, jakim ulegała starożytna i średniowieczna Europa.
6. Potrafi interpretować dzieła filozofów i zna literaturę przedmiotu.
7. Potrafi wskazać kierunki filozoficzne starożytności, które inspirowały starożytną i średniowieczną teologię.
8. Potrafi ocenić wpływ filozofii starożytnej i średniowiecznej na kulturę europejską.
9. Potrafi scharakteryzować wymogi racjonalności dyskursu filozoficznego i teologicznego.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Jest gotów do zastosowania zdobytej wiedzy o genezie i pojawieniu się refleksji o charakterze filozoficznym w starożytności i średniowieczu w praktyce dydaktycznej.

2. Jest gotów do zastosowania zdobytej wiedzy o wpływie, jaki wywarło chrześcijaństwo na filozofię średniowieczną w praktyce dydaktycznej.
3. Jest gotów do zastosowania zdobytej wiedzy o kierunkach rozwoju europejskiej filozofii starożytności i średniowiecza w praktyce dydaktycznej.
4. Jest gotów do zastosowania zdobytej wiedzy o roli i znaczeniu poszczególnych nurtów filozoficznych starożytności i średniowiecza, a także posługiwania się terminologią wypracowaną w tych okresach w praktyce dydaktycznej.
5. Jest gotów do zastosowania zdobytej wiedzy na temat poglądów filozoficznych w świetle przemian politycznych, społecznych i religijnych, jakim ulegała starożytna i średniowieczna Europa w praktyce dydaktycznej.
6. Jest gotów do zastosowania zdobytej źródłowej wiedzy z dzieł filozofów i literatury przedmiotu w praktyce dydaktycznej.
7. Jest gotów do zastosowania zdobytej wiedzy o kierunkach filozoficznych starożytności, które inspirowały starożytną i średniowieczną teologię w praktyce dydaktycznej.
8. Jest gotów do zastosowania zdobytej wiedzy o wpływie filozofii starożytnej i średniowiecznej na kulturę europejską w praktyce dydaktycznej.
9. Jest gotów do zastosowania zdobytej wiedzy o wymogach racjonalności dyskursu filozoficznego i teologicznego w praktyce dydaktycznej.

Treści programowe dla zajęć:

Życie duchowe Greków u zarania filozofii.
Jońska filozofia przyrody.
Nurt humanistyczny (sofiści i Sokrates).
Platon i Arystoteles.
Szkoły filozoficzne okresu hellenistycznego.
Augustyn z Hippony.
Anzelm z Aosty i początki scholastyki.
Twórczość głównych przedstawicieli scholastyki.
Platon: „drugie żeglowanie”.
Platon: „dwa światy” i „mit jaskini”
Arystoteles: cnota jako „złoty środek”
Augustyn z Hippony: niespokojne jest serce człowieka.
Tomasz z Akwinu: wokół problemu duszy.

Nazwa zajęć: **Historia Kościoła powszechnego - starożytność**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. zna okoliczności pojawienia się pierwszych wspólnot chrześcijańskich w starożytności.
2. rozumie wpływ różnych poglądów religijnych i filozoficznych na kształtowanie się teologii Kościoła oraz związane z tym nurty heterodoksyjne.
3. zna kierunki rozwoju wspólnoty Kościoła
4. rozumie znaczenie postaci i wydarzeń, które miały wpływ na fundamentalne działania dyscyplinarne i rozwój teologii w Kościele starożytnym
5. rozumie związek zachodzący między faktami historycznymi a rozwojem teologii

w zakresie umiejętności:

1. potrafi przedstawić wpływ różnych poglądów religijnych i filozoficznych na kształtowanie się teologii Kościoła starożytnego oraz związane z tym nurty heterodoksyjne
2. potrafi oceniać znaczenie najważniejszych postaci z dziejów Kościoła na kolejnych etapach jego historycznego rozwoju
3. umie korzystać z podstawowych źródeł historycznych i literatury przedmiotu
4. potrafi dokonać krytycznej oceny źródła historycznego

w zakresie kompetencji społecznych:

1. jest gotów do korzystania z dorobku naukowego w osobistym rozwoju
2. posiada kompetencje w zakresie wykorzystania zdobytej wiedzy w życiu zawodowym i społecznym
3. jest gotów do promowania dziedzictwa chrześcijańskiego

Treści programowe dla zajęć:

Świat antyczny i narodziny chrześcijaństwa.
Stosunek państwa rzymskiego do chrześcijaństwa (do edyktu mediolańskiego)
Historia prześladowań i znaczenie kultu męczenników.
Zagrożenia jedności Kościoła (herezje, gnostycyzm)
Etapy kształtowania się struktury hierarchicznej Kościoła.

Charakterystyka kultury i życia codziennego chrześcijan
Konstantyn Wielki i jego znaczenie dla historii Europy i Kościoła.
Relacje państwo – Kościół po 313 r.
Działalność apostołska i misyjna Kościoła
Początki i rozwój monastycyzmu (anachoretyzm, cenobityzm, pierwsze reguły)
Upadek Cesarstwa Rzymskiego. Papiestwo i rozwój idei prymatu.
Chrześcijaństwo a islam.
Kryzys obrazoburczy
Rozwój życia sakramentalnego i liturgicznego
Życie codzienne starożytnych chrześcijan
Architektura i sztuka chrześcijańska
Pierwsze reguły monastyczne (IV-VII w.)

Nazwa zajęć: **Język łaciński cz. 1**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. Student zna zasady wymowy i akcentowania, budowę zdania łacińskiego oraz sposoby tłumaczenia na j. polski
2. Zna zasady analizy prostego tekstu oraz formy i konstrukcje gramatyczne
3. Zna zasady posługiwania się pomocami naukowymi (słowniki, gramatyki)
4. Zna podstawowe zwroty, terminy, skróty i sentencje łacińskie wraz z ich kontekstem
5. Zna fundamentalne zagadnienia kultury antycznej

w zakresie umiejętności:

1. Umie zastosować podstawowe zagadnienia dot. struktury języka łacińskiego i budowy zdania łacińskiego
2. Umie odmianę deklinacyjną (dekl. I-V) i koniugacyjną (praesens, imperfectum, futurum I activi et passivi); zaimki: osobowe, względny, dzierżawcze, wskazujące; stopniowanie przymiotników
3. Umie podstawowe modlitwy w j. łacińskim oraz zadane słownictwo
4. Umie przedstawić podstawowe zagadnienia z filozofii, kultury antycznej; wskazać dziedzictwo antyku w czasach nowożytnych
5. Umie podstawową terminologię naukową pochodzenia łacińskiego i greckiego; zwroty, skróty, sentencje

Treści programowe dla zajęć:

Zasady wymowy i akcentowania; iloczas; budowa zdania łacińskiego.

Czasownik: określanie koniugacji i tematu; odmiana w czasie teraźniejszym, przeszłym niedokonanym i przyszłym w stronie czynnej i biernej; tryby (indicativus, infinitivus, imperativus).

Rzeczownik: określanie deklinacji i tematu; odmiana pięciu deklinacji.

Przymiotnik: odmiana (dekl. I-II; dekl. III); stopniowanie.

Przysłówek: tworzenie; stopniowanie.

Zaimki: osobowe; dzierżawczy; względny; wskazujący - odmiana, użycie w zdaniu łacińskim.

Budowa zdania łacińskiego (podmiot, orzeczenie); zasady tłumaczenia na j. polski; zdania proste i złożone.

Czasownik nieregularny "być" - odmiana w trzech czasach; zdanie z orzecznikiem.

Przymyki łacińskie.

Czasowniki złożone: budowa, odmiana.

Modlitwy w j. łacińskim (Pater noster; Ave Maria; Gloria Patri; Requiem aeternam; Sub tuum praesidium).

Podstawowe terminy pochodzenia łacińskiego, skróty; sentencje, paremie.

Tłumaczenie prostych tekstów preparowanych oraz wybranych fragmentów z Pisma Świętego (Canticum Trium Puerorum; Psalmus 23).

Podstawowe zagadnienia z kultury antycznej.

Nazwa zajęć: **Logika**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. Zna cel i metody logiki oraz jej historię.
2. Zna podstawowe pojęcia i teorie logiki

w zakresie umiejętności:

1. Powinien odróżniać wnioski zawodne od niezawodnych
2. Powinien nabyć podstaw kultury logicznej

3. Umie odróżnić argumentację przekonującą i merytoryczną od nieprzekonującej i erystycznej.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Docenia rolę logiki i analiz filozoficznych w komunikacji i budowaniu światopoglądu

Treści programowe dla zajęć:

Cel i metody logiki. Elementy historii logiki. Logika klasyczna: wnioskowanie bezpośrednie i teoria sylogizmu.

Klasyczny język rachunku zdań. Rachunek predykatów.

Teoria zbiorów. Teoria relacji.

Elementy semiotyki logicznej. Rodzaje definicji. Elementy retoryki logicznej. Problem poprawności argumentacji.

Konwersja zdań, obwersja zdań, teoria sylogizmu, opozycja zdań. Język rachunku zdań: metoda zero-jedynkowa w analizie poprawności wnioskowania.

Badanie poprawności argumentacji. Błędy we wnioskowaniu i argumentacji. Budowanie poprawnych definicji.

Język rachunku predykatów.

Teoria zbiorów i relacji.

Nazwa zajęć: **Metodologia nauk, filozofia nauki**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Zna dzieje koncepcji nauki, zwł. współczesne rozumienie nauki

2. Zna status metodologiczny nauki i jego wyznaczniki

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi wskazać cechy budowy i statusu poznawczego teorii naukowej

2. Potrafi wskazać metodologiczne różnice między rodzajami nauk

Treści programowe dla zajęć:

Elementy historii nauki europejskiej i współczesne rozumienie nauki. Metodologia a filozofia nauk. Status metodologiczny nauki i jego wyznaczniki.

Cechy budowy i statusu poznawczego teorii naukowej. Elementy metodologii nauk: indukcja i wyjaśnienie.

Struktura nauki. Typy nauk i metodologiczne różnice między rodzajami nauk.

Status poznawczy nauk.

Koncepcje rozwoju nauk: kumulatywizm, anarchizm, rewolucjonizm i ewolucjonizm.

Problem bazy empirycznej i zmiany pojęciowej. Zasada wyjaśniania do najlepszego wyjaśnienia.

Specyfika metodologii teologii. Relatywizm, konstruktywizm a realizm.

Zagadnienie metody indukcji

Nazwa zajęć: **Praca w bibliotece i informacja teologiczna**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. podstawowa orientacja w zasobach nauk teologicznych i ich udziału w tworzeniu kultury w perspektywie historycznej i obecnej

w zakresie umiejętności:

1. samodzielne wyszukiwanie i podstawowa krytyczna analiza wyszukanego materiału

w zakresie kompetencji społecznych:

1. ocena własnego poziomu wiedzy i kompetencji i ich rozwój w oparciu o istniejący dorobek naukowy, kulturowy i społeczny

Treści programowe dla zajęć:

1. Biblioteka i jej rola

2. Korzystanie z Biblioteki - rodzaje zbiorów

3. Temat pracy naukowej - wyszukiwanie i krytyczna analiza wyszukanego materiału

4. Merytoryczne i metodyczne opracowanie tematów naukowych

Nazwa zajęć: **Teologia duchowości cz. 1**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. rozumie naturę chrześcijańskiego życia duchowego oraz modlitwy chrześcijańskiej i jej rodzajów

2. zna proces uświęcenia oraz jego uwarunkowania

3. zna zasady dotyczące życia duchowego

4. zna czynniki pomagające w pogłębianiu osobistego życia duchowego

5. posiada wiedzę na poziomie podstawowym potrzebną do towarzyszenia osobom zaangażowanym w swój rozwój duchowy

w zakresie umiejętności:

1. potrafi opisać naturę chrześcijańskiego życia duchowego oraz modlitwy chrześcijańskiej i jej rodzajów
2. jest w stanie objaśnić i scharakteryzować proces uświęcenia oraz jego uwarunkowania
3. potrafi zastosować zasady dotyczące życia duchowego
4. potrafi pogłębiać osobiste życie duchowe
5. potrafi w stopniu podstawowym towarzyszyć osobom zaangażowanym w swój rozwój duchowy

w zakresie kompetencji społecznych:

1. potrafi wyjaśnić naturę chrześcijańskiego życia duchowego oraz modlitwy chrześcijańskiej i jej rodzajów
2. potrafi objaśnić i scharakteryzować proces uświęcenia oraz jego uwarunkowania
3. potrafi wytłumaczyć zasady dotyczące życia duchowego
4. stać na pogłębianie osobistego życia duchowego
5. jest zdolny na poziomie podstawowym do towarzyszenia osobom zaangażowanym w swój rozwój duchowy

Treści programowe dla zajęć:

Wprowadzenie w teologię duchowości
Proces uświęcenia (uwarunkowania, etapy, pełnia życia chrześcijańskiego)
Sakramenty a życie duchowe (ogólnie oraz chrzest, Eucharystia, pokuta)
Asceza chrześcijańska
Różnorodne środki pomagające w drodze do komunii z Bogiem
Przeszkody w dążeniu do komunii z Bogiem
Modlitwa chrześcijańska (natura, rodzaje, uwarunkowania)
Medytacja chrześcijańska a dalekowschodnie metody medytacyjne
Duchowość życia świeckiego, duchowość życia prezbitera diecezjalnego

Nazwa zajęć: **Wstęp do filozofii**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. zna i wyjaśnia pojęcie filozofii w aspekcie etymologicznym, historycznym i merytorycznym
2. zna i wyjaśnia podstawowe kategorie filozoficzne
3. opisuje metody filozoficzne
4. opisuje nurty filozofii

w zakresie umiejętności:

1. potrafi wyjaśnić pojęcie filozofii w aspekcie etymologicznym, historycznym i merytorycznym
2. potrafi wyjaśnić podstawowe kategorie filozoficzne
3. potrafi opisać metody filozoficzne
4. potrafi opisać nurty filozofii

w zakresie kompetencji społecznych:

1. jest gotów wyjaśnić pojęcie filozofii w aspekcie etymologicznym, historycznym i merytorycznym
2. jest gotów wyjaśnić podstawowe kategorie filozoficzne
3. jest gotów opisać metody filozoficzne
4. jest gotów opisać nurty filozofii

Treści programowe dla zajęć:

Metody filozoficzne
Koncepcje filozofii
Działy filozofii

Nazwa zajęć: **Historia filozofii nowożytnej i współczesnej**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. zna genezę i okoliczności kartezjańskiego przełomu w filozofii
2. zna poglądy filozofów nowożytnych i współczesnych ze zwróceniem uwagi ich dzisiejszą aktualność
3. opisuje poglądy filozofów nowożytnych i współczesnych ze zwróceniem uwagi ich dzisiejszą aktualność
4. ocenia wpływ wybranych nurtów filozoficznych epoki nowożytnej i współczesności na refleksję teologiczną
5. korzysta z dzieł filozofów i literatury przedmiotu

6. wyodrębnia te kierunki filozoficzne, które inspirowały chrześcijańską duchowość i teologię
7. posiada pogłębioną zdolność oceny wpływu filozofii nowożytnej i współczesnej na kulturę europejską
8. jest wrażliwy na wymogi racjonalności dyskursu teologicznego

w zakresie umiejętności:

1. potrafi wytłumaczyć genezę i okoliczności kartezjańskiego przełomu w filozofii
2. opisuje poglądy filozofów nowożytnych i współczesnych ze zwróceniem uwagi ich dzisiejszą aktualność
3. potrafi opisać poglądy filozofów nowożytnych i współczesnych ze zwróceniem uwagi ich dzisiejszą aktualność
4. potrafi wyjaśnić wpływ wybranych nurtów filozoficznych epoki nowożytnej i współczesności na refleksję teologiczną
5. potrafi korzystać z dzieł filozofów i literatury przedmiotu
6. potrafi wyodrębnić te kierunki filozoficzne, które inspirowały chrześcijańską duchowość i teologię
7. potrafi ocenić wpływu filozofii nowożytnej i współczesnej na kulturę europejską
8. potrafi ocenić wymogi racjonalności dyskursu teologicznego

w zakresie kompetencji społecznych:

1. jest gotowy wytłumaczyć genezę i okoliczności kartezjańskiego przełomu w filozofii
2. potrafi wyjaśnić poglądy filozofów nowożytnych i współczesnych ze zwróceniem uwagi ich dzisiejszą aktualność
3. potrafi wyjaśnić poglądy filozofów nowożytnych i współczesnych ze zwróceniem uwagi ich dzisiejszą aktualność
4. potrafi wyjaśnić wpływ wybranych nurtów filozoficznych epoki nowożytnej i współczesności na refleksję teologiczną
5. potrafi objaśnić treść dzieł filozofów i literatury przedmiotu
6. potrafi ukazać te kierunki filozoficzne, które inspirowały chrześcijańską duchowość i teologię
7. potrafi ukazać wpływu filozofii nowożytnej i współczesnej na kulturę europejską
8. potrafi wskazać wymogi racjonalności dyskursu teologicznego

Treści programowe dla zajęć:

Kartezjusz

Spinoza

Hume

Filozofia oświecenia - Wolter

Kant

Hegel

Comte

Feuerbach, Nietzsche

Fenomenologia

Heidegger

Tekst: Kartezjusz - przełom w filozofii

Tekst: Kant - skąd poznajemy, że Bóg istnieje?

Tekst: Nietzsche - "Bóg umarł"

Tekst: Husserl – nowa metoda - fenomenologia

Nazwa zajęć: **Historia Kościoła powszechnego - średniowiecze**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. zna okoliczności oraz dynamikę chrystianizacji Europy we wczesnym średniowieczu
2. opisuje wpływ chrześcijaństwa na rozwój narodów europejskich w wymiarze kulturalnym, społecznym i politycznym
3. zna dynamikę życia wewnątrzkościelnego w średniowieczu
4. zna założenia i postulaty głównych nurtów heterodoksyjnych
5. zna wewnętrzne podziały chrześcijaństwa oraz relacje chrześcijańskiej Europy ze światem zewnętrznym
6. zna źródła historyczne i literaturę przedmiotu
7. zna związek między faktami historycznymi a rozwojem doktryny
8. zna zasady krytycznej oceny źródła historycznego

w zakresie umiejętności:

1. potrafi ukazać okoliczności oraz dynamikę chrystianizacji Europy we wczesnym średniowieczu
2. potrafi włączyć się twórczo w dyskusję na temat wpływu chrześcijaństwa na rozwój narodów europejskich w wymiarze kulturalnym, społecznym i politycznym

3. potrafi zauważyć dynamikę życia wewnątrzkościelnego w średniowieczu
4. dostrzega założenia i charakterystyczne postulaty głównych nurtów heterodoksyjnych
5. potrafi dostrzec genezę wewnętrznych podziałów chrześcijaństwa oraz relacje chrześcijańskiej Europy ze światem zewnętrznym
6. potrafi w sposób krytyczny spojrzeć na źródła historyczne i literaturę przedmiotu
7. dostrzega związek między faktami historycznymi a rozwojem doktryny
8. potrafi w krytyczny sposób ocenić źródło historyczne

w zakresie kompetencji społecznych:

1. jest gotów zaprezentować okoliczności oraz dynamikę chrystianizacji Europy we wczesnym średniowieczu
2. jest zdolny do merytorycznej oceny wpływu chrześcijaństwa na rozwój narodów europejskich w wymiarze kulturalnym, społecznym i politycznym
3. jest zdolny do krytycznego spojrzenia na dynamikę życia wewnątrzkościelnego w średniowieczu
4. jest gotów zaprezentować założenia i charakterystyczne postulaty głównych nurtów heterodoksyjnych
5. jest gotów w sposób kompetentny zaprezentować genezę wewnętrznych podziałów chrześcijaństwa oraz relacje chrześcijańskiej Europy ze światem zewnętrznym
6. jest gotów do merytorycznej dyskusji w oparciu o źródła historyczne i literaturę przedmiotu
7. jest zdolny do dostrzeżenia związku między faktami historycznymi a rozwojem doktryny
8. jest gotów włączyć się w merytoryczną debatę w oparciu o źródło historyczne

Treści programowe dla zajęć:

Chryścianizacja Europy po okresie wędrówki ludów
Średniowieczna Christianitas i jej władze uniwersalne
Pomiędzy Wschodem i Zachodem - chrystianizacja Słowian
Geneza Wielkiej Schizmy Wschodniej
Reforma gregoriańska
Średniowieczne życie zakonne
Kościół wobec ruchów heterodoksyjnych
Średniowieczny ruch krucjatowy
Kryzys Christianitas w XIV i XV wieku
Kościół w średniowiecznej Polsce (X-XV wiek)

Nazwa zajęć: **Teoria poznania, epistemologia**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. Posiada podstawowe wiadomości na temat epistemologii i jej historii
2. Zna podstawowe kierunki i poglądy w zakresie teorii poznania: źródła poznania, metody poznania, sceptycyzm, dogmatyzm, fundacjonalizm itd.
3. Zna podstawowe poglądy epistemologiczne i ich konsekwencje zwłaszcza dla teologii
4. Zna rodzaje wiedzy i ich status epistemologiczny
5. Zna współczesne i klasyczne koncepcje prawdy
6. Zna poglądy filozoficzne na temat racjonalności przekonań

w zakresie umiejętności:

1. Analizuje teksty źródłowe z teorii poznania na poziomie podstawowym
2. Potrafi ocenić rzetelność umiejętności poznawczych oraz zna złożoność aktów poznawczych

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Wszystkie komponenty wiedzy i umiejętności

Treści programowe dla zajęć:

Podstawowe wiadomości o epistemologii i jej historii. Podstawowe poglądy i kierunki w teorii poznania - metody i źródła poznania.

Sceptycyzm i jego historyczne postaci. Zagadnienie sporu między realizmem i antyrealizmem, fundacjonalizmem i fallibilizmem.

Zagadnienie racjonalności przekonań i ich stopnia uzasadnienia. Zagadnienie racjonalności przekonań religijnych. Klasyczna i współczesne koncepcje prawdy

Zagadnienia idealizmu, realizmu i antyrealizmu epistemologicznego; internalizmu i eksternalizmu. Zagadnienia intuicji, subiektywności i obiektywności poznania.

Analiza wybranych tekstów filozoficznych na temat teorii prawdy. Analiza zagadnienia fundacjonalizmu, fallibilizmu na podstawie tekstów filozoficznych;

Analiza tekstów filozoficznych na temat sporu realizmu z antyrealizmem; pomyłki kategoryjnej.

Analiza tekstów na temat weryfikacji i falsyfikacji w kontekście języka religijnego. Analiza tekstów na temat racjonalności przekonań religijnych.

Nazwa zajęć: **Dynamika grup**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. posiada wiedzę z zakresu podstawowych pojęć związanych z grupą
2. zna rozwój i zastosowanie zasad dynamiki grup w zakresie psychologii społecznej, dydaktyki katechezy, teologii pastoralnej wśród innych dyscyplin naukowych oraz rolę dynamiki grup wśród innych przedmiotów nauczania
3. ma wiedzę na temat syndromu myślenia grupowego, konformizmu, facylitacji, mechanizmów podejmowania decyzji
4. zna zasady rozróżniania rzeczywistości grupa a tłum oraz zna charakterystykę zgromadzeń agoralnych

w zakresie umiejętności:

1. posiada umiejętność diagnozowania grupy, obserwacji rozwoju grupy, określania ról w grupie, nazywania profili małych grup

w zakresie kompetencji społecznych:

1. kształtuje postawę w zakresie syndromu myślenia grupowego, konformizmu, facylitacji, podejmowania decyzji

Treści programowe dla zajęć:

Wprowadzenie. Umieszczenie dynamiki grupowej pośród innych dyscyplin psychologii społecznej
Historia i zastosowania dynamiki grupowej.
Grupy samopomocowe, grupy balintowskie, socjometria
Człowiek a środowiska społeczne, role społeczne a pozycja społeczna, zmiany społeczne, niektóre społeczności ludzkie
Duże zbiorowości ludzkie i zachowania zbiorowe,
Teorie genezy i funkcjonowania tłumy
Psychologia małej grupy
Wpływ grupy na zachowanie jednostki, przestrzeń dospołeczna i odspołeczna, wybrane eksperymenty socjologiczne

Nazwa zajęć: **Etyka ogólna**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. zna genezę etyki filozoficznej, istotę moralności oraz opisuje główne paradygmaty europejskiej myśli etycznej
2. zna wpływy etyki greckiej na myślenie moralne chrześcijaństwa oraz wpływ idei chrześcijańskich na rozumienie moralności w przeszłości i współcześnie

w zakresie umiejętności:

1. potrafi oceniać w perspektywie wad i zalet poszczególne schematy myślenia etycznego i wskazywać problemy związane z teoriami etycznymi (metaetyka)
2. potrafi krytycznie korzystać z tekstów etycznych

w zakresie kompetencji społecznych:

1. jest gotów przystąpić do dyskusji o współczesnych zagadnieniach moralnych i do rozwijania swej świadomości etycznej

Treści programowe dla zajęć:

Wstępne przybliżenia i definicje dejktyczne moralności, analiza datum morale
Etyka eudajmonistyczna, hedonistyczna, prawo naturalne, formalizm kantowski, utilitaryzm, etyka wartości, etyka cnót, etyka postmodernistyczna
Eudajmonizm Platona i Arystotelesa a myśl św. Augustyna i św. Tomasza, personalizm etyczny chrześcijaństwa
Problem dylematów etycznych i dróg ich rozwiązywania
Analiza wybranych wartości moralnych (wierność, odpowiedzialność, sprawiedliwość) i kategorii etycznych (sumienie, wina)
Metaetyka i jej główne problemy: naturalizm, intuicjonizm, emotywizm

Nazwa zajęć: **Filozofia Boga**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. zna różnicę między filozoficznym a teologicznym poznaniem Boga
2. zna różne rodzaje ateizmu
3. zna zasadnicze kierunki i metody w kwestii możliwości poznania Boga
4. zna różne filozoficzne koncepcje Boga
5. zna różnicę między metodami, w wyniku których powstały różne koncepcje Boga
6. zna różne rozumienia terminów opisujące doskonałość Boga
7. zna różnicę między filozoficznymi koncepcjami Boga a obrazem Boga objawienia

w zakresie umiejętności:

1. potrafi wskazać różnicę między filozoficznym a teologicznym poznaniem Boga
2. potrafi wskazać różne rodzaje ateizmu
3. potrafi wskazać różne rodzaje dowodów na istnienie Boga i potrafi je przeprowadzić
4. potrafi wskazać zasadnicze kierunki i metody w kwestii możliwości poznania Boga
5. potrafi wskazać różne filozoficzne koncepcje Boga
6. potrafi wskazać różnicę między metodami, w wyniku których powstały różne koncepcje Boga
7. potrafi wskazać różne rozumienia terminów opisujące doskonałość Boga
8. potrafi wskazać różnicę między filozoficznymi koncepcjami Boga a obrazem Boga objawienia

w zakresie kompetencji społecznych:

1. jest gotów wyjaśnić różnicę między filozoficznym a teologicznym poznaniem Boga
2. jest gotów przedstawić różne rodzaje ateizmu
3. jest gotów zaprezentować rodzaje dowodów na istnienie Boga i potrafi je przeprowadzić
4. jest gotów wskazać zasadnicze kierunki i metody w kwestii możliwości poznania Boga
5. jest gotów zaprezentować różne filozoficzne koncepcje Boga
6. jest gotów zaprezentować różnicę między metodami, w wyniku których powstały różne koncepcje Boga
7. jest gotów zaprezentować różne rozumienia terminów opisujące doskonałość Boga
8. jest gotów wyjaśnić różnicę między filozoficznymi koncepcjami Boga a obrazem Boga objawienia

Treści programowe dla zajęć:

Specyfika filozoficznego i teologicznego poznania Boga.

Problem ateizmu.

Trudności związane z poznaniem natury Boga. Różne metody poznania natury Boga.

Różne filozoficzne koncepcje Boga. Trudności związane z tymi koncepcjami Boga.

Porównanie powyższych koncepcji Boga ze względu na doskonałość i poznawalność Boga.

Ocena przedstawionych powyżej koncepcji Boga z perspektywy zgodności z wiarą chrześcijańską.

Nazwa zajęć: Historia Kościoła powszechnego - nowożytność

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. ma pogłębioną wiedzę o najważniejszych wydarzeniach z dziejów Kościoła w okresie nowożytnym
2. tłumaczy okoliczności ewangelizacji Nowego Świata oraz kontrowersje z nią związane, a także późniejsze etapy dziejów misji chrześcijańskich;
3. opisuje wpływ idei reformacyjnych na zmiany myślenia i mentalności narodów europejskich;
4. posiada wiedzę o przejawach odnowy życia chrześcijańskiego w okresie nowożytnym;
5. zna podstawowe fakty związane z historią papieżstwa oraz historią Kościoła w ważniejszych państwach, ze szczególnym uwzględnieniem Rzeczypospolitej Obojga Narodów;
6. opisuje wzajemne oddziaływanie Kościoła i nowych prądów filozoficznych oraz konsekwencje rewolucji francuskiej;

w zakresie umiejętności:

1. wskazuje źródła rozwoju życia i dyscypliny kościelnej (katolickiej)
2. ocenia znaczenie najważniejszych postaci z dziejów Kościoła w okresie nowożytności i najnowszym
3. ukazuje wpływ nowych prądów myślowych oraz ruchów rewolucyjnych i totalitaryzmów na kryzys chrześcijańskiej tożsamości europejskiej
4. potrafi korzystać z podstawowych źródeł historycznych i literatury przedmiotu

w zakresie kompetencji społecznych:

1. potrafi brać aktywny udział w dyskusjach związanych z interpretacją źródeł historycznych;
2. potrafi formułować opinie i oceny, odpowiednio umotywowane argumentami zaczerpniętymi z osiągnięć historiografii oraz analizowanych źródeł;

Treści programowe dla zajęć:

Ogólna charakterystyka czasów nowożytnych.

Reformacja.

Reforma Kościoła – Sobór Trydencki, nowe zakony, odnowa duchowości i rozwój teologii.

Misje chrześcijańskie ze szczególnym uwzględnieniem Kościoła rzymskokatolickiego

Spory teologiczne okresu nowożytnego. Jansenizm.

Relacje państwo-Kościół. Gallikanizm, febronianizm, józefinizm.

Potrydencka odnowa Kościoła katolickiego w Polsce.

Revolucja francuska i jej znaczenie dla Kościoła.

Nazwa zajęć: **Język łaciński cz. 2**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. Student zna zasady wymowy i akcentowania, budowę zdania łacińskiego oraz sposoby tłumaczenia na j. polski
2. Zna zasady analizy tekstu oraz formy i konstrukcje gramatyczne
3. Zna zasady posługiwania się pomocami naukowymi (słowniki, gramatyki)
4. Zna podstawowe zwroty, terminy, skróty i sentencje łacińskie wraz z ich kontekstem
5. Zna fundamentalne zagadnienia kultury antycznej

w zakresie umiejętności:

1. Umie zastosować zagadnienia dot. struktury języka łacińskiego i budowy zdania łacińskiego
2. Umie odmianę deklinacyjną (dekl. I-V) i koniugacyjną (praesens, imperfectum, futurum I, perfectum, plusquamperfectum, futurum II activi et passivi); składnię ACI, NCI, CPP, CPA; zaimki: osobowe, względny, dzierżawcze, wskazujące; stopniowanie przymiotników
3. Umie zadane słownictwo zgodne z profilem studiów
4. Umie przedstawić podstawowe zagadnienia z filozofii, kultury antycznej; wskazać dziedzictwo antyku w czasach nowożytnych
5. Umie podstawową terminologię naukową pochodzenia łacińskiego i greckiego; zwroty, skróty, sentencje

Treści programowe dla zajęć:

Zasady wymowy i akcentowania; iloczas; budowa zdania łacińskiego

Czasownik: odmiana w czasie teraźniejszym, przeszłym niedokonanym, przyszłym I, przeszłym dokonanym, zaprzyszłym, przyszłym II w stronie czynnej i biernej; tryby(indicativus, infinitivus, imperativus).

Rzeczownik: określanie deklinacji i tematu; odmiana pięciu deklinacji.

Przymiotnik: odmiana (dekl. I-II; dekl. III);stopniowanie; przysłówki - tworzenie, stopniowanie

Zaimki: osobowe; dzierżawczy; względny; wskazujący; odmiana, użycie w zdaniu łacińskim.

Budowa zdania łacińskiego (podmiot, orzeczenie); zasady tłumaczenia na j. polski; zdania proste i złożone

Składnia Accusativus cum infinitivo - budowa; tłumaczenie na j. polski

Składnia Nominativus cum infinitivo - budowa; tłumaczenie na j. polski

Infinitivus - tworzenie; użycie w zdaniu; tłumaczenie na j. polski

Participium - tworzenie; funkcje; użycie w zdaniu; tłumaczenie na j. polski

Składnia Coniugatio periphrastica activa - budowa; tworzenie; tłumaczenie na j. polski

Składnia Coniugatio periphrastica passiva - budowa; tworzenie; tłumaczenie na j. polski

Gerundium - budowa; użycie w zdaniu łacińskim; tłumaczenie na j. polski

Podstawowe terminy pochodzenia łacińskiego, skróty; sentencje, paremie.

Tłumaczenie tekstów preparowanych oraz wybranych fragmentów z Pisma Świętego

Podstawowe zagadnienia z kultury antycznej.

Nazwa zajęć: **Psychologia ogólna**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. tłumaczy genezę myśli psychologicznej i powiązania z innymi dyscyplinami takimi jak filozofia, socjologia, biologia oraz teologia
2. opisuje i wyjaśnia kierunki rozwoju współczesnej myśli psychologicznej

w zakresie umiejętności:

1. ocenia rolę i znaczenie poszczególnych teorii osobowości, a także posługuje się terminologią psychologiczną wypracowaną w tych podejściach
2. korzysta z naukowej literatury psychologicznej
3. wyszukuje te koncepcje psychologiczne, które są zbieżne z antropologią teologiczną
4. ocenia wpływ teorii psychologicznych na współczesną pedagogikę i kulturę

w zakresie kompetencji społecznych:

1. posiada pogłębioną znajomość funkcjonowania psychiki człowieka i odróżniania w osobowości tego co wrodzone od tego co nabyte
2. rozróżnia podstawowe mechanizmy obronne rządzące psychiką człowieka
3. posiada zdolność radzenia sobie z pozytywnymi i negatywnymi emocjami

Treści programowe dla zajęć:

Przedmiot, cele i działy psychologii.

Relacja psychologii do teologii.

Metody badań psychologicznych.

Psychologia jako nauka o duszy; wpływ tradycji judeochrześcijańskiej na kształtowanie się myśli psychologicznej.

Szkoła teorii instynktu, temperamentologia i psychologia ewolucyjna.

Psychologia behawioralna.

Psychoanaliza i mechanizmy obronne, psychologia analityczna, neopsychoanaliza, analiza transakcyjna.

Psychologia humanistyczna, psychologia egzystencjalna.

Psychologia poznawcza (transgresyjna koncepcja człowieka).

Procesy poznawcze – uwaga, receptory i wrażenia, spostrzeżenia, wyobrażenia, pamięć i uczenie się, myślenie i mowa.

Emocje i motywacja.

Procesy wykonawcze i zdolności.

Nazwa zajęć: Język angielski B1

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie umiejętności:

1. potrafi tworzyć ustne wypowiedzi na przygotowane tematy, prezentować i argumentować swoje stanowisko oraz innych osób w zakresie problematyki związanej ze swoim otoczeniem jak i w zakresie tematyki ogólnoakademickiej;
2. potrafi czytać ze zrozumieniem teksty w języku angielskim o charakterze ogólnym jak i akademickim oraz analizować ich treść i wybierać niezbędne informacje;
3. potrafi zrozumieć dostosowany do poziomu oryginalny materiał audio lub wideo na poziomie ogólnym, wychwytyjąc niezbędne szczegóły.

Treści programowe dla zajęć:

Czasy gramatyczne: Present Simple and Present Continuous, Narrative Tenses, Present Perfect and Present Perfect Continuous, Future Perfect and Future Continuous.

Inne struktury gramatyczne potrzebne do wyrażania różnorodnych treści i opinii: mowa zależna oraz pytania w mowie zależnej, formy przymiotnikowe i przysłówkowe.

Słownictwo dotyczące życia codziennego oraz jak i ogólno-akademickie w zakresie następujących tematów: praca, rozmowa kwalifikacyjna o pracę, służba zdrowia, podróżowanie, moda oraz dress code, środowisko naturalne, zmiany klimatyczne.

Strategie efektywnego czytania w celu zrozumienia ogólnego sensu wypowiedzi; domyślanie się znaczenia nieznanymi słów w zakresie bloków tematycznych określonych w treści 3.

Strategie efektywnego słuchania w celu zrozumienia ogólnego sensu wypowiedzi; domyślanie się znaczenia nieznanymi słów w zakresie bloków tematycznych określonych w treści 3.

Udzielanie odpowiedzi, udział w dyskusji oraz wyrażanie różnorodnych funkcji językowych w zakresie: przeprowadzania oraz udziału w rozmowie kwalifikacyjnej o pracę, przedstawiania problemów, moderowania dyskusji oraz wyrażania opinii na tematy zawarte w treści 3.

Nazwa zajęć: Wstęp do Pisma Świętego z elementami archeologii biblijnej

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. rozumie Biblię jako źródło objawienia i jeden z fundamentów dla innych dyscyplin teologicznych
2. zna podstawowe narzędziami biblisty (synopsy, konkordancje, słowniki, komentarze, teologie biblijne)
3. zna historię ziem biblijnych i jej topografię oraz podstawowe dane archeologii dla badań środowiska Biblii (w zakresie geografii Starożytnego Wschodu i basenu Morza Śródziemnego oraz ich historii religii i politycznej).
4. zna religię Izraela, zwłaszcza kult związany ze świątynią jerozolimską
5. zna liturgię Święt Pielgrzymich i ich nowotestamentowe echa
6. rozumie specyfikę Pisma Świętego jako Księgi natchnionej

7. zna zasadnicze dzieje tekstu biblijnego od redakcji po współczesność

w zakresie umiejętności:

1. potrafi wyjaśnić Biblię jako źródło objawienia i jeden z fundamentów dla innych dyscyplin teologicznych
2. potrafi posługiwać się podstawowymi narzędziami biblisty (synopsy, konkordancje, słowniki, komentarze, teologie biblijne)
3. potrafi wyjaśnić ślady kolejnych cywilizacji Ziemi Świętej
4. potrafi wyjaśnić historię ziem biblijnych i jej topografię oraz podstawowe dane archeologii dla badań środowiska Biblii (w zakresie geografii Starożytnego Wschodu i basenu Morza Śródziemnego oraz ich historii religii i politycznej).
5. potrafi oprowadzić po Starej Jerozolimie, może służyć pielgrzymom w Ziemi Świętej
6. potrafi wyjaśnić specyfikę Pisma Świętego jako Księgi natchnionej
7. rozumie rolę Kościoła dla kanoniczności Biblii, jej stróża i interpretatora

w zakresie kompetencji społecznych:

1. posiada kompetencje do oprowadzenia po Starej Jerozolimie, może służyć pielgrzymom w Ziemi Świętej

Treści programowe dla zajęć:

Tradycja i Biblia źródłem Objawienia. Niezwykłość Biblii na tle literatury starożytnego Bliskiego Wschodu

Biblistyka i jej narzędzia. Zręby filologii biblijnych

Natchnienie biblijne – pojęcie, nauczanie Kościoła i skutki

Kanon biblijny

Apokryfistyka

Dzieje przekazu tekstu biblijnego

Przekłady biblijne od starożytności po współczesność

Hermeneutyka biblijna – pojęcie i praktyczne zasady stosowania

Metody diachroniczne i synchroniczne interpretacji tekstu biblijnego

Krótki przegląd historii Izraela

Geografia i archeologia Ziemi Świętej

Jerozolima – jej historia i teraźniejszość

Świątynia jerozolimska

Podstawowe dane archeologii dla badań środowiska Biblii (w zakresie geografii Starożytnego Wschodu i basenu Morza Śródziemnego oraz ich historii religii i politycznej).

Faryzeusze, saduceusze, Samarytanie, esseńczycy oraz diaspora

Nazwa zajęć: **Wstęp do teologii**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Poznaje desygnaty nazwy teologia
2. Charakteryzuje różne rodzaje teologii z ich osadzeniem kulturowym
3. Rozumie potrzebę poznania historycznego rozwoju doktryny Kościoła rzymskokatolickiego.

w zakresie umiejętności:

1. Zna i stosuje w stopniu podstawowym metody badań naukowych
2. Rozumie potrzebę poznania historycznego rozwoju doktryny Kościoła rzymskokatolickiego.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Poznanie znaczenia wiedzy teologicznej dla rozwiązywania niektórych kwestii społecznych

Treści programowe dla zajęć:

Ogólna teoria teologii

Teologia a Słowo Boże

Teologia a Urząd Nauczycielski Kościoła

Teologia okresu patrystycznego- główne zagadnienia i metoda

Teologia Średniowiecza- główne zagadnienia i metoda

Teologia współczesna- główne zagadnienia i metoda

Nazwa zajęć: **Pedagogika**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. zna i rozumie podstawowe pojęcia związane z pedagogiką jako nauką, jej miejscem pośród innych nauk oraz związki z innymi dziedzinami nauki, zna główne nurty myśli pedagogicznej XX i XXI wieku oraz ich przedstawicieli, posiada wiedzę na temat założeń antropologicznych i aksjologicznych personalistycznego wychowania chrześcijańskiego, zna i rozumie założenia chrześcijańskiej pedagogiki personalno-egzystencjalnej)

w zakresie umiejętności:

1. potrafi prowadzić dialog i dyskusję na temat człowieka, jego koncepcji, sposobów wychowania, potrafi wykorzystywać podstawową wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki w celu analizowania i interpretowania problemów edukacyjnych i wychowawczych.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. umiejętność pracy w grupie, otwartość na nowe wyzwania, umiejętność rozwiązywania konfliktów, radzenie sobie z krytyką, argumentowanie własnych racji czy skuteczność w komunikacji

Treści programowe dla zajęć:

Pedagogika jako nauka: historia, podstawowe kategorie pojęciowe pedagogiki, związki z innymi dziedzinami nauki

Podstawy ontologiczne, antropologiczne, aksjologiczne pedagogiki

Myśl pedagogiczna XIX i XX wieku: źródła koncepcje i przedstawiciele

Założenia antropologiczne i aksjologiczne personalistycznego wychowania chrześcijańskiego

Pedagogika dialogu. Chrześcijańska pedagogika egzystencjalno-personalna

Relacja wychowawcza.

Nazwa zajęć: **Sztuka kościelna**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Student/ka ma pogłębioną wiedzę o powiązaniu teologii z historią sztuki, pozwalającą na integrowanie perspektyw właściwych dla kilku dyscyplin naukowych

2. Student/ka rozumie kulturotwórczą rolę Kościoła

3. Student/ka ma podstawową wiedzę o instytucjach kultury, ze szczególnym uwzględnieniem kultury chrześcijańskiej (sztuki sakralnej i religijnej)

4. Student/ka ma rozszerzoną wiedzę o człowieku jako twórcy kultury

5. Student/ka ma pogłębioną wiedzę o roli chrześcijaństwa w kształtowaniu się kultury (sztuki) Europy

w zakresie umiejętności:

1. Student/ka ma pogłębioną wiedzę o powiązaniu teologii z historią sztuki, pozwalającą na integrowanie perspektyw właściwych dla kilku dyscyplin naukowych

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Jest gotowa/wy do działalności na rzecz promocji kulturotwórczej roli Kościoła

2. Jest gotowa/wy do współdziałania z instytucjami kultury, ze szczególnym uwzględnieniem kultury chrześcijańskiej (sztuki sakralnej i religijnej)

Treści programowe dla zajęć:

Sztuka wczesnochrześcijańska: historia, tematy, symbole, stosunek do sztuki pogańskiej, wypowiedzi teologów o chrześcijańskiej sztuce religijnej, kultura w pierwotnym Kościele a sztuka

Sztuka bizantyńska: historia, style, symbolika, twórcy, ikona, neoplatonizm chrześcijański a sztuka, ikonoklazm bizantyński

Sztuka przedromańska, romańska i gotycka: artyści, dzieła, style, symbolika, sztuka jako wyrazicielka pobożności

Renesans, barok, klasycyzm: artyści, dzieła, style, kontrreformacja a tematyka dzieł, alegoria, sztuka "wokół Kościoła katolickiego", czyli tematyka sztuki protestanckiej i zmaganie się idei (religijne spory o sztukę), ikonoklazm protestancki

Sztuka religijna i sakralna XIX wieku: artyści, dzieła, style

Sztuka religijna i sakralna XX wieku: artyści, dzieła, style

Wypowiedzi Kościoła katolickiego w XX wieku o sztuce religijnej i sakralnej

Ikonografia chrześcijańska: wybrane zagadnienia dotyczące ikonografii świętych i błogosławionych

Ikonografia chrześcijańska: wybrane zagadnienia dotyczące interpretacji symboli i alegorii

Ikonografia chrześcijańska: Chrystusowy krzyż w ujęciu dosłownym, symbolicznym i alegorycznym

Znaczące dzieła religijnej i sakralnej architektury oraz czczone wizerunki na wybranych przykładach z Wielkopolski: historia i analiza

Teokalia a profanacja

Sztuka a liturgia: wzajemne powiązania

Ochrona zabytków sztuki kościelnej i jej aspekty

Paramenty liturgiczne.

Nazwa zajęć: **Język grecki**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. Potrafi poprawnie przeczytać i przetłumaczyć proste teksty preparowane, powiązane z kierunkiem kształcenia
2. Potrafi dokonać analizy prostego tekstu z omówieniem form i konstrukcji gramatycznych
3. Potrafi sprawnie posługiwać się pomocami dydaktycznymi
4. Potrafi posługiwać się prostymi zwrotami, skrótami greckimi w odpowiednim kontekście
5. Orientuje się w fundamentalnych zagadnieniach kultury antycznej.

w zakresie umiejętności:

1. Umie alfabet grecki; czyta za zachowaniem akcentów i przydechów
2. Umie przeanalizować prosty tekst preparowany z omówieniem podstawowych form gramatycznych
3. Umie posługiwać się słownikiem w celu odnalezienia form gramatycznych
4. Umie odczytać i posłużyć się skrótami greckimi, prostymi sentencjami w stosownym kontekście
5. Umie odczytać recepcję kultury greckiej w literaturze i kulturze współczesnej

Treści programowe dla zajęć:

Alfabet grecki; akcenty; przydechy; iloczas

Podstawowe informacje z zakresu struktury języka greckiego oraz budowy zdania greckiego

Odmiana czasowników koniugacji I

Odmiana czasowników koniugacji I w czasie teraźniejszym strony czynnej i medialno-pasywnej

Tryby czasownika: indicativus, imperativus, infinitivus

Odmiana czasownika εἶμι

Odmiana rzeczowników deklinacji I - II

Przymiotniki deklinacji I i II

Zaimki osobowe, dzierżawcze; zaimek względny ὃς ἧ ὅ, zaimek wskazujący οὗτος αὕτη τοῦτο

Tłumaczenie prostych tekstów i podstawowe słownictwo.

Terminologia naukowa pochodzenia greckiego; zwroty, skróty

Podstawowe modlitwy (Πάτερ ἡμῶν; Χαίρε Μαρία; Δόξα; Ἐν τῷ ὄνοματι)

Nazwa zajęć: **Filozofia człowieka**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. zna przyrodniczy, kulturowy i filozoficzny charakter antropologii: przedmiot, metody, cele, zastosowania oraz relację antropologii filozoficznej do antropologii: przyrodniczej, kulturowej oraz teologicznej;
2. zna współczesne orientacje i kierunki w antropologii: przegląd stanowisk (antropologie fenomenologiczne, antropologie egzystencjalistyczne, antropologie personalistyczne, antropologie przyrodnicze – w tym tzw. antropologia fizyczna), antropologie psychologiczne (zwłaszcza psychoanaliza i jej rozwój), psychologia humanistyczna, antropologie społeczno- i kulturocentryczne (zwłaszcza ewolucjonizm, funkcjonalizm, dyfuzjonizm i konfiguracjonizm oraz antropologia kognitywna i symboliczna);
3. zna chrześcijańską antropologię filozoficzną: inspiracje i założenia –człowiek jako jedność psychiczno-duchowa; metafizyczny fundament ludzkiej natury; inne ujęcia ludzkiej „natury”, m.in. gender, posthumanizm i transhumanizm;
4. zna zagadnienie pochodzenia, cielesności i (nie)śmiertelności człowieka, przyrodnicze ujęcie pochodzenia człowieka: antropogenezę, pochodzenie człowieka w perspektywie dialogu nauki i religii, znaczenie ludzkiej cielesności, płciowość człowieka, przygodność bytu ludzkiego, zagadnienie sensu ludzkiej egzystencji;
5. zna pozamaterialne wymiary ludzkiej natury takie jak: psychika, uczucia, świadomość, rozum, umysł, sumienie, moralność, w szczególności istnienie i natura duszy ludzkiej (duchowość i nieśmiertelność);
6. zna podmiotowy wymiar ludzkiej osoby (człowiek jako „ja” osobowe) i jej przymioty, zwłaszcza w aspekcie ludzkiej wolności (główne rozumienia ludzkiej wolności; wolna wola a inne władze człowieka, uwarunkowania ludzkiej wolności, praktyka wolności i odpowiedzialność człowieka);
7. zna rozwiązania problemu odniesienia człowieka do wartości: znaczenie wartości w ludzkim życiu, ludzkie odniesienia do prawdy, ludzkie poszukiwanie dobra, zagadnienie piękna, filozoficzna problematyka miłości;

8. zna dylematy etyczno-moralne związane z relacją człowieka do jego otoczenia: człowiek jako istota dialogowa (język i komunikacja), jako istota historyczna i społeczna (jednostka/osoba i społeczeństwo ludzkie), jako twórca (praca i kultura);

9. Student/ka zna zagadnienia z różnych subdyscyplin filozofii i teologii (odnośnie do genezy ludzkiej religijności, znaczenia odniesień religijnych w ludzkim życiu, doświadczenia religijnego, antropologii mistyki) potrzebne do krytycznej analizy problemu człowieka jako istoty religijnej we współczesnym świecie;

w zakresie umiejętności:

1. potrafi samodzielnie krytycznie dobrać materiał źródłowy i na jego podstawie wskazać dobrze uargumentowane rozwiązania problemu odniesienia człowieka do wartości: znaczenie wartości w ludzkim życiu, ludzkie odniesienia do prawdy, ludzkie poszukiwanie dobra, zagadnienie piękna, filozoficzna problematyka miłości;

2. potrafi samodzielnie identyfikować i rozstrzygać dylematy etyczno-moralne związane z relacją człowieka do jego otoczenia: człowiek jako istota dialogowa (język i komunikacja), jako istota historyczna i społeczna (jednostka/osoba i społeczeństwo ludzkie), jako twórca (praca i kultura);

3. potrafi samodzielnie wykorzystywać wiedzę z różnych subdyscyplin filozofii i teologii (odnośnie do genezy ludzkiej religijności, znaczenia odniesień religijnych w ludzkim życiu, doświadczenia religijnego, antropologii mistyki) do krytycznej analizy problemu człowieka jako istoty religijnej we współczesnym świecie;

w zakresie kompetencji społecznych:

1. jest gotów/gotowa samodzielnie krytycznie dobrać materiał źródłowy i na jego podstawie wskazać dobrze uargumentowane rozwiązania problemu odniesienia człowieka do wartości: znaczenie wartości w ludzkim życiu, ludzkie odniesienia do prawdy, ludzkie poszukiwanie dobra, zagadnienie piękna, filozoficzna problematyka miłości;

2. jest gotów/gotowa samodzielnie identyfikować i rozstrzygać dylematy etyczno-moralne związane z relacją człowieka do jego otoczenia: człowiek jako istota dialogowa (język i komunikacja), jako istota historyczna i społeczna (jednostka/osoba i społeczeństwo ludzkie), jako twórca (praca i kultura);

3. jest gotów/gotowa samodzielnie wykorzystywać wiedzę z różnych subdyscyplin filozofii i teologii (odnośnie do genezy ludzkiej religijności, znaczenia odniesień religijnych w ludzkim życiu, doświadczenia religijnego, antropologii mistyki) do krytycznej analizy problemu człowieka jako istoty religijnej we współczesnym świecie;

Treści programowe dla zajęć:

Wprowadzenie do antropologii filozoficznej. Przedmiot, metody i cele antropologii filozoficznej. Współczesne orientacje i kierunki w antropologii.

Metafizyka człowieka: Principia bytowe człowieka w ujęciu genetycznym i strukturalnym. Wzajemne odniesienia duszy i ciała.

Metafizyka człowieka: Człowiek jako osoba. Osoby będące ludźmi (human persons) a osoby niebędące ludźmi (non-human persons). Problem godności osoby ludzkiej w relacji do godności osób niebędących ludźmi.

Metafizyka człowieka: Władze poznawcze i drażeniowe człowieka. Sprawności i cnoty moralne.

U źródeł współczesnego myślenia o człowieku: Søren Aabye Kierkegaard, Arthur Schopenhauer i Friedrich Wilhelm Nietzsche, czyli człowiek w poszukiwaniu sensu egzystencji.

U źródeł współczesnego myślenia o człowieku: Spirytualizm, personalizm chrześcijański, neoscholastyka, czyli człowiek w poszukiwaniu życia duchowego.

U źródeł współczesnego myślenia o człowieku: Egzystencjalizm, czyli człowiek zatroskany o swoje bycie.

Z dziejów myśli o człowieku: Karl Marks, marksizm i człowiek wyobcowany.

U źródeł współczesnego myślenia o człowieku: Psychoanaliza i odkrycie nieświadomości.

U źródeł współczesnego myślenia o człowieku: Filozofia dialogu, czyli ludzka wolność w relacji z Boską transcendencją.

U źródeł współczesnego myślenia o człowieku: Szkoła frankfurcka i narodziny critical theory.

U źródeł współczesnego myślenia o człowieku: Strukturalizm i poststrukturalizm, czyli człowiek w okowach języka.

U źródeł współczesnego myślenia o człowieku: Modernizm i postmodernizm, czyli człowiek w labiryncie opresji.

Struktura bytowa człowieka (Platon, Arystoteles, Tomasz z Akwinu, René Descartes, Berkeley, Julien O. La Mettrie, Ludwig Feuerbach)

Człowiek jako osoba (Boecjusz, Tomasz z Akwinu, René Descartes, Immanuel Kant, Jacques Maritain, Emmanuel Mounier, Martin Buber, Gabriel Marcel, Karol Wojtyła)

Świadomość (Arystoteles, Augustyn z Hippony, Tomasz z Akwinu, René Descartes, Gottfried W. Leibniz, David Hume, Immanuel Kant, Georg W. F. Hegel, Henri Bergson, Edmund Husserl, Jean-Paul Sartre)

Ja -samowiedza (Arystoteles, Augustyn, Tomasz z Akwinu, René Descartes, John Locke, Étienne B. Condillac, Immanuel Kant, Friedrich W. J. Schelling)

Wolność (Tomasz z Akwinu, René Descartes, Baruch Spinoza, Leibniz, Søren Kierkegaard, Georg W. F. Hegel, Karl Marks)

Tożsamość osobista między świadomością a psychologią (Zygmunt Freud, Jacques Lacan, Alfred Adler, Gustav Jung, Viktor Frankl, Carl Rogers)

Critical theory a współczesny spór o człowieka (Max Horkheimer, Theodor Adorno, Herbert Marcuse, Walter Benjamin, Friedrich Pollock, Leo Lowenthal, Eric Fromm, Jürgen Habermas).

Nazwa zajęć: Historia Kościoła powszechnego - współczesność

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. zna najważniejsze wydarzenia historii Kościoła w XIX i XX w.;
2. opisuje wpływ głównych nurtów ideowych XIX i XX w. na zmiany myślenia i mentalności narodów europejskich;
3. tłumaczy okoliczności ewangelizacji regionów pozaeuropejskich od końca XVIII do okresu dekolonizacji;
4. zna podstawowe fakty związane z historią papieżstwa oraz historią Kościoła w ważniejszych państwach, ze szczególnym uwzględnieniem ziem polskich pod zaborami oraz Polski po 1918 r.;
5. posiada wiedzę o przejawach odnowy życia chrześcijańskiego;

w zakresie umiejętności:

1. ocenia znaczenie najważniejszych postaci z dziejów Kościoła w okresie późnej nowożytności i współczesnym;
2. ukazuje wpływ nowych prądów myślowych oraz ruchów rewolucyjnych i totalitaryzmów na kryzys chrześcijańskiej tożsamości europejskiej;
3. potrafi korzystać z podstawowych źródeł historycznych i literatury przedmiotu;

w zakresie kompetencji społecznych:

1. potrafi brać aktywny udział w dyskusjach związanych z interpretacją źródeł historycznych;
2. potrafi formułować opinie i oceny, odpowiednio umotywowane argumentami zaczerpniętymi z osiągnięć historiografii oraz analizowanych źródeł;

Treści programowe dla zajęć:

Relacje państwo-Kościół od kongresu wiedeńskiego do końca XX w. Sekularyzacja i postępujący rozdział Kościoła od państwa.

Spory i nowe nurty filozoficzno-teologiczne okresu późnej nowożytności i współczesnego (Syllabus Piusa IX, sobór watykański I i jego recepcja, kryzys modernistyczny, ekumenizm, sobór watykański II). Misje katolickie. Kościół wobec niewolnictwa i dekolonizacji.

Kościół wobec totalitaryzmów XX w. Męczennicy chrześcijańscy XIX i XX w.

Papieżstwo w XIX i XX w.

Kościół na ziemiach dawnej Rzeczypospolitej pod zaborami, Kościół w Polsce po 1918 r.

Ludowa pobożność katolicka w XIX i XX w.

Kryzysy życia kościelnego w XIX i XX w. Ruchy odnowy Kościoła. Święci.

Nazwa zajęć: Język angielski A2

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie umiejętności:

1. potrafi porozumiewać się w rutynowych, prostych sytuacjach komunikacyjnych, wymagających jedynie bezpośredniej wymiany zdań na tematy znane i typowe. Potrafi w prosty sposób opisywać swoje pochodzenie i otoczenie, w którym żyje, a także poruszać sprawy związane z najważniejszymi potrzebami życia codziennego.
2. potrafi czytać ze zrozumieniem krótsze teksty w języku angielskim o charakterze ogólnym.
3. potrafi zrozumieć prosty oryginalny materiał audio lub wideo z życia codziennego, kulturalnego i społecznego, na poziomie ogólnym jak i wychwycić niezbędne szczegóły.

Treści programowe dla zajęć:

Czasy gramatyczne potrzebne do wyrażania różnorodnych czynności osadzonych w czasie Present Simple and Present Continuous, Past Simple and Past Continuous, Present Perfect and Present Perfect Continuous, Past Perfect oraz czasach przyszłych na poziomie A2.

Inne struktury gramatyczne potrzebne do wyrażania różnorodnych treści i opinii (np. czasowniki modalne, przymiotniki, strona bierna, zdania warunkowe, mowa zależna) dla poziomu A2.

Słownictwo dotyczące życia codziennego oraz związane z bezpośrednim środowiskiem studenta (jedzenie, osobowość, podróże, zainteresowania, edukacja, zakupy, pieniądze, technologia, rodzina, studia, praca, technologia, podstawowe słownictwo związane z kierunkiem studiów).

Strategie efektywnego czytania w celu zrozumienia ogólnego sensu wypowiedzi; domyślanie się znaczenia nieznanych słów.

Strategie efektywnego słuchania w celu zrozumienia ogólnego sensu wypowiedzi; domyślanie się znaczenia nieznanych słów.

Wyrażanie różnorodnych funkcji językowych np. prośby, opisy, wyrażanie opinii, wyrażanie zgody, brak zgody, pytania o pozwolenie, skargi, itp.

Nazwa zajęć: Język niemiecki A2

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. potrafi porozumiewać się w rutynowych, prostych sytuacjach komunikacyjnych, wymagających jedynie bezpośredniej wymiany zdań na tematy znane i typowe; potrafi w prosty sposób opisywać swoje pochodzenie i otoczenie, w którym żyje, a także poruszać sprawy związane z najważniejszymi potrzebami życia codziennego

w zakresie umiejętności:

1. potrafi porozumiewać się w rutynowych, prostych sytuacjach komunikacyjnych, wymagających jedynie bezpośredniej wymiany zdań na tematy znane i typowe; potrafi w prosty sposób opisywać swoje pochodzenie i otoczenie, w którym żyje, a także poruszać sprawy związane z najważniejszymi potrzebami życia codziennego

2. potrafi czytać ze zrozumieniem krótsze teksty w języku niemieckim o charakterze ogólnym

3. potrafi zrozumieć prosty oryginalny materiał audio lub wideo z życia codziennego, kulturalnego i społecznego, na poziomie ogólnym jak i wychwycić niezbędne szczegóły

w zakresie kompetencji społecznych:

1. zrozumieć prosty oryginalny materiał audio lub wideo z życia codziennego, kulturalnego i społecznego, na poziomie ogólnym jak i wychwycić niezbędne szczegóły

Treści programowe dla zajęć:

Czasy gramatyczne potrzebne do wyrażania różnorodnych czynności osadzonych w czasach: czas Perfekt oraz Imperfekt dla czasowników mocnych i słabych oraz czasowników modalnych

Inne struktury gramatyczne potrzebne do wyrażania różnorodnych treści i opinii: zaimek dzierżawczy w mianowniku, bierniku oraz celowniku, odmiana czasowników nieregularnych, okoliczniki czasu, stopniowanie przysłówków, zdania porównawcze

Słownictwo dotyczące życia codziennego jak i ogólnoakademickie w zakresie następujących tematów: rodzina – członkowie rodziny, przebieg dnia w rodzinie, czynności dnia codziennego, obowiązki domowe jedzenie i picie – produkty żywnościowe, przepisy na proste dania, posiłki, przyzwyczajenia żywieniowe, zakupy – lista zakupów, miary i wagi, zamawianie jedzenia, pogoda – zjawiska pogodowe, pory roku, zmiany klimatu, urlop i czas wolny – aktywności w czasie wolnym, miejsca wypoczynku, środki lokomocji

Strategie efektywnego czytania w celu zrozumienia ogólnego sensu wypowiedzi; domyślanie się znaczenia nieznanych słów w zakresie bloków tematycznych określonych w treści tematu 3.

Strategie efektywnego słuchania w celu zrozumienia ogólnego sensu wypowiedzi; domyślanie się znaczenia nieznanych słów w zakresie bloków tematycznych określonych w treści tematu 3.

Udzielanie odpowiedzi, udział w dyskusji oraz wyrażanie różnorodnych funkcji językowych w zakresie: przeprowadzania oraz udziału w rozmowie kwalifikacyjnej o pracę, przedstawiania problemów, moderowania dyskusji oraz wyrażania opinii na tematy zawarte w treści tematu 3.

Nazwa zajęć: Język niemiecki B1

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. potrafi tworzyć ustne wypowiedzi na przygotowane tematy, prezentować i argumentować swoje stanowisko oraz innych osób w zakresie problematyki związanej ze swoim otoczeniem jak i w zakresie tematyki ogólno-akademickiej.

w zakresie umiejętności:

1. potrafi tworzyć ustne wypowiedzi na przygotowane tematy, prezentować i argumentować swoje stanowisko oraz innych osób w zakresie problematyki związanej ze swoim otoczeniem jak i w zakresie tematyki ogólnoakademickiej.

2. potrafi czytać ze zrozumieniem teksty w języku niemieckim o charakterze ogólnym jak i akademickim oraz analizować ich treść i wybierać niezbędne informacje.

3. potrafi zrozumieć dostosowany do poziomu oryginalny materiał audio lub wideo na poziomie ogólnym oraz wychwytywać niezbędne szczegóły.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. zrozumieć dostosowany do poziomu oryginalny materiał audio lub wideo na poziomie ogólnym oraz wychwytywać niezbędne szczegóły.

Treści programowe dla zajęć:

Czasy gramatyczne potrzebne do wyrażania różnorodnych czynności osadzonych w czasach: czas Perfekt oraz Imperfekt dla czasowników mocnych i słabych, czas przyszły Futur 1

Inne struktury gramatyczne potrzebne do wyrażania różnorodnych treści i opinii: partykuły modalne, rekcja czasownika, czasowniki ruchu, werden + bezokolicznik, zdania względne, słowotwórstwo, przyimki czasowe

Słownictwo dotyczące życia codziennego jak i ogólnoakademickie w zakresie następujących tematów: dni świąteczne: przyjęcia i uroczystości z różnych okazji, święta, tradycje, obrzędy, zaproszenia, rady dla gości i gospodarzy uroczystości w drodze: środki komunikacji, zakup biletów, zachowanie na dworcu/ lotnisku, sposoby podróżowania, miejsca docelowe, sposoby spędzania czasu w poszczególnych miejscach (np. w górach, nad morzem) warunki noclegowe, wrażenia i przeżycia urlopowe, szczegółowy opis drogi, wymarzona podróż, przedmioty przydatne w podróży, mieszkanie: wymarzony dom/mieszkanie, wyposażenie mieszkania, okolica miejsca zamieszkania, warunki mieszkaniowe, doświadczenia z mieszkania we wspólnocie mieszkaniowej, własna sytuacja mieszkaniowa, zamiana mieszkania, muzyka: instrumenty muzyczne, style muzyczne, gusty muzyczne, znani muzycy, koncert, przedstawienie muzyczne

Strategie efektywnego czytania w celu zrozumienia ogólnego sensu wypowiedzi; domyślanie się znaczenia nieznanymi słów w zakresie bloków tematycznych określonych w treści tematu 3.

Strategie efektywnego słuchania w celu zrozumienia ogólnego sensu wypowiedzi; domyślanie się znaczenia nieznanymi słów w zakresie bloków tematycznych określonych w treści tematu 3.

Udzielanie odpowiedzi, udział w dyskusji oraz wyrażanie różnorodnych funkcji językowych w zakresie: przeprowadzania oraz udziału w rozmowie kwalifikacyjnej o pracę, przedstawiania problemów, moderowania dyskusji oraz wyrażania opinii na tematy zawarte w treści 3.

Nazwa zajęć: **Język angielski B21**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie umiejętności:

1. potrafi tworzyć ustne wypowiedzi na przygotowane tematy, prezentować i argumentować swoje stanowisko oraz innych osób na tematy związane ze swoim otoczeniem jak i na tematy ogólnoakademickie;

2. potrafi czytać ze zrozumieniem teksty w języku angielskim charakterze ogólnym jak i akademickim, związane z kierunkiem studiów, oraz analizować ich treść i wybierać niezbędne informacje;

3. potrafi zrozumieć oryginalny materiał audio lub wideo na większość tematów dotyczących życia codziennego, kulturalnego i społecznego, na poziomie ogólnym jak i wychwytać niezbędne szczegóły;

4. potrafi przygotować i wygłosić prezentację na wybrany temat;

5. potrafi opracować teksty oraz wypowiedzi dotyczące życia społecznego, uniwersyteckiego i zawodowego;

6. potrafi redagować wybrane teksty w stylu formalnym.

7. potrafi uzupełniać i doskonalić nabytą wiedzę i umiejętności.

Treści programowe dla zajęć:

Przegląd i utrwalenie umiejętności w zakresie posługiwania się formami i funkcjami czasów gramatycznych odpowiednich dla poziomu B2.

Inne struktury gramatyczne potrzebne do wyrażania różnorodnych treści i opinii: okresy warunkowe typ 1,2,3 oraz mieszane; struktury gramatyczne 'wish,'get used to/used to, past modals, formy bezokolicznikowe i imiesłowowe.

Słownictwo dotyczące problematyki współczesnego świata w zakresie następujących tematów: ekstremalne sytuacje, refleksja na temat planów życiowych, terapeutyczna funkcja muzyki, higiena snu, komunikacja niewerbalna oraz wybrane słownictwo akademickie i specjalistyczne związane z kierunkiem studiów.

Strategie efektywnego czytania w celu zrozumienia ogólnego sensu wypowiedzi w tekstach popularno-naukowych oraz specjalistycznych; domyślanie się znaczenia nieznanych słów w zakresie bloków tematycznych określonych w treści 3.

Strategie efektywnego słuchania w celu zrozumienia ogólnego sensu wypowiedzi; domyślanie się znaczenia nieznanych słów w zakresie bloków tematycznych określonych w treści 3.

Udzielanie odpowiedzi, udział w dyskusji oraz wyrażanie różnorodnych funkcji językowych w zakresie tematyki określonej w treści 3.

Redagowanie wybranych typów tekstów formalnych.

Nazwa zajęć: **Metafizyka**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. zna w pogłębionym stopniu koncepcję metafizyki klasycznej;
2. zna w pogłębionym stopniu specyfikę poznania metafizycznego, metody wyodrębniania przedmiotu metafizyki, sposoby wyjaśniania i uzasadniania, zwłaszcza przyczynowego i analogicznego poznania rzeczywistości;
3. zna w pogłębionym stopniu przedmiot poznania metafizycznego i metody jego wyodrębnienia;
4. zna w pogłębionym stopniu powszechne (transcendentalne) właściwości bytów, czyli bycie rzeczą (treściowo określonym), jednym (wewnętrznie niesprzecznym), odrębnym, nośnikiem prawdy, dobra i piękna;
5. zna w pogłębionym stopniu metafizyczne prawa bytowania rzeczy: prawo tożsamości, niesprzeczności, wyłączonego środka, racji bytu, celowości i integralności;
6. zna w pogłębionym stopniu strukturę bytu, czyli metafizyczne złożenia bytowe: materia i forma, akt i możliwość, substancja i przypadłość oraz istota i istnienie;
7. zna w pogłębionym stopniu dynamizm rzeczywistości, czyli przemienność, tożsamość i przygodność rzeczy w formie analizy przyczyn rzeczy;
8. zna w pogłębionym stopniu wybrane współczesne modyfikacje w rozumieniu centralnych tez metafizycznych, zwłaszcza w zakresie koncepcji substancji, przyczynowości oraz statusu wartości;
9. zna w pogłębionym stopniu zagubienie metafizyki w tradycji pozytywistycznej, jej współczesne odrodzenie w filozofii analitycznej, odwołujące się do osiągnięć poznania naukowego (science) i centralnych kategorii logiki oraz jej współczesna kontestacja jako dyscypliny podstawowej (paradygmatycznej);

w zakresie umiejętności:

1. potrafi wskazać oraz poddać krytycznej ewaluacji trudności związane z wybranymi współczesnymi modyfikacjami w rozumieniu centralnych tez metafizycznych, zwłaszcza w zakresie koncepcji substancji, przyczynowości oraz statusu wartości;

w zakresie kompetencji społecznych:

1. jest gotów poszukiwać ich rozwiązań trudności związanych z wybranymi współczesnymi modyfikacjami w rozumieniu centralnych tez metafizycznych, zwłaszcza w zakresie koncepcji substancji, przyczynowości oraz statusu wartości;

Treści programowe dla zajęć:

Metafizyka jako nauka filozoficzna (przedmiot poznania metafizycznego, metoda poznania metafizycznego, podstawowe problemy metafizyki)

Byt w rozumieniu presokratyków i Parmenidesa

Byt w filozofii Platona

Byt w rozumieniu Arystotelesa

Byt w rozumieniu Plotyna i neoplatoników

Byt w rozumieniu Augustyna

Byt w rozumieniu św. Tomasza z Akwinu:

- Transcendentalia
- Akt i możliwość
- Substancja i przypadłość
- Materia i forma
- Istota i istnienie
- Przyczynowanie i przyczyny bytu
- Analogia bytu i poznania

Byt w interpretacji Jana Dunsza Szkota
Byt w interpretacji Kartezjusza
Byt w interpretacji Spinozy
Byt w interpretacji Leibniza
Byt-przedmiot w filozofii Kanta
Byt wg Hegla
Byt w fenomenologii
Byt w fenomenologii
Byt w hermeneutyce
Byt w egzystencjalizmie
Byt w filozofii analitycznej i filozofii języka
Ćwiczenie 1:
Platon (II): dwa światy (s. 30-34).
Platon (VII): mit jaskinii (s. 67-71).
Ćwiczenie 2:
Arystoteles (I): „filozofia pierwsza” (s. 80-87).
Arystoteles (II): byt jako substancja (s. 88-93).
Ćwiczenie 3:
Plotyn: Metafizyka jedni (s. 125-132).
Św. Augustyn z Hippony (II): Bóg najwyższym dobrem (s. 136-143).
Ćwiczenie 4:
Św. Tomasz z Akwinu (I): Byt i istota (s. 153-160).
Św. Tomasz z Akwinu (I): argumentacja za istnieniem Boga (s. 161-169).
Ćwiczenie 5:
Kartezjusz (II): atrybuty substancji (s. 201-208).
Immanuel Kant (II): krytyka metafizyki tradycyjnej (s. 239-243).

Nazwa zajęć: **Patrystyka**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. Zna genezę i okoliczności pojawienia się refleksji teologicznej w starożytności.
2. Zna wpływ, jaki wywarła starożytna filozofia grecka na chrześcijaństwo.
3. Zna rozpoznaje kierunki rozwoju teologii aż do czasów współczesnych.
4. Zna rolę i znaczenie teologii patrystycznej w starożytności i wiekach późniejszych.
5. Zna poglądy teologiczne Ojców Kościoła w świetle kontrowersji teologicznych, jakie miały miejsce w średniowieczu i czasach nowożytnych.
6. Zna kontekst działalności ojców Kościoła wynikający z przemian politycznych i społecznych w starożytności.
7. Zna metodologię korzystania z dzieł ojców Kościoła i literatury przedmiotu.
8. Zna kierunki teologii starożytnej, które inspirowały teologię średniowieczną i nowożytną.

w zakresie umiejętności:

1. Umie opisać i uzasadnić wpływ, jaki wywarła starożytna filozofia grecka na chrześcijaństwo.
2. Umie wskazać kierunki rozwoju teologii aż do czasów współczesnych
3. Umie ocenić rolę i znaczenie teologii patrystycznej w starożytności i wiekach późniejszych.
4. Umie przedstawić kontekst działalności ojców Kościoła wynikający z przemian politycznych i społecznych w starożytności.
5. Umie opisać relacje zachodzące między myślą starożytną a współczesną na płaszczyźnie teologii.
6. Umie interpretować teksty źródłowe.
7. Umie wskazać te kierunki teologii starożytnej, które inspirowały teologię średniowieczną i nowożytną.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Jest gotów do przygotowania wystąpienia z patrystyki zarówno na poziomie naukowym, jak i popularnym.
2. Jest gotów do prowadzenia dyskursu teologicznego.
3. Jest gotów do podjęcia pracy zespołowej.
4. Jest gotów podjęcia odpowiedzialnych działań w zakresie zachowania i propagowania dziedzictwa chrześcijańskiego, kulturowego regionu i Europy.

Treści programowe dla zajęć:

Pojęcie patrystyki i patrologii, rys historyczny.
Problematyka dzieł ojców apostołskich: "Didache", teologia męczeństwa, rola biskupa w Kościele.
Apologeci chrześcijańscy II wieku.

Chrześcijańska literatura polemiczna: Ireneusz i polemika z gnostycyzmem.
Środowisko afrykańskie III w.: Tertulian - prawnicze ujęcie religii; Cyprian - początki eklezjologii.
Szkoła aleksandryjska: Klemens Aleksandryjski – relacja wiary i teologii; Orygenes – początki chrystologii, eschatologia (teoria apokatastazy), zasady egzegezy alegorycznej.
Obrona bóstwa Chrystusa: Atanazy Wielki i Hilary z Poitiers.
Ojcowie Kapadoccy: rozwój teologii trynitarniej z uwzględnieniem teologii Ducha Świętego. Początki doktryny społecznej Kościoła (Bazyli Wielki), teologii ascetyczno-mistycznej (Grzegorz z Nyssy); poezja chrześcijańska (Grzegorz z Nazjanzu).
Mariologia patrystyczna: od Cyryla Aleksandryjskiego do Ildefonsa z Toledo.
Teologia syryjska: Efrem Syryjczyk.
Ojcowie łacińscy: Hieronim ze Strydonu (przekład Pisma Świętego); Ambroży z Mediolanu (początki teologii moralnej).
Augustyn z Hippony– wybrane aspekty doktryny o łasce, soteriologii, teologii historii (teoria dwóch państw).
Praktyki pokutne
Spory teologiczne w starożytności chrześcijańskiej.
Realizacja powołania człowieka (dziewictwo, małżeństwo, życie monastyczne, kapłaństwo).

Nazwa zajęć: **Teologia fundamentalna**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. Ma pogłębioną, uporządkowaną wiedzę z zakresu teologii fundamentalnej

w zakresie umiejętności:

1. Ma wyrobione umiejętności analizy tekstów teologicznych I doboru literatury przedmiotu

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Ma wyrobione zdolności merytorycznego uzasadniania wiary I prowadzenia dyskusji

Treści programowe dla zajęć:

Objawienie Boże w historii zbawienia
Jezus Chrystus szczytem objawienia się Boga ludzkości
Objawienie Boże przekazywane przez Kościół
Objawienie Boże w dokumentach Magisterium Kościoła
Jezus Chrystus jedyny Pośrednik między Bogiem a ludzkością
Apologia podstawowych prawd wiary

Nazwa zajęć: **Język łaciński cz. 3**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. Potrafi poprawnie przeczytać i przetłumaczyć teksty preparowane, powiązane z kierunkiem kształcenia

2. Potrafi dokonać analizy prostego tekstu z omówieniem form i konstrukcji gramatycznych

3. Potrafi sprawnie posługiwać się pomocami dydaktycznymi

4. Potrafi posługiwać się zwrotami, skrótami i sentencjami łacińskimi w odpowiednim kontekście.

5. Orientuje się w fundamentalnych zagadnieniach kultury antycznej

w zakresie umiejętności:

1. Umie ze zrozumieniem przeczytać tekst preparowany i oryginalny

2. Umie odczytać i przetłumaczyć formy gramatyczne i konstrukcje zdania łacińskiego

3. Umie samodzielnie odnaleźć wyrazy w słownikach, odczytać formy, znaleźć źródłostów

4. Umie posługiwać się słownictwem, skrótami, sentencjami łacińskimi znając ich kontekst i zastosowanie

5. Umie odnaleźć recepcję antyku w literaturze i kulturze współczesnej

Treści programowe dla zajęć:

Kompletne informacje z zakresu struktury języka łacińskiego oraz specyfiki budowy zdania łacińskiego
Czasownik: odmiana w czasie teraźniejszym, przeszłym niedokonanym, przyszłym I, przeszłym dokonanym, zaprzyszłym, przyszłym II w stronie czynnej i biernej; tryby (indicativus, infinitivus, imperativus).

Rzeczownik: określanie deklinacji i tematu; odmiana pięciu deklinacji; przymiotnik: odmiana (dekl. I-II; dekl. III); stopniowanie; przysłówki - tworzenie, stopniowanie

Zaimki: osobowy; dzierżawczy; względny; wskazujący; odmiana, użycie w zdaniu łacińskim.

Budowa zdania łacińskiego (podmiot, orzeczenie); zasady tłumaczenia na j. polski; zdania proste i złożone

Składnie łacińskie: Accusativus cum infinitivo, Nominativus cum infinitivo, Coniugatio Periphrastica Passiva, Coniugatio Periphrastica Activa
Coniunctivus - odmiana: praesens, imperfectum, perfectum, plusquamperfectum w activum et passivum
Coniunctivus w zdaniu głównym - funkcje
Coniunctivus w zdaniu podrzędnym - typy zdań
Consecutio temporum
Składnia Ablativus Absolutus - budowa, tworzenie, tłumaczenie na język polski
Funkcje przypadków - użycie w zdaniu, tłumaczenie na język polski
Tłumaczenie tekstów oryginalnych (Stabat Mater; Exsultet; Veni Creator Spiritus)
Ordo Missae

**Nazwa zajęć: Teologia dogmatyczna - chrystologia z soteriologią i pneumatologią
Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka
w zakresie wiedzy:**

1. Interpretuje chrystologiczne i pneumatologiczne teksty biblijne, patrystyczne oraz doktrynalne orzeczenia Kościoła
2. Zna proces kształtowania się wiary w Jezusa Chrystusa oraz chrystologicznej i pneumatologicznej doktryny Kościoła
3. Zna podstawowe błędy chrystologiczne i pneumatologiczne
4. Wyjaśnia tajemnicę Jezusa Chrystusa, Boga-Człowieka.
5. Rozumie tajemnicę zbawienia i jest w stanie wyjaśnić misteria zbawcze życia Jezusa Chrystusa.
6. Wiąże dogmat chrystologiczny i pneumatologię z praktyką chrześcijańskiego życia
7. Ma pogłębioną, uporządkowaną wiedzę z zakresu pneumatologii.
8. Posiada wiedzę z zakresu współczesnych orzeczeń Magisterium Kościoła na temat pneumatologii.

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi interpretować chrystologiczne i pneumatologiczne teksty biblijne, patrystyczne oraz doktrynalne orzeczenia Kościoła
2. Potrafi przedstawić proces kształtowania się wiary w Jezusa Chrystusa oraz chrystologicznej i pneumatologicznej doktryny Kościoła
3. Potrafi omówić podstawowe błędy chrystologiczne i pneumatologiczne
4. Potrafi wyjaśnić tajemnicę Jezusa Chrystusa, Boga-Człowieka.
5. Potrafi wyjaśnić tajemnicę zbawienia i misteria zbawcze życia Jezusa Chrystusa.
6. Potrafi wiązać dogmat chrystologiczny i pneumatologię z praktyką chrześcijańskiego życia
7. Potrafi zgłębiać i porządkować wiedzę z zakresu pneumatologii.
8. Potrafi wykorzystać wiedzę z zakresu współczesnych orzeczeń Magisterium Kościoła na temat pneumatologii

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Jest gotowy do Interpretacji chrystologicznej i pneumatologicznej tekstów biblijnych, patrystycznych oraz doktrynalnych orzeczeń Kościoła .
2. Jest gotowy do przedstawienia procesu kształtowania się wiary w Jezusa Chrystusa oraz chrystologicznej i pneumatologicznej doktryny Kościoła
3. Jest gotowy do omówienia podstawowych błędów chrystologicznych i pneumatologicznych
4. Jest gotowy do wyjaśnienia tajemnicy Jezusa Chrystusa, Boga-Człowieka.
5. Jest gotowy do przedstawienia tajemnicy zbawienia i do wyjaśnienia zbawczych misterii życia Jezusa Chrystusa.
6. Jest gotowy do wiązania dogmatu chrystologicznego i pneumatologii z praktyką chrześcijańskiego życia.
7. Jest gotowy do pogłębiania i porządkowania wiedzy z zakresu pneumatologii.
8. Jest gotowy do wykorzystania wiary z zakresu współczesnych orzeczeń Magisterium Kościoła na temat pneumatologii.

Treści programowe dla zajęć:

Chrystologia i soteriologia Nowego Testamentu.
Rozwój dogmatu chrystologicznego od starożytności do współczesności.
Kwestia unii hipostatycznej .
Konsekwencje unii hipostatycznej i jej soteriologiczne konsekwencje.
Teorii zadośćuczynienia Anzelma z Canterbury.
Pneumatologia Starego i Nowego Testamentu.
Rozwój pneumatologii od patrystyki do współczesności
Soteriologiczno-osobowy wymiar biblijnych symboli Ducha Pańskiego.

Typologia dzieł i działań Ducha Świętego według Tradycji i Pisma Świętego.
Zagadnienie Filioque.
Relacja chrystologii do pneumatologii.
Zbawcza i eschatologiczna misja Ducha Świętego.
Duch Święty a życie chrześcijańskie: charyzmaty i łaska.
Kościół – dzieło Chrystusa i Ducha Świętego.
Specyficzne akcenty soteriologii i chrystologii reformatorów (XV-XVI wiek).
Współczesne etapy dyskusji chrystologicznej.
Najważniejsze modele soteriologiczne i ich komplementarność.
Teologia charyzmatów i współczesne ruchy charyzmatyczne.
Modele trynitarne jako schematy refleksji o Duchu Świętym.
Epikleza sakramentalna.

Nazwa zajęć: **Język niemiecki B21**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. potrafi tworzyć płynne wypowiedzi ustne na przygotowane tematy, prezentować i argumentować swoje stanowisko oraz innych osób na tematy związane ze swoim otoczeniem jak i na tematy ogólnoakademickie.

w zakresie umiejętności:

1. potrafi tworzyć płynne wypowiedzi ustne na przygotowane tematy, prezentować i argumentować swoje stanowisko oraz innych osób na tematy związane ze swoim otoczeniem jak i na tematy ogólnoakademickie.
2. potrafi czytać ze zrozumieniem teksty w języku niemieckim o charakterze ogólnym jak i akademickim, związane z kierunkiem studiów, oraz analizować ich treść i wybierać niezbędne informacje.
3. potrafi zrozumieć oryginalny materiał audio lub wideo na większość tematów dotyczących życia codziennego, kulturalnego i społecznego, na poziomie ogólnym jak i wychwycić niezbędne szczegóły.
4. potrafi przygotować i wygłosić prezentację na wybrany temat.
5. potrafi opracować teksty oraz wypowiedzi dotyczące życia społecznego, uniwersyteckiego i zawodowego.
6. potrafi redagować wybrane teksty w stylu formalnym.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. opracować teksty oraz wypowiedzi dotyczące życia społecznego, uniwersyteckiego i zawodowego

Treści programowe dla zajęć:

Czasy gramatyczne potrzebne do wyrażania różnorodnych czynności osadzonych w czasach: czas Perfekt oraz Imperfekt dla czasowników mocnych i słabych oraz czasowników modalnych
Inne struktury gramatyczne potrzebne do wyrażania różnorodnych treści i opinii: strona bierna, strona bierna z czasownikami modalnymi, Konjunktiv II, konektory, zdania okolicznikowe celu, zdania przydawkowe

Słownictwo dotyczące życia codziennego jak i ogólnoakademickie w zakresie następujących tematów: relacje – relacje międzyludzkie, przyjaźń, cechy charakteru, charakterystyka dobrego przyjaciela, miłość, uczucia, etapy związku, trudności w związku, konflikty rodzinne, zdrowie – dbałość o zdrowie, zdrowe odżywianie, problemy i porady zdrowotne, nazwy chorób, czynności wykonywane przez lekarza i pacjenta, wizyta u lekarza, szkoła, uniwersytet – wybór studiów i szkoły wyższej, wymarzone studia, obowiązki studenta, życie studenckie, ścieżki kariery, finansowanie nauki, reklama - znaczenie reklamy, sztuczki stosowane w reklamie, wybory konsumenckie, podatność na reklamę, sukces w biznesie
Strategie efektywnego czytania w celu zrozumienia ogólnego sensu wypowiedzi; domyślanie się znaczenia nieznanymi słowami w zakresie bloków tematycznych określonych w treści tematu 3.

Strategie efektywnego słuchania w celu zrozumienia ogólnego sensu wypowiedzi; domyślanie się znaczenia nieznanymi słowami w zakresie bloków tematycznych określonych w treści tematu 3.

Udzielanie odpowiedzi, udział w dyskusji oraz wyrażanie różnorodnych funkcji językowych w zakresie: przeprowadzania oraz udziału w rozmowie kwalifikacyjnej o pracę, przedstawiania problemów, moderowania dyskusji oraz wyrażania opinii na tematy zawarte w treści 3.

Nazwa zajęć: **Język angielski B22**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie umiejętności:

1. potrafi tworzyć ustne wypowiedzi na przygotowane tematy, prezentować i argumentować swoje stanowisko oraz innych osób na tematy związane ze swoim otoczeniem jak i na tematy ogólnoakademickie;

2. potrafi czytać ze zrozumieniem teksty w języku angielskim o charakterze ogólnym jak i akademickim, związane z kierunkiem studiów, oraz analizować ich treść i wybierać niezbędne informacje;
3. potrafi zrozumieć oryginalny materiał audio lub wideo na większość tematów dotyczących życia codziennego, kulturalnego i społecznego, na poziomie ogólnym jak i wychwycić niezbędne szczegóły;
4. potrafi przygotować i wygłosić prezentację na wybrany temat;
5. potrafi opracować teksty oraz wypowiedzi dotyczące życia społecznego, uniwersyteckiego i zawodowego;
6. potrafi redagować wybrane teksty w stylu formalnym;
7. potrafi uzupełniać i doskonalić nabytą wiedzę i umiejętności.

Treści programowe dla zajęć:

Przegląd i utrwalenie umiejętności w zakresie posługiwania się formami i funkcjami czasów gramatycznych odpowiednich dla poziomu B2.

Inne struktury gramatyczne potrzebne do wyrażania różnorodnych treści i opinii: strona bierna, następstwo czasów, zdania celu, porównania, rzeczowniki policzalne i niepoliczalne, przedimki.

Słownictwo dotyczące problematyki współczesnego świata w zakresie następujących tematów: system sprawiedliwości, przestępstwa internetowe, świat mediów i e-mediów, problematyka biznesu i ekonomii, reklamy, nowoczesne miasta, wystąpienia publiczne, problemy współczesnej nauki, tematyka science-fiction oraz wybrane słownictwo akademickie i specjalistyczne związane z kierunkiem studiów.

Strategie efektywnego czytania w celu zrozumienia ogólnego sensu wypowiedzi w tekstach popularno-naukowych oraz specjalistycznych; domyślanie się znaczenia nieznanymi słów w zakresie bloków tematycznych określonych w treści 3.

Strategie efektywnego słuchania w celu zrozumienia ogólnego sensu wypowiedzi; domyślanie się znaczenia nieznanymi słów w zakresie bloków tematycznych określonych w treści 3.

Udzielanie odpowiedzi, udział w dyskusji oraz wyrażanie różnorodnych funkcji językowych w zakresie tematyki określonej w treści 3.

Redagowanie wybranych typów tekstów formalnych.

Nazwa zajęć: Język niemiecki B22

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie umiejętności:

1. potrafi tworzyć płynne wypowiedzi ustne na przygotowane tematy, prezentować i argumentować swoje stanowisko oraz innych osób na tematy związane ze swoim otoczeniem jak i na tematy ogólnoakademickie.
2. potrafi czytać ze zrozumieniem teksty w języku niemieckim o charakterze ogólnym jak i akademickim, związane z kierunkiem studiów, oraz analizować ich treść i wybierać niezbędne informacje.
3. potrafi zrozumieć oryginalny materiał audio lub wideo na większość tematów dotyczących życia codziennego, kulturalnego i społecznego, na poziomie ogólnym jak i wychwycić niezbędne szczegóły.
4. potrafi przygotować i wygłosić prezentację na wybrany temat.
5. potrafi opracować teksty oraz wypowiedzi dotyczące życia społecznego, uniwersyteckiego i zawodowego.
6. potrafi redagować wybrane teksty w stylu formalnym.

Treści programowe dla zajęć:

Czasy gramatyczne potrzebne do wyrażania różnorodnych czynności osadzonych w czasach: czas Plusquamperfekt

Inne struktury gramatyczne potrzebne do wyrażania różnorodnych treści i opinii: Konjunktiv – mowa zależna, formy strony biernej, Nomen, rekcja przymiotnika, imiesłów I i imiesłów II jako przydawka, zdania modalne

Słownictwo dotyczące życia codziennego jak i ogólnoakademickie w zakresie następujących tematów: zawód i wykształcenie: nazwy zawodów, czynności i obowiązki typowe dla poszczególnych zawodów, atrybuty poszczególnych zawodów, wymarzony zawód, szczegółowy życiorys, kompetencje zawodowe, doświadczenie zawodowe, aplikacja, rozmowa o pracę, świadomość ciała i sport – dbałość o wygląd i kondycję fizyczną, pojęcie piękna, sport, sporty ekstremalne media: rodzaje mediów, rola mediów, zalety i wady mediów społecznościowych, pieniądze: znaczenie pieniędzy, wydatki, oszczędność, negocjowanie ceny, zwyczaje zakupowe, bank, usługi bankowe, usługi internetowe, zakupy przez Internet, bieda, bogactwo, inwestowanie pieniędzy

Strategie efektywnego czytania w celu zrozumienia ogólnego sensu wypowiedzi; domyślanie się znaczenia nieznanymi słów w zakresie bloków tematycznych określonych w treści 3.

Strategie efektywnego słuchania w celu zrozumienia ogólnego sensu wypowiedzi; domyślanie się znaczenia nieznanymi słów w zakresie bloków tematycznych określonych w treści 3.

Udzielanie odpowiedzi, udział w dyskusji oraz wyrażanie różnorodnych funkcji językowych w zakresie: przeprowadzania oraz udziału w rozmowie kwalifikacyjnej o pracę, przedstawiania problemów, moderowania dyskusji oraz wyrażania opinii na tematy zawarte w treści 3.

Nazwa zajęć: Nowy Testament - literatura epistolarna

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Ma pogłębioną wiedzę o etapach życia Apostoła Pawła i zna problematykę chronologii życia i pism św. Pawła.
2. Zna główne zasady działalności ewangelizacyjnej Apostoła.
3. Ma gruntowną znajomość problematyki kształtowania się poszczególnych pism, zbioru listów i zasad interpretacji tekstu biblijnego.
4. Ma pogłębioną wiedzę z zakresu teologii Pawłowej

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi samodzielnie wyszukiwać, analizować, oceniać informacje z wykorzystaniem źródeł biblijnych (listów Pawłowych).
2. Posiada umiejętności badawcze w zakresie analizy tekstów epistolarnych oraz syntezy różnych idei teologicznych, doboru metod oraz narzędzi badawczych.
3. Umie prowadzić dialog światopoglądowy, ekumeniczny i międzyreligijny w oparciu o myśl teologiczną Pawła, posiada umiejętność merytorycznego argumentowania, prowadzenia dyskusji dotyczącej zagadnień teologicznych.
4. Rozumie specyfikę teologii Pawłowej.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Potrafi popularyzować wiedzę biblijną i przekazywać ją, zwłaszcza przez posługę duszpasterską i animację małych grup parafialnych (kręgi biblijne)
2. Prawidłowo identyfikuje i rozstrzyga dylematy doktrynalne i etyczno-moralne w oparciu o myśl Pawłową

Treści programowe dla zajęć:

Etapy życia Apostoła Pawła. Problematyka chronologii życia Pawła.

Formy działalności misyjnej Pawła (podróże misyjne).

Autorstwo Pawłowego zbioru listów.

List jako gatunek literacki, jego natura oraz struktura.

Podstawowe metody interpretacji tekstów epistolarnych.

List do Rzymian (geneza, okoliczności powstania, struktura, teologia).

List do Galatów (geneza, okoliczności powstania, struktura, teologia).

Listy do Koryntian (geneza, okoliczności powstania, struktura, teologia).

Pozostałe listy Pawłowe (geneza, okoliczności powstania, struktura, główne tematy teologiczne).

Pawłowe hymny chrystologiczne.

Postawowe idee teologiczne apostoła Pawła.

Problematyka usprawiedliwienia w teologii Pawłowej.

Główne elementy kerygmaty pierwotnego Kościoła w listach Pawłowych.

Nazwa zajęć: Stary Testament - Pięcioksiąg i księgi historyczne

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Posiada pełniejszą wiedzę o historii Izraela na tle dziejów Bliskiego Wschodu; poprawnie umiejscawia poszczególne postacie historycznie zarówno co do okresu historycznego jak i kraju z podaniem dat ważniejszych wydarzeń okresu przed- i powygnaniowego
2. Charakteryzuje tradycje Pięcioksięgu oraz kodeksy prawnicze obecne w nim na tle starożytnego prawodawstwa bliskowschodniego
3. Wymienia podział, główne cechy i etapy tworzenia poszczególnych ksiąg historycznych
4. Wylicza i prezentuje pogłębioną znajomość głównych idei teologicznych prehistorii biblijnej Rdz 1-11
5. Prezentuje głębszą znajomość teologii patriarchów i okresu Wyjścia

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi przedstawić główne zagadnienia prawa starotestamentowego, zwłaszcza w odniesieniu do moralności uniwersalistycznej
2. Przeprowadza samodzielnie szczegółową egzegezę najważniejszych tekstów literatury historycznej i prawniczej z zakresu całości omawianego materiału
3. Potrafi przyporządkować właściwe teksty biblijne poszczególnym kwestiom teologicznym

4. Interpretuje wpływ teologii Pięcioksięgu na całość teologii biblijnej czasów starotestamentowego Izraela

5. Posiada zdolność do aktualizowania teologii Pięcioksięgu i ksiąg historycznych w życiu dzisiejszego człowieka i Kościoła; jest otwarty na dyskusje o współczesnych problemach moralnych i społecznych broniąc stanowiska Kościoła; postępuje zgodnie z nauczaniem Kościoła czerpiąc z teologii Pięcioksięgu i ksiąg historycznych

Treści programowe dla zajęć:

Historia Izraela na tle dziejów Bliskiego Wschodu pod kątem naukowym i teologicznym

Charakterystyka poszczególnych tradycji komponujących Pięcioksiąg oraz pogłębiona znajomość kodeksów prawniczych tam obecnych

Teologia prehistorii ludzkości widziana oczami autorów Rdz 1-11

Pozostała literatura historyczna: gatunki literackie, etapy tworzenia ksiąg prorockich, chronologia ksiąg

Teologia okresu patriarchów, teologia Wyjścia

Deuteronomistyczne i kronikarskie spojrzenie na okres sędziów, królów i czasy powygnaniowe

Wpływ teologii ksiąg historycznych na późniejsze dzieje Izraela, Kościoła i czasy współczesne

Umiejętność stosowania różnych metod egzegetycznych.

Odkrywanie prawdy w historycznych świadectwach objawienia Bożego w związku z twierdzeniami nauk humanistycznych, społecznych i przyrodniczych

Ukazanie potrójnej relacji między dwoma głównymi częściami Biblii: ciągłości, jej braku oraz nowości

Nazwa zajęć: **Teologia dogmatyczna - O Bogu Jedynym i w Trójcy Osób**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Wskazuje źródła chrześcijańskiej nauki o Bogu .
2. Zna drogi i etapy kształtowania się trynitarnej wiary i doktryny Kościoła.
3. Ocenia rolę i wpływ poszczególnych soborów oraz teologów na rozwój dogmatu trynitarnego.
4. Rozumie pojęcia teologii trynitarniej (natura, osoba, relacje, pochodzenia, misja) .
5. Rozróżnia podstawowe błędy trynitarne .
6. Interpretuje trynitarne teksty biblijne, patrystyczne i oficjalnego nauczania Kościoła .
7. Wypowiada się zrozumiale i precyzyjnie na temat chrześcijańskiej nauki o Trójjedynym Bogu .
8. Wiąże dogmat trynitarny z praktyką życia poszczególnego chrześcijanina i całego Kościoła .

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi wskazać źródła chrześcijańskiej nauki o Bogu .
2. Potrafi wskazać drogi i etapy kształtowania się trynitarnej wiary i doktryny Kościoła.
3. Potrafi ocenić rolę i wpływ poszczególnych soborów oraz teologów na rozwój dogmatu trynitarnego
4. Potrafi posługiwać się pojęciami teologii trynitarniej (natura, osoba, relacje, pochodzenia, misja)
5. Potrafi rozróżnić podstawowe błędy trynitarne .
6. Potrafi interpretować trynitarne teksty biblijne, patrystyczne i oficjalnego nauczania Kościoła.
7. Potrafi wypowiadać się zrozumiale i precyzyjnie na temat chrześcijańskiej nauki o Trójjedynym Bogu.
8. Potrafi wiązać dogmat trynitarny z praktyką życia poszczególnego chrześcijanina i całego Kościoła .

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Jest gotowy wskazać źródła chrześcijańskiej nauki o Bogu .
2. Jest gotowy przedstawić drogi i etapy kształtowania się trynitarnej wiary i doktryny Kościoła.
3. Jest gotowy ocenić rolę i wpływ poszczególnych soborów oraz teologów na rozwój dogmatu trynitarnego
4. Jest gotowa poprawnie wykorzystać pojęcia teologii trynitarniej (natura, osoba, relacje, pochodzenia, misja) .
5. Jest gotowy do rozróżniania podstawowych błędów trynitarnych.
6. Jest gotowy do właściwej interpretacji trynitarnych tekstów biblijnych, patrystycznych i oficjalnego nauczania Kościoła .
7. Jest gotowy do wypowiadania się zrozumiale i precyzyjnie na temat chrześcijańskiej nauki o Trójjedynym Bogu
8. Jest gotowy wiązać dogmat trynitarny z praktyką życia poszczególnego chrześcijanina i całego Kościoła

Treści programowe dla zajęć:

Starotestamentalna doktryna o Bogu i etapy „monoteizmu” żydowskiego.

Objawienie Boga Trójjedynego w Nowym Testamencie.

Dzieje dogmatu trynitarnego w starożytności do średniowiecza włącznie.

Nowożytne i współczesne poglądy na temat Trójcy Świętej.

Dzieje sporu o pochodzenie Ducha Świętego w wiekach V-XV.

Problem poznania Boga i języka teologii; zagadnienie analogii; wiedza o Bogu między twierdzeniem a przeczeniem.

Podstawowe pojęcia teologii trynitarniej: hipostaza i substancja; relacja.

Pochodzenie i misje Osób boskich.

Charakterystyka poszczególnych osób Trójcy Świętej.

Tomasz z Akwinu – Trójca Święta w SCG.

Orędzie Boga Ojca – analiza trynitarna.

Możliwości i ograniczenia języka w wykładzie misterium Trójcy Św. według K Bartha.

Nazwa zajęć: Teologia moralna fundamentalna

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. wie czym zajmuje się teologia moralna, jaki jest jej przedmiot, metoda, cel i źródła.
2. zna rozwój problemów moralnych w historii chrześcijaństwa.
3. rozumie ideę powołania chrześcijańskiego, koncepcję osoby i wspólnoty ludzkiej.
4. ma świadomość roli prawa moralnego oraz sumienia, zna dynamikę ludzkiego działania i kryteria oceny moralnej czynu.
5. zna istotę oraz odmiany grzechu.

w zakresie umiejętności:

1. potrafi odróżnić różne koncepcje antropologiczne.
2. potrafi dokonać moralnej oceny czynu ludzkiego według kryteriów teologicznych.
3. potrafi towarzyszyć innym w formowaniu sumienia i rozeznaniu winy moralnej

w zakresie kompetencji społecznych:

1. dojrzewa w osobistym i społecznym przeżywaniu powołania chrześcijańskiego.
2. nabiera chrześcijańskiej pewności co do adekwatnej oceny moralnej czynów, zjawisk i procesów społecznych.

Treści programowe dla zajęć:

Zagadnienia wstępne: przedmiot, metoda, cel, źródła teologii moralnej.

Zarys historii teologii moralnej.

Podmiot czynu w świetle powszechnego powołania do świętości.

Normatywny wyraz woli Bożej: zobowiązujący charakter powołania chrześcijańskiego.

Odczytanie powołania i Bożego prawa w sumieniu.

Kryteria oceny moralnej czynu ludzkiego.

Negatywna odpowiedź na Boże powołanie: grzech, jego przyczyny, rodzaje, skutki.

Błędne rozumienie podstawowych pojęć moralności chrześcijańskiej.

Moralność w ideowym klimacie ponowoczesności.

Nazwa zajęć: Prawo kanoniczne - ustrój Kościoła

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. rozumie naturę Kościoła i jego istotę
2. opisuje na podstawie tekstów źródłowych poszczególne pojęcia i zasady kanoniczno-prawne posługując się fachową terminologią
3. postępuje sprawiedliwie w relacjach z innymi uznając ich kościelne obowiązki i prawa
4. rozróżnia ustrój Kościoła i państwa i ich specyfikę

w zakresie umiejętności:

1. objaśnia i charakteryzuje strukturę wewnętrzną Kościoła
2. stosuje kanoniczne reguły interpretacyjne zasad prawa i zdobywa umiejętność posługiwania się podstawowymi źródłami prawa kanonicznego
3. ocenia i weryfikuje pod kątem prawnej poprawności ogólne zasady rozwiązywania problemów prawnych korzystając z podstawowych źródeł kanonicznych i komentarzy
4. jest przygotowany do prezentacji poszczególnych instytucji Kościoła
5. opisuje na podstawie tekstów źródłowych poszczególne pojęcia i zasady kanoniczno-prawne posługując się fachową terminologią
6. jest otwarty na prowadzenie dalszych poszukiwań badawczych w oparciu o poznane fundamentalne zasady

w zakresie kompetencji społecznych:

1. stosuje kanoniczne reguły interpretacyjne zasad prawa i zdobywa umiejętność posługiwania się podstawowymi źródłami prawa kanonicznego
2. rozróżnia ustrój Kościoła i państwa i ich specyfikę
3. ocenia i weryfikuje pod kątem prawnej poprawności ogólne zasady rozwiązywania problemów prawnych korzystając z podstawowych źródeł kanonicznych i komentarzy
4. jest przygotowany do prezentacji poszczególnych instytucji Kościoła
5. opisuje na podstawie tekstów źródłowych poszczególne pojęcia i zasady kanoniczno-prawne posługując się fachową terminologią
6. jest otwarty na prowadzenie dalszych poszukiwań badawczych w oparciu o poznane fundamentalne zasady

Treści programowe dla zajęć:

Biskup Rzymski, kolegium biskupów oraz synod biskupów
Kolegium kardynalskie, struktura Kurii Rzymskiej, legaci papiescy
Pojęcie Kościoła partykularnego i jednostek z nim zrównanych
Władza w Kościele partykularnym, synody partykularne i konferencje biskupów
Synod diecezjalny i kuria diecezjalna
Parafie, proboszczowie, wikariusze parafialni, wikariusze okręgowi, rektorzy kościołów, kapelani

Nazwa zajęć: **Stary Testament - Księgi prorockie**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. wymienia główne tematy teologiczne w księgach najważniejszych proroków ilustrując je przykładami z różnych ksiąg;
2. definiuje najważniejsze tezy uniwersalizmu Starego Testamentu w relacji do teologii Nowego Testamentu;
3. potrafi uporządkować rozwój teologiczny idei mesjańskiej w poszczególnych księgach Starego Testamentu w odniesieniu do Jezusa Chrystusa jako zapowiadanego Mesjasza;
4. przeprowadza samodzielnie szczegółową egzegezę najważniejszych tekstów literatury prorockiej z zakresu całości omawianego materiału
5. potrafi przyporządkować właściwe teksty biblijne poszczególnym kwestiom teologicznym
6. interpretuje teologię proroków w świetle całości teologii biblijnej czasów Izraela
7. posiada zdolność do aktualizowania teologii proroków w życiu dzisiejszego człowieka i Kościoła; jest otwarty na dyskusje o współczesnych problemach moralnych i społecznych broniąc stanowiska Kościoła; postępuje zgodnie z nauczaniem Kościoła czerpiąc z teologii proroków;

w zakresie umiejętności:

1. wymienia główne tematy teologiczne w księgach najważniejszych proroków ilustrując je przykładami z różnych ksiąg;
2. definiuje najważniejsze tezy uniwersalizmu Starego Testamentu w relacji do teologii Nowego Testamentu;
3. potrafi uporządkować rozwój teologiczny idei mesjańskiej w poszczególnych księgach Starego Testamentu w odniesieniu do Jezusa Chrystusa jako zapowiadanego Mesjasza;
4. przeprowadza samodzielnie szczegółową egzegezę najważniejszych tekstów literatury prorockiej z zakresu całości omawianego materiału
5. potrafi przyporządkować właściwe teksty biblijne poszczególnym kwestiom teologicznym
6. interpretuje teologię proroków w świetle całości teologii biblijnej czasów Izraela
7. posiada zdolność do aktualizowania teologii proroków w życiu dzisiejszego człowieka i Kościoła; jest otwarty na dyskusje o współczesnych problemach moralnych i społecznych broniąc stanowiska Kościoła; postępuje zgodnie z nauczaniem Kościoła czerpiąc z teologii proroków;

w zakresie kompetencji społecznych:

1. posiada zdolność do aktualizowania teologii proroków w życiu dzisiejszego człowieka i Kościoła; jest otwarty na dyskusje o współczesnych problemach moralnych i społecznych broniąc stanowiska Kościoła; postępuje zgodnie z nauczaniem Kościoła czerpiąc z teologii proroków;

Treści programowe dla zajęć:

Cechy literatury prorockiej, gatunki literackie, etapy tworzenia ksiąg prorockich; chronologii ksiąg teologia słowa prorockiego, Bóg w teologii proroków, teologia moralna proroków, eschatologia prorocka teologia ksiąg Izajasza, Jeremiasza, Ezechiela, Daniela, w tym teologia ważniejszych perykop biblijnych
uniwersalizm ksiąg prorockich
teologia mesjańska proroków

Uporządkowanie rozwoju teologicznego idei mesjańskiej w poszczególnych księgach Starego Testamentu w odniesieniu do Jezusa Chrystusa jako zapowiadanego Mesjasza
Samodzielna, szczegółowa egzegeza najważniejszych tekstów literatury prorockiej z zakresu całości omawianego materiału.

Nazwa zajęć: **Teologia dogmatyczna - teologia stworzenia i antropologia teologiczna**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Zna miejsce protologii i antropologii teologicznej w ramach teologii dogmatycznej
2. Zna biblijne podstawy nauki o stworzeniu człowieka i kosmosu
3. Zna podstawowe pojęcia z zakresu protologii i antropologii teologicznej
4. Zna historyczny rozwój nauczania dotyczącego obu dziedzin
5. Zna genezę, okoliczności i skutki głównych błędów teologicznych z zakresu protologii i antropologii teologicznej
6. Zna współczesne koncepcje teologiczne tłumaczące zagadnienia z zakresu teologii stworzenia i antropologii teologicznej oraz posiada umiejętność ich oceny

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi określić miejsce protologii i antropologii teologicznej w ramach teologii dogmatycznej
2. Potrafi wykorzystać wiedzę o biblijnych podstawach nauki o stworzeniu człowieka i kosmosu
3. Potrafi używać podstawowe pojęcia z zakresu protologii i antropologii teologicznej
4. Potrafi ocenić wpływ rozwoju nauczania dotyczącego obu dziedzin na ewolucję myśli teologicznej
5. Potrafi ocenić genezę, okoliczności i skutki głównych błędów teologicznych z zakresu protologii i antropologii teologicznej
6. Potrafi ocenić współczesne koncepcje teologiczne tłumaczące zagadnienia z zakresu teologii stworzenia i antropologii teologicznej oraz posiada umiejętność ich oceny

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Jest gotów wykorzystać wiedzę o biblijnych podstawach nauki o stworzeniu człowieka i kosmosu
2. Jest gotów objaśnić historyczny rozwój nauczania dotyczącego obu dziedzin oraz posiada zdolność oceny ich wpływu na rozwój myśli teologicznej
3. Jest gotów wykorzystać genezę, okoliczności i skutki głównych błędów teologicznych z zakresu protologii i antropologii teologicznej
4. Jest gotów ocenić współczesne koncepcje teologiczne tłumaczące zagadnienia z zakresu teologii stworzenia i antropologii teologicznej

Treści programowe dla zajęć:

Biblijna nauka o stworzeniu
Stworzenie człowieka jako mężczyzny i kobiety
Trójca jako fundament stworzenia
Zło w świecie – grzech pierworodny
Wolność działania Bożego w creatio ex nihilo
Człowiek w stworzeniu
Eschatyczne spełnienie człowieka
Specyfika biblijnej nauki o stworzeniu
Jezus Chrystus - centrum stworzenia
Stworzenie i upadek aniołów
Stworzenie a ekologia
Teologia a nauka
Boża Opatrzność

Nazwa zajęć: **Teologia moralna - aretologia teologicznomoralna**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. rozumie rzeczywistość życia teologalnego „in Christo”.
2. zna różnicę między koncepcją cnót moralnych w świecie antycznym a rozumieniem cnót w chrześcijaństwie.
3. posiada ogólną wiedzę na temat cnót kardynalnych i cnót teologalnych. Zna systematykę cnót i potrafi je odróżniać.
4. rozumie istotę wady. Zna wady główne oraz współczesne defekty duchowe (nowe wady).
5. zna naturę, środki rozwoju oraz zagrożenia cnót teologalnych.

w zakresie umiejętności:

1. potrafi towarzyszyć w rozwoju życia chrześcijańskiego.

2. potrafi trafnie odróżniać cnoty od wad w życiu osobistym i społecznym.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. zdobywa umiejętności prospołeczne w postaci zwiększonej świadomości i wrażliwości na cnoty i wady.

Treści programowe dla zajęć:

Życie teologiczne i jego wymiary.
Cnoty jako zdolności operatywne.
Cnoty ludzkie.
Cnoty boskie.
Wada jako przeciwieństwo cnoty.
Wady główne i nowe defekty duchowo-moralne.
Dynamika cnoty wiary.
Dynamika cnoty nadziei.
Dynamika cnoty miłości
Wiara w przestrzeni publicznej.
Nadzieja zbawienia i ludzkie nadzieje.
Odmiany i aspekty miłości.
Destrukcyjny charakter nowych wad moralnych.

Nazwa zajęć: **Liturgika - Eucharystia**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Zna genezę celebracji Eucharystii
2. Zna historyczny rozwój Mszy Świętej
3. Zna i rozumie strukturę Eucharystii
4. Potrafi pracować z tekstami źródłowymi
5. Posiada znajomość Mszału Rzymskiego
6. Zna teologię Eucharystii
7. Rozumie czym jest ars celebrandi Eucharystii

w zakresie umiejętności:

1. Zna biblijne teksty o Eucharystii
2. Rozumie rozwój celebracji Mszy św. Na przestrzeni wieków
3. Zna teologiczne znaczenie obrzędów wstępnych Eucharystii
4. Rozumie znaczenie obecności słowa Bożego we Mszy św.
5. Zna teologiczne treści i strukturę Modlitwy Eucharystycznej
6. Zna mszalne obrzędy komunijne
7. Rozumie Eucharystię jako uobecnienie Ostatniej Wieczerzy oraz pamiątkę śmierci i zmartwychwstania Jezusa
8. Potrafi pracować ze starożytnymi tekstami o Eucharystii
9. Potrafi analizować modlitwy mszalne

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Potrafi uznawać znaczenie wiedzy teologicznej w określaniu sposobów rozwiązywania problemów poznawczych i praktycznych, zarówno indywidualnych jak i wspólnotowych
2. Potrafi wykorzystać osiągnięcia badawcze różnych ośrodków i szkół teologicznych w podejmowaniu działania, myśląc i działając w sposób przedsiębiorczy
3. Potrafi wziąć udział w działaniach na rzecz zachowania dziedzictwa chrześcijańskiego i kulturowego regionu, kraju i Europy

Treści programowe dla zajęć:

Biblijne teksty o Eucharystii
Rzeczywistość celebracji Mszy św. Na przestrzeni wieków
Teologiczne znaczenie obrzędów wstępnych Eucharystii
Obecność słowa Bożego we Mszy św.
Teologiczne treści i struktura Modlitwy Eucharystycznej
Mszalne obrzędy komunijne
Eucharystia uobecnieniem Ostatniej Wieczerzy oraz pamiątką śmierci i zmartwychwstania Jezusa
Praca ze starożytnymi tekstami o Eucharystii
Poznawanie i analiza modlitw mszalnych

Nazwa zajęć: **Prawo kanoniczne - sakramenty**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. rozumie znaczenie norm kanonicznych odnośnie życia sakramentalnego, zna podstawowe normy prawa kan. w dziedzinie sakramentów (w tym małżeństwa) i prawa karnego, potrafi określić i scharakteryzować poszczególne przestępstwa kanoniczne
2. rozumie eklezjologiczny aspekt prawodawstwa Kościoła

w zakresie umiejętności:

1. rozumie znaczenie norm kanonicznych odnośnie życia sakramentalnego, zna podstawowe normy prawa kan. w dziedzinie sakramentów (w tym małżeństwa) i prawa karnego, potrafi określić i scharakteryzować poszczególne przestępstwa kanoniczne
2. rozumie eklezjologiczny aspekt prawodawstwa Kościoła
3. potrafi czytać ze zrozumieniem i wyciągać praktyczne wnioski z lektury kanonicznych dokumentów prawnych oraz opracowań naukowych i orzeczeń sądów kościelnych
4. jest przygotowany do pracy w grupie, dyskusji problemowej z dziedziny prawa kanonicznego
5. potrafi praktycznie zastosować kościelne normy prawne w duszpasterstwie bądź innego rodzaju poradnictwie

w zakresie kompetencji społecznych:

1. rozumie znaczenie norm kanonicznych odnośnie życia sakramentalnego, zna podstawowe normy prawa kan. w dziedzinie sakramentów (w tym małżeństwa) i prawa karnego, potrafi określić i scharakteryzować poszczególne przestępstwa kanoniczne
2. rozumie eklezjologiczny aspekt prawodawstwa Kościoła
3. potrafi czytać ze zrozumieniem i wyciągać praktyczne wnioski z lektury kanonicznych dokumentów prawnych oraz opracowań naukowych i orzeczeń sądów kościelnych
4. jest przygotowany do pracy w grupie, dyskusji problemowej z dziedziny prawa kanonicznego
5. potrafi praktycznie zastosować kościelne normy prawne w duszpasterstwie bądź innego rodzaju poradnictwie

Treści programowe dla zajęć:

Uświęcające zadanie Kościoła - wprowadzenie do prawa o sakramentach

Sakrament chrztu św.

Sakrament bierzmowania

Sakrament eucharystii

Sakrament pokuty

Sakrament namaszczenia chorych

Sakrament święceń

Nazwa zajęć: **Stary Testament - Księgi mądrościowe**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. wskazuje podstawowe cechy charakterystyczne nurtu mądrościowego na Bliskim Wschodzie (Egipt, Mezopotamia), wskazuje główne tematy właściwe temu nurtowi poza Izraelem
2. wymienia główne tematy teologiczne w księgach Hioba, Koheleta, Pieśni nad pieśniami, Tobiasza, Judyty, Estery i Mądrości ilustrując je przykładami z tych ksiąg
3. wylicza wiodące tematy teologiczne ksiąg Przysłów, Syracha i Psalmów mądrościowych
4. przeprowadza samodzielnie szczegółową egzegezę najważniejszych tekstów literatury mądrościowej z zakresu całości omawianego materiału
5. potrafi przyporządkować właściwe teksty biblijne poszczególnym kwestiom teologicznym
6. interpretuje tematy teologii mądrościowej w świetle całości teologii biblijnej Starego Testamentu
7. posiada zdolność do aktualizowania teologii mądrościowej w życiu dzisiejszego człowieka i Kościoła; jest otwarty na dyskusje o współczesnych problemach moralnych i społecznych broniąc stanowiska Kościoła; postępuje zgodnie z nauczaniem Kościoła czerpiąc z teologii nurtu mądrościowego

w zakresie umiejętności:

1. wskazuje podstawowe cechy charakterystyczne nurtu mądrościowego na Bliskim Wschodzie (Egipt, Mezopotamia), wskazuje główne tematy właściwe temu nurtowi poza Izraelem
2. wymienia główne tematy teologiczne w księgach Hioba, Koheleta, Pieśni nad pieśniami, Tobiasza, Judyty, Estery i Mądrości ilustrując je przykładami z tych ksiąg
3. wylicza wiodące tematy teologiczne ksiąg Przysłów, Syracha i Psalmów mądrościowych
4. przeprowadza samodzielnie szczegółową egzegezę najważniejszych tekstów literatury mądrościowej z zakresu całości omawianego materiału
5. potrafi przyporządkować właściwe teksty biblijne poszczególnym kwestiom teologicznym

6. posiada zdolność do aktualizowania teologii mądrościowej w życiu dzisiejszego człowieka i Kościoła; jest otwarty na dyskusje o współczesnych problemach moralnych i społecznych broniąc stanowiska Kościoła; postępuje zgodnie z nauczaniem Kościoła czerpiąc z teologii nurtu mądrościowego

w zakresie kompetencji społecznych:

1. posiada zdolność do aktualizowania teologii mądrościowej w życiu dzisiejszego człowieka i Kościoła; jest otwarty na dyskusje o współczesnych problemach moralnych i społecznych broniąc stanowiska Kościoła; postępuje zgodnie z nauczaniem Kościoła czerpiąc z teologii nurtu mądrościowego

Treści programowe dla zajęć:

Funkcjonowanie i charakterystyka tradycji mądrościowej Bliskiego Wschodu i Izraela

Cechy literatury mądrościowej, gatunki literackie, etapy tworzenia ksiąg prorockich; chronologia ksiąg Teologia ksiąg Hioba, Koheleta, Pieśni nad pieśniami, Tobiasza, Judyty, Estery i Mądrości, w tym teologia ważniejszych perykop biblijnych

Teologia Ksiąg: Przysłów, Syracha i Psalmów mądrościowych

Uniwersalizm teologii mądrościowej

Niektóre aspekty mądrości życiowej w księgach aforystycznych (kobieta, przyjaźń, wychowanie, relacje społeczne)

Różne aspekty mądrości życiowej w poszczególnych księgach Starego Testamentu (rodzina, wiara, życie i śmierć, retribucja, sprawiedliwość, cierpienie)

Samodzielna, szczegółowa egzegeza najważniejszych tekstów literatury mądrościowej z zakresu całości omawianego materiału

Nazwa zajęć: Liturgika - sakramenty

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. Zna historię i teologię sakramentu chrztu
2. Zna historię i teologię sakramentu bierzmowania
3. Zna historię i teologię sakramentu pokuty
4. Zna historię i teologię sakramentu namaszczenia chorych
5. Zna historię i teologię sakramentu małżeństwa
6. Zna historię i teologię sakramentu święceń
7. Poznaje i analizuje najstarsze źródła sakramentów chrześcijańskiego wtajemniczenia
8. Zna strukturę i zawartość odnowionych ksiąg liturgicznych

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi wskazać elementy historyczny rozwój liturgii sakramentów inicjacji chrześcijańskiej
2. Potrafi wskazać rozwój liturgii chrzcielnej na przestrzeni wieków
3. Potrafi ukazać Bierzmowanie jako sakrament inicjacji chrześcijańskiej
4. Potrafi ukazać mechanizmy zmian w sakramencie pokuty na przestrzeni wieków
5. Potrafi ukazać teologię sakramentu pokuty po reformie liturgicznej Soboru Watykańskiego II
6. Potrafi ukazać historyczny rozwój sakramentu namaszczenia chorych
7. Potrafi ukazać historię i teologię sakramentu małżeństwa
8. Potrafi ukazać teologię i liturgię sakramentu święceń diakonów, prezbiterów i biskupów
9. Potrafi analizować najstarsze źródła sakramentów chrześcijańskiego wtajemniczenia
10. Potrafi wskazać strukturę i zawartość odnowionych ksiąg liturgicznych

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Jest gotów intelektualnie oraz w sposób religijno-duchowego formować się przez całe życie, co jest podstawą odpowiedzialnego pełnienia zgodnych z kierunkiem i specjalnością ról zawodowych
2. Potrafi uznawać znaczenie wiedzy teologicznej w określaniu sposobów rozwiązywania problemów poznawczych i praktycznych, zarówno indywidualnych jak i wspólnotowych

Treści programowe dla zajęć:

Złoty wiek sakramentów inicjacji chrześcijańskiej

Liturgia chrzcielna od IV do XX wieku

Bierzmowanie sakramentem inicjacji chrześcijańskiej

Rozwój sakramentu pokuty na przestrzeni wieków

Sakrament pokuty po reformie liturgicznej Soboru Watykańskiego II

Narodziny i rozwój sakramentu namaszczenia chorych

Teologia sakramentów chorych w "Ordo unctionis infirmorum"

Historia i teologia sakramentu małżeństwa

Teologia i liturgia sakramentu święceń diakonów, prezbiterów i biskupów

Poznanie i analiza najstarszych źródeł sakramentów chrześcijańskiego wtajemniczenia

Analiza teologiczno-liturgiczna wybranych formuł sakramentalnych i modlitw błogosławieństw

Struktura i zawartość odnowionych ksiąg liturgicznych

Nazwa zajęć: **Prawo kanoniczne - małżeńskie**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. rozumie znaczenie norm kanonicznych odnośnie życia sakramentalnego, zna podstawowe normy prawa kan. w dziedzinie małżeństwa, potrafi określić i scharakteryzować poszczególne przeszkody i wady zgody małżeńskiej
2. rozumie eklezjologiczny aspekt prawodawstwa Kościoła

w zakresie umiejętności:

1. rozumie znaczenie norm kanonicznych odnośnie życia sakramentalnego, zna podstawowe normy prawa kan. w dziedzinie sakramentu małżeństwa, potrafi określić i scharakteryzować poszczególne przeszkody i wady zgody małżeńskiej
2. rozumie eklezjologiczny aspekt prawodawstwa Kościoła
3. potrafi czytać ze zrozumieniem i wyciągać praktyczne wnioski z lektury kanonicznych dokumentów prawnych oraz opracowań naukowych i orzeczeń sądów kościelnych
4. jest przygotowany do pracy w grupie, dyskusji problemowej z dziedziny prawa kanonicznego
5. potrafi praktycznie zastosować kościelne normy prawne w duszpasterstwie bądź innego rodzaju poradnictwie

w zakresie kompetencji społecznych:

1. rozumie znaczenie norm kanonicznych odnośnie życia sakramentalnego, zna podstawowe normy prawa kan. w dziedzinie sakramentu małżeństwa, potrafi określić i scharakteryzować poszczególne przeszkody i wady zgody małżeńskiej
2. rozumie eklezjologiczny aspekt prawodawstwa Kościoła
3. potrafi czytać ze zrozumieniem i wyciągać praktyczne wnioski z lektury kanonicznych dokumentów prawnych oraz opracowań naukowych i orzeczeń sądów kościelnych
4. jest przygotowany do pracy w grupie, dyskusji problemowej z dziedziny prawa kanonicznego
5. potrafi praktycznie zastosować kościelne normy prawne w duszpasterstwie bądź innego rodzaju poradnictwie

Treści programowe dla zajęć:

Wprowadzenie do sakramentu małżeństwa

Przygotowanie do sakramentu małżeństwa

Przeszkody małżeńskie

Wady zgody małżeńskiej

Forma zawarcia sakramentu małżeństwa

Małżeństwa mieszane, przywileje, dyspensy, zezwolenia, unieważnienie. Małżeństwo konkordatowe

Analiza przygotowania do zawarcia sakramentu małżeństwa

Zagadnienia z zakresu zdolności do zawarcia małżeństwa

Protokół przedmałżeński

Nazwa zajęć: **Teologia dogmatyczna - charytologia, eklezjologia, mariologia**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Rozumie podstawowe pojęcia z zakresu charytologii.
2. Uzyskuje podstawową wiedzę na temat fundamentalnych zagadnień eklezjologicznych w świetle nauczania Soboru Watykańskiego II.
3. Posiada podstawową wiedzę na temat roli Maryi w tajemnicy Chrystusa i Kościoła.

w zakresie umiejętności:

1. Posiada zdolność wyjaśnienia teologicznego aspektu formuły wierzę w Kościół.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Nabywa wrażliwość wobec dziedzictwa chrześcijańskiego

Treści programowe dla zajęć:

Łaska jako samoudzielenie się Boga w kontekście historycznym

Natura, geneza i misja zbawcza jednego, świętego, powszechnego i apostołskiego Kościoła.

Rola Maryi w tajemnicy Chrystusa i Kościoła.

Biblijne podstawy nauki o łasce.

Królestwo Boże a Kościół.

Mariologia Soboru Watykańskiego II.

Nazwa zajęć: **Teologia duchowości cz. 2**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. zna problematykę kryzysów w życiu duchowym, mistyki chrześcijańskiej oraz duchowości maryjnej, misyjnej i poszczególnych stanów w Kościele (kapłaństwa, życia konsekrowanego i małżeńskiego)
2. posiada wiedzę w kwestii ambiwalentnych wartości medytacji dalekowschodnich w optyce medytacji chrześcijańskiej

w zakresie umiejętności:

1. na gruncie posiadanej wiedzy potrafi sklasyfikować i ocenić poszczególne formy duchowości chrześcijańskiej
2. posiada zdolność rozeznawania zjawisk mistycznych i paramistycznych
3. jest zdeterminowany do pogłębiania osobistego życia duchowego

w zakresie kompetencji społecznych:

1. jest przygotowany do towarzyszenia duchowego osobom zaawansowanym w życiu duchowym
2. objaśnia i charakteryzuje poszczególne rodzaje duchowości i posiada zdolność ich oceny

Treści programowe dla zajęć:

Duchowość kapłańska
duchowość osób konsekrowanych
Mistyka chrześcijańska
Duchowość maryjna
Duchowość misyjna
Współczesne zagrożenia życia duchowego chrześcijanina
duchowość małżeńska

Nazwa zajęć: **Psychologia pastoralna**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. wie czym jest psychologia pastoralna, zna jej przedmiot oraz działy i potrafi wskazać relację tej dyscypliny do psychologii religii i teologii

w zakresie umiejętności:

1. korzysta z naukowej literatury psychologicznej oraz psychologiczno-pastoralnej
2. korzysta z zasad poradnictwa i prowadzenia rozmowy pastoralnej w świetle antropologii chrześcijańskiej
3. rozumie i wyjaśnia procesy psychiczne zachodzące w sytuacjach duszpasterskich
4. trafnie ocenia dojrzałość psychiczną i społeczną, dojrzałość wiary oraz dojrzałość do małżeństwa

w zakresie kompetencji społecznych:

1. jest przygotowany do udzielenia pomocy w problemach spotykanych w sytuacjach duszpasterskich

Treści programowe dla zajęć:

Psychologia pastoralna jako dyscyplina naukowa
Antropologia psychologiczno-pastoralna
Relacja poradnictwa psychologicznego, psychoterapii i kierownictwa duchowego. Zasady poradnictwa pastoralnego
Kryteria normy psychicznej i patologii (kulturowe, statystyczne, subiektywne itp.).
Kryteria dojrzałej osobowości oraz dojrzałej religijności i wiary
Dojrzałość do zawarcia małżeństwa (fizyczna, psychiczna, chrześcijańska)
Podstawowy trening komunikacji, znaczenie rozmowy w praktyce pastoralnej
Zasady pomocy w poradnictwie oraz interwencji kryzysowej
Analiza przypadków spotykanych w poradnictwie pastoralnym

Nazwa zajęć: **Teologia życia konsekrowanego**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. Zna genezę i rozumie dynamikę rozwoju i istotę życia konsekrowanego
2. zna poszczególne formy życia konsekrowanego i ich historię
3. Odznacza się rzetelną wiedzą na temat zasad formacji życia konsekrowanego
4. Zna i rozumie specyfikę najważniejszych posoborowych dokumentów Kościoła dotyczących życia konsekrowanego
5. Posiada wiedzę na temat indywidualnych form życia konsekrowanego i instytutów świeckich

w zakresie umiejętności:

1. rozumie przyczyny powstania życia konsekrowanego

2. potrafi rozróżnić poszczególne formy życia konsekrowanego i ich dynamikę rozwoju i znaczenie w historii Kościoła
3. rozumie konieczność przemian soborowych i posoborowych w pojmowaniu fenomenu życia konsekrowanego
4. rozumie specyfikę najważniejszych posoborowych dokumentów Kościoła dotyczących życia konsekrowanego

w zakresie kompetencji społecznych:

1. objaśnia i charakteryzuje znaczenie genezy różnych form życia konsekrowanego
2. akceptuje i promuje różnorodność form życia konsekrowanego w Kościele

Treści programowe dla zajęć:

Powstanie i początki życia zakonnego w Kościele
Wschodni i Zachodni monastycyzm
Powstawanie nowych zakonów w średniowieczu i czasach nowożytnych
Przemiany soborowe paradygmatu życia zakonnego
Teologia charyzmatu konsekracji zakonnej
Instytuty świeckie i indywidualne formy życia konsekrowanego

Nazwa zajęć: **Podstawy psychologii dla nauczycieli cz. 1 (wykład)**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Zna i rozumie podstawowe pojęcia w psychologii służące wyjaśnianiu przebiegu procesów intelektualnych, emocjonalno-wolicjonalnych, komunikacyjnych, uczenia się, cele, zadania i metody psychologii oraz możliwości wykorzystania psychologii w szkole.
2. Zna i rozumie normy rozwojowe dotyczące aspektu fizycznego (wzrost, motoryka, seksualność), psychicznego (poznanie, emocje, wola), społecznego (moralność).
3. Zna i rozumie mechanizm psychicznej adaptacji dziecka w wieku szkolnym, identyfikuje charakterystyczny dla wieku rodzaj motywacji, mechanizm funkcjonowania osobowości, poznawczego ustosunkowywania się, komunikowania się, uczenia się i różnice indywidualne w tym zakresie oraz możliwe zaburzenia.
4. Rozumie centralne znaczenie w rozwoju dziecka w wieku szkolnym uczenia się pod kierunkiem, uwagi dowolnej, moralności konwencjonalnej, współpracy rówieśniczej, przyczyny nieprawidłowości w przebiegu procesu ich rozwoju oraz późniejsze rozwojowo skutki wynikające z tych nieprawidłowości.

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi obserwować zachowania społeczne i ich uwarunkowania, analizować i interpretować sytuacje i zdarzenia w praktyce szkolnej w oparciu o wiedzę psychologiczną
2. Potrafi obserwować procesy rozwojowe uczniów.
3. Potrafi dostosować sytuację nauczania przedmiotu do możliwości uczenia się dziecka w wieku szkolnym.
4. Potrafi wspierać dziecko w wieku szkolnym w za-kresie uczenia się przedmiotowej wiedzy, nabywania umiejętności i kształtowania nastawień.
5. Potrafi rozpoznać symptomy prawidłowego i nieprawidłowego przebiegu procesu rozwoju dziecka w wieku szkolnym w obszarze rozwoju osobowości, funkcji intelektualnych, funkcji społeczno-emocjonalnych, wolicjonalnych, moralności, komunikacji i współpracy.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Jest gotowy do wykorzystania zdobytej wiedzy psychologicznej do analizy zdarzeń pedagogicznych, krytycznego myślenia o funkcjonowaniu człowieka w sytuacji szkolnej.
2. Jest gotowy do autorefleksji nad własnym rozwojem zawodowy oraz refleksji na temat roli nauczyciela w procesie nauczania i wychowania uczniów.
3. Jest gotów do interweniowania w momencie rozpoznania sytuacji zagrażającej rozwojowi dziecka.

Treści programowe dla zajęć:

Podstawowe pojęcia psychologii. Cele i zadania psychologii, możliwości wykorzystania psychologii w szkole. Myślenie krytyczne w pracy nauczyciela.
Struktura i funkcje podstawowych procesów psychicznych. Procesy poznawcze, spostrzeganie, odbiór i przetwarzanie informacji, mowa i język, myślenie i rozumowanie, uczenie się i pamięć, uwaga, emocje i motywacje w procesach regulacji zachowania.
Psychologiczne koncepcje człowieka a interpretacja zachowań ucznia i sytuacji w szkole. Kontekst psychologiczny projektowania procesów edukacyjnych. Psychologiczne podstawy pracy nauczyciela.
Teorie integralnego rozwoju ucznia. Biologiczne i społeczne czynniki rozwoju. Rozwój wybranych funkcji psychicznych. Rozwój a wychowanie.

Rozwój psychiczny człowieka w cyklu życia oraz zadania rozwojowe stojące przed uczniem i nauczycielem w kolejnych okresach rozwojowych.

Zachowania społeczne i ich uwarunkowania a interpretacja funkcjonowania podmiotów w sytuacji szkolnej.

Proces funkcjonalnej i dysfunkcjonalnej adaptacji do środowiska; sytuacja psychologiczna; dynamika sytuacji psychologicznej (okresy: kryzysu strukturalnego, okresu stabilnego, kryzysu funkcjonalnego).

Dynamika środowisk społecznych w rozwoju; środowiska socjalizujące, prymitywizujące, zaburzające; zróżnicowane przedmiotowe środowisk rozwoju.

Dynamika i struktura wieku rozwojowego dziecka w wieku szkolnym (kryzys 7 rż, nauczanie początkowe; nauczanie przedmiotowe; kryzys 13 rż); kryzys funkcjonalny poczucie niższości versus poczucie produktywności; rola mechanizmu kompensacji i zasobów społecznych

Kierowanie sytuacją szkolną; fizyczne i społeczne aspekty sytuacji szkolnej; środowisko szkolne jako źródło zadań (zjawisko frustracji) i środków pomocniczych (wiedza, umiejętności, postawy).

Samokontrola i samoopanowanie (identyfikacja i uczenie się od innych); umiejętność rozpoznawania konwencji w wieku szkolnym; proces opanowywanie wzoru funkcjonowania (samokontroli zachowania i procesów psychicznych) zgodnie z konwencjami; dynamika i struktura funkcji psychicznych (funkcje intelektualne i wolicjonalno-emocjonalne).

Nieziemienniki funkcjonalne; zasady i reguły konstytutywne i konstytuowane; pojęcia spontaniczne i naukowe.

Nazwa zajęć: Socjologia

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. zna podstawowe pojęcia i koncepcje socjologiczne oraz umie je zastosować do opisu i analizy rzeczywistości społecznej.
2. umie interpretować teksty naukowe z zakresu socjologii
3. potrafi interpretować wyniki badań socjologicznych
4. posiada podstawową wyobraźnię socjologiczną

w zakresie umiejętności:

1. umie interpretować teksty naukowe z zakresu socjologii
2. potrafi interpretować wyniki badań socjologicznych
3. potrafi dostrzegać i analizować problemy społeczne

w zakresie kompetencji społecznych:

1. posiada podstawową wyobraźnię socjologiczną

Treści programowe dla zajęć:

Człowiek jako istota społeczna. Socjologia jako nauka (historia, przedmiot, funkcje, najważniejsze paradygmaty)

Zbiorowości ludzkie, grupy społeczne, instytucje społeczne i proces instytucjonalizacji

Zróżnicowanie społeczne i ruchliwość społeczna. Struktura społeczna (klasy, warstwy). Zmiana społeczna i typy społeczeństw

Działania i interakcje społeczne, więzi społeczne

Socjalizacja, osobowość i tożsamość. Role i pozycje społeczne

Kontrola społeczna i jej mechanizmy

Kultura jako element życia społecznego, elementy socjologii kultury

Elementy wybranych subdyscyplin – socjologia rodziny, socjologia religii

Wybrane metody i techniki badań społecznych

Socjologiczne spojrzenie na życie instytucji i zbiorowości religijnych (np. parafii), wybrane badania

Instytutu Statystyki Kościoła Katolickiego

Nazwa zajęć: Seminarium naukowe cz. 1

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Zna specyfikę przedmiotową i metodologiczną wybranej subdyscypliny teologicznej oraz jej nauk pomocniczych
2. Zna podstawowe publikacje źródłowe z zakresu wybranej subdyscypliny teologicznej oraz stosowaną terminologię
3. Zna zasady interpretacji tekstów źródłowych wybranej subdyscypliny teologicznej

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi formułować problemy badawcze i opracować plan przedstawienia i opracowania problemu badawczego

2. Potrafi przedstawić dotychczasowy stan badań wybranego problemu naukowego

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Potrafi uwzględniać we własnej pracy krytyczne uwagi promotora i innych uczestników seminarium

Treści programowe dla zajęć:

Specyfika przedmiotowa i metodologiczna wybranej subdyscypliny teologicznej oraz jej dyscyplin pomocniczych

Teksty źródłowe wybranej subdyscypliny teologicznej i jej nauk pomocniczych

Zasady interpretacji tekstów źródłowych wybranej subdyscypliny teologicznej

Zasady formułowania problemów badawczych

Kryteria analizy dotychczasowego stanu badań problemu badawczego

Koncepcje analizy problemu badawczego

Plan opracowania i przedstawienia problemu badawczego

Nazwa zajęć: **Instytucje w epoce Starego Testamentu**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. posiada znajomość najważniejszych instytucji kierujących obszarami życia rodzinnego i cywilnego w społeczności izraelskiej czasów starożytnych

2. orientuje się w obszarze działania instytucji politycznych w świetle zapisów biblijnych

3. rozoznaje instytucje militarne łącząc je z konkretnymi faktami historycznymi

4. opanowuje wiedzę o instytucjach religijnych na przestrzeni dziejów Izraela do czasów Jezusa Chrystusa

w zakresie umiejętności:

1. potrafi wskazać najważniejsze instytucje kierujące obszarami życia rodzinnego i cywilnego w społeczności izraelskiej czasów starożytnych

2. orientuje się w obszarze działania instytucji politycznych w świetle zapisów biblijnych

3. potrafi rozoznać instytucje militarne łącząc je z konkretnymi faktami historycznymi

4. potrafi dzielić się wiedzą o instytucjach religijnych na przestrzeni dziejów Izraela do czasów Jezusa Chrystusa

w zakresie kompetencji społecznych:

1. poszerza w dyskusji wiedzę o instytucjach religijnych na przestrzeni dziejów Izraela do czasów Jezusa Chrystusa

Treści programowe dla zajęć:

funkcjonowanie instytucji życia rodzinnego i cywilnego w biblijnym Izraelu

działanie instytucji politycznych w społeczności izraelskiej

rozwój historyczny głównych instytucji religijnych biblijnego Izraela

krótka charakterystyka instytucji militarnych Izraela czasów starożytnych

Nazwa zajęć: **Seminarium naukowe cz. 2**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Zna w pogłębionym stopniu specyfikę przedmiotową i metodologiczną wybranej subdyscypliny teologicznej oraz jej nauk pomocniczych

2. Zna metodologię badań właściwą dla danej subdyscypliny teologicznej

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi przeprowadzić badania związane z przygotowywaną pracą magisterską

2. Potrafi zredagować wskazane przez promotora części pracy magisterskiej

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Potrafi uwzględniać we własnej pracy krytyczne uwagi promotora i innych uczestników seminarium

Treści programowe dla zajęć:

Metodologia prowadzenia badań naukowych z zakresu problematyki pracy magisterskiej

Opracowywanie źródeł i literatury

Analiza przeprowadzonych badań

Język opracowania naukowego

Krytyczna analiza opracowań naukowych

Nazwa zajęć: **Pedagogika pastoralna**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Posiada wiedzę dotyczącą celów i zadań pedagogiki pastoralnej.

2. Zna podstawy ontologiczne, antropologiczne i aksjologiczne pedagogiki pastoralnej.
3. Potrafi scharakteryzować współczesne wyzwania pedagogiki pastoralnej.

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi przygotować projekt będący odpowiedzią na wybrane współczesne wyzwania dla pedagogiki pastoralnej.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Ma świadomość kształtowania postawy odpowiedzialności za działalność wychowawczą Kościoła.
2. Potrafi współpracować w grupie oraz zdobywa kompetencje niezbędne do pełnienia roli lidera.

Treści programowe dla zajęć:

Cele i zadania pedagogiki pastoralnej.

Ontologiczne, antropologiczne i aksjologiczne podstawy pedagogiki pastoralnej.

Formacja chrześcijańska.

Pedagogia "nowego człowieka"

Współczesne wyzwania dla pedagogiki pastoralnej.

Wychowanie chrześcijańskie.

Projekt jako będący odpowiedzią na wybrane wyzwania współczesnego świata.

Nazwa zajęć: **Seminarium naukowe cz. 1**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Zna specyfikę przedmiotową i metodologiczną wybranej subdyscypliny teologicznej oraz jej nauk pomocniczych
2. Zna podstawowe publikacje źródłowe z zakresu wybranej subdyscypliny teologicznej oraz stosowaną terminologię
3. Zna zasady interpretacji tekstów źródłowych wybranej subdyscypliny teologicznej

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi formułować problemy badawcze i opracować plan przedstawienia i opracowania problemu badawczego
2. Potrafi przedstawić dotychczasowy stan badań wybranego problemu naukowego

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Potrafi uwzględniać we własnej pracy krytyczne uwagi promotora i innych uczestników seminarium

Treści programowe dla zajęć:

Specyfika przedmiotowa i metodologiczna wybranej subdyscypliny teologicznej oraz jej dyscyplin pomocniczych

Teksty źródłowe wybranej subdyscypliny teologicznej i jej nauk pomocniczych

Zasady interpretacji tekstów źródłowych wybranej subdyscypliny teologicznej

Zasady formułowania problemów badawczych

Kryteria analizy dotychczasowego stanu badań problemu badawczego

Koncepcje analizy problemu badawczego

Plan opracowania i przedstawienia problemu badawczego

Nazwa zajęć: **Seminarium naukowe cz. 2**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Zna w pogłębionym stopniu specyfikę przedmiotową i metodologiczną wybranej subdyscypliny teologicznej oraz jej nauk pomocniczych
2. Zna metodologię badań właściwą dla danej subdyscypliny teologicznej

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi przeprowadzić badania związane z przygotowawaną pracą magisterską
2. Potrafi zredagować wskazane przez promotora części pracy magisterskiej

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Potrafi uwzględniać we własnej pracy krytyczne uwagi promotora i innych uczestników seminarium

Treści programowe dla zajęć:

Metodologia prowadzenia badań naukowych z zakresu problematyki pracy magisterskiej

Opracowywanie źródeł i literatury

Analiza przeprowadzonych badań

Język opracowania naukowego

Krytyczna analiza opracowań naukowych

Nazwa zajęć: **Podstawy dydaktyki**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. zna i rozumie miejsce dydaktyki wśród innych nauk jej przedmiot i zadania oraz współczesne koncepcje nauczania i cele kształcenia
2. zna podstawowe metody i środki dydaktyczne
3. zna zasady i procedury oceniania szkolnego uczenia się;

w zakresie umiejętności:

1. potrafi scharakteryzować podstawowe elementy procesu nauczania-uczenia się oraz zasady kształcenia
2. posiada umiejętność stosowania zasad i procedur oceniania szkolnego uczenia się;

w zakresie kompetencji społecznych:

1. rozumie mechanizmy uczenia się, potrafi zastosować wynikające z nich zasady kształcenia oraz zna mechanizmy i metody motywacji do uczenia się
2. zna i rozumie znaczenie klasy szkolnej, jako środowiska edukacyjnego i lekcji jako jednostki dydaktycznej

Treści programowe dla zajęć:

Dydaktyka jako subdyscyplina pedagogiczna. Przedmiot zainteresowań dydaktyki ogólnej. Podstawowe pojęcia.

Systemy dydaktyczne. System tradycyjny, herbertowski, progresywistyczny, deweyowski i współczesny. Nauczanie wyprzedzające. Szkoły alternatywne.

Szkoła jako środowisko kształcenia, klasa szkolna i lekcja jako podstawowa jednostka dydaktyczna
Proces kształcenia (nauczania–uczenia się). Cele i zasady kształcenia.

Formy, metody i środki dydaktyczne. Klasyfikacja i podział metod kształcenia.

Mechanizmy i zasady uczenia się. Wspomaganie motywacji do uczenia się. Wybrane koncepcje i teorie motywacji.

Diagnostyka i ocenianie szkolnego uczenia się. Ocenianie kształtujące.

Nazwa zajęć: Język nowożytny - niemiecki specjalistyczny

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. posiada umiejętności leksykalne w j. niemieckim zgodnie z wymogami określonymi dla poziomu B2+, które potrafi adekwatnie wykorzystać do konkretnych sytuacji komunikacyjnych
2. zna objęte przedmiotem konstrukcje gramatyczne i umie je zastosować adekwatnie do sytuacji komunikacyjnej zakresie przewidzianym przedmiotem
3. zna objęte przedmiotem konstrukcje gramatyczne i umie je zastosować adekwatnie do sytuacji komunikacyjnej zakresie przewidzianym przedmiotem

w zakresie umiejętności:

1. potrafi skutecznie i poprawnie, zarówno pod względem norm językowych jak i umiejętności dyskursywnych uczestniczyć w komunikacji pisemnej z elementami języka specjalistycznego przewidzianej dla poziomu B2+ w Europejskim systemie opisu kształcenia językowego
2. potrafi samodzielnie posługiwać się różnymi źródłami informacji dotyczących słownictwa i gramatyki języka niemieckiego w zakresie wykraczającym poza treści nauczania; potrafi samodzielnie wyszukiwać i pracować z niemieckojęzycznymi artykułami naukowymi
3. ma świadomość posiadanej przez siebie wiedzy i umiejętności
4. potrafi zrozumieć i zanalizować tekst o tematyce specjalistycznej zakresu teologii na poziomie B2+ pod względem leksykalnym, gramatycznym i pragmatycznym w zakresie przewidzianym przedmiotem
5. potrafi zrozumieć obszerny tekst specjalistyczny w języku niemieckim z dziedziny teologii

w zakresie kompetencji społecznych:

1. potrafi pracować w grupie

Treści programowe dla zajęć:

słownictwo w zakresie zgodnym z wymogami określonymi dla poziomu B2+

Fenomeny gramatyczne w języku niemieckim zgodne z wymogami określonymi dla poziomu B2 plus adekwatne słownictwo i fenomeny gramatyczne objęte treściami kształcenia i niezbędne do produkowania wypowiedzi ustnych z uwzględnieniem języka specjalistycznego
zasady oraz środki wyrazy właściwe dla produkowania wypowiedzi pisemnych przewidzianych dla poziomu B2 plus, takich jak: zapytanie ofertowe, pisemny komentarz z argumentacją, recenzja prasowa, tekst specjalistyczny

Wykorzystanie słownictwa objętych treściami kształcenia w sytuacjach komunikacyjnych: Bloki tematyczne przewidziane dla poziomu B2 plus Arbeit international – praktyki i praca za granicą, osobiste doświadczenia z pracy zagranicą Kulturschock – różnicowanie kulturowe i jego skutki Leistungen –

wybitne osobowości i ich osiągnięcia, sukces na studiach, sukces w zawodzie Kommunikartion in der Fachsprache – komunikacja w języku specjalistycznym
Zagadnienia gramatyczne objęte programem dla poziomu B2 plus Konjunktiv – indirekte Rede, Passiversatzformen, Nomen, Verben und Adjektive mit Präpositionen, Partizip I und Partizip II als Attribut, Modalsätze, FuturII

Nazwa zajęć: **Historia Zbawienia w Biblii**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. Student zauważa zależność i ciągłość historii zbawienia narodu wybranego w ST i Kościoła w NT i jej wypełnienie w Jezusie Chrystusie
2. Student zna trendy rozwojowe teologii biblijnej na tle innych nauk teologicznych i współczesnych światopoglądów
3. Student posiada umiejętności w zakresie samodzielnego doboru źródeł biblijnych oraz właściwych metod ich analizy; potrafi wykorzystać wiedzę biblijną w analizie problemów i sytuacji, z którymi się spotyka.

w zakresie umiejętności:

1. Student zauważa zależność i ciągłość historii zbawienia narodu wybranego w ST i Kościoła w NT i jej wypełnienie w Jezusie Chrystusie
2. Student zna trendy rozwojowe teologii biblijnej na tle innych nauk teologicznych i współczesnych światopoglądów
3. Student posiada umiejętności w zakresie samodzielnego doboru źródeł biblijnych oraz właściwych metod ich analizy; potrafi wykorzystać wiedzę biblijną w analizie problemów i sytuacji, z którymi się spotyka.

Treści programowe dla zajęć:

Najważniejsze etapy starotestamentowej i nowotestamentowej historii zbawienia
Jezus Chrystus jako „kulminacja” historii zbawienia
Interpretacja najważniejszych wydarzeń, instytucji, postaci ze ST w świetle osoby Jezusa Chrystusa
Analiza wybranych tekstów kluczowych dla historii zbawienia
Typologia biblijna
Relacja teologii biblijnej do teologii dogmatycznej i innych dziedzin teologii

Nazwa zajęć: **Instytucje w epoce Nowego Testamentu**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. potrafi skonfrontować zapisy biblijne z danymi archeologicznymi i zabytkami literatury starożytnej
2. zna najważniejsze instytucje życia społecznego i religijnego starożytnego Wschodu i Rzymu
3. posiada znajomość najważniejszych instytucji kierujących obszarami życia rodzinnego i cywilnego w społeczności izraelskiej czasów Nowego Testamentu
4. orientuje się w obszarze działania instytucji politycznych Rzymu na terenie Palestyny w świetle zapisów biblijnych
5. opanowuje wiedzę o instytucjach religijnych, stronnictwach żydowskich w czasach Jezusa Chrystusa

w zakresie umiejętności:

1. potrafi skonfrontować zapisy biblijne z danymi archeologicznymi i zabytkami literatury starożytnej
2. zna najważniejsze instytucje życia społecznego i religijnego starożytnego Wschodu i Rzymu
3. posiada znajomość najważniejszych instytucji kierujących obszarami życia rodzinnego i cywilnego w społeczności izraelskiej czasów Nowego Testamentu
4. orientuje się w obszarze działania instytucji politycznych Rzymu na terenie Palestyny w świetle zapisów biblijnych
5. opanowuje wiedzę o instytucjach religijnych, stronnictwach żydowskich w czasach Jezusa Chrystusa

w zakresie kompetencji społecznych:

1. potrafi skonfrontować zapisy biblijne z danymi archeologicznymi i zabytkami literatury starożytnej
2. zna najważniejsze instytucje życia społecznego i religijnego starożytnego Wschodu i Rzymu

Treści programowe dla zajęć:

funkcjonowanie instytucji życia rodzinnego i cywilnego w Palestynie za czasów Jezusa
działanie instytucji politycznych imperium rzymskiego na terenie Palestyny
znaczenie głównych instytucji religijnych, stronnictw żydowskich za czasów Jezusa
wyszukanie najważniejszych zabytków archeologicznych i literackich z czasów Nowego Testamentu
podstawowe zaznajomienie się z życiem społecznym i religijnym krajów ościennych Izraela, zwłaszcza imperium rzymskiego

Nazwa zajęć: **Proseminarium**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. Zna i rozumie zasady prawne i etyczne w działalności naukowej.
2. Zna główne zasady kwerendy bibliograficznej.
3. Zna strukturę konstrukcji projektu naukowego.

w zakresie umiejętności:

1. zna zasady i potrafi przygotować krótki referat naukowy lub prezentację projektu naukowego.
2. Potrafi stosować podstawowe zasady zapisu bibliograficznego i stosowania przypisów oraz języka naukowego.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Stosuje zasady prawne i etyczne w działalności naukowej.

Treści programowe dla zajęć:

Prawne i etyczne normy w pracy naukowej.

Prawne i etyczne zasady korzystania ze źródeł i zasobów własności intelektualnej.

Etapy konstrukcji projektu naukowego.

Dobór metod badawczych do projektu naukowego.

Zasady prowadzenia kwerendy naukowej.

Zasady pozyskiwania danych do badań, ich selekcja i interpretacja.

Sposoby rozpowszechniania wyników badań naukowych.

Podstawowe reguły pisowni słownictwa religijnego i teologicznego.

Nazwa zajęć: **Nowy Testament - Ewangelie synoptyczne i Dzieje Apostolskie**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. zna treść ksiąg i ma pogłębioną wiedzę o Ewangeliach i Dziejach Apostolskich jako gatunku literackim
2. zna główne zasady i metody interpretacji tekstów ewangelicznych
3. ma gruntowną znajomość problematyki kształtowania się ewangelii, procesu synoptycznego oraz kwestii synoptycznej
4. ma pogłębioną wiedzę z zakresu teologii ewangelii synoptycznych i Dziejów Apostolskich

w zakresie umiejętności:

1. potrafi samodzielnie wyszukiwać, analizować, oceniać informacje z wykorzystaniem źródeł biblijnych
2. posiada umiejętności badawcze w zakresie analizy tekstów ewangelicznych oraz syntezy różnych idei teologicznych
3. umie prowadzić dialog światopoglądowy, ekumeniczny i międzyreligijny w oparciu o myśl teologiczną synoptyków i Dziejów Apostolskich
4. potrafi popularyzować wiedzę biblijną i przekazywać ją, zwłaszcza przez posługę duszpasterską

w zakresie kompetencji społecznych:

1. prawidłowo identyfikuje i rozstrzyga dylematy doktrynalne i etyczno-moralne w oparciu o znajomość ewangelii synoptycznych

Treści programowe dla zajęć:

Wyjaśnienie nazwy. Ewangelia i Dzieje Apostolskie jako gatunek literacki Nowego Testamentu.

Podstawowe zasady interpretacji tekstów biblijnych.

Omówienie procesu synoptycznego

Ewangelia według św. Marka (geneza, okoliczności powstania, struktura, teologia).

Ewangelia według św. Mateusza (geneza, okoliczności powstania, struktura, teologia).

Ewangelia według św. Łukasza (geneza, okoliczności powstania, struktura, teologia).

Specyfika literacka i teologiczna Dziejów Apostolskich

Egzegeza wybranych perykop z Ewangelii synoptycznych i Dziejów Apostolskich.

Specyfika literacka i teologiczna poszczególnych Ewangelii i Dziejów Apostolskich.

Charakterystyczne tematy teologiczne poszczególnych ewangelistów.

Interpretacja wskazanych perykop ewangelicznych.

Nazwa zajęć: **Katolicka nauka o małżeństwie i rodzinie**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. uzyskuje wiedzę na temat natury i specyfiki powołania do życia w małżeństwie
2. rozumie na czym polega małżeństwo jako sakrament i zna wynikające z tego moralne zobowiązania

w zakresie umiejętności:

1. potrafi opisać istotę miłości małżeńskiej w świetle nauki Kościoła katolickiego
2. posiada umiejętność czytania ze zrozumieniem dokumentów Kościoła dotyczących małżeństwa i rodziny

w zakresie kompetencji społecznych:

1. posiada kompetencje w rozstrzyganiu dylematów doktrynalnych i etycznie moralnych z zakresu katolickiej nauki o małżeństwie i rodzinie
2. posiada kompetencje na rzecz uzasadniania i obrony zasad moralnych w obszarze etyki małżeńskiej

Treści programowe dla zajęć:

Miłość małżeńska i jej rozwój na płaszczyźnie kulturalnej
Istotne elementy małżeństwa w oparciu o przekaz biblijny
Wyniesienie miłości małżeńskiej na płaszczyźnie nadprzyrodzonej
Miłość małżeńska według KDK i HV
Pojęcie "odpowiedzialne rodzicielstwo"
Znaczenie miłości w życiu wspólnoty małżeńskiej (zjednoczenie wymiaru zmysłowego z duchowym, miłość małżeńska skierowana ku dobru całej osoby, miłość podstawą trwałej więzi małżeńskiej)

Nazwa zajęć: **Teologia dogmatyczna - sakramentologia, eschatologia**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. wyjaśnia pochodzenie, naturę oraz zbawcze skutki sakramentów w życiu Kościoła
2. interpretuje specyfikę poszczególnych sakramentów, zwłaszcza wtajemniczenia chrześcijańskiego, a także ich wpływ na życie wierzących
3. rozróżnia i respektuje – z katolickiego punktu widzenia – ważność sakramentów sprawowanych w innych Kościołach chrześcijańskich
4. rozumie perspektywę badań eschatologicznych
5. rozróżnia pojęcia śmierci i ich konsekwencji
6. pojmuje i wyjaśnia stany eschatologiczne

w zakresie umiejętności:

1. wyjaśnia pochodzenie, naturę oraz zbawcze skutki sakramentów w życiu Kościoła
2. interpretuje specyfikę poszczególnych sakramentów, zwłaszcza wtajemniczenia chrześcijańskiego, a także ich wpływ na życie wierzących
3. rozróżnia i respektuje – z katolickiego punktu widzenia – ważność sakramentów sprawowanych w innych Kościołach chrześcijańskich
4. rozumie perspektywę badań eschatologicznych
5. rozróżnia pojęcia śmierci i ich konsekwencji
6. pojmuje i wyjaśnia stany eschatologiczne

w zakresie kompetencji społecznych:

1. wyjaśnia pochodzenie, naturę oraz zbawcze skutki sakramentów w życiu Kościoła
2. interpretuje specyfikę poszczególnych sakramentów, zwłaszcza wtajemniczenia chrześcijańskiego, a także ich wpływ na życie wierzących
3. rozróżnia i respektuje – z katolickiego punktu widzenia – ważność sakramentów sprawowanych w innych Kościołach chrześcijańskich
4. rozumie perspektywę badań eschatologicznych
5. rozróżnia pojęcia śmierci i ich konsekwencji
6. pojmuje i wyjaśnia stany eschatologiczne

Treści programowe dla zajęć:

Pojęcie sakramentu (znak wiary, Chrystusa, Kościoła, zbawienia), sakrament a słowo Boże
Ustanowienie, liczba, skutki sakramentów
Eklezjalno-zbawczy wymiar sakramentów inicjacji chrześcijańskiej i pozostałych
Eucharystia jako misterium paschalne
Pokuta i pojednanie jako wydarzenie oczyszczenia i przemiany
Małżeństwo wezwaniem do jedności, nierozzerwalności i świętości
Osobowa struktura człowieka a jego śmierci
Potrójny stan przyszły
Sąd szczegółowy i sąd ostateczny
Ludzka wolność a sąd ostateczny
Koniec świata
Prawda o zmartwychwstaniu ciał
Ustanowienie, liczba, skutki sakramentów
znaczenie śmierci w życiu jednostki i społeczności

Różne koncepcje życia wiecznego

Nazwa zajęć: **Teologia moralna - moralność małżeńsko-rodzinna**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. uzyskuje wiedzę na temat natury i specyfiki powołania do życia w małżeństwie
2. rozumie na czym polega małżeństwo-jako sakrament i zna wynikające z tego moralne zobowiązania

w zakresie umiejętności:

1. potrafi opisać istotę miłości małżeńskiej w oparciu o Objawienie i naukę Kościoła katolickiego
2. posiada umiejętność czytania ze zrozumieniem i właściwej interpretacji dokumentów Kościoła dotyczących małżeństwa i rodziny

w zakresie kompetencji społecznych:

1. posiada kompetencje w rozstrzyganiu dylematów doktrynalnych i etyczno-moralnych z zakresu moralności małżeńsko-rodzinnej
2. posiada kompetencje w zakresie uzasadniania zasad moralnych w obszarze tymi małżeńsko-rodzinnej

Treści programowe dla zajęć:

Miłość małżeńska i jej rozwój na płaszczyźnie naturalnej
Wyniesienie miłości małżeńskiej na płaszczyźnie nadprzyrodzonej
Miłość małżeńska według KDK i HV
Pojęcie "odpowiedzialne rodzicielstwo"
Moralność życia seksualnego w małżeństwie

Nazwa zajęć: **Nowy Testament - Pisma Janowe**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. Ma pogłębioną wiedzę o problematyce historyczno-literackiej Pism Janowych
2. Zna główne zasady, metody i kierunki interpretacji tekstów Janowych
3. Ma gruntowną znajomość problematyki źródeł literackich oraz potrafi wyszukiwać źródła literackie i z tradycji ustnej, które mogły wpływać na formę i treść Pism Janowych
4. Ma pogłębioną wiedzę z zakresu teologii Pism Janowych

w zakresie umiejętności:

1. potrafi samodzielnie wyszukiwać, analizować, oceniać informacje z wykorzystaniem źródeł biblijnych
2. Posiada umiejętności badawcze w zakresie analizy tekstów tradycji Janowej oraz syntezy różnych idei teologicznych
3. Umie prowadzić dialog światopoglądowy, ekumeniczny i międzyreligijny w oparciu o myśl teologiczną tradycji Janowej

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Potrafi popularyzować wiedzę biblijną i przekazywać ją, zwłaszcza przez posługę duszpasterską
2. Potrafi prawidłowo identyfikować i rozstrzygać dylematy doktrynalne i etyczno-moralne w oparciu o znajomość tradycji Janowej

Treści programowe dla zajęć:

Zagadnienia historyczne Czwartej Ewangelii: autor, ocena historyczności danych Ewangelii Janowej powstania czas i miejsce jej powstania
Zagadnienia literackie i kompozycyjne Czwartej Ewangelii: język Czwartej Ewangelii, struktura literacka, kompozycja i podział, krytyka tekstu
Ogólna charakterystyka Czwartej Ewangelii na tle pozostałych pism Nowego Testamentu
Egzegeza wybranych fragmentów Czwartej Ewangelii
Najważniejsze tematy teologiczne Czwartej Ewangelii: chrystologia i soteriologia, sakramentologia, eschatologia i eklezjologia, postulaty etyczne
Zagadnienia historyczno-krytyczne Listów św. Jana
Egzegeza wybranych fragmentów Listów
Tematy teologiczne: Bóg, Jezus Chrystus, Duch Święty, wiara, poznanie, miłość, grzech.
Zagadnienia historyczne: autor Apokalipsy, miejsce Apokalipsy w kanonie ksiąg NT, podłoże dziejowe, cel napisania, adresaci
Zagadnienia krytyczne Apokalipsy: gatunek literacki, język i styl Apokalipsy, podział treści Apokalipsy, zasady interpretacji
Egzegeza wybranych fragmentów Czwartej Ewangelii, Listów i Apokalipsy

Nazwa zajęć: **Teologia moralna - bioetyka teologiczna**

**Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka
w zakresie wiedzy:**

1. rozumie i wyjaśnia kwestie bioetyczne w oparciu o myśl teologiczną
2. zna historyczny wymiar problemów bioetycznych, ich względną zmienność i ponadczasowość norm
3. stosuje zasady dialogu i zrozumienia dla odmiennych poglądów

w zakresie umiejętności:

1. posługuje się właściwą metodą interpretowania problemu

w zakresie kompetencji społecznych:

1. stosuje zasady dialogu i zrozumienia dla odmiennych poglądów

Treści programowe dla zajęć:

Historyczny zarys bioetyki i jej antropologiczne podstawy
Kwestie etyczne w obszarze biogenezy
Kwestie etyczne w obszarze bioterapii,
Kwestie etyczne w obszarze tanatologii
Potrzeby duchowe człowieka
Cierpienie, choroba, śmierć

Nazwa zajęć: **Seminarium naukowe cz. 3**

**Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka
w zakresie wiedzy:**

1. Zna w pogłębionym stopniu specyfikę przedmiotową i metodologiczną wybranej subdyscypliny teologicznej oraz jej nauk pomocniczych
2. Zna metodologię badań właściwą dla danej subdyscypliny teologicznej

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi analizować wyniki przeprowadzonych badań związanych z przygotowywaną pracą magisterską
2. Potrafi posługiwać się językiem naukowym
3. Potrafi zredagować całość pracy magisterskiej i wprowadzić ją wraz z wymaganymi załącznikami do systemu apd

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Potrafi uwzględniać we własnej pracy krytyczne uwagi promotora i innych uczestników seminarium

Treści programowe dla zajęć:

Stosowanie metod naukowych w opracowywaniu źródeł i literatury
Analiza wyników badań naukowych
Język opracowania naukowego
Korekta merytoryczna i techniczna tekstu pracy dyplomowej
Redakcja całości pracy dyplomowej
Zasady wprowadzania pracy i załączników do systemu apd

Nazwa zajęć: **Teologia i hermeneutyka biblijna**

**Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka
w zakresie wiedzy:**

1. Student ma pogłębioną wiedzę o specyfice przedmiotowej i metodologicznej teologii, w szczególności w zakresie nauk biblijnych (zna aktualne nurty w biblistyce), którą jest w stanie rozwijać i twórczo stosować w działalności profesjonalnej
2. Student zna trendy rozwojowe teologii biblijnej na tle innych nauk teologicznych i współczesnych światopoglądów
3. Student ma podstawową znajomość zasad interpretacji tekstu biblijnego i metodologię stosowaną w badaniach biblijnych (m.in. nowe metody – analizy narracji i analizy retorycznej)

w zakresie umiejętności:

1. Student ma pogłębioną wiedzę o specyfice przedmiotowej i metodologicznej teologii, w szczególności w zakresie nauk biblijnych (zna aktualne nurty w biblistyce), którą jest w stanie rozwijać i twórczo stosować w działalności profesjonalnej
2. Student zna trendy rozwojowe teologii biblijnej na tle innych nauk teologicznych i współczesnych światopoglądów
3. Student ma podstawową znajomość zasad interpretacji tekstu biblijnego i metodologię stosowaną w badaniach biblijnych (m.in. nowe metody – analizy narracji i analizy retorycznej)

Treści programowe dla zajęć:

terminologia i metody teologii biblijnej
Jezus Chrystus jako „kulminacja” historii zbawienia

Charakterystyka teologii biblijnej w kontraście do innych dziedzin teologii, a także innych światopoglądów

Nazwa zajęć: **Proseminarium**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Zna i rozumie zasady prawne i etyczne w działalności naukowej.
2. Zna główne zasady kwerendy bibliograficznej.
3. Zna strukturę konstrukcji projektu naukowego.

w zakresie umiejętności:

1. zna zasady i potrafi przygotować krótki referat naukowy lub prezentację projektu naukowego.
2. Potrafi stosować podstawowe zasady zapisu bibliograficznego i stosowania przypisów oraz języka naukowego.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Stosuje zasady prawne i etyczne w działalności naukowej.

Treści programowe dla zajęć:

Prawne i etyczne normy w pracy naukowej.

Prawne i etyczne zasady korzystania ze źródeł i zasobów własności intelektualnej.

Etapy konstrukcji projektu naukowego.

Dobór metod badawczych do projektu naukowego.

Zasady prowadzenia kwerendy naukowej.

Zasady pozyskiwania danych do badań, ich selekcja i interpretacja.

Sposoby rozpowszechniania wyników badań naukowych.

Podstawowe reguły pisowni słownictwa religijnego i teologicznego.

Nazwa zajęć: **Laboratorium psychologiczne: przygotowanie do praktyk w szkole ponadpodstawowej**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Rozumie pojęcie autorefleksji i samorozwoju oraz konieczność ciągłego rozwijania się i doskonalenia dla efektywnego funkcjonowania w roli nauczyciela
2. Zna i rozumie mechanizm stresu i wypalenia zawodowego w pracy nauczyciela

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi identyfikować i analizować sytuacje trudne w szkole, aktywnie poszukuje strategii radzenia sobie w sytuacjach trudnych (w tym strategii radzenia sobie ze stresem w sytuacjach szkolnych)

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Jest gotów do podejmowania działań w obszarze profilaktyki zdrowia i higieny pracy w zawodzie nauczyciela (stres, wypalenie zawodowe, radzenie sobie z trudnościami)
2. Jest gotów do refleksji nad własnymi potrzebami i celami w procesie identyfikacji z rolą nauczyciela

Treści programowe dla zajęć:

Refleksja na temat dotychczasowego kształcenia psychologiczno-pedagogicznego (wiedzy, umiejętności doświadczeń z praktyki) odniesienie do indywidualnych potrzeb i wartości jako studenta i przyszłego nauczyciela (osobiste odniesienie, uwewnętrznienie treści).

Zasoby własne w pracy nauczyciela – metody samooceny zasobów i ograniczeń, sposoby wspieranie rozwoju osobistego, nauczyciel w procesie uczenia się przez całe życie. Indywidualne strategie radzenia sobie z trudnościami w relacjach.

Stres i zarządzanie stresem – czynniki obciążające w pracy nauczyciela, czynniki indywidualne wpływające na reakcję stresową i ich identyfikacja, strategie radzenia sobie ze stresem

Nauczycielskie wypalenie zawodowe: Procesu wypalenia zawodowego i jego składowe. Profilaktyka wypalenia zawodowego w pracy nauczyciela.

Nazwa zajęć: **Praktyka psychologiczno-pedagogiczna w szkole ponadpodstawowej**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Ma wiedzę dotyczącą organizacji, struktury i funkcjonowania szkoły ponadpodstawowej.

2. Zna i rozumie organizację, statut i plan pracy szkoły ponadpodstawowej, program wychowawczo-profilaktyczny oraz program realizacji doradztwa zawodowego.
3. Zna i rozumie zadania i obowiązki nauczyciela w szkole ponadpodstawowej (także w zakresie zapewniania uczniom bezpieczeństwa).

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi wyciągać wnioski z obserwacji pracy wychowawcy klasy, jego interakcji z uczniami oraz sposobu, w jaki planuje i przeprowadza zajęcia wychowawcze w szkole ponadpodstawowej.
2. Potrafi wyciągać wnioski z obserwacji sposobu integracji działań wychowawczych i dydaktycznych przez nauczycieli przedmiotów w szkole ponadpodstawowej.
3. Potrafi wyciągać wnioski, w miarę możliwości, z bezpośredniej obserwacji pracy rady pedagogicznej i zespołu wychowawców klas w szkole ponadpodstawowej.
4. Potrafi wyciągać wnioski z bezpośredniej obserwacji pozalekcyjnych działań wychowawczych nauczycieli w szkole ponadpodstawowej, w tym podczas dyżurów na przerwach międzylekcyjnych i zorganizowanych wyjść grup uczniowskich.
5. Potrafi zaplanować i przeprowadzić zajęcia wychowawcze w szkole ponadpodstawowej pod nadzorem opiekuna praktyk zawodowych.
6. Potrafi analizować, przy pomocy opiekuna praktyk zawodowych oraz nauczycieli akademickich prowadzących zajęcia w zakresie przygotowania psychologiczno-pedagogicznego, sytuacje i zdarzenia pedagogiczne zaobserwowane lub doświadczone w czasie praktyk w szkole ponadpodstawowej.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Jest gotów do skutecznego współdziałania z opiekunem praktyk zawodowych i z nauczycielami w celu poszerzania swojej wiedzy.

Treści programowe dla zajęć:

Organizacja pracy szkoły ponadpodstawowej:

- zadania charakterystyczne dla placówki danego typu
- środowisko działania szkoły (struktura organizacyjna oraz zadania i rola poszczególnych podmiotów procesu kształcenia, w tym dyrektora szkoły, pedagoga/psychologa szkolnego, rady pedagogicznej, wychowawcy)
- organizacja pracy szkoły: kultura organizacyjna szkoły (procedury; dokumentacja i obieg dokumentów; rodzaje dokumentów, dokumenty prawa wewnątrzszkolnego)
- bezpieczeństwo uczniów w szkole i poza nią - procedury
- rola i zadania działających w szkole społecznych organów.

Organizacja i zadania pomocy psychologiczno-pedagogicznej w szkole ponadpodstawowej:

- zadania psychologa i pedagoga i ich realizacja
- regulacje prawne dot. pomocy-psychologiczno-pedagogicznej oraz analiza dokumentów szkolnych
- realizacja zasad edukacji włączającej w szkole ponadpodstawowej
- współpraca pedagoga i psychologa z nauczycielami
- specyfika trudności wychowawczych w szkole ponadpodstawowej.

Specyfika pracy nauczyciela i wychowawcy klasy w szkole ponadpodstawowej:

- obowiązki wychowawcy klasy (warsztat pracy nauczyciela-wychowawcy, dokumentacja pracy z wychowawczej, sprawozdania, analizy)
- praca wychowawcza nauczyciela przedmiotowego
- pozalekcyjna oferta szkoły (koła zainteresowań, przerwa, organizacja wycieczek szkolnych i wyjść klasowych).

Nazwa zajęć: **Podstawy pedagogiki dla nauczycieli cz. 1 (ćwiczenia)**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Zna i rozumie specyfikę pracy z klasą z uwagi na proces rozwoju grupy. Rozumie potrzebę dostosowania funkcjonowania w roli lidera do potrzeb grupy. Zna zasady zawierania kontraktu wychowawczego z klasą/ucznikiem.
2. Zna style kierowania grupą i rozumie ich skutki dla efektywności pracy uczniów oraz klimatu klasy.
3. Rozumie potencjał konfliktów w relacjach społecznych. Zna metody rozwiązywania sytuacji konfliktowych w sytuacjach szkolnych.
4. Zna indywidualne i społeczne konsekwencje stereotypów, uprzedzeń. Rozumie mechanizmy dyskryminacji a także przesłanki i przejawy dyskryminacji w relacjach szkolnych.

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi zaplanować zajęcia służące zawieraniu kontraktu wychowawczego (z klasą/uczniem) i pracować wychowawczo z klasą/uczniem z wykorzystaniem kontraktu. Potrafi animować życie społeczno-kulturalne klasy adekwatnie wobec potrzeb uczniów/zespołu klasowego.
2. Potrafi w ramach pracy wychowawczej z klasą planować działania/zajęcia integrujące grupę, animujące zespołowe inicjatywy uczniów, wspierające samorządność i autonomię uczniów. Potrafi stosować konstruktywne wzorce komunikacyjne.
3. Potrafi zaprojektować i przeprowadzić działania z zakresu edukacji na rzecz równości i edukacji antydyskryminacyjnej w środowisku szkolnym (oraz ich ewaluację).
4. Zna zasady pracy opiekuńczo-wychowawczej nauczyciela i potrafi zgodnie z nimi zaplanować pracę z klasą/uczniem.
5. Posługuje się zasadami i normami etycznymi, kierując się empatią i poczuciem odpowiedzialności za podjęcie działań profilaktycznych i interwencyjnych wobec przejawów dyskryminacji w środowisku szkolnym.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Jest gotów podejmować współpracę z nauczycielami, specjalistami i środowiskiem pozaszkolnym na rzecz wspierania funkcji wychowawczej szkoły.

Treści programowe dla zajęć:

Rozwój grupy – ewolucja roli wychowawcy jako lidera grupy.

Kontrakt wychowawczy – wspieranie samorządności i podmiotowości uczniów.

Style kierowania grupą i ich konsekwencje dla klimatu klasy oraz efektywności pracy uczniów.

Konflikt w relacjach szkolnych – specyfika i metody rozwiązywania. Konstruktywna komunikacja.

Integracja klasy – praktyczne rozwiązania. Poszanowanie godności uczniów.

Edukacja na rzecz równości oraz profilaktyka antydyskryminacyjna w szkole jako adekwatne działania wobec przejawów dyskryminacji w środowisku szkolnym.

Nazwa zajęć: Bezpieczeństwo uczniów w szkole

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. Zna i analizuje akty prawne dotyczące bezpieczeństwa i higieny pracy nauczyciela. Zna zasady odpowiedzialności opiekuna, nauczyciela, wychowawcy za bezpieczeństwo i ochronę zdrowia uczniów.
2. Posiada wiedzę na temat zasad BHP w szkole (podstawowej i ponadpodstawowej) w tym zagadnienia związane ergonomią zawodu nauczyciela.
3. Posiada wiedzę na temat zagrożeń w szkole (podstawowej i ponadpodstawowej) i trafnie ocenić przyczynę zaistniałych sytuacji niebezpiecznych.

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi trafnie rozpoznać potrzebę udzielenia pierwszej pomocy przedmedycznej dzieciom i młodzieży.
2. Potrafi udzielić pierwszej pomocy uczniom w tym także potrafi wykonać podstawowe zabiegi resuscytacyjne u dzieci i młodzieży.

Treści programowe dla zajęć:

Regulacje prawne dotyczące bhp w szkole (podstawowej i ponadpodstawowej)

Rozpoznawanie zagrożeń na terenie szkoły (podstawowej i ponadpodstawowej)

Zasady bezpieczeństwa i rozpoznanie zagrożeń podczas zajęć w szkole (w tym lekcji wychowania fizycznego), szkolnych grupowych wyjść uczniowskich, wycieczek szkolnych

Wypadki i sytuacje zagrożenia bezpieczeństwa uczniów w szkole, procedury postępowania

Ergonomia zawodu nauczyciela: ocena ryzyka pracy, choroby zawodowe

Rozpoznawanie stanów nagłego zagrożenia zdrowotnego u dzieci i młodzieży

Udzielanie pierwszej pomocy przedmedycznej w sytuacjach nagłego zagrożenia zdrowotnego dzieci i młodzieży.

Podstawowe zabiegi resuscytacyjne u dzieci i młodzieży.

Nazwa zajęć: Katechetyka szczegółowa

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. Zna główne zasady działalności ewangelizacyjnej i pastoralnej Kościoła katolickiego

2. Zna podstawowe pojęcia z innych dziedzin nauki, zwłaszcza pedagogiki i psychologii, dotyczące rozwoju psychofizycznego i religijnego ucznia
3. Ma rozszerzoną wiedzę o człowieku w zakresie aktywności religijnej i społecznej człowieka oraz zna wybrane koncepcje człowieka i świata oraz rozumie interakcje pomiędzy wiarą a rozumem
4. Zna metodykę nauczania na danym etapie edukacyjnym, stosuje zasadę planowania dydaktycznego
5. Samodzielnie przygotowuje scenariusz lekcji, potrafi właściwie zastosować metody i środki dydaktyczne
6. Wymienia najważniejsze rodzaje niepełnosprawności i opisuje ich symptomatologię oraz charakteryzuje zasadnicze działy katechetyki (surdokatecheza, tyflokatecheza, oligokatecheza)
7. Korzysta z osiągnięć pedagogiki specjalnej i stosuje je do nauczania w katechezie specjalnej
8. Wybiera i prawidłowo stosuje metody i środki dydaktyczne właściwe dla katechezy specjalnej
9. Zna szczególne potrzeby edukacyjne uczniów z różnymi typami niepełnosprawności

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi scharakteryzować główne zasady działalności ewangelizacyjnej i pastoralnej Kościoła katolickiego
2. Potrafi scharakteryzować podstawowe pojęcia z innych dziedzin nauki, zwłaszcza pedagogiki i psychologii, dotyczące rozwoju psychofizycznego i religijnego ucznia
3. Potrafi wyjaśnić poszerzony zakres zagadnień w kwestii aktywności religijnej i społecznej człowieka oraz wybrane koncepcje człowieka i świata oraz interakcje pomiędzy wiarą a rozumem
4. Potrafi omówić metodykę nauczania na danym etapie edukacyjnym i zasady planowania dydaktycznego
5. Potrafi samodzielnie przygotować scenariusz lekcji, potrafi właściwie zastosować metody i środki dydaktyczne
6. Potrafi wymienić najważniejsze rodzaje niepełnosprawności i opisać ich symptomatologię oraz scharakteryzować zasadnicze działy katechetyki (surdokatecheza, tyflokatecheza, oligokatecheza)
7. Potrafi zastosować osiągnięcia pedagogiki specjalnej do nauczania w katechezie specjalnej
8. Potrafi wybrać i prawidłowo zastosować metody i środki dydaktyczne właściwe dla katechezy specjalnej
9. Potrafi odpowiedzieć na szczególne potrzeby edukacyjne uczniów z różnymi typami niepełnosprawności

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Jest gotów do zastosowania głównych zasad działalności ewangelizacyjnej i pastoralnej Kościoła katolickiego w praktyce duszpasterskiej
2. Jest gotów do zintegrowania w katechezie podstawowych pojęć z innych dziedzin nauki, zwłaszcza pedagogiki i psychologii, dotyczących rozwoju psychofizycznego i religijnego ucznia
3. Jest gotów do wykorzystania na katechezie wiedzy o człowieku w zakresie aktywności religijnej i społecznej człowieka oraz wybranych koncepcji człowieka i świata oraz interakcji pomiędzy wiarą a rozumem
4. Jest gotów do zastosowania metodyki nauczania na danym etapie edukacyjnym i stosowania zasady planowania dydaktycznego
5. Jest gotów do samodzielnego przygotowania scenariusza lekcji i właściwego zastosowania metod i środków dydaktycznych
6. Jest gotów do wykorzystania w katechezie wiedzy o najważniejszych rodzajach niepełnosprawności i ich symptomatologii
7. Jest gotów do zastosowania osiągnięć pedagogiki specjalnej do nauczania w katechezie specjalnej
8. Jest gotów do wybrania i prawidłowego zastosowania metod i środków dydaktycznych właściwych dla katechezy specjalnej
9. Jest wrażliwy na szczególne potrzeby edukacyjne uczniów z różnymi typami niepełnosprawności

Treści programowe dla zajęć:

Wprowadzenie, podział etapów kształcenia

Rozwój ucznia na poszczególnych etapach edukacyjnych (fizyczny, psychiczny, społeczno-moralny, religijny)

Nauczanie blokowe

Kształcenie moralne i społeczne

Zagadnienia wybrane, neurodydaktyka, neuropedagogika

Pedagogika specjalna a katecheza specjalna

Surdokatecheza, tyflokatecheza, katecheza dla osób niedostosowanych społecznie

Katechizacja osób z niepełnosprawnością intelektualną, ich rozwój psychiczny i emocjonalno-społeczny, metody pracy

Przygotowanie osób z niepełnosprawnością intelektualną do sakramentów

Nauczanie blokowe - wybrane formy pracy
Kształcenie moralne i społeczne - ćwiczenia metodyczne
Wybrane metody i środki dydaktyczne - projekt

Nazwa zajęć: **Zasady katolickiej interpretacji Biblii**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. wie, czego dotyczy tzw. nieomyślność słowa Bożego (res fidei – res morum): relacja Biblii do nauk ścisłych i historii
2. posiada znajomość noematyki: różnych sensów Pisma Świętego (sens dosłowny, symboliczny i pełniejszy)
3. zna problematykę tzw. Sitz im Leben: relacja Biblii do środowiska jej pisania oraz rola gatunków literackich w wyrażaniu myśli autora; tzw. intencja autora natchnionego
4. uznaje prawo Kościoła do ostatecznej interpretacji tekstu biblijnego (interpretacja pozytywna, wprost i nieomyślna)
5. orientuje się w zasadach interpretacji katolickiej: zgodność z wiarą i Tradycją w Kościele, poszczególne perykopy zgodne z całością teologii danej księgi i całej Biblii, Jezus Chrystus jako najważniejsza zasada interpretacji tekstu biblijnego; zasada interpretacji tekstów przez inne teksty; wytyczne UNK i jednomyślność Ojców Kościoła w danej kwestii
6. poznaje jedność, niesprzeczność tekstów i rozwój objawienia biblijnego ze względu na Autora boskiego

w zakresie umiejętności:

1. wie, czego dotyczy tzw. nieomyślność słowa Bożego (res fidei – res morum): relacja Biblii do nauk ścisłych i historii
2. posiada znajomość noematyki: różnych sensów Pisma Świętego (sens dosłowny, symboliczny i pełniejszy)
3. zna problematykę tzw. Sitz im Leben: relacja Biblii do środowiska jej pisania oraz rola gatunków literackich w wyrażaniu myśli autora; tzw. intencja autora natchnionego
4. orientuje się w zasadach interpretacji katolickiej: zgodność z wiarą i Tradycją w Kościele, poszczególne perykopy zgodne z całością teologii danej księgi i całej Biblii, Jezus Chrystus jako najważniejsza zasada interpretacji tekstu biblijnego; zasada interpretacji tekstów przez inne teksty; wytyczne UNK i jednomyślność Ojców Kościoła w danej kwestii
5. potrafi ukazać jedność, niesprzeczność tekstów i rozwój objawienia biblijnego ze względu na Autora boskiego

w zakresie kompetencji społecznych:

1. wie, czego dotyczy tzw. nieomyślność słowa Bożego (res fidei – res morum): relacja Biblii do nauk ścisłych i historii
2. posiada możliwość przekonywania o prawidłowości zasad interpretacji katolickiej: zgodność z wiarą i Tradycją w Kościele, poszczególne perykopy zgodne z całością teologii danej księgi i całej Biblii, Jezus Chrystus jako najważniejsza zasada interpretacji tekstu biblijnego; zasada interpretacji tekstów przez inne teksty; wytyczne UNK i jednomyślność Ojców Kościoła w danej kwestii

Treści programowe dla zajęć:

zakres nieomyślności słowa Bożego w świetle danych nauk ścisłych i historycznych
Kościół jako pierwszy adresat słowa Bożego z prawem do jego autentycznej i ostatecznej interpretacji
poznane zasady interpretacji Biblii w Kościele katolickim
Biblia jako dzieło Autora boskiego i wynikające z tego konsekwencje

Nazwa zajęć: **Praktyka psychologiczno-pedagogiczna w szkole podstawowej**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Ma wiedzę dotyczącą organizacji, struktury i funkcjonowania szkoły podstawowej.
2. Zna i rozumie organizację, statut i plan pracy szkoły podstawowej, program wychowawczo-profilaktyczny oraz program realizacji doradztwa zawodowego.
3. Zna i rozumie zadania i obowiązki nauczyciela w szkole podstawowej (także w zakresie zapewniania uczniom bezpieczeństwa).

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi wyciągać wnioski z obserwacji pracy wychowawcy klasy, jego interakcji z uczniami oraz sposobu, w jaki planuje i przeprowadza zajęcia wychowawcze w szkole podstawowej.
2. Potrafi wyciągać wnioski z obserwacji sposobu integracji działań opiekuńczo-wychowawczych i dydaktycznych przez nauczycieli przedmiotów w szkole podstawowej.

3. Potrafi wyciągać wnioski, w miarę możliwości, z bezpośredniej obserwacji pracy rady pedagogicznej i zespołu wychowawców klas w szkole podstawowej.
4. Potrafi wyciągać wnioski z bezpośredniej obserwacji pozalekcyjnych działań opiekuńczo-wychowawczych nauczycieli w szkole podstawowej, w tym podczas dyżurów na przerwach międzylekcyjnych i zorganizowanych wyjść grup uczniowskich.
5. Potrafi zaplanować i przeprowadzić zajęcia wychowawcze w szkole podstawowej pod nadzorem opiekuna praktyk zawodowych.
6. Potrafi analizować, przy pomocy opiekuna praktyk zawodowych oraz nauczycieli akademickich, sytuacje i zdarzenia pedagogiczne zaobserwowane lub doświadczane w czasie praktyk w szkole podstawowej.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Jest gotów do skutecznego współdziałania z opiekunem praktyk zawodowych i z nauczycielami w celu poszerzania swojej wiedzy.

Treści programowe dla zajęć:

Organizacja pracy szkoły podstawowej:

- zadania charakterystyczne dla placówki danego typu
- środowisko działania szkoły (struktura organizacyjna oraz zadania i rola poszczególnych podmiotów procesu kształcenia, w tym dyrektora szkoły, pedagoga/psychologa szkolnego, rady pedagogicznej, wychowawcy)
- organizacja pracy szkoły: kultura organizacyjna szkoły (procedury; dokumentacja i obieg dokumentów; rodzaje dokumentów, dokumenty prawa wewnątrzszkolnego)
- bezpieczeństwo uczniów w szkole i poza nią - procedury
- rola i zadania działających w szkole społecznych organów.

Organizacja i zadania pomocy psychologiczno-pedagogicznej w szkole podstawowej:

- zadania psychologa i pedagoga i ich realizacja
- regulacje prawne dot. pomocy-psychologiczno-pedagogicznej oraz analiza dokumentów szkolnych
- realizacja zasad edukacji włączającej w szkole podstawowej
- współpraca pedagoga i psychologa z nauczycielami
- specyfika trudności wychowawczych w szkole podstawowej.

Specyfika pracy nauczyciela i wychowawcy klasy:

- obowiązki wychowawcy klasy (warsztat pacy nauczyciela-wychowawcy, dokumentacja pracy z wychowawczej, sprawozdania, analizy)
- praca wychowawcza nauczyciela przedmiotowego
- pozalekcyjna oferta szkoły (zajęcia opiekuńczo-wychowawcze, koła zainteresowań, przerwa, organizacja wycieczek szkolnych i wyjść klasowych).

Nazwa zajęć: **Laboratorium psychologiczne: przygotowanie do praktyk w szkole podstawowej**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Zna i rozumie rolę komunikacji intrapersonalnej i interpersonalnej w efektywnym realizowaniu zadań nauczyciela.
2. Zna i rozumie prawidłowości i zagrożenia w zachowaniach społecznych.

w zakresie umiejętności:

1. Identyfikuje prawidłowości i zagrożenia w procesie komunikowania się w sytuacji szkolnej.
2. Potrafi świadomie projektować sytuacje komunikacyjne i modyfikować zachowania komunikacyjne zwiększając ich efektywność.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Jest gotów do autorefleksji nad własnymi zasobami i ograniczeniami w procesie budowania relacji i komunikowania się.
2. Jest gotów do budowania relacji wzajemnego zaufania między wszystkimi podmiotami procesu kształcenia (uczniów i dorosłych), włączające ich w działania sprzyjające efektywności nauczania.

Treści programowe dla zajęć:

Zachowania społeczne i ich uwarunkowania w sytuacji szkolnej (postawy, stereotypy, uprzedzenia, zachowania asertywne, zachowania agresywne i uległe, konflikty).

Proces komunikowania się – podstawowe narzędzia obserwacji i analizy sytuacji komunikacyjnej (komunikacja werbalna i niewerbalna). Bariery i trudności w komunikowaniu się. Bariery komunikacyjne w szkole i w klasie. Znaczenie emocji w procesach budowania relacji. Porozumiewanie się w sytuacjach trudnych, problemowych i konfliktowych.

Techniki i metody usprawniania komunikacji, komunikacja intrapersonalna i interpersonalne w pracy nauczyciela, techniki aktywnego słuchania, zasady udzielania informacji zwrotnych, empatia dla siebie i dla innych. Style komunikowania się uczniów i nauczycieli.

Zasoby własne w pracy nauczyciela – identyfikacja zasobów i ograniczeń własnych w roli nauczyciela jako członka zespołu nauczycielskiego, w różnych rolach, współpraca z osobami tworzącymi społeczność szkolną i lokalną, porozumiewanie się ludzi w instytucjach. Media i ich wpływ na procesy komunikowania się uczniów i nauczycieli.

Nazwa zajęć: Biblia i kultura

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. w pogłębionym stopniu zna specyfikę przedmiotową i metodologiczną oddziaływania Biblii na kulturę, którą jest w stanie rozwijać i twórczo stosować w działalności profesjonalnej
2. zna szczegółowe kwestie związane z wiedzą z zakresu teologii biblijnej, tematów i motywów biblijnych, które najczęściej stanowiły inspiracje dla twórców kultury
3. zna podstawowe zagadnienia związane z istnieniem i działalnością instytucji kultury oraz ze współczesnym życiem kulturalnym, a w pogłębionym stopniu z tymi zagadnieniami w odniesieniu do kultury chrześcijańskiej, która często inspirowała się Biblią

w zakresie umiejętności:

1. przeprowadzić krytyczną analizę i interpretację różnych poglądów teologicznych i światopoglądowych, wytworów kultury w celu określenia ich znaczeń, oddziaływania społecznego, miejsca w procesie historyczno- kulturowym

w zakresie kompetencji społecznych:

1. ma kompetencje podjęcia własnej, indywidualnej odpowiedzialności za kształt życia społecznego, kultury oraz dziedzictwa chrześcijańskiego, zwłaszcza inspirowanego się Biblią
2. posiada kompetencje wzięcia udziału w działaniach na rzecz zachowania dziedzictwa chrześcijańskiego i kulturowego regionu, kraju i Europy

Treści programowe dla zajęć:

Biblia jako „wielki kod kulturowy”

Wpływ kultury na kształtowanie się Biblii

Podstawowe założenia podejścia do Biblii przez historię oddziaływania tekstu (Wirkungsheschichte)

Przykłady oddziaływania Biblii (literatura)

Przykłady oddziaływania Biblii (sztuka)

Przykłady oddziaływania Biblii (inne dziedziny kultury)

Nazwa zajęć: Od apostołatu biblijnego do biblijnej animacji duszpasterstwa

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. w pogłębionym stopniu zna specyfikę przedmiotową i metodologiczną apostołatu biblijnego, rozmaitych jego form oraz wykorzystania ich w duszpasterstwie
2. w pogłębionym stopniu zna zasady interpretacji tekstu biblijnego i wykorzystania go w apostołacie biblijnym i animacji duszpasterstwa

w zakresie umiejętności:

1. potrafi przeprowadzać badania w zakresie teologii, obejmujące zwłaszcza analizę tekstów biblijnych i teologicznych oraz syntezę różnych idei i poglądów, poprawnie dobierać metody i konstruować narzędzia badawcze, opracowywać i prezentować wyniki badań
2. umie twórczo włączyć się w różne formy działalności ewangelizacyjnej, pastoralnej i charytatywnej Kościoła katolickiego, współpracować z innymi w zespole, kierować zespołem, praktykującym rozmaite formy apostołatu biblijnego, animujące biblijnie duszpasterstwo

w zakresie kompetencji społecznych:

1. posiada kompetencje intelektualnego oraz religijno-duchowego formowania się przez całe życie, będącego podstawą odpowiedzialnego pełnienia zgodnych z kierunkiem i specjalnością ról zawodowych

Treści programowe dla zajęć:

Wyjaśnienie pojęcia „apostołat biblijny” oraz „animacja biblijna duszpasterstwa”

Apostołat biblijny oraz animacja biblijna duszpasterstwa w nauczaniu Kościoła

Animacja biblijna tradycyjnych form duszpasterstwa (kaznodziejstwo, katecheza)

Nowe formy apostołatu biblijnego (kręgi, tygodnie, niedziele, godziny, wieczory biblijne, konkursy, pielgrzymki do Ziemi Świętej) i ich wykorzystanie w duszpasterstwie

Dzieło Biblijne im. Jana Pawła II w służbie apostołatu biblijnego oraz animacji biblijnej duszpasterstwa

Nazwa zajęć: Duszpasterstwo sakramentalne

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. Zna istotę i zadania duszpasterstwa sakramentalnego
2. Zna związek pomiędzy życiem sakramentalnym i duszpasterstwem

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi opisać różne modele duszpasterstwa sakramentalnego
2. Potrafi opracować program przygotowania do przyjęcia sakramentów

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Potrafi włączyć się w różne formy duszpasterstwa sakramentalnego w parafii
2. Posiada podstawowe kompetencje do kierowania pracą duszpasterską

Treści programowe dla zajęć:

Istota i znaczenie liturgii i sakramentów

Liturgia i sakramenty w parafii

Związek duszpasterstwa z życiem sakramentalnym

Duszpasterstwo liturgiczne i sakramentalne

Duszpasterskie przygotowanie do przyjęcia sakramentów

Przygotowanie do przyjęcia sakramentu chrztu świętego

Przygotowanie do przyjęcia sakramentu pokuty i Eucharystii

Przygotowanie do przyjęcia bierzmowania

Duszpasterstwo pokuty i pojednania

Duszpasterstwo eucharystyczne

Duszpasterstwo wokół sakramentu chorych

Nazwa zajęć: Małżeństwo i rodzina w Kościele pierwszych wieków

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. W pogłębionym stopniu zna specyfikę przedmiotową i metodologiczną teologii, w szczególności w zakresie teologii systematycznej i historii Kościoła, która jest w stanie rozwijać i twórczo stosować
2. Zna terminologię nauk teologicznych i jej korzenie grecko-lacińskie
3. W pogłębionym stopniu zna kulturotwórczą rolę Kościoła i teologii, zarówno w aspekcie historycznym jak i społecznym

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi prawidłowo interpretować podstawowe źródła teologiczne
2. Potrafi prawidłowo interpretować zjawiska społeczne

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Umie wyjaśniać zjawiska społeczne i relacje między nimi

Treści programowe dla zajęć:

Doktryna Kościoła pierwszych wieków na temat małżeństwa.

Wpływ kultury grecko-rzymskiej na wczesnochrześcijańską doktrynę o małżeństwie i rodzinie.

Wychowanie chrześcijańskie w Kościele pierwszych wieków.

Mater et pater familias: wczesnochrześcijańska wizja wychowania

Życie w dziewictwie i w małżeństwie: ocena pisarzy wczesnochrześcijańskich.

Współczesna ocena wczesnochrześcijańskiej doktryny na temat małżeństwa i rodziny.

Nazwa zajęć: Duszpasterstwo zwyczajne w parafii

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. Zna istotę wspólnotowego charakteru chrześcijaństwa
2. Zna pojęcie i podział duszpasterstwa
3. Zna i interpretuje współczesne nauczanie Kościoła na temat parafii i duszpasterstwa zwyczajnego

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi przedstawić główne etapy kształtowania się parafii
2. Potrafi określić relację pomiędzy nową ewangelizacją i duszpasterstwem zwyczajnym
3. Potrafi analizować różne modele duszpasterstwa zwyczajnego

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Potrafi włączyć się w różne formy duszpasterstwa zwyczajnego w parafii

Treści programowe dla zajęć:

Wspólnotowy charakter wiary i życia chrześcijańskiego
Wspólnoty chrześcijańskie w Nowym Testamencie
Kształtowanie się parafii w pierwszych wiekach Kościoła
Współczesna teologia parafii
Parafia w prawie kanonicznym
Ewangelizacja i duszpasterstwo
Parafia miejscem realizacji duszpasterstwa zwyczajnego
Modele realizacji duszpasterstwa zwyczajnego w parafii
Odnowa duszpasterstwa parafialnego

Nazwa zajęć: **Nauka społeczna Ojców Kościoła**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Zna genezę i okoliczności pojawienia się głównych kierunków nauczania społecznego ojców Kościoła.
2. Zna kierunki nauki społecznej Kościoła od czasów ojców Kościoła po współczesność.
3. Zna znaczenie nauczania społecznego ojców Kościoła w dziejach Kościoła i świata.
4. Zna charakterystyczne cechy nauczania społecznego ojców Kościoła.

w zakresie umiejętności:

1. Umie przedstawić genezę i okoliczności pojawienia się głównych kierunków nauczania społecznego ojców Kościoła.
2. Umie korzystać z dzieł ojców Kościoła w zakresie nauki społecznej.
3. Umie krytycznie ocenić rolę i znaczenie nauczania społecznego ojców Kościoła w dziejach Kościoła i świata.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Jest gotów do prowadzenia dyskursu na temat różnych koncepcji nauczania społecznego
2. Jest gotów do wykorzystania zdobytej wiedzy w życiu zawodowym i społecznym.
3. Jest gotów do zaangażowania się w działalność społeczną Kościoła, a także różnych instytucji charytatywnych.
4. Jest gotów do podjęcia własnego wielorako pojętego rozwoju w imię odpowiedzialności za przyszłość Kościoła, Polski i świata.

Treści programowe dla zajęć:

Godność człowieka.
Caritas chrześcijańska.
Wartość pracy ludzkiej.
Chrześcijanin wobec władzy państwowej.
Rozwój kultury chrześcijańskiej.

Nazwa zajęć: **Laboratorium pedagogiczne: przygotowanie do praktyk w szkole podstawowej**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Posiada wiedzę dotyczącą procesu diagnozowania uczniów, ich środowisk wychowawczych oraz zespołu klasowego. Zna podstawowe techniki i metody diagnostyczne dobrane do potrzeb i możliwości uczniów, potrafi je wykorzystywać w diagnozie nauczycielskiej.
2. Zna organizację procesów wychowania w szkole. Zna cel i zasady konstruowania programu wychowawczo-profilaktycznego szkoły. Zna obowiązki wychowawcy klasy w zakresie planowania, prowadzenia i dokumentowania pracy wychowawczej oraz dbania o bezpieczeństwo i zdrowie uczniów.
3. Posiada orientację w zakresie podstaw prawnych regulujących system oświaty w Polsce, w tym tzw. prawa wewnątrzszkolnego.

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi skonstruować i zastosować narzędzia służące do diagnozowania ucznia oraz zespołu klasowego (struktura socjometryczna, przywództwo, klimat klasowy, role grupowe itp.). Potrafi na tej podstawie planować pracę wychowawczą z uczniem/grupą.
2. Zna schemat studium indywidualnego przypadku (opis i analiza przypadku/problemu) i potrafi sporządzić je na podstawie wyników zaprojektowanych badań diagnostycznych wraz ze wskazówkami do dalszej pracy z uczniem.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Rozumie konieczność rozwijania swych kompetencji wychowawczych, jest gotów pogłębiać swą wiedzę i doskonalić warsztat wychowawcy klasy.

Treści programowe dla zajęć:

Diagnoza wstępna ucznia - elementy diagnozy całościowej. Wyznaczniki poprawności, zasady i zastosowanie diagnozy w pracy z uczniem (w tym błędy etyczne). Opis i analiza przypadku – struktura i funkcja.

Podstawowe metody i techniki w diagnozowaniu i ocenianiu w pracy nauczyciela (obserwacja, wywiad i rozmowa, analiza wytworów dziecka, socjometria, kwestionariusze i testy). Diagnoza jako relacja społeczna, zniekształcenia w spostrzeganiu społecznym.

Diagnoza sytuacji psychospołecznej ucznia w szkole. Funkcjonowanie dziecka w klasie szkolnej (np. role, pozycja, wzajemne relacje z uczniami oraz z nauczycielem/ami). Badanie socjometryczne i jego analiza.

Regulacje prawne dotyczące systemu oświaty z uwzględnieniem tzw. prawa wewnątrzszkolnego. Charakterystyka statusu prawnego nauczyciela.

Warsztat pracy wychowawcy klasy w zakresie planowania, prowadzenia i dokumentowania pracy wychowawczej w klasie oraz szkole. Odpowiedzialność prawna nauczyciela za bezpieczeństwo i ochronę zdrowia uczniów (regulacje prawne, procedury zapewniania bezpieczeństwa, rozwiązania praktyczne).

Nazwa zajęć: **Laboratorium pedagogiczne: przygotowanie do praktyk w szkole ponadpodstawowej**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Rozumie specyfikę pracy wychowawczej z młodzieżą. Zna dobre praktyki w tym zakresie.
2. Zna współczesne zagrożenia dzieci i młodzieży i ich konsekwencje dla jednostek i środowiska szkoły (agresja, przemoc, uzależnienia).
3. Rozumie znaczenie współpracy nauczyciela/szkoły z rodziną ucznia oraz środowiskiem lokalnym. Potrafi zaplanować spotkanie oraz rozmowę z rodzicami.
4. Zna podstawowe regulacje prawne z zakresu doradztwa zawodowego w systemie edukacyjnym ze szczególnym uwzględnieniem zadań wychowawcy klasy.

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi znaleźć i wykorzystać zasoby przydatne w procesie wspierania uczniów w planowaniu ścieżki edukacyjno-zawodowej.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Jest gotowy do krytycznej refleksji nad własnym profesjonalnym warsztatem nauczyciela-wychowawcy.
2. Jest gotowy do podejmowania współpracy z nauczycielami, specjalistami, rodzicami na rzecz wsparcia uczniów i szkoły w rozwoju.

Treści programowe dla zajęć:

Specyfika, obszary i zasady prowadzenia pracy wychowawczej z klasą w szkołach ponadpodstawowych. Praktyczne rozwiązania w pracy wychowawczej (p. program Golden Five) Przemoc, agresja, uzależnienia – przejawy w środowisku szkolnym. Przeciwdziałanie i profilaktyka.

Partnerstwo edukacyjne: szkoła- rodzina-środowisko lokalne. Relacje nauczyciel-uczeń-rodzice.

Regulacje prawne z zakresu doradztwa zawodowego w systemie edukacyjnym. Wychowawca w roli doradcy.

Zasoby przydatne w procesie wspierania uczniów, w planowaniu ścieżki edukacyjno-zawodowej. Narzędzia, przydatne w procesie odkrywania i rozwijania potencjału uczniów.

Nazwa zajęć: **Elementy teologii pastoralnej szczegółowej**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Zna źródła i zasady formułowania kryteriów działalności duszpasterskiej.
2. Wymienia podstawowe miejsca realizacji duszpasterstwa i wyjaśnia ich specyfikę.

w zakresie umiejętności:

1. Stosuje metodę analizy pastoralnej w odniesieniu do poszczególnych obszarów działalności duszpasterskiej.
2. Potrafi ocenić konkretną sytuację duszpasterską w świetle jej zasad i kryteriów.
3. Zna i kształtuje w sobie podstawowe kompetencje duszpasterskie.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Posiada zdolność do wykorzystania zasad kierowania zespołem.

2. Jest otwarty na prowadzenie wspólnie z innymi badań z zakresu teologii pastoralnej.

Treści programowe dla zajęć:

Duszpasterstwo w misji Kościoła – podstawy.
Duszpasterstwo działalnością zorganizowaną i planowaną.
Duszpasterstwo działalnością zespołową.
Parafia miejscem duszpasterstwa zwyczajnego.
Działalność rad parafialnych.
Duszpasterstwo nadzwyczajne specjalne.
Ruchy i stowarzyszenia.
Duszpasterstwo nadzwyczajne specjalistyczne.

Nazwa zajęć: **Laboratorium psychologiczne: ewaluacja praktyk w szkole ponadpodstawowej**
Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka
w zakresie umiejętności:

1. Posiada umiejętności oraz jest gotów wykorzystywać zdobytą wiedzę psychologiczną w celu analizy zdarzeń (w oparciu o sytuacje obserwowane i opisane na praktykach, w tym związane z trudnościami rozwojowymi i związanymi ze zdrowiem psychicznym (np. dysharmonie i zaburzenia rozwojowe, zaburzenia zachowania, obniżenie nastroju, depresja itp.).
2. Potrafi projektować i autoewaluować ścieżkę własnego rozwoju, zaplanować działania na rzecz rozwoju zawodowego.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Jest gotów podejmować autorefleksję nad własnym rozwojem zawodowym, potrzebami i celami w procesie identyfikacji z rolą nauczyciela.
2. Jest gotów do wrażliwego rozpoznawania etycznych aspektów pracy nauczyciela ze szczególnym uwzględnieniem sytuacji komunikacyjnych.

Treści programowe dla zajęć:

Refleksja na temat dotychczasowego kształcenia psychologiczno-pedagogicznego (wiedzy, umiejętności doświadczeń z praktyki) odniesienie do indywidualnych potrzeb i wartości studenta i przyszłego nauczyciela (osobiste odniesienie, uwewnętrznienie treści).
Rozpoznanie i analiza powiązań między treściami realizowanymi na różnych przedmiotach psych-ped, wspieranie tworzenie umysłowej mapy całości, zintegrowanie treści – jako przykład analiza sytuacji trudnych (trudności rozwojowe i związane ze zdrowiem psychicznym (np. dysharmonie i zaburzenia rozwojowe, zaburzenia zachowania, obniżenie nastroju, depresja itp.).
Zasoby własne w pracy nauczyciela - projektowanie ścieżki własnego rozwoju, identyfikacja potrzeb i celów osobistych i zawodowych, metody i techniki samorozwojowe, kompetencje komunikacyjne.

Nazwa zajęć: **Seminarium naukowe cz. 3**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka
w zakresie wiedzy:

1. Zna w pogłębionym stopniu specyfikę przedmiotową i metodologiczną wybranej subdyscypliny teologicznej oraz jej nauk pomocniczych
2. Zna metodologię badań właściwą dla danej subdyscypliny teologicznej

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi analizować wyniki przeprowadzonych badań związanych z przygotowywaną pracą magisterską
2. Potrafi posługiwać się językiem naukowym
3. Potrafi zredagować całość pracy magisterskiej i wprowadzić ją wraz z wymaganymi załącznikami do systemu apd

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Potrafi uwzględniać we własnej pracy krytyczne uwagi promotora i innych uczestników seminarium

Treści programowe dla zajęć:

Stosowanie metod naukowych w opracowywaniu źródeł i literatury
Analiza wyników badań naukowych
Język opracowania naukowego
Korekta merytoryczna i techniczna tekstu pracy dyplomowej
Redakcja całości pracy dyplomowej
Zasady wprowadzania pracy i załączników do systemu apd

Nazwa zajęć: **Dydaktyka nauczania religii w szkole ponadpodstawowej**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. zna i interpretuje „Podstawę programową katechezy Kościoła katolickiego w Polsce” pod kątem celów i osiągnięć nauczania religii w szkole ponadpodstawowej
2. zna i rozumie integrację nauczania religii z całokształtem edukacji w szkole ponadpodstawowej
3. zna i rozumie zasady planowania dydaktycznego z uwzględnieniem programów nauczania i rozkładów materiału w odniesieniu do przedmiotu „nauczanie religii” w szkole ponadpodstawowej
4. zna i rozumie zasady diagnozy, kontroli i oceny osiągnięć ucznia w nauczaniu religii w szkole ponadpodstawowej, w tym ocenianie wewnętrzne i zewnętrzne, powtarzanie i utrwalanie wiedzy i umiejętności

w zakresie umiejętności:

1. stosuje w praktyce wybrane metody dydaktyczne, w tym z zakresu technologii informacyjno-komunikacyjnej oraz potrafi ocenić ich przydatność w realizacji konkretnych zagadnień merytorycznych na poziomie szkoły ponadpodstawowej
2. potrafi stosować źródła wiedzy teologicznej, w tym źródła i materiały wizualne na lekcjach religii w szkole ponadpodstawowej
3. dostrzega konieczność realizacji zajęć pozaszkolnych w placówkach edukacyjnych i religijnych (muzea, archiwa, klasztory, kościoły) i formy pracy pozalekcyjnej (wycieczka dydaktyczna)

w zakresie kompetencji społecznych:

1. zna i potrafi rozwijać w sobie cechy osobowości oraz kompetencje psychologiczno-dydaktyczne nauczyciela religii w szkole ponadpodstawowej
2. zna i rozumie znaczenie rozwijania kompetencji duchowych, osobistych i społeczno-emocjonalnych uczniów w ramach przedmiotu nauczanie religii, a także potrzebę kształtowania pozytywnego stosunku do nauki i wiary oraz motywacji do rozwoju kompetencji religijnych

Treści programowe dla zajęć:

Współczesna koncepcja nauczania religii w szkole ponadpodstawowej

Miejsce i znaczenie nauczania religii w świetle założeń podstawy programowej dla szkoły ponadpodstawowej i założeń Dyrektorium katechetycznego Kościoła katolickiego w Polsce

Kompetencje i cechy osobowości nauczyciela religii w szkole ponadgimnazjalnej

Metody dydaktyczne w nauczaniu religii w szkole ponadpodstawowej

Źródła wiedzy teologicznej (w tym źródła i materiały wizualne) na lekcjach religii w szkole ponadpodstawowej

Podstawa programowa nauczania religii w szkole ponadpodstawowej. Planowanie i programowanie dydaktyczne

Diagnoza, kontrola i ocena osiągnięć uczniów na lekcjach religii

Charakterystyka religijności młodzieży w szkole ponadpodstawowej, kompetencje religijne i potrzeby duchowe

Współpraca z pozaszkolnymi środowiskami wychowania religijnego

Nazwa zajęć: **Egzegeza patrystyka**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. W pogłębionym stopniu zna specyfikę przedmiotową i metodologiczną teologii, w szczególności w zakresie nauk biblijnych, którą jest w stanie rozwijać i twórczo stosować
2. Zna terminologię nauk teologicznych i jej korzenie grecko-łacińskie.
3. Zna szczegółowe kwestie związane z teologią biblijną.
4. W pogłębionym stopniu zna zasady interpretacji tekstu teologicznego.

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi prawidłowo interpretować podstawowe źródła teologiczne.
2. W stopniu podstawowym posiada podstawową umiejętność uwzględniania w badaniach źródeł w języku łacińskim i greckim.

Treści programowe dla zajęć:

Początki patrystycznej egzegezy biblijnej: teksty biblijne używane przez Ojców Kościoła; egzegeza wczesnochrześcijańska.

Rodzaje metod egzegetycznych stosowanych przez Ojców Kościoła: - metoda dosłowna - metoda typologiczna - metoda alegoryczna

Przykłady egzegezy patrystycznej: egzegeza Orygenesesa jako przykład egzegezy alegorycznej.

Przykłady egzegezy patrystycznej: egzegeza antiocheńska (Jan Chryzostom).

Przykłady egzegezy patrystycznej: egzegeza Kościoła zachodniego (św. Augustyn).

Wykorzystanie teorii egzegezy biblijnej w duszpasterstwie (Juniliusz Afrykańczyk).

Analiza wybranych tekstów pisarzy Kościoła wschodniego: Melitona z Sardes i Orygenesesa.

Analiza wybranych tekstów pisarzy Kościoła zachodniego: św. Augustyna i Quodvultdeusa.
Najważniejsze wstępy wczesnochrześcijańskie do egzegezy biblijnej.
Szkoły egzegetyczne starożytności chrześcijańskiej: - szkoła aleksandryjska - szkoła w Cezarei Nadmorskiej - szkoła antiocheńska - szkoła w Nisibis – Edessie.

Nazwa zajęć: Duszpasterstwo specjalistyczne

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Zna istotę i specyfikę duszpasterstwa specjalistycznego
2. Zna obszary realizacji duszpasterstwa specjalistycznego
3. Zna zasady opracowywania projektów duszpasterskich

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi analizować i interpretować wyzwania duszpasterskie
2. Potrafi przygotować i przedstawić projekt duszpasterski
3. Potrafi określić kompetencje i zadania lidera duszpasterskiego

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Potrafi włączyć się w różne formy duszpasterstwa specjalistycznego
2. Potrafi nawiązywać dialog z różnymi instytucjami pomocowymi

Treści programowe dla zajęć:

Pojęcie i podział duszpasterstwa

Istota i obszary realizacji duszpasterstwa specjalistycznego

Współczesne wyzwania duszpasterstwa specjalistycznego

Wybrane rodzaje duszpasterstw specjalistycznych

Kompetencje duszpasterskie liderów i animatorów duszpasterstw specjalistycznych

Duszpasterstwo osób uzależnionych

Duszpasterstwo osób w drodze

Duszpasterstwo wojskowe i więzienne

Duszpasterstwo w sytuacjach trudnych: śmierć osoby bliskiej, utrata dziecka nienarodzonego itp.

Nazwa zajęć: Duszpasterstwo w starożytnym Kościele

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Student/ ka zna genezę oraz najważniejsze zagadnienia duszpasterskie w Kościele starożytnym
2. Student/ ka posiada wiedzę na temat problemów duszpasterskich w Kościele antycznym.
3. Student/ ka zna terminologię nauk teologicznych i jej korzenie grecko-łacińskie.

w zakresie umiejętności:

1. Student/ ka potrafi prawidłowo interpretować podstawowe źródła teologiczne.
2. Student/ ka potrafi prawidłowo interpretować i wyjaśniać zjawiska społeczne oraz wzajemne relacje między nimi
3. Student/ ka zna w pogłębionym stopniu kulturotwórczą rolę Kościoła i teologii, zarówno w aspekcie historycznym jak i społecznym.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Posiada umiejętność aktualizacji problematyki duszpasterskiej do obecnych wyzwań duszpasterskich w Kościele.

Treści programowe dla zajęć:

Dies Domini w praktyce duszpasterskiej Kościoła.

Chrześcijanizm wobec państwa, prześladowań i męczeństwa.

Wychowanie dzieci i młodzieży do wiary jako ważny element życia duszpasterskiego.

Inicjacja w Kościele starożytnym.

Znaczenie praktyk pokutnych i nawrócenia w życiu chrześcijanina.

Problematyka małżeńska i rodzinna w pismach Ojców Kościoła.

Zagrożenia duszpasterskie: apostazja, schizma, herezja.

Moralność małżeńska oraz seksualność świeckich chrześcijan w świetle kanonów synodów i ksiąg pokutnych.

Nauczanie pisarzy chrześcijańskich o świętowaniu Dnia Pańskiego.

Wychowanie dzieci i młodzieży w pismach wybranych autorów chrześcijańskich.

Nauczanie Ojców Kościoła na temat małżeństwa i rodziny.

Moralność i etyka seksualna na podstawie Akt synodów Kościoła i Ksiąg Pokutnych.

Herezje i schizmy w Kościele starożytnym.

Nazwa zajęć: Nowa ewangelizacja w misji Kościoła

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. Zna istotę i specyfikę ewangelizacyjnej misji Kościoła
2. Zna i interpretuje współczesne wyzwania ewangelizacyjne
3. Zna różne rodzaje strategii ewangelizacyjnych

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi przygotować scenariusze spotkań ewangelizacyjnych
2. Potrafi włączyć się w różne formy inicjatyw nowej ewangelizacji

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Posiada podstawowe kompetencje do kierowania zespołem ewangelizacyjnym

Treści programowe dla zajęć:

Istota ewangelizacyjnej misji Kościoła
Współczesne konteksty ewangelizacyjne
Nowa ewangelizacja w rodzinie
Nowa ewangelizacja w parafii
Szkoly nowej ewangelizacji
Ewangelizacja medialna
Strategie ewangelizacyjne

Nazwa zajęć: Teologia duszpasterstwa

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. Zna różne koncepcje teologicznych podstaw duszpasterstwa
2. Zna główne paradygmaty duszpasterskie
3. Zna specyfikę duszpasterstwa i apostołatu

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi analizować działalność duszpasterską
2. Potrafi ocenić różne koncepcje duszpasterskie

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Potrafi planować i organizować różne inicjatywy duszpasterskie
2. Potrafi włączyć się w działalność grup duszpasterskich i ekumenicznych

Treści programowe dla zajęć:

Naukowy i interdyscyplinarny charakter teologii pastoralnej
Ontologia pastoralnej misji Kościoła
Kairologia pastoralnej misji Kościoła
Prakseologia pastoralnej misji Kościoła
Historia duszpasterstwa w zarysie
Ewangelizacyjna misja Kościoła w świecie współczesnym
Duszpasterstwo jako działalność zorganizowana
Znaki czasu i ich teologiczna interpretacja
Podstawowe wymiary duszpasterstwa
Współczesne paradygmaty duszpasterskie